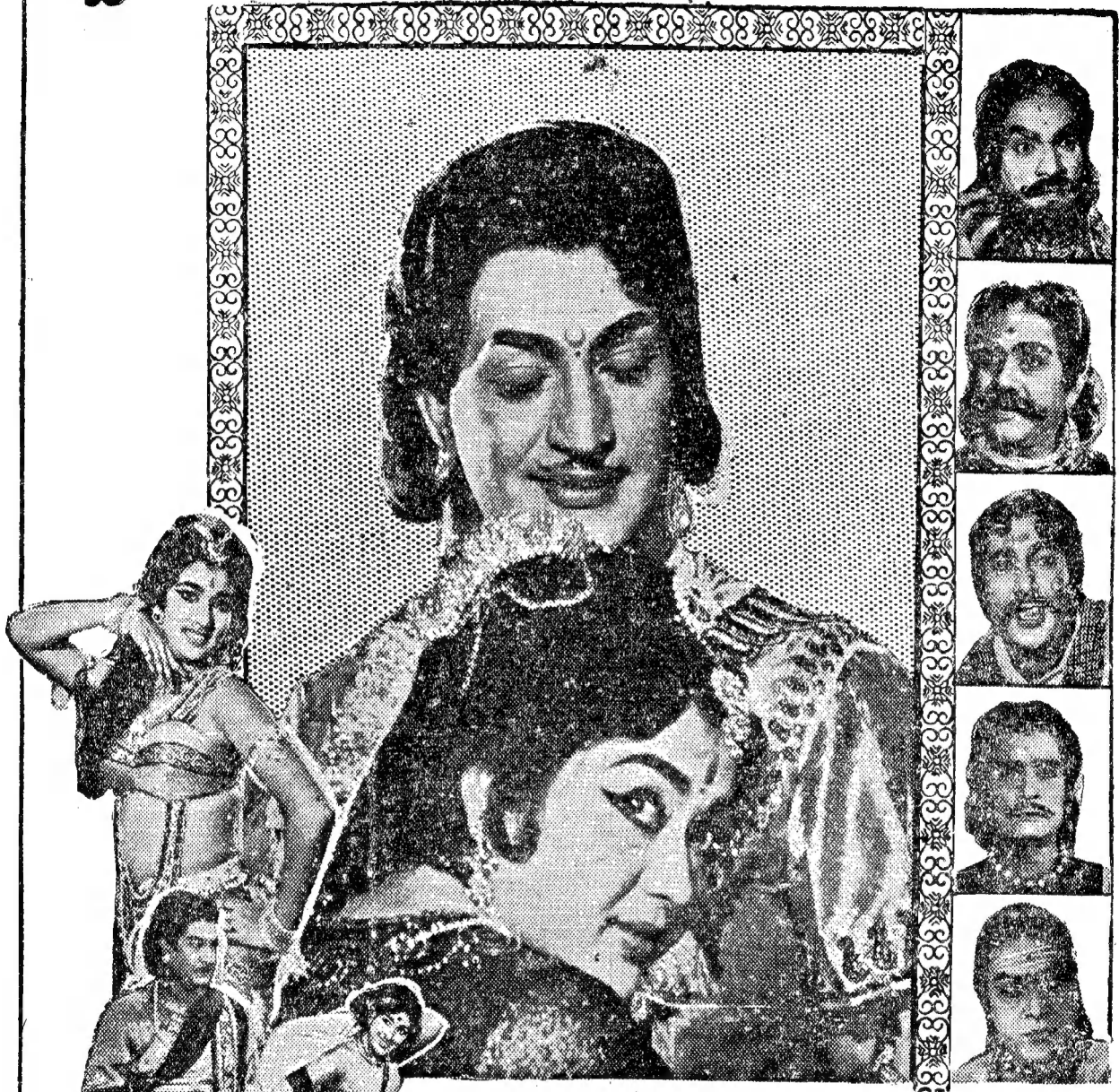

7-4-67
40 పైసలు

ఆంధ్రసాహిత్యవార
పత్రిక

త్వరతో!

శ్రీదేవి పాడక్చన్స్ వారి

భువనశ్యం కథ

స్ట్రీక్స్-మాటలు: బి.ఎల్.ఎస్.ఆనంద్. శాయ.సి.నాగేశ్వరరావు

కూర్మ.బి.గోపాలరావు కళ: వాలి

దర్శకత్వం

సంగీతం:

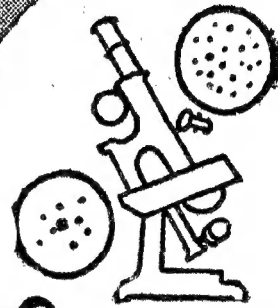
నిర్మాత:

సి.పుల్లయ్య. ఘంటసాల. తోట సుబ్బారావు

NAVRANG

పూర్ణా
లివిజ్

STUDIO KARTI

4 దాక్టర్లు సిఫారసుచేసే అసాధారణ మైన క్రిమినయోజక మొటిమల మందు.

1* చక్కని మువానన.

Mital

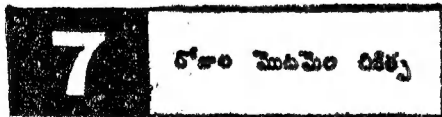
MEDICATED PIMPLE CREAM

(నిటాల్ మొటిమల మందు)

నిటాల్ మొటిమల మందు మరొకటిగా, హాయిగా, వూర్తిగా మొటిమలను కొలిగిస్తుంది. ధర్మంలోనికి పోయి, మున్ముందు తిరిగి మొటిమలను లేవకుండా చేస్తుంది. రోసరికండా పోవడంచేత మొదలంటా మొటిమలను తీసివేస్తుంది. మొటిమలు ఎండి పడిపోగలవు. దీన్ని వాడిన తర్వాత ఇతర దోషాలేమీ వుండవు. మచ్చలుగాని, గుంటలుగాని పడవు.

ఋణతీ యువకులందరూ వాడవచ్చు. చర్మాన్ని కుద్రవరచి, సున్ను తెల్లని విగనిగరాదుతూ యౌవనం శిట్టపడేటట్లు చేస్తుంది.

ఈ దే విరమ—వ్యాధిరో పుష్కతి

శిర్డీదాదాజీ

కొచ్చిన్ పామ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

నవరత్న హౌస్, మల్లా రోడ్, కొచ్చిన్-2.

కుర్రాస్, ఆంధ్రప్రదేశ్, మైసూర్ అండ్ కేరళ రాష్ట్రములకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు.

గణపతి అండ్ కం., 103-104, లింగిచెట్టి స్ట్రీట్, పోస్ట్ బాక్స్ నం. 1985, పుణె-1.

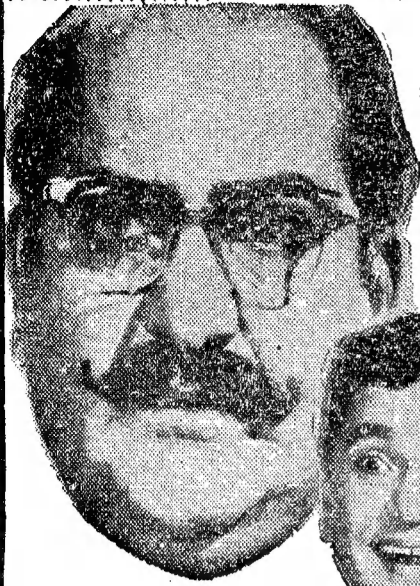
ప్రత్యా త కే మి న్ను లం ద రి వ ద్ధ ల లిం చు ను.

భరణి పిక్చర్స్

గ్రామాలక్ష్మి

పరిశ్రమ రస ప్రధాన సాంఘిక చిత్రం
నిర్మాత-దర్శకుడు: రామకృష్ణ

రామకృష్ణ
Roopkala

నవంబరు

NEW

24-3-67 వ పత్రిక ముఖచిత్రం
జాలా అక్కరలేదుగా వున్నది. ఎవరూ
లోకంలో గాలి విజయం కట్టి వ్రాసిన "బాకు
తెరిసిన అమెరికా" వ్యాసం చాలా బాగా
వున్నది. యింకా ఎదేశాల అనుభవాలను
సోదరిమణులు మీ పత్రికద్వారా మాకు
అందజేయగలరని ఆశించుచున్నాను.

ఎ. హైమవతి (మరాఠీపురం)

కథలు

'మిగిలించేమిటి', 'వైజయంతి' పా
తుల హృదయాన్ని క్షణక్షణానికి ఏదో
చెప్పరాని, అవేదనకు అత్యుత్తమ కట్టి
వేశాయి.

వైజయంతిలో రాజు మనసు విజంగా
మేము చూచిన కొన్ని హృదయాల కథకు
దగ్గర అన్నింటింది. వాస్తవానికి దగ్గరగా
నున్న 'వస్తువు'ను కథగా చిత్రీకరించిన
శ్రీ హెన్రీ అభినందనీయుడు.

కామేశ్వరిగారి నీరెండలు, లాల్ గారి
అభిరుచియలు బాగున్నవి. నీరెండల్లో
ముఖ్యంగా రామశాస్త్రి చాలా బాగున్నది,
కొద్ది కొద్దిగా వేస్తూ పాశుల హృద
యాల్ని బాధపెట్టటం బాగుండలేదు.
వానికి మరి రెండు పేజీలు కేటాయిస్తారని
ఆశిస్తున్నాము.

ఈ వారం సాహిత్య రచనామతి
గ్రహీతలగూర్చి వ్రాసినందులకు చాల
సంతోషం. బాధ్యే గురించి వ్రాసిన శ్రీ
సుబ్బారావు కృతజ్ఞత. పూమెన్ కార్టూను, బేగం హజ్రత్
సుహాల్ గురించి వ్రాసింది కూడా శ్రీమహాత్మా
కర్ అని అనుకుంటున్నాము. కొత్తపేజీ

ఉత్తరాలు

శ్రీదేవి ఫోటోలు అద్భుతంగా వున్నాయి.
సినిమా ఫోటోలు (పింట్ చేసేపుడు కొద్ది
జాగ్రత్త తీసుకుంటారని అనిపిస్తుంది.

ముఖచిత్రం పేరు తెలియజేయలేదు.
పత్రికలో అక్కడక్కడ అక్షరాలు ముద్రణ
పడలేదు.

గోపి, హృషి, వెంకట్, మృతన్ (నవవర్తి)

* * *

శ్రీ. నరసూరిదేవిగారి 'విచ్చిన మణ్డూలు'
అనే కథ వాకెంతో నచ్చింది. అర్థాంగిని
అనుమానించే వారికి ఇదేక చక్కని గుణ
పాఠము. విషయ మేమిటో పూర్తిగా
అర్థము చేసుకొననిదే, అనుమానించడము
ఎలాటిదో ఈ కథ చక్కగా వివరిస్తుంది.
ముఖచిత్రాలు సినిమాతరలవి తగ్గించి,
ఏవైన చక్కటి సహజమైన చిత్రాలు
వేస్తే బావుంటుందేమోనని అనుకుంటాను.
పూమెన్ కార్టూన్లు బావున్నాయి.

వి. ప్రభాకర్ కుంటూరి
(విజయనగర్ కాలనీ)

నీరయల్

ఈ వారం 24-3-67 పత్రికలో
'జాహ్ని హైమవతులు' నీరయల్ లో
ఒకచోట "విన్యూవల్ వర్గీకరణలో ఆఖరి
వర్గీకరణ సేసి ఎంతో ఉల్లాసంగా నీరజతో
ఇంటి కొచ్చింది మరోదమ. తల్లిముఖం
చూచే వెల వెల పోయింది. నీరజ కూడా
అలా ఉన్నావే పిన్ని?" అని అడిగింది.

"సిం. లేదు అంది హైమవతులు కాంతంగా
....." అని వుంది.

నీరజకు హైమవతు పెద్దమ్మ అవుతుంటే
కాని పిన్ని ఎలా అయ్యిందో అర్థంకాలేదు.
ఇది రచయితగారి పాతపాటో లేక అబద్ధ
తప్పి రెలియ చేస్తారని అనిపిస్తున్నాయి.
పూమెన్ కార్టూన్ లో శ్రీమతి ఇందిరా
గాంధీ, శ్రీ మొరార్జీదేశాయ్ గార్లు పడవలో
వెనుకకు తిరిగి కూర్చున్నట్లు చూపించారు.
లేకపోలే పడవను వెనుకకు నెడు
తున్నట్లుగా చూపించారు. అది కూడా
పాతపాటేవా? లేక 'పార్టీ సమస్యలు' అనే
సుడిగుండంలో పడవ విక్రమంతులదని
పూమెన్ గారి జోస్యమా?

—డి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి (వాల్మీకి)

కార్టూన్లు

24.3.67 సంచికలో "ఉత్తరాలు"

శ్రీ కర్ లో ఒక సోదరుడు వ్రాసిన ఉత్తరం
చదివాక ఇది వ్రాయాలనిపించింది.

ఆ సోదరుడు వ్రాశాడు కదా.....
పత్రికలో భర్తను భార్య కొట్టివేసి
'కార్టూన్లు' వేస్తున్నారు. అంత గర్హ్య
భార్యలు ఎవరూలేరు కావున ఇక ముందు
అటువంటి కార్టూన్లు వ్రాయొద్ద
గూడదు!" అని.

అలా కార్టూన్లు వేసేవన్న విజంగా
జరిగే సంఘటనలేవా.....? అలాగయితే
ఈ సంచికలో 'జయదేవ' గారు వేసిన
రెండు కార్టూన్లలో ఉన్నట్లుగా విజ
తీర్మానంలో జరుగుతుందా.....?

కార్టూన్లు వేసేది కేవలం వివేచన
కోసమేనని..... అని విజసంఘటనలు
కావనీ, కేవలం కల్పితాలని చాలావరకు
ముఖ్యంగా ఈ సోదరుడు గమనించాలి.....!

కె. బి. యాదగిరి (రింగాల మణిపూరం)

* * *

మీరు మీ వారపత్రికలో ప్రకటిస్తూ
వుండే కార్టూన్లలో ప్రీలపై వ్యంగ్యంగా
దెప్పిస్తేనేమి మరి విచిత్రంగాను, విపరీత
మై ప్రతికయోక్తులతోనూ కూడివున్నాయి.
ప్రబంధకాలపు కవుల అతిశయోక్తులను
తల దప్పులున్నాయి. ఇలాంటి ప్రకటనల
వల్ల సత్వరమైన హాస్యాన్ని అందించే
దలచి మీరు హాస్యపురులవుతున్నారనే
పంగతి మరిచిపోవద్దు.

—కె.ఎస్. సావిత్రి (మరాఠీపురం)

వైవారమే!

ఉగాది ప్రత్యేక సంచిక

నవలల పోటీలో మొదటి బహుమతి

పొందిన నవల ప్రారంభం:

సినిమా బాలన్ ఫలితాలు, ప్రత్యేక వ్యాసాలు, కార్టూన్లు
యింకా ఎన్నో యితర ఆకర్షణలతో వెలువడుతుంది.

ఆంధ్రసాహిత్య వారపత్రిక

వ్యవసాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 7-4-'67

కవిభవనము సం! పాల్కువనానం బహుళ త్రయోది

సంపుటము : 59 సంచిక : 30

స్థాపకము :

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

కవలెంత శంకుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

కవలెంత రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. శంకుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

చందా వివరాలు : 10-2-1967 మొదలు

భారతదేశం

పోస్టల్

సంవత్సర చందా 22.40

6 మాసముల చందా 11.20

3 మాసముల చందా 5.60

విడివిడి 0.40

ఇతరదేశాలకు

ఉడమీద (Sea Mail)

సంవత్సర చందా 42.00

అర్ధసంవత్సర చందా 21.00

విషయానుక్రమణిక

ముఖవిలేఖ : నవీ జయలలిత.

(ఫోటో : ప్రభాకర్)

కథలు :

ఆరవి పగ — 10

రాజేశ్వరి — 24

కేబుల్ బొమ్మ — 36

అరుణోదయం (పెర కథ) — 40

పొపులు పందెం వచ్చిను — 49

సీరియల్ కథలు :

మృతకాతం — 16

రామేశాస్త్రి — 32

కీర్తికలు, వ్యాసాలు, సినీమా.

ఉత్తరాలు — 4, ఉమెన్-కార్నూన్ — 5,

న్యూడిస్ట్ లెం — 6, రోకంపోకడ — 7,

గోల్డ్ ఫింగర్ — 8, వేలూరి నిరామృతాస్త్రి — 14,

పనితాళకం — 22, పత్రికల్ (మేము

కథలూ — 46, మెరుకుమేత — 48,

వారపత్రిక — 54, కొత్తపటి కుమారి రాధ

(చరిత్రయం) — 56, చిత్రలహరి — 57,

పుస్తకాలు — 59, వైద్య నిగూఢాణి — 60.

శ్రీ మతి జందిరాగాంధీ యజమాని పీఠం

అమాత్యుల అంజారి

క్రొత్త ప్రభుత్వం పోకడ ఎలా వుంటుందో తెలియపరుస్తూ మొదటి ప్రకటన వెలువడింది. ఆ ప్రకటన ఎంతో వివరంగా వుంది. అందులో బరువైన భాష బాగానే వుందిగాని, పూర్వగానాలు, అర్థరహితమైన వాదనలు ప్రకటనని విస్మయం చేసేశాయి.

ఇది కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం కార్యాలయాల్ని ఆధిపత్యం చేసిన తర్వాత మొట్టమొదటి ప్రకటన. ఒక విధంగా చూస్తే మొన్నటి సర్వత్రాక విప్లవం కోసం తయారు చేసుకున్న పథకానికి ఇది ప్రతిరూపమైన ప్రణాళిక! అసలు ప్రణాళికకు వ్యాయం చేయడానికి ఈ ప్రకటన ఎంతవరకు సహకరిస్తుంది అనేదే ప్రశ్న. ప్రణాళికతో కావలసినన్ని పేజీ పేడలున్నాయి. ఎండమావులున్నాయి. వాటి మీద వివాదాలున్నాయి. వీటికి రూపం నిర్ణయించాలంటే ఎంతటి కష్టం చేయవలసి వుంటుందో అందరికీ తెలుసు. మంత్రివర్గం నిర్ణయాన్ని తీసుకుందాం. అది సోషలిస్టు భర్తాన్ని నెరవేర్చాలనే కదా మన వాదన! దానిని ఎలా వేరు చేయాలి? ఇలా రాజకీయం, ఆర్థికం, సామాజికం గురిగూడిన మంత్రివర్గం ఈ విధానాన్ని ఎంతవరకు అనుసరించేస్తుంది? మనకు తెలుతెల్ల మయేదేని: టంటే, మదామ్ గాంధీకి వారి తండ్రిగారి రాసినది మంత్రివర్గం మీద ఆటోమ్యాటిక్ తీరుతో వచ్చింది!

మదామ్ గాంధీ ఒక సంపుష్టమైన తీర్మానాన్ని ఆర్థిక పరిస్థితిని వెనక్కు వెంటున్నా రహదానికి దృష్టింతుం కానా టంటే వారి మంత్రివర్గం నిర్ణయించాలి. మంత్రివర్గం నివాసాల్లో అవసరమైనవి వివరాల ద్వారా నిమిత్తం లేకుండా ఎంతో సులువుగా వాడబడుతున్నాయో (!) చూస్తే ప్రజలకు మొత్తం అవసరం నమోదు, పరిపాలకులమీద, ఎటువంటి విశ్వాసం ఏర్పడుతుందో వేరుగా చెప్పవచ్చులేదు! పరిపాలకులు మార్గదర్శకం కాకపోతే ప్రజలు దారితప్పి పడుస్తా రహదానికి ఏమాత్రమూ సంబంధంలేదు. ధర్మం అధునికం పెట్టాలి, సాధువు పాటించాలి! అనేవి మన ప్రభుత్వ నివాదాలు. ప్రజలకు వచ్చే

పాతపనాలు. ఇప్పుడు శ్రీమతి జందిరాగాంధీ ప్రభుత్వాన్ని తీసుకుందాం. సాధువును గురించి వారెలాంటి చర్యలు తీసుకున్నారో చూద్దాం. భారతదేశం సమస్తం ఒకటి పరిష్కారమైతే సరిగ్గా తయారవుతాయి. ఈ విషయం తెలిసి కూడా శ్రీమతి జందిరాగాంధీ మంత్రివర్గాన్ని ఏదైనా తక్కువతో ఎదురుకు నిర్మించుకో లేకపోయారా?

ఒక కాంగ్రెసు వ్యక్తికి ఉద్యోగం ఇవ్వవలసి వచ్చి ఇదివరలో మదామ్ గాంధీ ప్రభుత్వం సర్వేయ్, అండ్ టెక్నికల్ డెవలప్ మెంట్ పేరుతో ఒక మంత్రిత్వాన్ని ఉద్భవించజేశారు! 'వర్క్స్, పరిశ్రమల' మంత్రిత్వశాఖల అధీనంలో ఉన్న వాటిని పూర్వదీని ఒకటిగా కేటాయించవలసి వచ్చింది! ఆ కార్యకర్తకు ఈసారి చోటు లేకపోయింది. అంతేకాదు క్రొత్త శాఖను రద్దుచేసి యధాస్థానంలో వుంచేశారు. ఆ శాఖకు ఒక కార్యదర్శిగారు ఉన్నారా? అదృష్టం ఎలా వుందోగాని, ఆయన వీనమేషాలు రెక్కించుకుంటూ కూర్చున్నాడు!

అలా వుంచి, పార్లమెంటులో వ్యవహారాలకు ఒక మంత్రిగారిని, ఒక రాష్ట్ర మంత్రి ఉన్నారు. శ్రీమతి మదామ్ ముగ్గురు తోడు మంత్రిలున్నారు. దీనికి సాయం ఇంగ్లీషు శాఖకు ఒక రాష్ట్రమంత్రి, విదేశీ వ్యవహారాలకు ఒక మంత్రిగారు, ఒక సహాయమంత్రి ఉన్నారు. ఆర్థికశాఖకు ఒక రాష్ట్రమంత్రి గారు, ఉక్కు రక్షణ శాఖకు ఒక్కో మంత్రిగారు, ఒక్కో రాష్ట్రమంత్రిగారు ఉన్నారు. మదామ్ సహాయమంత్రి శ్రీ సత్యనారాయణ సిన్హా గారున్నారుగాని తామెవరో, ఎందుకో ఆయనకే తెలియదు! అత్యవసర పరిస్థితిని అరణ్యంలో వుంచుకున్నా, మదామ్ గాంధీ అమెరికా విధానంలాంటి 'లాలోచివర్డత్'ని అవలంబిస్తూ అమెరికా పాతలా, పన్నిపాతులా అయిన వారందరికీ ఉద్యోగాలిచ్చి పక్కరించారు అంటే ఎంతో హాస్యాస్పదం వుంటుంది! కాంగ్రెసు

పార్టీకి 280 మంది సభ్యులున్నారు. ఏభయ్యిద్దరు మంత్రిలున్నారు! టంటే ప్రతి 5-4 సభ్యులకు ఒక మంత్రి మహా శయ్య! ఇంకా, మదామ్ గాంధీ బంధు కోటిలోని కొందరి ప్రవేశానికి అవకాశం లున్నాయి!

మంత్రివర్గం సంఖ్య పదిహేను మంది ఇప్పటికి పందొమ్మిది వరకు పెరిగింది. క్రొత్త ప్రభుత్వం మొట్టమొదటి అభివృద్ధి చెందిన కనిపించినట్లుమాట! అది సరే, ఒక మంత్రిగారి నివాసానికి పకం శోభితి మైన ఒక భవనం నిర్మించారు. వారి ద్వారా దులక్ ఉపగ్రహాన్ని తిరిగి పెట్టాలి. కార్లను ఇవ్వాలి. ఇంకా, టెలిఫోన్లు, తదితర అవసర భాగాలు వుండనే వున్నాయి.

ఇది ప్రస్తుత ప్రభుత్వం దుర్వ్యయ వ్యాపారానికి మచ్చు తునక. విదేశాల నుండి ఉద్యోగస్తుల నిరంతరమైన దిగుమతి మరో ఉదాహరణ. మనకు విదేశ వ్యవహారాలకు ఒక మంత్రిత్వం ఉంది. దాని కార్యకర్తల గారు దేశ విదేశ సంబంధాల్ని ముడివేస్తూ వుంటారు. ఈ ముడి వల్ల మనదేశం పరుపు ప్రతిష్టలు ఇతిరదేశాల్లో ఎలా వెలిగిపోతున్నాయో మనందరికీ తెలిసిందే!

ఈ అమాత్యుల అంజారి వల్ల టంటే అంత యంతా కారు. ఈ కూటమిలో అందరూ అందరే, ఏ వక్తరూ తీసిపోకుండా బొజ్జలు పెంచుకున్నారు. ఈ 'మేళం' ఒక్కొక్కరి బొక్కనం ఎంతెంత పెద్దదో ఎవరూ వ్యక్తం చేయలేరు. ఎందుకంటే శాంత జీవనం నిజాయితీ కాంగ్రెసు యొక్క నియమాలూ సీతీమాత్రాలూ! కార్యాలయాల్ని అట్టే పెట్టి, మంత్రిల నివాసాల్లో ఉన్న గృహోపకరణాల్ని తీసుకుంటే మన సాధువు ఉద్యమానికి సాక్ష్యంగా నిలబడి తాయి! సుందరమైన, చేపగల ఆశీసు బల్లల్ని 1947 ఆగస్టు 15 కు ముందున్న కార్యకర్తలు ఉపయోగించుకున్నారు. ఈ రకం బల్లా పేకు కర్ర ఇప్పుడసలు దొరకనే దొరకదు. ఎంతోమంది సభ్యులు

వచ్చారు, వెళ్లారు, మారుతూ ఉన్నారు. ఈ తెగకు ఈ బంధాలు ఎంతో సేవచేస్తూ వస్తున్నాయి. ఇంతకీ చెప్పిచ్చేదేమిటంటే ఇప్పుడన్నీ మారుమైపోయాయి! (వలి కాంగ్రెసు మంత్రిగారు ఒకటి మించి ఒకరు కేటలాగోలో మేలరకం ఫర్నిచర్ని దిగుమతి చేసేసుకుంటున్నారు. కొత్త నీరు వచ్చి పానీ నీరును కొట్టుకుపోతూ వుంది! ఉదాహరణకు మరో విషయం తీసుకుందాం. ఇది క్రితం సంగతి. మనత పోషించిన ఒక మంత్రిగారున్నారు. ఆయనకు అసీమకు ఉత్తరం వైపు 'బ్లాక్' ను కేటాయిం చారు. అప్పుడు ఎన్నో గోడలు పడగట్ట వలసి వచ్చింది. ఎన్నో మార్పులు చేయ వలసి వచ్చింది. ఇప్పుడా మంత్రిగారు కార్యాయాన్ని భాళి చేసేవారు పాపం! ఆయన వెళ్లి వెళ్ళగానే గోడలు మళ్ళీ శుభాప్రకారం లేచిపోయాయి! ఇదంతా చూస్తుంటే మనకు లేళ్ళూ జైరులూ ప్రాకినట్లుంటుంది. ప్రభుత్వంలో ఏ అం గం మారినా రంగస్థలమే మారిపోతూ వుంది! దాని ఖర్చు అసలు ఖర్చులోది కానే కదు. మన కాంగ్రెసు వారి దృష్టిలో దానిని 'అభివృద్ధి' అంటారు!!

(శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్ ఆర్థికశాఖను స్వీక రించారు. అంటే ఆయన కావలసినంత నిందను మూట గట్టుకోవానికి, భరించ దానికి సిద్ధంగా ఉన్నారన్న మాట. మొదట రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఓవర్ డ్రాఫ్టులు ఎద్దతిని అరికట్టడంతో ఆయన వెగులం పోవడం ఖాయం! శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్ నుదావ్ గాంధీ మంత్రివర్గంలో ఎంతటి బలం వుంటుందో పూజాతీత మేమీ కాదు. తండ్రిగారి లాగా నుదావ్ గాంధీ ఆర్థిక పరిస్థితిని, ఆర్థిక నిబంధనలూ క్రమశిక్షణలూ వంటి వాటిని తలకెక్కించుకుని దిగులుగా కూర్చోడం ఆమెకు ఇష్టంలేదు. తండ్రి గారంతటి రాజకీయ పరిజ్ఞానమూ, వారికి లేదు, పెద్దవాళ్ళ తెలివితేటల్ని లక్ష్యపెట్టగల పెద్దరమూ లేదు! అందుకే ఆమె చెప్పుచెట్లో ప ప రైతే వుంటారో, ఆమె అడిచి ఉంటా పాడింది పోతూ గుర్తించే వారెవరైతే వుంటారో, వారివే మంత్రివర్గంలోకి చేర్చు కున్నారు! వర్గంలోని ఏ ఒక్కరికీ ఆర్థిక పరిస్థితి మీద సలహా ఇవ్వడమిం యోగ్యత లేదు. భారత ఆర్థిక క్షిప్త పరిస్థితిని ఒక కొన్ని తీసుకురావడానికి శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్ ప్రయత్నిస్తున్నప్పుడు ఎంత

మంది తోటి మంత్రులు సహాయ పో తారో, వచ్చే రెండుమూడు వారాల్లో కర జలామలకం అయిపోతుంది. ధరల స్థిరీకరణ, తదితర సమస్యలు, కేంద్రము-రాష్ట్ర బంధుత్వాల సభ్య అధారపడి వుంటుందన్న విషయం సత్యం. ఇందులో ఏ ప్రక్క నుంచయివా సహాయ సహకారాలు లభించనన్నాడు పరిస్థితి మరింత అవ్యాయంగా తయారవుతుంది. ఉదాహరణకు, ఎన్నికలకు ముందు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రజలకు ఎన్నో ఎరలు చూపించి తిరిగి రాజ్యం చేస్తున్నాయి. వాటి పర్యవసానం ఎలా వుంటుంది? బీతాలు పెంచారు. భూవిశిష్ట తీసిపారే శారు! మరి పిల్లకాలం లాంటి అదాయా నికి, మహా సమాద్రం లాంటి ఖర్చుకి వంతెన నిర్మించడం ఎలా సాధ్యమవుతుంది? ఇన్నీ యక్క ప్రశ్నలు! ధరలు పెంచడ మొక్కటే సమాధానంగా కనిపిస్తూ వుంది! ఆర్థిక పరిస్థితి బాగుపడుతుందని ఇంకా ఉపవ్యాసాలు దంచుతూనే వున్నారు. ఎలా బాగుపడుతుంది, అని ఎదుర్కు ప్రశ్న వేయకుండా వుంటే, ఆ ఉపవ్యాసం ఎన్ని గంటలయివా కొనసాగుతుంది. మరో విషయం మరచిపోకూడదు. మద్యం గాంధీ మేళం వుంది చూశారూ, వారేమీ తెలివి తక్కువ వారనుకోకండి. బీతాలు పరిపావడం లేదని రేపి ఎల్లండో ఒక నివేదికను సమర్పించడానికి వెనుదీయారు! ఆర్థిక పరిస్థితిని చక్కదిద్దడానికి, దాని అభివృద్ధికి దోహదం చేయడానికి మంత్రు లందరికీ శక్తి కావద్దా మరి? వారలా అడిగినా తప్పులేదు! ఇప్పటి ప్రభుత్వం గాన్ని అనలోకించి చూసినట్లయితే పూర్తిగా ఆర్థిక పరిస్థితి తల్వాన్నే ధ్వంసం చేసే ట్టుగా ఉంది. మన భారతదేశం ఇప్పటికే తల ముక్కులుగా విడరాని సమస్యలతో సతమతమవుతూ వుంది. ఇకముందు మరింత వెలరవైన క్లిష్టపరిస్థితి ఎదుర్కొంటుందన్న విష యం యధార్థం. ఒకట రెండు మోసారో శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్ తీసుకునే చర్యను, మదావ్ గాంధీ మేళం యొక్క ప్రతి చర్యను, సహార సానుభూతుల్ని మనం కళ్ళారా చూపిం! భవిష్యత్ గురించి ఇప్పుడు మనకు కనిపిస్తున్న దశ్యం మద్దామద్దాగా వుంది. కాని, అది కళంక మయించినా మనకు తియ్యల్పర్పల్ల వోధ పడుతుంది!

లో కం పో క డ

(బొంబాయి ప్రదేశ్ కాంగ్రెసు కమిటీ)...
చివరికి (శ్రీ నరవాణిబదులు) శ్రీ రామారావు
ఆదిక- మహారాష్ట్ర స్టేట్ కౌన్సిల్ ఆఫ్
క్లెర్క్స్-(ఈశాన్య బొంబాయి) ఉపవిన్నికకి
నిలబెట్టవచ్చు.

—పేట్రయాట్ (25- 3- 67)

* * *

ఈ పెద్దమనిషి (కేంద్రమంత్రి డాక్టర్ ఎస్. చంద్రశేఖర్) రెండు నెలలముందు 'వర్క్స్ మ్యాన్' అనే అమెరికన్ పత్రికకి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చినప్పుడు భారతీయులు గొడ్డు మాంసం తినవచ్చు వ్నారు. ఇంత జ్ఞానం కేటండా, ఇతరులకి కోపం కలిగించేటా పంటి వ్యక్తి భారత ప్రభుత్వంలో మంత్రిగా ఉండ తగదు.

—అర్జునయ్య (26- 3- 67)

* * *

ఏప్రిల్ 10 న తేదీన ఒక ఎన్నిక సమా వేశంలో మాట్లాడుతూ శ్రీ చివర, భువ నేశ్వర్లో ప్రధానమంత్రిమీది రాయివేసింది ఎస్. ఎస్. పి. మనిషే అయిపోయి చచ్చునని నూచించారు. సమావేశం చివర ఒక పనితీరు ఆయనమాచన విజకాదని వచాలు చేసింది. శ్రీ చువ్ కి కోపం వచ్చింది. "రాయికి లేదో కట్టి ఉంటుం నేను చూశాను!"

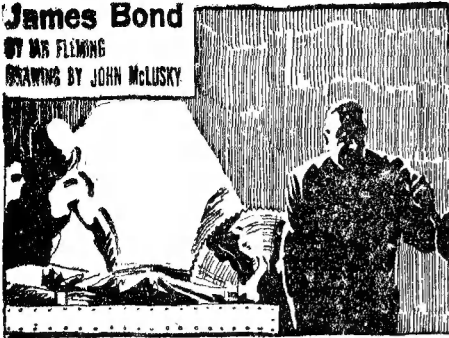
'ఎ' పత్రికలో డి. జి. సత్యారామ్.

* * *

శ్రీ పతి చంద్రశేఖర్ 'కుటుంబనియం త్రాకి ఒక మిత్రుడు లభించటం జరిగింది. 'ప్రజా శాస్త్రం'లో ప్రపంచ ఖ్యాతిపొందిన ఈయన కొత్త ఆంగ్లేయశాఖమంత్రిఅయ్యారు. ఈయనకి ముందు ఈ శాఖ నిర్వహిస్తూ వచ్చిన సుశీలానాయర్ ఎప్పుడూ సప్రయోజనంతో కనిపించే ఒక అవివాహిత. తిరోగునునాది అన తగిన ఈమె కుటుంబ నియంత్రణ ప్రచార కంపెన్య అంతి శ్రద్ధ ఎప్పుడూ చూపించ లేదు.

—'టైమ్స్' పత్రిక (24- 3- 67)

James Bond
BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

IT WAS FINISHED. IF ONLY, BOND THOUGHT, ONE COULD CHOOSE THE WAY TO DIE. THE HANDS OF ODDJOB CAME BACK.

THE SAW IS NOW APPROACHING YOUR BODY, MR. BOND, AT THE RATE OF ABOUT ONE INCH EVERY MINUTE

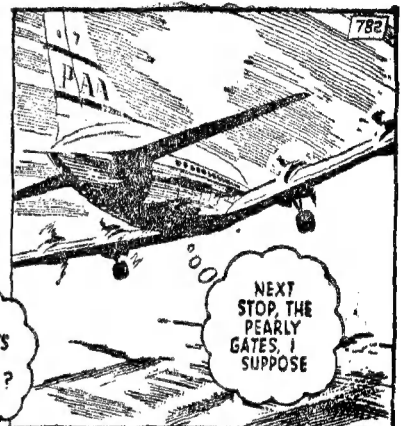
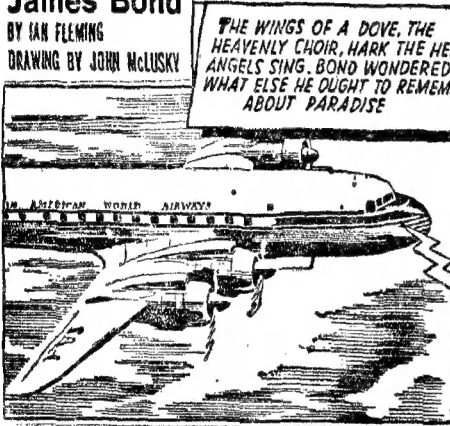
DIE, DAMN YOU! DIE, DAMN YOU! DIE...

అది పూర్తయింది. ఎవడైనా అంతకంటే చచ్చేసి
'రుకుం' అడ్రెసుకున్నాడు బాండ్. సుల్ఫీ అడ్జిస్టర్
రుబు.....

'ఎమెస్సానికీ ఒక అంగుళం చొప్పున రంపం ఏ
శరీరాన్ని సమాపిస్తున్నది మిస్టర్ బాండ్.'

'ఎవ! చాన్

James Bond
BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

THE WINGS OF A DOVE, THE HEAVENLY CHOIR, HARK THE HERALD ANGELS SING. BOND WONDERED WHAT ELSE HE OUGHT TO REMEMBER ABOUT PARADISE

THIS IS YOUR CAPTAIN SPEAKING. WE ARE COMING IN TO LAND

WHO THE HELL'S THAT - ST. PETER?

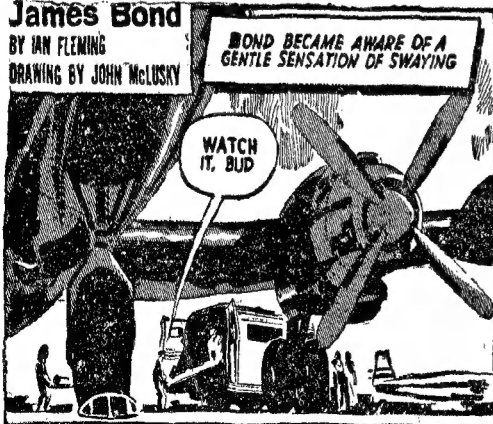
NEXT STOP, THE PEARLY GATES, I SUPPOSE

నేపురం రెక్కలు, స్వర్గం కో దేవగనాలు
సుల్ఫోక విగ్గురించి యింకేమి పూహించుకోవలో
'రుకున్నాడు బాండ్.....

'కెప్టన్ మాట్లాడుతున్నాను. మనం కిందికి
దిగిపోతున్నాం'
'ఎవరది - సెయింట్ పీటర్?'

'వచ్చేది ముత్యాలద్వారం అనుకుంటా'

James Bond
BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

BOND BECAME AWARE OF A GENTLE SENSATION OF SWAYING

WATCH IT, BUD

HEY - WHERE AM I?

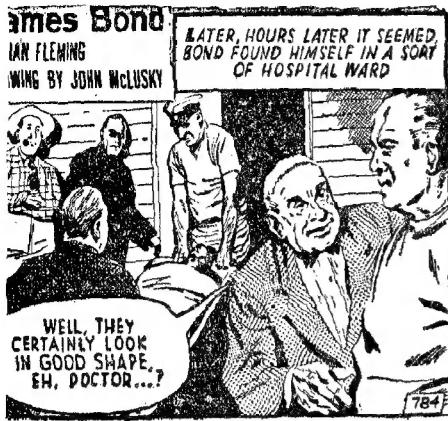
WELL, WHADDYA KNOW. HEY, SAM, CALL THE DOC - THIS ONE'S COME ROUND

TAKE IT EASY, MISTER. YOU'RE OKAY. THIS IS IDLEWILD, NEW YORK. YOU'RE IN AMERICA NOW. NO MORE TROUBLES, SEE

తను వెనుదిగి పూగుతున్నట్లు బాండ్ గ్రహించాడు.
'బాగ్రైట్ బ్రాయిస్'

'ఎక్కడున్నాను నేను?'
'చూశా. కామి డాక్టర్ ఏ పిలు - ఇతనికి తెలి
కొచ్చింది'

'గౌరవంక మిస్టర్. బాగానే ఉన్నావు. ఇది
మ్యూయార్స్ కోని అయిడిల్ వైల్డ్. సువిస్మృతు
అమెరికాలో ఉన్నావు. ఇంకేం భయంలేదు, తెలి
పిందా?'

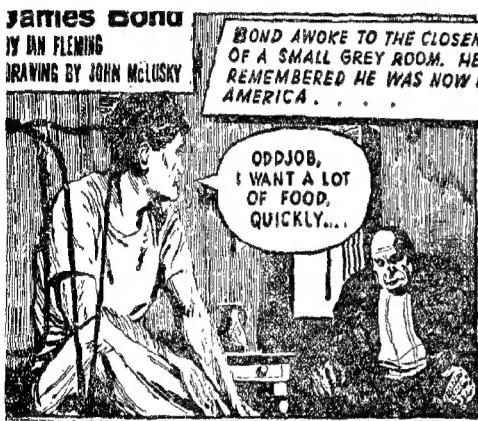
కొన్ని గంటల తర్వాత బాండ్ తానొక హాస్పిటల్ లో ఉన్నట్లు తెలుసుకున్నాడు...
'హాస్పిటల్ లో బాగా ఉన్నారండీ!'

'మాకేం రోగంలేదు. మమ్మల్ని ఎత్తుకొచ్చారు.'
'హాశారూ! నరాలు సాధారణం వచ్చాయి. ఇద్దరికీ శస్త్రచికిత్స ఎక్కువ పనిపెట్టాను. కొన్ని రోజులు మంచి ట్రీట్ మెంట్ లాగండి.'

'బహుశ ఇన్ ట్రావెన్ ట్ సోడియం సామెంట్ చేయవచ్చు?
'మీరు బాగా చెప్పారు మిస్టర్ గోల్డ్ ఫింగర్. అతనికి ఏమైనా అవసరం!'

కరణమా

ఎన్.ఎస్.ఎస్.ఎస్.

ఇ "వావా! ఇప్పుడు చూడు మనం దీపాలు పెట్టుకొడదంటోంది. ఇప్పుడు" అన్నాడు. అరేళ్లు రవి వీధలుగు మీద కూర్చున్న తండ్రి రాజశేఖరంతో, దీపాలు వరసలో పెట్టన్న ఎదురింటి పిల్లల ను దడి చూచి.

"అవువా! తాతయ్య పోయారుగా. అందు కని శునివాది మనం వండగ చేసికోకూడదు. మువ్వ వాళ్లు యింటికి వెళ్లి బాబ్బుకో. వే చెప్పా" అని బుజ్జగించి సంపాడు రవినీ. అన్నిటూ దీపాలతో, పిల్లల కేరింతలతో కళకళలాడుతూ వుంటే దీపాలలేక బోసి పోయిన తన యింటి అరుగుమీదకూర్చున్న రాజశేఖరానికి తన తండ్రి జగన్నాథం చని పోయిన రోజు గుర్తుకు వచ్చింది.

"అవును! తనకి కళ్లు కు కట్టిపెట్టుంది. అరోజు ప్రార్థన కూకిన అల్పాత ఆరుబయట పడకకుర్చీలో కూర్చుని ఏదో ఆలోచిస్తూ వుంటే ఆ సాయంత్రం పొలంలో విడచిన గిత్తలకు గడ్డి వేయడం మర్చిపోయానని గుర్తుకు వచ్చింది. పాతేరు యింటికి వెళ్లి పడకొండు గంటలకి కాని తిరిగి పొలంలో పడుకొందికి వెళ్ళాడు. పైగా మర్నాడు, రానులో నంతకి తోలుకెళ్ళాల్సి. వాడు పొర బాటున గడ్డి వేయటం మర్చిపోతాడేమోనని తాతే ఎయలుదేరేడు. అలా మునసబు గాఠింటి మీదుగా వెళ్తుంటే అక్కడ అంద రిలో బాతాఖానీ కొద్దున్న మునసబు పిలిచి "ఏం! శేఖరం బాబూ, నుల్లి పొలం కేటి" అన్నాడు "అవునుండి. చిన్నవని వుంటే" అన్నాడతను "అవును కాని మీ వాన్నగారు మబ్బున్న మీద ఆ వల్లంలో పొంగట్టు గుఠించి దావా వేసేట్టు నీకు తెలుసా" అన్నాడు. "ఆరికెలా తెలుస్తది ఈరికి ఆరికి మాటామంతి లేవుగండ" అన్నాడు పెద్ద రైతు వీరన్న.

"ఏమిటో! ఈ వయస్సులో కృషి, రామా అనుకోకుండా ఇంకో ఈ జగతి తెందుకో" అన్నాడు మునసబు.

"అసలు నంగతి ఇదికాదు బావా. క్రిం: లేడు మబ్బున్న పొలంకి నీరు పెట్టుడంద అడివి కొదవి ముందరి నీళ్లు పెట్టుకొన్నాడు దానికి ప్రతికారం యిది" అన్నాడు. కరణం చుట్ట పొగడదుల్తూ. "ఏమాట కానూలే చెప్పుకోవాలి. పట్టుదలంటే అరిది. తన మాట కాదని నుశీలమ్మ గార్ని చేసుకోన్నాడు దుకు పడేళ్లనించి కన్నకొడుకయిన శాంతి

ఒక్కమోసయినా మాట్లాడరా. అలాగే మనవడు పుట్టినప్పుడయినా మాడటాని కయినా ఈరింటికి రాలేదు కదా. పంచాయితి ఎన్నికలో రాములుగాడి చేతిలో వోడిపోయిన తర్వాత వాడిని హరినించి గింటించే దాకా నిరహాయాడా. పగ అంటే అలా వుండాలి. తానువగ" అన్నాడు రాములుగాడి చేతిలో—ఒకపాతి చావుదెబ్బలు తిన్న కిళ్ళీకొట్టు సుబ్బులు.

"అ! ఏం పగ లేదూ. దేనికైనా పట్టు పడుస్తూ ఉండాలి. అయినా ఈన మాత్రం తక్కువ తిన్నాడా. ఆయన్ని కానీ అడకుండా సుశీలమ్మ గారికి వచ్చినవాటా అయిదేకరాలు యిప్పుడు పది చేసేడు కదా. నిజంగా ఆ తండ్రికి తగ్గ కొడుకు ఈయన" అన్నాడు ముననబు నవ్వుతూ.

"మరిచే పోనండి" అంటూ తను పోయిపోయి దాటిపోయాడు.

అప్పటికే రాత్రి ఎనిమిది దాటింది. బాడోకర రెండు భుజాల మీద అన్ని రెండుకేటాలు దాని మీద జాపి చేవిగట్టు వెంబడి పడుస్తున్నాడు తను. చక్కటి వెన్నెల కాంతిలో మట్టాల్ని పోతాలు మిగిల అందంగా కనిపిస్తున్నాయి. ప్రక్క పోదలో కీచురాళ్ల ధ్వని, దూరాన్నింటి వు పట్టుల అరుపులు అప్పు యింకేమో వినిపించడంలేదు. అలాగ్ని ముననబు అప్పు మాటలు గుర్తుకు వచ్చి నవ్వు వచ్చింది. "నిజమే! ఈ పూళ్లో తన తండ్రి అంటే అందరికీ వాడటం. సరోక్షంలో యింత విమర్శిస్తారు కాని ఆయన ఎదుట వుంటే పిల్లల్లా ఉంటారు విశ్లంఠా. అడగుకుం ఎట్లా. భారీ శరీరం. తెల్లటి పండిపోయిన జుట్టు. మెడలో రుద్రాక్షమాల, చేతులకు బంగారు కంకణాలు మరుటిని విభూది దేఖల మీద గంధం బొట్టు. తెల్లటి పంచ కట్టతో కీర్రు వెప్పుల వేసుకొని కర్ర చేత్తో పట్టుకొని ఆయన పడుమా వుంటే ఎవరికైనా శపింపగల మహిమ వున్న రాజర్షిలా కనపడతాడు. ఆయన బ్రాహ్మణయినా ఆయన రోజులో ఆయనతో కర్రసాము చేసేవాడు ఆ ప్రక్క పోరుగాళ్లలో ఎవరూ వుండేవారు కాదట. ఆయనమాట కాదన్న వాళ్లెవరు ఆ పూళ్లో

బ్రతకలేదు. అతని పట్టుదేరు, పగ అలాటివి. తనకి బాగా గుర్తు. తన చిల్లి చని పోయినప్పుడు "మహాక్షి పోయిందన్నా" అని చిన్నపెద్ద అంతా కంట తడిపెట్టే, ఆయన కళ్లలో ఒక్క కారుమేను కూడ కమ్మలేదు. ఏభయి పడిలో వడ్డా కూడ ఆయనికా పొలంపనులు స్వయంగా చూచు పంటాడు. ప్రథం తీర్మానికి ఆ పూతి ప్రథ మోయటానికి ఒకకైపు యిప్పటికి ఆయన ఉండాలిందే. ఆయన్ని ఎదిరించి తను సుశీలని చేసికొన్నాడు. అంతే! ఆ రోజు నుంచి రోజు వరకు తనని పలకరించి ఎరుగడం. తన మాట కాదన్న రాళ్లని ఆయన పహించడు. "ఏమిట ఈ రోజు వాన్న గురించి యింత ఆలోచిస్తున్నాను" అనుకొంటూ. తను నడుస్తున్నాడు. ఇంతలో తన కెదురుగా ఎవరో వ్యక్తి తన కెదురుగా వస్తున్నట్లు చూసాడు. తన వెళ్ళి పొలం సుబ్బన్నేమో అనుకొన్నాడు. కాని ఆ వ్యక్తి దగ్గరకు వచ్చేసరికి తన తండ్రిగా గుర్తించాడు. తను కర్ర చేతితో తీసికొని తండ్రికి దాతి యిచ్చాడు. ఆయన మొఖం తనని చూసేసరికి కాశ్యం పోయింది. కళ్ళు కొద్దిగా ఎరవడం. తనని చూడటం యిష్టం లేనట్లు మోహం తీసి తనను దాటి వెళ్తున్నాడు ఆయన. రలా వెళ్తున్న తండ్రి కేసి చూస్తున్నాడు తను అనాలోచితంగా. అకస్మాత్తుగా త్రుళ్ళి పడ్డాడు తను. తన తండ్రి వెళ్లే దారిలో ఎదురుగా ఆరడుగుల దూరంలో ఒక తామసాము పడగ ఎత్తివుంది. తను వచ్చి వస్తుడు లేంది ఇప్పుడు ఎలా వచ్చిందా అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు తను. ఆయన యింకా ఆ పాముని చూచినట్లు లేదు. "వాస్తా!" అని హెచ్చరిస్తామనుకున్నాడు. కాని ఆమాట పెదవి దాకా వచ్చి ఆగిపోయింది. అలా పింపడం ఆలవాటు తప్పిపోయింది తన పెదాలకి. ఆయన యింకా ముందరికి పోతున్నాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ. తనకి ఏమి చెయ్యడానికి తోచలేదు. కాని మరుక్షణంలో తను కర్రతో సేర్పగా పాము పడగ మీదకి మూటిగా కొట్టాడు. ఒకే దెబ్బకి పాము చచ్చిపడిపోయింది. ఆయన గబుక్కున, ఆ పాము కేసి తర్వాత తనకేసి చూసాడు.

ఆ పూవులో భద్రుంకాని తరహాలోగా విహితేడు. పైగా కోపం వుంది. బహుశా తనుల్లో ఈ రోకంలో పడ్డ ప్రాణ తనని రక్షించడాని అభిమానమేమో. ఇంక ఆగ మండా తాను వెళ్ళిపోయాడు. పని ముగించు కొని తిరిగి వస్తుంటే ఆయన యింకా అక్కడే నిలబడి వుండటం చూచాడు తన. మళ్ళీ ఆయనకు కనిపించడం యిష్టం లేక తన వెళ్ళడాని గుండా వచ్చేవాడు తన.

"ఆయన యింకా అక్కడే ఎందుకు నించున్నాడు" అనే ప్రశ్నకి సమాధానం దొరక్క నిరహాయాడు ఆ రాత్రి తను.

ప్రాదున్న అయిదు గంటలకి తన యింటి ముందర పెద్దగుంపు వచ్చింది. "శిఖరం గారూ మీ వాస్తాగార్ని పాము కరచింది" అంటూ అరుగు మీద మంచం వేసి ఆయన్ని పడుకోబెట్టారు. ఆయన మోహం బాగావల్లబడి వుంది. కాని కాశ్యం మాత్రం వదలలేదు. పుంతాల చంద్రన్న ఏదో పని రులు రాస్తూ పుంతాలు వెళ్తున్నాడు.

"అవలెలా జరిగింది" అన్నాడు తను. "నీను పోరానికి వెళ్తుంటే ఈయన దాతిలో గట్టు మీద పడి పుట్టారు. ఆయన ప్రక్కన మనకి సోలాలో అప్పుడప్పుడు కన్నక జత త్రాసులు చుప్పిపడి పుట్టాయి అండి" అన్నాడు సుబ్బన్న. తను ఒక్కసారి చకితుడయ్యాడు.

"అయితే! తాను చంపింది పెన్ను ఈ పూళ్ళ చాలమంది చూచిన అదే త్రాసులలో ఒకటి అన్నమాట. ఎప్పుడు ఎవరికి కనబడినా అది జతగానే కనబడేది. అది ఎవరికి అపాయం చెయ్యని కూడ అనం నమ్మిక. కాని తను మూత్రం ఎప్పుడు వాటిని చూడలేదు! అప్పుడు పుంతాల చంద్రన్న తన దగ్గరకివచ్చి" బాబుగారు వాస్తా గారిక బ్రతకరు. ఆ పాములు జాతయినవి. పైగా వాస్తాగార్ని కరచి ఏరెండు మూడు గంటలాయెప్పుంటుందండి. ఆయన రాజల్ల యింకా పూపిరి నేలుస్తున్నాడు" అన్నాడు. తనకి వెమ్మడిగా నంగతి తెలుతెల్ల మవుతోంది. "తను చంపింది అపాముల్లో ఒకదావున్నమాట. రాత్రి బహుశా వాటిలో ఒకటే వచ్చి వుంటుంది. దాన్ని చంపి తర్వాత తప్పకుండా రెండోది దాన్ని వెతు

మీ చర్మ సౌందర్యమునకు

నిర్మల
ఆయుర్వేదిక్ సౌపు
వాడండి

Mfrs-NIRMALA CHEMICALS, COCHIN-2.

Agents: M/S PRAAGATI AGENCIES, VIJAYAWADA-1.
(Phone: 2486)

Regd. No. 3524

MGST. RC. No. 5569

బహుమతి
స్టయిన్ రెస్ ప్టిల్ పాత సామానులు

మా మామూల వర్మల స్క్రీము ప్రకారము రు. 40/- ముఖ్య ఎవర్ సిల్వర్
చాత్రము రు. 5/- లకి పోషిస్తాము మీరు సందగించు.
గ్రూప్. A. రు. 3; B. రు. 5; C. రు. 4.

పూర్తి వివరములకు ఇంగ్లీషులో వ్రాడండి

శ్రీ మీనాక్షి ఎవర్ సిల్వర్ సేల్స్ సర్క్యులేషన్
46, మమకర్ కోడ్, తిరువూరు-1. (ద. ఇండియా)

క ర మ క

బ్రాహ్మి పేర్ ఆయిల్

మన్నితముగా పరిమళం చేయబడిన ఈ
ఆయుర్వేద పేర్ ఆయిల్ మెదడును చల్ల
పరచి, ఉపశమన గలిగించును. క్రమమేన

బ్రాహ్మి పేర్ ఆయిల్
వాడకం మెదడుకు
కంఠం ఆలస

బలం తోలగించి, పోయిగా
నిద్రపట్టించును. ఆరోగ్యమైన
మీరలు మెదడు
బలం తోడ్పడును.

బెంగాల్
కెమికల్

కెమికల్
కెమికల్
కెమికల్

ఆరగి పగ

క్లింటా వచ్చి పుంటుంది.

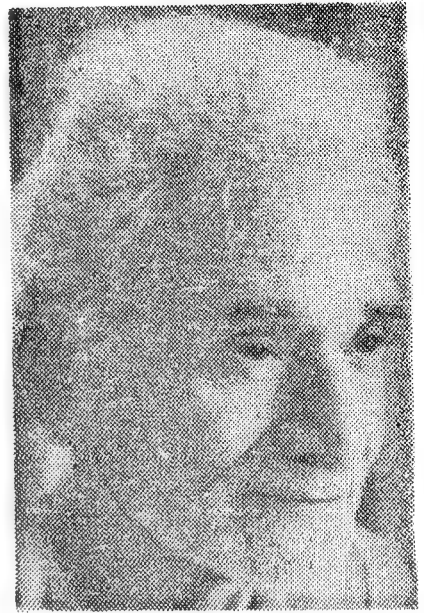
అన తండ్రికి అన్నివిషయాలు తెలుసును
కొబట్టి ఆ రెండో పాము వచ్చేవరకు అక్కడే
పుండివుంటాడు దాన్ని చంపడానికి. నిజంగా
చంపాడు కూడాను. కాని అలా జరిగే లోపులో
అపాము ఆయన్ని కలిచి పుంటుంది.
అబ్బ, ఎప్పుడు కఠినంగా కన్నడే ఆయావికి
ఎంత వుత్సాహస్యం. లేకపోతే ఆ పాము
తన మీద పగ తీర్చుకొనేది" అలా అను
కుంటూంటే తనకప్పుడు కళ్ళు సెమ
ర్చాయి. ఇంతలో ఆయన కళ్ళు తెరిచాడు.
అసని దగ్గరగా పరిచాడు "రాజా! నువ్వు
నన్ను రక్షించావు నిన్నరాత్రి. అందువల్ల
నీ ప్రాణం రక్షించాను. ఎవ్వరూ ఎవ్వరికీ
బుణ్ణనడి పుండక్కర్లేదు. కాని ఒక్కటి
మాత్రం గుర్తుంచుకో. ఆ పరిస్థితుల్లో
నీ బిరుదు ఇంకో న్యక్తి పుష్పా అలాగే చేసే
వాళ్ళే. అంతేగాని నువ్వు వా కొడుకువని
మాత్రం కాదు." అనే ఆయన అఖిర
మాటలు.

తండ్రి చితి మీద మంటలు రేగు
తుంటే తన ఆలోచించాడు. జీవిత కాలంలో
అంతా పట్టుదల తోడి, పగలతోడి సతమత
మయిన ఆ దేశం యిప్పుడే బాడిద అయి
పోతోంది. ఏమిటి ఆయన సాధించింది?
లోకం దృష్టిలో ఆయన సాధన పొంద
బాడు. కన్నకొడుకునే క్షమించలేకపోయిన
నిర్దాక్షిణ్యుడు. అమ్మవారి తీర్థంలో
తన యింటి మందు ఎక్కువ సేపు ఆడ
లేదని అసలు ఆ ఏడాది అమ్మవారికేమీ
అర్పించని నాస్తికుడు. అఖిరికి చనిపోయే
టప్పుడు కూడ కన్నకొడుకుని కొడుకుగా
గుర్తించని కఠినాత్ముడు పట్టుదల, సగే
ఆయన జీవిత లక్ష్యలుగా పెట్టుకొని,
ఆయన చనిపోయిన తర్వాత మిగిల్చిన స్మృతి
చిహ్నలేమున్నాయి? అంతే కొందరి వ్యక్తుల
క్రుద జీవితా లంతేనేమో."

రాజకీయం ఆలోచనలకి ఏదూరింటి
పిల్లాడు వెలిగించగానే వెలిగిన చిన్న బుడ్డి
చప్పుడు అంతరాయం వెలిగించింది. ఆ పగ
లిన చిన్నబుడ్డి మంటలను విరజిమ్ముతోంది.
వెంటనే ఆ పిల్లావాడు మౌనంగా వెలిగిం
చాడు. ఈసారి మంచి పుష్పలలో చాలసేపు
వెలిగింది. అది వెలిగినంత వరకు పిన్నలు
పెద్దలూ ఆనందంగా దానికేసి చూసారు.

REPORT CARD

వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు

|| శ్రీ వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారి గుంటూరు తాతవధానం మాట నా చిన్నతనంలో ప్రతి వండితుని వోట వినిపించేవి. పట్టుమని పందొమ్మిది సంవత్సరాల్లా నా నిండని శివరామ శాస్త్రిగారు తమ గురు ప్రతిద్యుండ్యులయిన శ్రీ కొప్పరపు సోదరకవులను సాహిత్య సమరాంగణంలో మార్కొని చెప్పిన

“అనిమిత్తంబుగి గాల్గొద్దిన త్వడీ
యాహంత నాపుండలం
పుర నిరస విరుణాశుకవనం
బుం జెప్పి నిన్నెల్ల వెం
చిన యెన్నుదురు వరులన్ సుకవితా
శ్రీ ధుర్యులన్ మానిపిం
చి నినున్ గెల్లగ వచ్చిన నిదె పథం
జేయింతువో! వత్తువో!”

అనే పద్యాన్ని మాకు అదిర్చుగా చెప్పేవారు; మాపై ఆరగిలి విద్యార్థులు; మేమూ విస్తుపోయి విభేదించారు. ఆనమరంలో అక్షరగ్రామాలై గెలుపు గొప్ప శివరామశాస్త్రిగారిని తిరునాళి కవులు—

“బాళ్యోదేకముమై నెదిర్చితిని శో
ప్రంపుంగివన్ గ్రంథసా
త్యంబుం బోనరింతో లేదో యని పి
కై కొంతు నన్మనన
శ్చల్యం బివ్వటి కూడితిపితిది త
త్సా! నత్సభా శోభితై
త్యాణంబుల బొందుమయ్య యిక పి
కన్ శివ్య మాదామగో!”

అని దీనించారు. తర్వాత శివరామశాస్త్రిగారు తెలగి, బెనగాడ, కొప్పూరు, చట్రాయి మొదలయిన పెక్కు తావులలో అవధానాలు చేసి అలాటి కీర్తిని సంపాదించారు.

మరుపుల భారం నిలబెట్టిన శివ్యభామణా

లైన శివరామశాస్త్రిగారు అప్పటికే చెప్పుకోదగిన పురుషులక గలవారు, ముక్తాంత అనే కావ్యం, ఉపగుప్తకావ్యం, బిదాలోపాఖ్యానం అనే సద్యకథ, కృతక సూత్రం అనే ఖండకావ్యం వారి కమ్మని కైవాడానికి అప్పటికే సాక్షి భూతాలు.

వారి జననసంస్కారం అటావంటిది. కృష్ణా జిల్లా చిరివాడలో వారు 1892లో జన్మించారు. చదువు, చెల్లము గల వంశం. తండ్రిగారు వేంకటేశ్వరరామమూలు, సువాంతస్వాధ్యాయులు. తల్లిగారు శ్రీ విశాక్షామ్మగారు, తమ కుమారునికి విశాల దృక్పథాన్ని ప్రసాదించిన వారు. ఇక మేనమామగారు దోర్నం శోభినాథ శాస్త్రిగారు, సుహృదులకు మెరుగులు పెట్టేది.

పెద్దల పోరుతో వారు ఇంగ్లీషు చదువును మిడిల్ స్కూలు దాటించినా, తర్వాత మానిపేసి అకిరి పల్లికి వెళ్లి సంస్కృతం చదివ సాగారు. తర్వాత ఇంజనీరింగ్ కాపురం పెట్టి శ్రీజయంతి భగీరథ శాస్త్రిగారివద్ద వ్యాకరణం ప్రారంభించి మహా భాష్య శాంతి చేసుకున్నారు.

తర్వాత చిరివాడను తిరిగివచ్చి వ్యాకరణం పాఠం చెబుతూ, శ్రేయంతాలను అవతాడిస్తూ, వివిధ దర్శనాలు అధ్యయనం చేస్తూ, “ఒక్కరాషాగదు తక్కిన భాషలన్నీ గూడ నేర్వమయ్య యాండ్రా!” అని ప్రబోధించిన వారు గనుక తాము పెక్కు దేశీయ భాషలు, పాఠశాల వివిధ విదేశ భాషలు నేర్చారు. సంగీతం కూడా నేర్చారు. వారి సంగీతాభ్యాసానికి ఒక చిన్ని కథ వుంది. అకిరిపల్లిలో వున్నప్పుడు, శ్రీ గణికిపాటి జోగయ్యశాస్త్రిగారి

కర్ణపేయమైన పురాణ కథనం విని వారికి సంగీతంపై అభిరుచి కలిగింది. కాని గొంతు పెగలదు. ఆ ఆవేదనతో

“గాతే గురుః గురు సుత శ్చ
సుతా చ గాతే
వహం ప్రభుః యదపి
కంత విలుంతనేన,
హా! సామగానగురు మే
శ్చయ కంతనాళః
త్యద్వస్త సీమని భవిష్యతి
వేమ నళా!”

అని భగవానుని ప్రార్థించారట. తర్వాతదానిని ఎలాగో సాధించారు. అనగననగి శాగమతియిట్లు ముందు— కదా!

సాశ్వాత్య సంప్రదాయవాసనతో వారు యతి ప్రాసలు వదలి అది సభా వర్ణాలు తెలిగించారు. పేకేప్పియర్ను అనుకరించి పది నాటికలు రచించి, బుక్కులు పెక్కు ఉండ్రీకరించి, సుబోధుల అనే ఏదాక్యాసాల కావ్యం రచించి, రసగంగధర, ద్వీపాళాళ సద్యపురాణాలు అనువదించి పెట్టుకొని ఒక సభకు వెళ్లితే ఆగ్రంథాలన్నీ వున్న పెట్టెను ఎవరో చూరులు తవ్వరించారు. అటు తర్వాత వారు ఎంతో క్రమపడి పేకరించిన గ్రంథాలయం, “క్షయ వత్సరమున నతవ భయ మగువై కాళక్యస్య పక్షంబున మోరయ దినమునన్ ద్వితీయో దయమున జరిపాడయెల్ల దగ్గం”

జయినప్పుడు కాలిపోయింది. దానితో వారు అనువదించిన దర్శనాలు, యోగవాసిష్ఠం మొదలయిన ఉద్గ్రంథాలు కాలిపోయాయి, దానికి వారి గుండె కూడా మండింది.

“కల్పిత విల్లు నర్తకులు
 గల్పిత ప్రాతము బాచుముట్టుగా,
 గల్పిత వెల్లయున్ ధవము
 కల్పిత వెల్లయు ధన్యమనెన్
 గల్పిత పుష్ప వెల్లయును
 గల్పన గల్పితకాక గ్రంథమున్
 కల్పన నీకు వో జ్వలన్!
 కద్దది నిండెనా? కాలు నిండెనా!”

అని వారు వాపోయారు. అష్టావధాన శతావధానాల సాము గరిడీల ప్రయోజనం అంతంతవని గ్రహించిన శివరామ శాస్త్రిగారి మనస్సును ఈ అగ్ని ప్రమాదం కొంతమార్చింది. స్వాతంత్ర్య పమదా గణ సూత్రధారి అయిన గాంధీజీ ప్రభావం మరింత మార్చివేసింది. దానితో వారి దృక్పథం మరొక మార్గంలో ప్రసరించింది. విరివాడతోని తనుతోనో ఆశ్రమ తుల్యమైన నివాసంలో ఏకాంతవాసంచేస్తూ, అశ్వయనా ధ్యానన కర్మలను జరిపారు. ఆ సమయంలో వారు చెప్పిన ఈ పద్యం వారి ఆకులతకు, దానికి ఆలవలమయిన మనస్తత్వానికి నిదర్శనం:

“ఏ యొకరుండు లేని యొక
 యేటి నవినాన తలంబునం దిర
 ద్వాద తనంబునందును ది
 బాక తలుంబునందు దోటయిం
 దాయిత శైల శృంగమున
 యందు జనించు మనోపనీజ మె
 దాయెల యొండు వాననము
 నొండును దివ్యక వాకు గావతెన్.”

ఈ హంతకానికి వారు వివిధ శాస్త్రాలను
 అవోడించారు. భగవద్గీతాప్రతిపాదనలు కర్మవిద్య
 మాంసవరకు ఆధునిక దృక్పథంతో తరచారు.
 రవింద్రుని ‘కథా’-ను కథలు-గాథలు అని,
 తరచుంద్రుని నవలలు-రమణి బుద్ధిమంతనం,
 సర్వేపల్లిరామమూ, తీర్థ కారికలు, బాపవల్లి-అని
 గాంధీజీ అత్యుక్తము అనువదించారు. శతాధికంగా
 కథలు వ్రాశారు. వాటిలో పీఠికా దర్శనా,
 బీజితస్స, క్షమాపణ మొదలయినవి గొప్పస్థాయివి.
 వారి సాహిత్య విమర్శ గ్రంథాలు సోమూడు, తాలు
 కుట్టనము, పథ్యత, విషయ దృష్టి గలవి.
 మాధవమర్మ విషాదంతనాటకం, ఏకాంతభండ
 కావ్యవంపులీ. కథాక్షుక్తం, కథాసప్తకం- రెండు
 కథాసంపుటలు.

శాస్త్రిగారు శాస్త్రవిషయాలలో- ముఖ్యంగా
 అరవిందుని అతిమానసమతాన్ని వివరిస్తూ, ఇటీవల
 భారతీయ వ్రాసిన “బుతుచిత్” వ్యాసంతోపాటు
 వ్రాసిన వ్యాసాలు కొన్ని వందలుంటాయి. వాటిని
 పంపుటలుగా ప్రచురిస్తే ముందుతరాలవారికి
 విజ్ఞానకోశంవు కాయి.

శాస్త్రిగారు శైలిగాగ్నే జీవితం, రూపం కూడా
 సరళ మందరమైనవి. వారు త్రికరణాలతోను,
 గాంధీజీ అనుయాయులు. జాతీయవాది. నే జీవించి
 జాతీయవాదిగానే పరమపదించారు. కనుకనే తుది
 పరకు సచ్చింతేవారిని అనుగమించింది. పరమపదించ
 దానికి వెనుకటిరాత్రి-(1967 మార్చి 16వ తేదీ
 రాత్రి) భగవద్గీతను ఇష్టం గొప్పతో వ్యాఖ్యానిం

చారు. మురుగిటి దివియో
 పులు బాశారు.

శ్రీ శాస్త్రిగారి భౌతికకాయంతోగే శ్రీకా
 యమూ అనవద్యాపదాభిమైనది. దానికి సాహిత్య
 రంగంలోగాని, వ్యావహారికరంగంలోగాని నీలిరేకులు
 ఎన్నిటికీగూడ పోకవి.

—రామచంద్ర ●

ఆపరేషన్ లేకుండా

ప్రీసంజీవి శంక
 ముట్టునాస్తి ముతుశూలం

సమస్తదీర్ఘ, మొంది ముట్టుకదుపు
 నెప్ప. ముతుశూలాలను అతిశ్రద్ధవంతము,
 విర్యవంతమునైన, అహర్వ మూలికలచే
 మాచే తయారు చేయబడిన దివ్యోషధ
 సేవచే ఆశ్చర్యకరముగా సోదరిమణులు
 వ్యస్తత వెండుటయే గాక మాతృత్వ
 మును కూడా బొందియున్నాడు.
 పత్యములేదు.

వల: 10-00 పోస్టేజి, ప్యాకెంట్ అదనం.

శ్రీ నాగార్జున మూలికా కుటీరం,

తెనాలి (ఆంధ్ర)

ULKA-100-1 TEL

కీళ్ళు వంగక నొప్పా?

వెంటనే నొప్పిని 'ఇయోడెక్స్' నివారణ చేసు
 కొనండి. దీనియందలి వ్యవస్థపరమవర్ణ మిశ్రమ
 లాగములు లోనికి ప్రవేశించి వెంటనే కీళ్ళ నొప్పిని
 నివారణ చేయును.

‘ఇయోడెక్స్’ యివ్వరు అనుచున్నారో ద్రోశి
 బ్యాడ్ పేకెట్లో అభ్యసరించువ్విడి.

లోనికి
 ఇయోడెక్స్ను
 రుద్దండి. నొప్పిని
 తుడిచి
 వేయుండి

ఇయోడెక్స్®

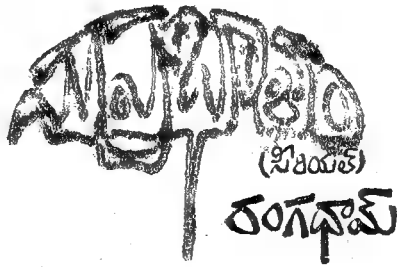
క్లెఫ్ థ్లన్ & స్రెన్ (ఇండియా) లిమిటెడ్, బొంబాయి-1.
 (ఇంగ్లాండులో స్థాపితమై కొంతవరకే బాధ్యతగల సంస్థ)

అనుమతి పొందడం అయిన దానికొప్పు తొలి ఎవరో దోషం పోయారు. అంత క్రితమే సత్యమూర్తి తన కథ కొంత చెప్పారు రామదాసు ప్రకారం తన మగగర్ ప్యాక్షరీలో సత్యమూర్తి ఉద్యోగం ఇచ్చాడు. ఆ మట్టు ప్రక్కల ప్రకారానికి వాం సరవతి వుంది. అతనికి దామోదరం నమ్మినబంటు. సత్యమూర్తి భానుమతి పరస్పరం ఆకర్షించుకున్నారు. భంగవడిన బెనర్జీ, దామోదరం కొడుకు గోపాల్ ఇద్దరూ భానుమతి మీద మక్కువ చూపేస్తున్నారు. ప్రకారం ప్రమాదానికి గురి అయ్యాడు. ఉమ అతనికి సేవ చేస్తుంది. క్యాబేజీ తనకు ఉన్న బాంధవ్యాన్ని ఉమకు తెలియపరిచాడు ప్రకారం!

23

భానుమతి సరిస్థితుల నెంత దైర్యంతో ఎదుర్కుందామనుకున్నా, అకస్మాత్తుగా, ఎదురు చూడని ప్రమాదంతో, చిక్కుకోవడం వలన ఆమెకు, ఏమవుతుందోనని అద్దెళ్ళం పట్టుకుంది. భవిష్యత్తు గురించి. ఆమె ఇప్పుడు జగ్గారావు గారింటోనీ ఒక గదిలో బంధించబడివుంది. అగదిలో ఆమెకు కొవలసినవిన్నీ వున్నాయి. కాని ఆమె ఆ గది బయటకు వెళ్ళడానికి చీలులేదు. బయట భావంవేసి వుంది. రాత్రి పదిగంటలకు, ఆమెకు గోపాల్ తో వివాహం జరుగుతుందని తెలిసింది. అప్పటికి సమయం, సాయంకాలం ఆరుగంటలైంది.

ఒకగంట క్రితమే తను, ఒక స్నేహితురాయింటికి వెళ్ళి వస్తానని ఇంట్లో చెప్పి బయల్దేరింది. ఇల్లు వదిలి కొద్దిదూరం రాగానే, తన కోసం వస్తున్న జగ్గారావుగారి కారు ఎదురైంది. “మాలతీమ్మగార వెంటనే ఓ సారి రమ్మన్నారని.” డ్రైవర్ భారాని చెప్పగానే, వెంటనే వెళ్ళి వచ్చేద్దామని, కారెక్కింది. జగ్గారావుగారి ఇంటి వద్ద కారాగారానే తను దిగి రోపతికి వెళ్ళింది. బోలులో ఎవరూ ఎదురుపడక పోవడంతో మనసు అదొక లాగయింది. ఆ ప్రక్కనే వున్న మాలతి గదిలోకి వెళ్ళింది. తను లోపలికి వెళ్ళగానే గది తలుపులు మూసిన శబ్దమైంది. బయట ఎవరో గొల్లం పెట్టారు. తను వెంటనే పరుగెత్తి తలుపు బాదించి. అరిచింది, ‘మాలతీ! మాలతీ!’ అని. కాని లాభం లేకపోయింది. తను, ఆ గదిలో బంధించబడింది. ఇక అరచి అరచి అలసిపోవడమేనని గ్రహించింది. కిటికీలో నుండి ఎవరో ఒక చిన్న చీటి విసిరేశారు. అందులో “రాత్రి పదిగంటలకు గోపాల్ తో

నీ వివాహం జరుగుతుంది.” అని వుంది.

తననందు కోసం బంధించారని గ్రహించిన భానుమతి, కొద్దిసేపు తలుపులను కొట్టి ఇక వుదా శ్రమ అని అక్కడొక కుర్చీ మీద కూర్చుని ఆలోచించసాగింది. ముందు ఆమెకు దుఃఖం అగక ఏడ పోచింది. పది నిమిషాలు ఏడ్చాక, నీరసం వచ్చి, అలా చాలాసేపు నిశ్చలంగా వుండి పోయింది. ఆమె ఎంత ఆలోచించినా, బుర్ర పని చెయ్యడం మానేసింది. తను ఈ స్థితిలో చిక్కుకున్నట్లు తన వారెవరికీ తెలియదు. జటువంటి పని జరుగ తుందేమోనని అనుమానిస్తూనే వున్నప్పటికీ, ఇంత త్వరగా జరుగుతుందనుకో సోవడం వల్ల, అంతా నిర్లక్ష్యంగా వున్నారు.

సత్యమూర్తి తన తనే సార్లు వెప్పడ జగ్గారావుగారి ఇంటికి వెళ్ళవద్దని. దామోదరం, తను అనంతరావుగారి ఇంటి వెళ్ళాంటే అతని వన్నాగాలక్కడ ఫలిం పని, ఈ జగ్గారావుగారి ఇంటికి తన పచ్చేటట్లు చేశాడు. తను కూడా తెలిసే జగ్గారావు గారింటికి వస్తోంది. దామోదరం యొక్క, గోపాల్ యొక్క నిజస్వరూపాలు తెలుసుకోవాలని, వాళ్ళని కలున కోవడం మొదలెట్టింది. వివాహానికి తన సముఖంగా లేనని పసిగట్టిన దామోదరం వెంటనే బలవంతంగా వివాహం జరిపించేయ పల్చుకున్నాడు. ఇప్పుడు తనకు దిక్కెవ్వరూ ఎలా తను ఈ ప్రమాదంలో నుండి బయట పడగలదు? జగ్గారావుగారికి సంగతులన్నీ తెలిసే వుంటాయి. ఆయన కూడా దామోదరంతో చేతులు కలిపే వుంటాడు. అందు కనే, ఈ పని ఆయన ఇంట్లో ఏర్పాటు యింది.

ఒకవేళ తన సరిస్థితి తన వారెవరికీ తెలియక రాత్రి పెళ్ళి జరిగిపోయిందంటే, తన జీవితమంతా దుఃఖభాజనం కావలసిందే. ఆలోచించిన కొద్దీ తన సరిస్థితి చాలా ప్రమాదంగా వుందనిపించ సాగింది ఆమెకు, ఈ సంగతి తన శ్రేయోభిరామం తెచ్చుకొ

తెలిసే అవకాశం కన్పించలేదు. నల్ల మూర్తికి తెలిసినా చాలు, తనని అపద నుండి కాపాడగలడు. ఆ రోజు సాయంకాలం అతను రామవరం నుండి, తనను కలుసు కోవడానికి రావలసి వుంది. తప్పక వస్తాడు. వచ్చి తను కనిపించకపోగానే, భంగారు వస్తాడు. అన్నిచోట్లా తన కోసం వెదుకు తాడు. అతని బుర్ర సరిగా పని చేసేం దంటే, ఈ దుర్మార్గాన్ని కనిపెట్టగలుగు తాడు. కనిపెట్టి తనని చర్య తీసుకుం టాడు. ఒకవేళ అతను, మరోవిధంగా అలో చించినట్లయితే ఈ విషయం లెట్టక పోవచ్చు. అప్పుడు అతను వచ్చి తనను కాపాడే అవకాశంలేదు. అప్పుడేం చెయ్యాలి?

తనను ఈ అపద నుండి కాపాడగలిగింది సగవంతు డొక్కడే! ఆయనను ధ్యానిస్తూ చూచడమే మంచిది. ఏమైనా అంతగా ప్రమాదం ముంచుకు వస్తే ఆత్మహత్యేనా మేసుకుంటుంది గాని గోపాల్ నకు లొం డు. ఆమె అలా విచారించాంటే మరొక రెండుగంటల సేపు గడిచింది. గది తలుపు య్యబడింది. ఎవరో నలుగురు ఆడవాళ్ళు వచ్చారు. భానుమతికి తలంటి నీళ్ళు స్తామనీ, పెళ్ళి కూతుర్ని చేస్తామని న్నారు. తలుపులు తియ్యగానే బయటికి వెళ్ళిపోవాలని అనుకున్న భానుమతికి గుమ్మం గ్గర ఇద్దరు రవుడిలు కన్పించారు.

ఒకడు నల్లగా పొడుగ్గా వున్నాడు. మరొ డు చాలా లావుగా వున్నాడు. ఇద్దరూ యింగీ కట్టుకుని దాని మీద బసిన వేసు నిన్నారు. వాళ్ళని చూడగానే భానుమతి ఎండె లవిసిపోయాయి. తనుపూర్తి నిర్భం సంలో వుంది. ఇక తను తప్పించుకోవడానికి ఏ ఆశలేదని తోచేసరికి, ఆమెకు ప్రపంచం గ్రుని తిరిగినట్లైంది. మొహం తిరిగి పడిపోయింది. ఆడవాళ్ళు ఆమెను పట్టుకున్నారు. వాళ్ళు, తను పని ప్రారం భించారు.

ఆ ప్రక్కనున్న గదిలోనే వివాహానికి అన్ని ఏర్పాట్లు జరిగాయి. గది మధ్య పీటలు వేసి వేదిక అమర్చారు. జగ్గారావుగారూ దామోదరం, పెళ్ళికి కావలసినవిన్నీ తెచ్చి వట్టే మానుకున్నారు లక్కడి సామాన్లు లెక్కపెట్టి. పురోహితుడు సిద్ధంగా వున్నాడు. అతనికి దామోదరం చెప్పనలిసిం దంతా చెప్పాడు. పెళ్ళి టూకిగా రెండు గంటల్లో అయిపోవాలి. రాత్రే శోభనం కూడా జరిగిపోవాలి. పెళ్ళి కూతురు ఏం

జూరం చేసినారే, బలవంతంగా తాళి కట్టేయ్యడం జరిగింది. దామోదరం, జగ్గారావు పెళ్ళిపెద్దలు. జగ్గారావు కవ్యాదానం చేస్తాడు, గోపాలన్ కి. గోపాలన్ పెళ్ళికాడు కులా ముస్తాబై కూచున్నాడు.

నువూరు తొమ్మిది గంటలకు ఏడున్నున్న భానుమతిని తీసుకువచ్చి పెళ్ళిపీటల మీద కూర్చోపెట్టారు. దామోదరం, “విచారించకు భానుమతీ, స్వర్గంలో ఉన్న మీవాళ్ళ గారి ఆత్మ ఈ పెళ్ళితో శాంతిస్తుంది” అన్నాడు అమె వద్దకు వెళ్ళి. “ఆయన నన్ను కోరిన ప్రకారం, ఈ వివాహం జరిగి పుట్టాను. నువ్వు విచారించక్కరలేదు.”

“ఛీ! మీరింత నీచులనుకోలేదు. నన్ను వ్యాయం చేస్తే మీకేం లాభం? నేను మీకేం అవకారం చేశాను? నన్ను వదిలిపెట్టండి.” అని భానుమతి ఏడ్చుసాగింది. గట్టిగా బలవంతంగా, అమెను పీటల మీద కూర్చోపెట్టారు, అడవాళ్ళు నలుగురూ. వాళ్ళ వెనకాల రోడిలున్నాయి.

పురోహితుడు, దామోదరం సైగ జూసి మంత్రాలు ప్రారంభించాడు. దామోదరం వాచీ చూస్తున్నాడు. ఎంత త్వరగా మంగళ్యధారణ జరుగుతుందా? అని. లరగంట జరిగివా మంత్రాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి పురోహితుడు ఏవేవో తంత్రాలు చేయిస్తున్నాడు. “త్వరగా మంగళ్యధారణ జరిగింది.” అని దామోదరం పురోహితుణ్ణి హెచ్చరించాడు.

బయట తలుపు తట్టిన చప్పుడైంది.

జగ్గారావు దామోదరం వైపు చూశాడు. ఆ చూపులో ఏం చెయ్యమంటావనే? ప్రశ్న వుంది. దామోదరం ఒక్కక్షణం ఆలోచించాడు. బ్రాహ్మడి వైపు చూసి “మమ్మారానికీ ఇంకా ఏమాత్రం ఆలస్యముంది?” అని అడిగాడు.

బయట మళ్ళీ చప్పుడైంది.

“వది నిమిషాలు వ్యవధి వుంటుంది బాబూ. మంగళసూత్రాలేవీ?” అని అడిగాడు, పురోహితుడు, వాటి కోసం వెదుకుతూ. అని కనిపించలేదు.

బయట మళ్ళీ తలుపు ఎవరో బాడగా జగ్గారావుని చూసి, చిరాకుగా తలవూపాడు దామోదరం, వెళ్ళి ఎవరో చూడమన్నట్లు జగ్గారావు హోలులోకి వెళ్ళాడు, వచ్చివెవరో చూడడానికి. మంగళ సూత్రాల కోసం అందరూ వెదకసాగారు.

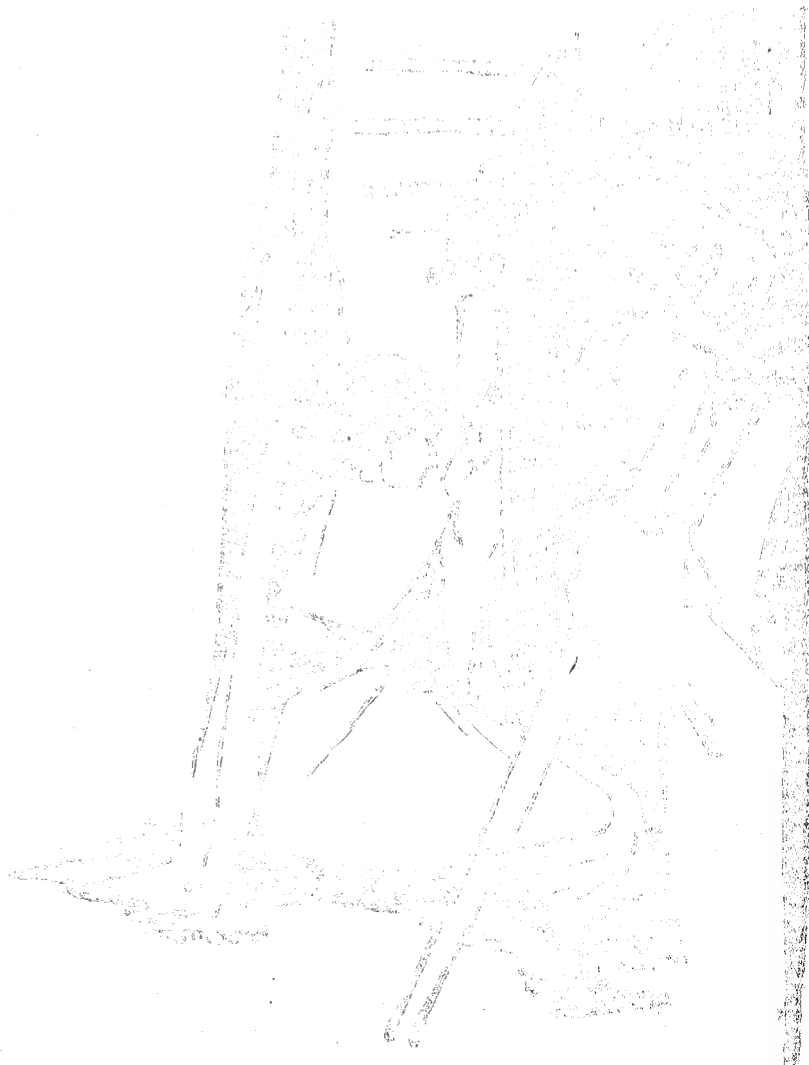
అయిదు నిమిషాలు గడిచివా మంగళ

సూత్రాలు దొరకలేదు. దామోదరానికి పురోహితుడిపై అనుమానం వేసింది “ఒరేయి పైడి. ఆ పురోహితుణ్ణి వట్టుకోండిరా. ఆయనే తీసి దాచినట్లున్నాడు” అన్నాడు. వాళ్ళు తన దగ్గరకు రాబోతున్న సమయంలో ఆ పురోహితుడు, “జగ్గారావు గారి వడగండి, ఆయన కిచ్చాను.” అన్నాడు ఇంగారుగా. దామోదరం, జగ్గారావు ఇంకా రాలేదేమో అని హాలు వైపు చూశాడు. అంతవరకూ భానుమతి, నిస్సృహగా, నిర్వి

కారంగా, బలవంతంగా వుంది.

“ఒహో! ఇక్కడేదో పెళ్ళి జరుగుతోందే!” అంటూ, హాలులోంచి గదిలోకి ప్రవేశించాడు, ఇద్దరు లాల్సీ, ఇద్దరు పంచెలో, ప్రకాశం! అంతా దూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

అందరూ లతన్ని చూసి నిర్భంత పోయారు. లతను, అమాయకంగా మొహం పెట్టి, “ఎవరిది పెళ్ళి? గోపాలన్, నీదేరా? ఆ ఆమ్మాయి ఎవరు?” అని ప్రకాశం

అంటూంటే భానుమతి, "ఏమండీ, చూడండి. వీళ్లు నన్ను మోసం చేసి పెళ్లి చేస్తున్నారు..." అని అనబోతుండడం, మట్టా సన్న అడవాళ్లు అమె వోరు ముయ్యడం జరిగింది.

"ఫీ! ఫీ! అదేం పని? ఆ అమ్మాయిని వదలండి." అన్నాడు ప్రకాశం. వాళ్లు వదిలేశారు. వెంటనే భానుమతి పరిగెత్తుకు అతని వద్దకు వచ్చి, అతని కాళ్ళ మీద పడి, "మీరు నా అవదలో అడ్డుపడ్డ మీదరులు. వీళ్లు నన్ను బలవంతంగా వాడి కొన్ని పెళ్లి చెయ్యాలని చూస్తున్నారు" అని ఏడ్చింది. అతను అమె తల నిమిరాడు.

దామోదరం, రవుడిలకు పైగ జేశాడు, భానుమతిని తీసుకుపోయాని. వాళ్లు ముందుకు రాబోతుంటే, ప్రకాశం వాళ్లకేసి చూశాడు.

"పైడి!" అని ప్రకాశం వాళ్లకేసి చూస్తూ, "మీరిద్దరూ బయటకు పొండి" అన్నాడు. వాళ్లు పొడిలిపోతూ, బయటికి వెళ్లారు.

"ప్రకాశం, నువ్వలా కూర్చో, ఆ అమ్మాయినిలా నంపు. పెళ్లి కొద్దిగా తరువాంబు పుంది. గోపాలన్, ఆ అమ్మాయిని తీసుకురా. మంత్రాలు చదువుస్తా! చూస్తావేం." అన్నాడు దామోదరం పురోహితాడితో.

"నేనడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేం? ఈ అమ్మాయి ఎవరు?" అన్నాడు గంభీరంగా ప్రకాశం. అందరూ ఒకరి మొహం పోతు చూసుకున్నారు.

"ఎవరో, గోపాలన్ కొవ్వాళ్లు తనతో స్నేహంగా తిరిగాడట. తనని పెళ్లి చేసుకోమని వాణ్ణి బ్రతిమాలింది. ఇప్పుడేండు చేతో ప్లేటు మార్చింది. కానీ, తొందరగా పెళ్లి చేయించేద్దాం." అన్నాడు దామోదరం.

"ఫీ! ఫీ! నీ నాలుకను చీల్చివా పాపం లేదు. మావాన్నగారి స్నేహాటల్లు నీ, ఆయన నీకు మాటిచ్చాడనీ, నన్ను మోసం చేసి, ఇప్పుడిలా అంటావా?" అంది భానుమతి కోపంతో పటికిపోతూ.

"మీవాన్న గాడెవరు?" అని అడిగాడు ప్రకాశం.

"రామదాసుగారు. ఆయనను వీళ్ల హత్య జేశారు"

"ఎవరూ రామదాసుగారు?" అని దామోదరం వైపు చూశాడు ప్రకాశం. దామోదరం అతని వైపు చూశాడు. ప్రకాశం

ను ప్రభా తం

మొహంలోని గంభీరత ఆతన్ని కలనం పెట్టింది. అయివా ధైర్యంతో, "ఎవరో వాకేం తెలుసన్నా. అదొక దారేపోయే మనిషి. పెళ్లక్కర లేకపోతే పొమ్మను." అని దామోదరం అంటూంటే, అనంతరావుగ రూ, ఉమా ప్రవేశించారు.

"ఎవరు దారిపోయే మనిషి?" అని అనంతరావు గారంటూంటే ఉమ చెల్లి భానుమతిని కాగించుకుంది. ఇద్దరూ ఏడ్చేశారు.

వీళ్లని చూడగానే దామోదరం చుఖం పాలిపోయింది. ప్రకాశం, అనంతరావు గారి వైపు దిరిగి, "ఈ అమ్మాయి మీకు తెలుసా?" అని అడిగాడు. ఆయన, "ఓ! అమె వాకు తెలియకేం. భానుమతి! రామదాసు గారమ్మాయి. దామోదరానికి బాగా తెలుసు. మా యింట్లోనే వాళ్లిద్దరూ కలుసుకున్నారు." అన్నారు.

"వాకేం తెలుసు? మీరు రామదాసు గారమ్మాయంటే నిజమేననుకున్నాను. తీరా మేము వాకబు చేస్తే, ఆయన మాకు కావలసిన వ్యక్తి కాదనీ, ఈమె మేము వెదుకుతున్న పిల్లకాదనీ తెలింది. అప్పటి నుండి, మేమంత పద్దంటున్నా మా వెనకాల పడి మా గోపాలన్ ను పెళ్లి చేసుకుంటానని గోం పెడ్తోంది. పతే, చదువుకున్న పిల్లకదా అని జారిదల్చి ఈ పెళ్లి కొప్పుకున్నాను ఆ అమ్మాయి కిష్టం లేకపోతే మాకూ ఇష్టంలేదు. పద గోపాలన్, పోదాం" అని దామోదరం కదిలాడు. గోపాలన్ రెండడుగులు ముందుకేశాడు.

"మరి ఎవరికీ తెలియకుండా ఈ రహస్య వివాహం ఏమిటి?" అని ప్రకాశం అడిగాడు.

"పని ఒత్తిడి వల్ల, ఏర్పాట్లు సరిగా చెయ్యలేదని జగ్గారావు చెప్పాడు. నేను ఈ విషయం అతని మీద వదిలేశాను."

"అబద్ధం!" అని కేకేసారు అనంతరావు గారు. "ఈమె మీరు వెతుకుతున్న భానుమతే! ప్రకాశానికి తెలియకుండా ఈమె విషయం రహస్యంగా వుంచి, ఆమెకు ప్రకాశం ఆస్తిలో పగం వాచా పస్తుందని, ఆమెను బలవంతంగా గోపాలన్ కిచ్చి వివాహం చేస్తున్నావు, దామోదరం! ఇప్పటికైవా ప్రకాశాన్ని మోసగించాలనే చూస్తున్నావు, కాని అది అంత సులభంకాదు. ఈమె మీకు కావలసిన వ్యక్తి, అందుకు కూర్చున్నావును

గారు పోక్కి. అమె చిన్నదనపు ఫోటో ఒకటి వారి దగ్గర వుంది. దాని కాపీయే మీ దగ్గర కూడా వుంది. అని రెండూ దగ్గరపెట్టి ఒక్కనిముషంలో రుజువు చేస్తాం." అని అవేశంతో అన్నారు అనంతరావుగారు.

"మీరుంటున్న దేమిటో నాకు తెలియదు. నా దగ్గర ఏ ఫోటోలా లేవు." అన్నాడు దామోదరం.

"అవును నీ దగ్గర ఏ ఫోటోలా లేని మాట వాస్తవమే అవన్నీ మాకు కావలసి మేము తీసుకున్నాం." అంటూ, ఇన్ స్పెక్టరు రజాక్ అయిదుగురు కానిస్టేబుల్స్ తో సహా ప్రవేశించాడు. తిన్నగా దామోదరం వద్దకు వెళ్లి, "రామదాసు గారి హత్యానేరానికి నిన్నురెన్ను చేస్తున్నాం." అని అతని చేతులకు బేడీలు తగిలించాడు.

"హత్యా! నేనేమీ ఎరుగనే." అన్నాడు దామోదరం, ఒక్కసారి తెల్లబోయి. రజాక్ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"ఇంకా అందర్నీ మోసగించాలని చూడకు. రామదాసుగారిని హత్యచేసి, ఆయన గదిలో మూల ఓ చిన్నగోతిలో దాచిన డబ్బు, కాగితాలూ అపహరించింది నువ్వే! తరువాత దారి వాయుడిని ఆ ప్రాంతంలో తిరగమని కేప్పి, వాడి మీదకు కేసు తోసేసావు. పైగా ప్రకాశం దగ్గర దారి వాయుడి చేతి అబద్ధం లాడించావ్. కాని మేము మాత్రం మొదటి నుండి నీ మీద కన్ను వేసే వున్నాం. మొన్న మొన్నటివరకూ మాకు బలమైన రుజువు దొరుకలేదు. కాని గోపాలన్, భానుమతికి చూపించడం కోసం, నువ్వు దాచిన కాగితాలు తెచ్చాడు. అప్పటి నుండి మాకేసు బలమైంది." అన్నాడు రజాక్.

"అవ్వాయం. వాకూ ఆహత్యలకూ సంబంధం లేదు. ఆ కాగితాలు ఎలా వచ్చాయో వాకు తెలియదు." అని దామోదరం కోపంగా అన్నాడు.

"కాగితాలు ఒక్కటే అనుకుంటున్నావేమో.. అలాడు రాత్రి నువ్వు రామదాసు గారి ఇంటి వద్ద పొంచి చూస్తున్నప్పుడు నీకు రామదాసు వ్యక్తి ఒకరు అగుపడ్డారు. నువ్వు ఆయననంత లేక్క చెయ్యలేదు. కాని ఆయనకు నీ మీద అనుమానం వేసి, అక్కడికి కొంచెం దూరంలో, కిల్లి కొట్టు దగ్గర కాన్సేపాగారు. నువ్వు రామదాసుగారి ఇంట్లోకి వెళ్లడం ఆయన చూశారు. బయటకు రావడం చూశారు. ఆయన హిక్కు

తలనొప్పి

ఎక్కువగా ఉన్నా

తలకేగా!

అమృతాంజనం

వాడి శీఘ్రంగా నివారణ పొందండి

స్థానికంగా ఉండే వాధను నివారించుకోవాలి. ఉరికి మందులు ఎందుకు పుచ్చుకుంటారు? నొప్పి ఉన్న చోటమీద అమృతాంజనం రాని అమోఘంగా శీఘ్రంగా నివారణను పొందండి. ఏ అపాయం లేకుండా కండరాల నొప్పులకు, తల నొప్పికి, టెన్యూకులకు ఇంకా కీళ్ల నొప్పులకు అమోఘంగా గుణమిచ్చే అమృతాంజనం 10 రకాల ఔషధాలు చేరిన మందు. అమృతాంజనం గుండెజలుబుకే కాక సాధారణ జలుబులకు కూడా మంచి మందు. కొంచెంకొంచెమే ఉపయోగించవలసి ఉంటుంది-కాబట్టి ఒక ఏపీ మీ కుటుంబాని తంతాకలిపి నెలల తరబడి వస్తుంది.

అవసరానికి ఎప్పుడూ అమృతాంజనం ఉంచుకొండి. అమృతాంజనం 70 ఏళ్ల ప్రసిద్ధినిపొందిన వమ్మకమైన గృహఔషధం

అమృతాంజనం నొప్పులు జలుబుల నివారణకు 10 రకాల ఔషధాలు చేరిన మందు,

అమృతాంజనం రిమిడెడ్,

క్యూరేటర్ - బొంబాయి - కలకత్తా - రిల్లె

(అమృతాంజనం)

మునుపు తోరకలేదు. కాని ఇప్పుడు తోరకైంది."

సుప్రభాతం

"ప్రకాశం?" అని ప్రకాశం అడిగాడు. కొంచెం అగి, "నువ్వుయ్య!" అన్నాడు దజాక్. దామోదరం తల వంగిపోయింది. ప్రకాశం, ప్రకాశంమైన మొహంతో "అయితే, దామోదరయ్యర్ నీ కిన్నాళ్ళు భానుమతి సంగతి తెలిసే వాకు చెప్పలేదు. అమెను గోపాలన్ కిచ్చి వివాహం చేసి, అస్థిలో వాటా లాగలనుకున్నావా, నిన్ను అన్నివిధాలా నమ్మిన నన్ను, ఇలా వాశనం చెయ్యాలనుకున్నావా? నీ మాటలు విని నేను ఎన్నోవనులు చేశాను. ఒకప్పుడు నాకు జీవితం మీద విరక్తి వుట్టినప్పుడు, నా మేలు కోరి వాకెంతో ధైర్యం చెప్పి నువ్వు నన్ను మన్నించి చేశావు. అరువాత నీ మనస్సెలా ఎందుకు మారింది? గోపాలన్ కు కబ్బు కావాలంటే వేసిచ్చేవాణ్ణి. నువ్వు భానుమతి జీవితం వాశనం చెయ్యాలనుకున్నదెందుకు?"

దామోదరం తల వంచుకుని, ప్రకాశం మాటలకు జవాబు చెప్పలేదు. అందరూ దామోదరం వైపు చూశారు. అతను మాట్లాడి దలచుకోనట్లు తెలిసింది. ప్రకాశం, "ఇన్ స్పెక్టర్! గోపాలన్ ని అరెస్టు చెయ్యండి. వాడి మీద కావలసినన్ని వేరాలున్నాయి." అని అజ్ఞాపించాడు. అంతకు ముందే గోపాలన్ వద్ద కాపీ వున్న ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ వాడిని బంధించారు.

దామోదరం, "వాడి దేమీ తప్పులేదు. తేసిందంతా వేసు. వాడివేమీ చెయ్యకండి." అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టరుతో.

"నా మాటలకి సరియైన నమూనానం చెప్పకపోతే, వాడిని నీతోపాటే ఉరికంబం ఎక్కించగల జైలు వుంది వాకు. మర్నీపో యావా దామోదరయ్యర్, గోపాలన్ రహస్యాలన్నీ వా చేతిలో వున్నాయా?" అని ప్రకాశం అరిచాడు.

"ప్రకాశం! నువ్వడిగిన వాటన్నిటికీ జవాబు చెప్తాను. వాడు అమాయకుడు వాడివేమీ చెయ్యకప్పి!" అని దామోదరం కన్నీళ్ళతో అర్థించాడు.

"నువ్వు వాకు ఒక్కవిషయం కూడా దాచకుండా చెప్తే వే వాడు ప్రాణాలతో వుండు. లేకపోతే నీ కళ్ళముందు వాడిని చిత్రవధ చేయిస్తా. చెప్పు? మొదటినుండి చెప్పు?" అన్నాడు ప్రకాశం.

దామోదరం చెప్పసాగాడు. "అసలు రామదాసుగారికి పెదబాబు గారమ్మాయికి మొదట వుట్టేది నువ్వు. అప్పటికీ వాళ్ళకి వివాహం కాలేదు. అందువల్ల నీ జన్మ రహస్యం బైటపెట్టక, ఎవరో అవాధను పెంచినట్లు పెంచారు." అనేసరికి భానుమతి, "నిమిటీ, ప్రకాశంగారు నాఅన్నయ్యా? అంది అనందంతో. అనంతరావుగారు, "అవునుమ్మా." అన్నారు.

"అన్నయ్యా!" అంటూ ప్రకాశం చేతులు వట్టుకుంది భానుమతి. "చెల్లీ!" అని అమెను దగ్గరికి తీసుకున్నాడు, ప్రకాశం. అమె తల నిమిరుతూ, "ఈ రుక్మా రుగ్గడి వల్ల నునిద్దరు వేరయ్యాం." అన్నాడు. అందరూ ఆ అన్నాచెల్లెళ్ళ కల

లుకను చూసి అనందించారు. "ప్రకాశం, నా అన్నయ్య! అబ్బ! వేసేంత అర్థస్య వంతులాల్సి!" అంది భానుమతి, అనంద భావ్యంతో.

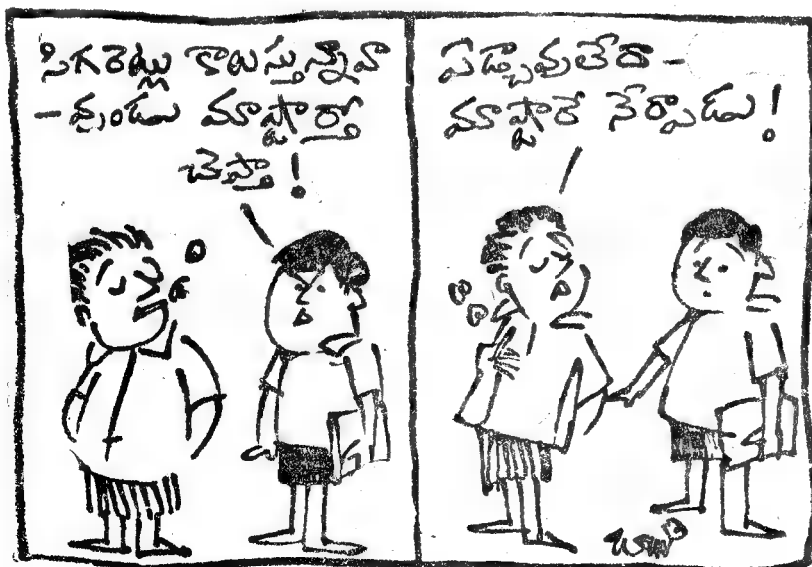
మళ్ళీ దామోదరం వైపు చూశారు. "ఈ రహస్యం నాకు తెలుసునని ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఆ విషయం కూడా ముఖావు చేసే అధికారులు రామదాసు వద్ద వున్నాయి. పెద్దబాబుగారు, అస్థిలో సగం వాటా తన కూతురికిగాని, అమె పిల్లలకుగాని అని దాడుడంలో వుద్దేశం ఇదే. అమెకు ఒక కొడుకూ, ఒక కూతురూ అన్న విషయం అయినకు తెలుసు. నీకా విషయం తెలియక పోబట్టి, అస్థి మీద నాక్కు, లేదనుకున్నావు." అని అగడు దామోదరం.

"అంటే వాకు నాక్కు నున్న అస్థి వే వాది కాదని అనుకుని, ఎన్నో కానివనులు చేసి, సాంధా నన్నమాట." అన్నాడు ప్రకాశం.

"అవును." అన్నారు దామోదరం. "దానికి కారణం నువ్వే. ఈ సంగతి నీకు తెలిసి కూడా నువ్వు ఎందుకు నాకు చెప్పలేదు? అది చెప్పేవుంటే వేసేంత అశాంతి అనుభవించేవాడివికాదు. ఇంతకాలం ఈ రహస్యం ఎందుకు దాచావ్?" అని ప్రకాశం గరించాడు.

"నా స్థానాన్ని కాపాడుకోవాలనీ, నీకా విషయం తెలుస్తే వాలో నీకక అవసరం వుండదనీ, చెప్పలేదు. అంతే కాకుండా ఆ విషయం ఏవాడూ చెప్పవలసే నస్తుందనుకోలేదు. భానుమతినీ, మొదట వేననుకున్న ప్రకారం కడతేర్చి వుంటే, ఈ అవసరం వచ్చేది కాదు. కాని, గోపాలన్ కిచ్చి భానుమతినీ వివాహం చేసి, అస్థిలో వాటా వాడికి వచ్చేట్లు చేద్దామనుకోవడమే నా పొరపాటు. ఎవరో నా పూహాల్ని వసిగట్టి, నాకన్నా అన్ని ముందెత్తులు వేస్తూ వచ్చారు. నా ఆశలు భగ్గుపై పోయాయి." అని దామోదరం తలదించుకున్నాడు.

"ఎంత రుక్మా రుగ్గం! నీ స్థానం కాపాడు కోవడం కోసం, ఎంతమందిని బలి చేశావో! నువ్వు వాకెంతో ఉపకారం చేస్తున్నావనుకుని నీ మాటలు ఇన్నిళ్ళు విన్నాను. చివరకు నువ్వు అందరి కన్నా నాకు తీరని అపకారం చేశావు. నా లింగ్ దిని హత్యచేశావు. నా చెల్లెల్ని అడోగతిపాలు చెయ్యాలని చూశావు. ఇంతకాలం నాకు అస్థి గురించి మనశ్శాంతి లేకుండా చేశావు. నువ్వు రుక్మా

ఈ దశని వాకు తెలుసు. అయితే ఈ విషయంలో ఎంతో మంచి వాడుకలున్నాయి. పాముకు పాలుపానం పెంచితే, అది పెంచిన వాళ్ళే కాటేస్తుంది. ముప్పు అలాగే చేశావు. ముప్పు చెప్పేముందే ఈ విషయాలన్నీ వాకు అనంతరాధగారు చెప్పారు. కాని నేను నమ్మలేదు. నీ వోటి పెంటే విజయ విజయని పరిగెత్తుకున్నావు. నిన్ను పరిమోస, గూఢచారి చూశాను. పో! ఇక నీ మొహం చూడకూడదు. తీసుకుపోండి." అని అరిచాడు (ప్రకాశం).

ఇన్స్పెక్టరు రజాక్, కానిస్టేబుల్స్కు పంజా చేశాడు. వాళ్ళు దామోదరాన్ని, 'పద' మున్నట్లు ముందుకు త్రోపారు.

"ప్రకాశం! గోపాల్ మాత్రం నీ పాపం ఏమిట. వాడిని నీమీ చెయ్యద్దని, చేతులు రెండూ జోడించి ప్రార్థిస్తున్నావు." అన్నాడు దామోదరం, ప్రకాశం వద్దకు వచ్చి దీక్షగా.

ప్రకాశం గోపాల్ వైపు చూసి, "నువ్వు వాక్కునిపించకూడ దాన్ని" అన్నాడు, అన్నదే శదుషగా వాడు యింటికి వెళ్లిపోయాడు. దామోదరాన్ని తీసుకుని పోలి మలు వెళ్లిపోయారు.

అనంతరాధగారు, "తను తప్పుకున్న గోతిలో తనోడ్డాడు దామోదరం." అన్నాడు. అందరూ తలదాచారు.

ఇక్కడ వారు లోపలికి వచ్చి, ప్రకాశం చేతులు పట్టుకుని, "ప్రకాశంగానూ వాకు విషయమంతా తెలియక దామోదరం యొక్క మొహంలో పడి, అతనికి సాయం చేశాను. నిన్ను క్షమించండి" అన్నాడు.

అయిన ప్రకాశం మాత్రం, బెనర్జీ వచ్చారు. ప్రకాశం, "సాదాసాదా అయితే నేను మిమ్మల్ని క్షమించేవాడినికాదు. కాని మీ అబ్బాయి బెనర్జీ వల్ల ఇవాళ భానుమతి రక్షించబడింది కాబట్టి, మిమ్మల్ని లక్షని మొహం చూసి వదిలేస్తున్నాను" అన్నాడు.

"ఏమిటి? మా బెనర్జీ యా?"

"అవును. పాయంకాలం భానుమతి మీ యింటిలో బంధించబడినానే, బెనర్జీ ఆ విషయం పోలీసు ఇన్స్పెక్టరు రజాక్కు తెలియబడ్డాడు. మీ యింటి చుట్టూ పోలీసు లుండడనేకాక, మీకు పురోహితుడిగా వచ్చింది ఒక సి. ఐ. డి. ఆఫీసరు. మేము పాయంకాలమే పూలోకి వచ్చాము. వెంటనే మాకు సంగతులన్నీ తెలిసాయి. సహసరి

మీ యింటికి వచ్చాం."

అనంతరాధగారు, "ఇక మనం వెంటనే బయల్దేరాలి. సత్యమూర్తి మన కోసం, మా యింటి వద్ద అందోళనతో ఎదురు

చూస్తూంటాడు. అతన్ని అక్కడ వుంచి వెళ్ళవద్దాం" అన్నారు. అందరూ బయల్దేరారు. (నవ్వడం)

ఐ టెక్స్

అలంకరణ సామగ్రి

- * ఐ టెక్స్ కాటుక
- * ఐ టెక్స్ బిండి
- * ఐ టెక్స్ కుంకుం పేస్ట్

తయారు చేయు వాడు

అరవింద్ లేబర్ టరీస్

పోస్టు బాక్సు నెం. 1415, మద్రాసు-17.

జీవన సైన్స్

దాంపత్య జీవితంలోని అలసినతగూర్చి మీరు చింతనడవద్దు

జీవన సైన్స్

ఈ చింతన ఆయుర్వేదబానిక్ ఉత్తమగుణములుగలది. కోల్పోయిన శక్తిని చేకూర్చి మీ దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందమయం చేస్తుంది. స్త్రీలు ప్రసవానంతరం "జీవన సైన్స్" సేవించిన, యావదులుగా ముందురు.

ఎక్కువ ఫలితానికి:-
 పాలువాడటం మంచిది - కానీ సేవించక దేహ వ్యాధి మునుపే చేయవలెను.
 గుడ్డ వాడరాదు.

ముఖ్య గమనిక : జీవన సైన్స్ మీ దేహాన్ని తొందరగా పోషించు శక్తిగలది కాబట్టి మూడు వారములు సేవించిన తర్వాత ఒక వారం రోజులు సూచనలను చాల అవసరం. లేనియెడల తానై పోదురు. లేక దాంపత్య వాంఛ అధికమగును.

ఆరోగ్యం, బలం చేకూరినవెంటనే మూలనీయవలెను. 450 గ్రాముల ప్యాకెటింగులో లభించును. 10/-

అమృత లేపన (పురుషులకు మాత్రము)

దాంపత్య జీవితములో తీవ్రమైన లేక జీర్ణించి అన్ని రకాల అలసినతలకు శక్తివంతమైన జానధము. (పై పూతకు మాత్రము) 25 M.L.L. పిసి 1 కి ధర రూ. 10/- నికరం.

ఉచిత కరపత్రములకు వ్రాయండి. ఉత్తరములు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. అన్ని ఆర్డర్లలో పాలు జానధము ధరలో వగం వంపవలెను. మిగతమెత్తమునకు ఏ. పి. పి. పంపబడును. ప్యాకెటింగు మరియు షిప్పర్మింగ్ ఛార్జీలు అదనం.

Orders to:
Jeevamritham Oushadha Sala,
CALICUT - 1. (S. India)
Chief Physician: Dr. K. N. RAMDAS Phone: 2419 & 3607
గమనిక : ఆంధ్ర, మధ్య ప్రదేశ్ మరియు ఒరిస్సాలో అన్ని ముఖ్య నట్టు డిమూలకు స్వీకృతి కాలవలెను. షరతులకు, విబంధనలకు వ్రాయండి.

అరటికాయతో ఆరురకాలు

మీరూ వాల్చూ నిజంగా అదభుత సృష్టి
మీరూ అదిమిస్తుంది. ఎన్నో రకాలుగా
అందరికీ కంటికి ఇంపుగా, వంటికి
కుదిగా వుండేటట్లు చేయడంకూడా ఒక
కళ!

గృహిణికి ఓరకా సేర్కా ఉంటే నిత్యం
జాడుకలనే భారగాయంలో ఎన్నో రకాలు
అభిరుచికోసమవు.

అరటికాయతో ఉపాహార

కావలసినవి

అరటికాయలు—2

మినుకాయలు—1

వర్షిమిరపకాయలు—8

కొద్దిగా అల్లం

పోపు సామాను

మినుకాయలు 2 చెంచాలు

అరటికాయలు 2 చెంచాలు

అవాలు 1 చెంచా

కరివేపాకు 2 రెమ్మలు. తగినంత ఉప్పు,
లిపివేడు పసుపు.

చేసేవిధానం: అరటికాయలు రెండు
కుంపట్లో వేసి కాల్యాలి. బాగా కాగిన తరు
వాత తీసి కాసిని నీళ్లుపెట్టి పైతోక్కు
తీసివేయాలి. అప్పుడు రోవలెపున్న గుడ్డా
చేత్తో నలిపితే పొట్టులాగా అవుతుంది. అది
ఒక ప్రక్కన పెట్టుకోవాలి. కుంపటిమీద
బూరెంమూకుడుపెట్టి అల్లం, వచ్చి
మిర్చి, ఉప్పు రోట్లో మెత్తగా రంతు
కోవాలి. ఇంతలో బూరెంమూకుడు బాగా
కాలుతుంది. మూకుట్లో మూసేసే ఒక
ఎండు మిరపకాయ ముక్కలుచేసేసే పోపు
సామాను, నూరిపెట్టు కున్నమొద్ద, కరివే
పాకుచేసి బాగా కమ్మనివాసన వచ్చేవరకు
వేయించాలి. తరువాత అరటికాయ పొడివేసి
రెండుసార్లు కలియబెట్టి మూతపెట్టాలి.
రెండు, మూడు నిమిషాల తరువాత మూత
తీసి, మరోసారి కలియపెట్టి నిమ్మరసంవేసి
ఇంకోసారి కలిపి తీసి స్వీట్లగిన్నెలో పెట్టు
కోవాలి. ఇది అన్నంలోకొక చపాతీలోకి
కూడా వదికివస్తుంది.

అరటికాయతో

కావలసిన సామాను

అరటికాయలు 2 పెద్దపైలావి.

వర్షిమిరపకాయలు—4

కొద్దిగా తిలవండు

ఉప్పు, పోపు సామాను మొదలు వేస్తే
వచ్చుతుంది.

చేసే విధానం.

అరటికాయలు బాగా కుదిరినవి రెండు
తీసుకుని పిక్లలో కడిగి ముక్కలు తరు
క్కోవాలి. తరువాత భారగిన్నెలో ముక్కలు
పోసి కుంపటిమీద పెట్టాలి. ఒక పాపు
గుంట తరువాతమూస్తే ముక్కలు మెత్త
వడతాయి. అప్పుడు ఉప్పు, ఎముపువేసిమూత
పెట్టాలి. రెండు నిమిషాల తర్వాత దింపి
వల్లెంలో వార్చాలి. దింతవండు వానబెట్టి
గుడ్డా తీసుకుని వుండుకోవాలి. కుంపటి
మీద గిన్నెపెట్టి, ఒక మూస అవాలు,
రెండు ఎండుమిరపకాయలు, కొంచెంఉప్పు
వేసి మెత్తగా మూకుడి ముక్కల్లో వేసి
ఒక చెంచానూనె చేతిలో వేసుకుని ముక్క
లకు బాగా పట్టించాలి. అప్పుడు తగినంత
నూనె గిన్నెలోవేసి, మిరపకాయముక్కలు
జుగువప్పు, మినుకప్పు, అవాలు, కరివేపాకు
వర్షిమిర్చి ముక్కలవేసి ఎర్రగా వేగనిర్చి
అరటికాయ ముక్కలు పోయాలి. రెండు
సార్లు కలియబెట్టి దింతవండుపులుసు
వేసి కాసేపు కుంపటిమీదవుంచి దింపి వేరే
స్వీట్లగిన్నెలో పెట్టుకోవాలి. వేడిమీదాక
ఆరినాకూడా వదికివస్తుంది.

అరటికాయ వేపుడు

కావలసినవి

అరటికాయలు—2

ఒక చెంచా మెత్తని ఉప్పు.

ఒక చెంచా మెత్తని కారం.

కొద్దిగా జీలకర

నూనె 10 గ్రాములు.

చేసేవిధానం:

అరటికాయలు కొంచెం లేతకాయలు
నూసి తీసుకోవాలి. పై చెక్కు తీసుకుని
వన్నగా ముక్కలు తరుక్కోవాలి. కుంపటి
మీద బూరెంమూకుడుపెట్టి 10గ్రాముల
నూనెవేసి బాగా కాగనివ్వాలి. నూనె
కాకాక నీళ్లలోపున్న ముక్కలుతీసివేయాలి.
ముక్కల పోసిన దగ్గర్నంచి వేయిస్తూ
వుండాలి. లేకపోతే త్వరగా మాడిపోతాయి.
వదిపాను నిమిషాలు వేయించేసరికి ఎర్రగా
వేగి గుర్లు పెన్చుతాయి. అప్పుడు ఉప్పు,
కారం, జీలకరవేసి ఇంకో రెండు నిమిషాలు
వేయించి దిండుకోవాలి. ఇది చాలా త్వరగా

తయారయ్యే భార. చాలాపులు పీటలు,
కంచాలు, అమర్చుకొని ఏ స్టాన్ వెలిగించి
అబ్బటికప్పుడు చేసేయ్యవచ్చు. పగటివేళ ఆసి
మలకు, కాలేజీలకు త్వరగా రెండు మెతు
కులు వండివెళ్తుంటే మగవాళ్లు, చాలాపులు
తీసుబాటుగా పిల్లలలో, శ్రమితితోకలర్చు
వెంటూ ఇంకో రెండు ముక్కలువేయించు
కుంటారు. పిల్లలు మజ్జిగలో నంజాకోవ
డానికీఅడిగితే వెనక్కు చూడవలసినవస్తుంది.
అందువల్ల కుటుంబాన్నిబట్టి ఇంకో కాయ
చేసుకోవచ్చు. చివరకు మిగిలేది గృహిణి!
అరటికాయ పెసరపప్పుకూర

కావలసిన సామాను:

అరటికాయలు 2

పెసరపప్పు 1 కప్పు

తగినంత ఉప్పు

పోపుసామాను

మినుకప్పు

అవాలు

జీలకర

కరివేపాకు

చేసేవిధానం :

అరటికాయలు చెక్కుతీసి ముక్కలు
తరిగి నీళ్లలో వెయ్యాలి. కుంపటి వెలి
గించి గిన్నెలో తగినన్ని నీళ్లుపోసి కుంపటి
మీదపెట్టాలి. నీళ్లు బాగా కాగిన తరువాత
అరటికాయ ముక్కలు, పెసరపప్పు, ఒకసారే
గిన్నెలోపోయాలి. వదినిముషాలకు ముక్కలు
మెత్తవడతాయి. ఉప్పువేసి కాసేపు కుంపటి
మీదవుంచి, తీసివల్లెంలో వార్చుకోవాలి.
బాణలి కుంపటిమీదపెట్టి రెండుచెంచాలు
నూనెవేసి బాగా కాకాక ఒక ఎండుమిరప
కాయ ముక్కలుచేసేసే పైనవేసిన పోపు
సామానువేసికమ్మనివాసన వచ్చేవరకువేయించి
ఉడికించిన ముక్కలు, పప్పువేసి కలియ
బెట్టి మూతపెట్టాలి. నాలుగు నిమిషాల
తర్వాత దింపి వేరే గిన్నెలో పెట్టుకోవాలి.
అప్పటి కప్పుడు తింటే కమ్మగావుంటుంది.
అరటికాయ పెరుగుపచ్చడి

కావలసిన సామాను:

అరటికాయలు 2

పుల్లటి పెరుగు 1 కప్పు

పోపు సామాను

అవాలు

మెంతులు

అల్లరి

పచ్చిమిరపకాయలు

కొత్తిమీర

చేసే విధానం: అరటికాయలు చెక్కు తీసి పచ్చగా ముక్కలు తరిగి వుడకబెట్టాలి. పుల్లటి పెరుగుతో అల్లరి, పచ్చిమిర్చి, ఉప్పు మేత్తగానూరి కలపాలి. గరిటిలో తగినంతనూనెవేసి ఒక ఎండు మిరపకాయ ముక్కలుచేసివేసి, పైన చెప్పిన పోపుసామా ను వేసి బాగా వేగిన తరువాత పెరుగుతో నెయ్యాలి. తరువాత వుడకబెట్టి అరటికాయ

ముక్కలుచేసి కొత్తిమీరచేసి కలియబెట్టి మూతబెట్టాలి. పెసరట్టులోకి వుప్పా లోకి కూడా చాలా బావుంటుంది.

కావలసిన సామానం:

దోరగావండన అరటికాయలు 2

ఎండుమిర్చి

చింతమండు 2 లు.

తగినంత ఉప్పు.

చేసే విధానం:

దోరగా వండన అరటికాయలు తీసుకుని కుంపట్లో వేసి కల్పాలి. తరువాత బూరెం

నూకాడు కుంపటి మీద పెట్టి రెండు చెంచాలు నూనెవేసి ఎండుమిర్చి, అవాల్లు మెంతులు, మినవప్పు, కొంచెం ఇంగువ వేసి ఎర్రగా వేయించాలి. తరువాత చింత ఎండు, తగినంత ఉప్పువేసి రుబ్బు రోట్లో మేత్తగా నూరాలి. కొన్నిసార్లు అరటికాయల పైతొక్క తీసివేసి అది గూడా రోట్లో వేసి నీళ్లు చల్లుతూ నూరాలి. అన్ని పచ్చళ్లలాగానే ఘన ఘమలాడుతూ జీవ్వకు రుచిగా వుంటుంది

గంగాదేవి

(పూర్వకం: రాజరాజస్థానంలో కవులుఉండటం ఆ కవులు రాజుల్ని పొగుడుతూవుండటం ఆచారంగా వుండేది. కానీ, రాజుగారి భార్యయే సమాజ పాండిత్యంతో కనిత్తుం చెబుతూ కొలువులో వుండటమనేది రాజవంశ చరిత్రలోనే అమోఘమయింది. ఇది ఒక్క భారత దేశ చరిత్రలోనే సిద్ధింపింది. ఆ అద్భుతమనస్సుల రాజు, 14వ శతాబ్దంలో విజయ నగర సామ్రాజ్యాన్ని పాలించిన బుక్కరాయల కూడా రుడు కంపరావాలి. ఆయన భార్య గంగాదేవి సాహిత్యం, నేడకా పాటలు, దీప్యమైన కవిత్వం ఆమెకు వెచ్చతో పెట్టిన బిడ్డలు. గంగాదేవి పాండిత్య చరిత్రలోనే కంపరాయల వాటి ఘనమడించేదివలెనో ఏమోతమూ అతియోక్తేదు.)

“దీయమైన గంగాదేవి, ఎవ్వరైతే అతనిన వెన్నక పొందరారానిది. వూపుకు వానన అబ్బిబట్టు కదితా నండేమి నంతించుకున్నావు. ముపు కనిత్తుం చెబుకున్నావుకు శిష్యులుత్తువో నీ అందాన్ని మర పొందున్నావు దేవి.....!”

—కంపన మహారాజు.

“స్వామీ, నామీదువు అమిత్రప్రేమతో మీరు అలా అంటున్నారు. ఘమ్యరాలి. నా కవిత్వంలాగా గానంబట్టి వాకు ఏమాత్రమూ ఆనందించేదు. నేను ఒక పర్వదినంకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. మీరు చైత్రయాత్రకు వెళ్లి దీగ్విజయంగా తిరిగి వస్తున్నప్పుడు, ఆ సంతోషంతో నడకనింపి పాదాలని వుండి. వాకోరేమిమితివ్వమని నిత్యమూ భావంటున్న ప్రాప్తిస్తున్నాను.”

—గంగాదేవి.

(అమె ఏదురుచూస్తున్న రోజు రానే వచ్చింది. కంపరాయలు సుదీక్షాంబుని విజయనగరపై న్నాన్ని తీసుకుని దక్షిణదానికి దండెత్తివెళ్ళాడు. మధురై మల్లామల సుహృద్దీయ పరిపాలనను తుది నూట్టినదేయమని మక్కరాయలు అతనికి ఆదేశ మిచ్చాడు.)

“యవసులపేది దాడిచేస్తూ వచ్చు కూడా కొనపొదానికి మీరెందుకు నంకిచిస్తున్నారు? నేను మీ సుహృద్దీయాలని. మీ కన్న సుఖార్థం పాలనంచు కోదానికి నాకు అర్హత, హక్కు ఉంది. వచ్చు మీతో తీసుకువెళ్ళండి. రాజరంగంలో నా పొటలో వున్నట్లు

ఆనందింపజేశాను. యుద్ధరంగంలో కూడా మిచ్చు ల్లావందింపజేసే భాగ్యాన్ని నాకు ప్రసాదించింది.” —గంగాదేవి.

(గంగాదేవికి పాండిత్యంతో ఎంత ప్రకృత వున్నదో, అంత సహనమూ, ధైర్య వైఖరిలు ఆమెకు ఉచ్చాయి. గుర్రంమీది ప్రియేస్తూ కంపరాయలు అనుసరించింది. దారిలో అనేక గ్రామాల్ని చూసింది. యవసుల చేతితో బుర్రావ్వంకు రోవపురుపు అనేక మంది ద్రావిడులను చూసింది. వారిని విముక్తుల్ని చేసాడనీ ఉప్పుకర్మై తిరిగి వెళ్తున్న రణశర్మను చూసి గర్వింపింది.)

“గత సంవత్సరం నంకర్లాలాగా ఇక్కడి మహమ్మ దీయ పరిపాలనఉంది. శిల్పి వ కుర్చుల బిగ్గర్లుండి ఈ పరిపాలన పొగుడున్నది. నీ ఒక్క పైందిన చక్రవర్తి మధురై వీధుకు దండెత్తడానికి ఇంత ఎరుకు సాహసించాడు. పాండ్య, చోళ, పోల, చక్ర వర్తులందరూ మధురై సుల్తానుల మాట తప్ప కుంటేనే గజగజరాదేవారు. పైనికొంకంటె గజాతి దళం ఎక్కువున్న ఈ పైష్టం ముస్లిం పీఠంలో యుద్ధం చేస్తుందా? కావేరి నీటికిరాడన్న నా పైష్టాన్ని చూసి, నాచేయో కత్తిని చూసి, శత్రు పైష్టంపండా తుంభ ద్రావిడబిడ్డన పరుగులంకించు కొనకపోతే చూస్తాను...” —కుర్చుల్ హుస్సయిన్.

(కంపరాయల పైష్టం కుర్చుల్ హుస్సయిన్ పైష్టాన్ని ముట్టడించి. విజయనగర పీఠం చేతిలో తునాతునవలైన శత్రు పైష్టం యుద్ధ రంగంలో పేల్చు బడింది. చివరకు మహమ్మదీయ పైష్టం శిల్ప చెదురుగ నలాయనం చెత్త గింపింది.)

“కుర్చుల్, వచ్చు శివీంబబద్ధవు. కచ్చిదకా బద్దాలాగా మధురై సుల్తానులు చేస్తున్న పాపాలు తన బీతో నడి. మచ్చు, నీ తరంవారు మా దేశాన్ని వానం చెనేశారు. మా మలాల్ని, సంస్కృతిని, భృంసం చెనేశారు. మీ పాపం ఎండింది. ఇప్పోళ బుక్కరాయల కుమారుడైన ఈ కంపరాయలు ఇప్పేళ్ల ముస్లిం పరిపాలనను తుడిచి పోరేయడానికి నంకర్తించుకున్నాడు. చూడు, నీ పైష్టం ఎలా పాలిపోతోందో, నీ పైష్టంతోని పంకు చేయండి

రక్తం ఎలా ప్రవహిస్తుందో చూడు! పవిత్ర పైన కావేరి నదీజలం ఇంకనరకు మీనేత వధింత బడుతున్న గోరక్తంతో అపవిత్ర మయిపోయింది. ఈ రోజు యవన పైష్ట రుద్రరంగలో మా నడిమి తల్లి తిరిగి పవిత్రమయింది. నీ పైష్టం పాప పోలున్న దయదలిచి విడిచిపెడతాను. కాని విచ్చు విడచిపెట్టను. నా ఒరమండి కత్తి బయటికి ఎప్పుందింటే, నీ రక్తం చనిచూడకుండా అది మళ్ళి తిరిగి ఒరలోకి వెళ్ళును!”

—కంపరాయలు.

(కావేరి నది ఒడ్డున వీర కంపరాయలు, సుల్తాన్ కుర్చుల్ మధ్య జరుగుతున్న ఘోరయుద్ధం పరిత్ర ప్రసిద్ధిమయినది. ఈ యుద్ధం, తూరుడయిన కంపరాయలు ఖడ్గం, సుల్తాన్ కుర్చుల్ ముందేరి నుండి తలను వేసు చేయడంతో పరిసమాప్త మయింది. సుల్తాన్ శిరస్సు మధురై మట్టిలో కలిసి పోయింది.)

“తల్లీ, మధుర మీనాక్షదేవి..... అభినంది వాను. వీధయాక్రమల్లా, నా భర్త విజయుడై ఇప్పుటి ప్రజల తులనాభి తీర్చారు. దక్షిణ భారతంలో పైందిన మతోద్ధరణకు నా భర్త కంకణం కట్టుకున్నారు. ఇక దానికి తిరుగులేదు. వాకిప్పుడు ఎంతో సంతోషంగా వుంది. ఈ మహా తుర్కన్నెన మధుర విజయాన్ని పురస్కరించు కుని వేమ గానం చేస్తాను. నా స్వేమి, నా ప్రాణ వాధుని వీర విజయనికి హారతినిస్తాను.”

—గంగాదేవి.

(“మధుర విజయం” అనే పేరుతో గంగాదేవి సంస్కృత భోక్తాలతో ఒక గ్రంథాన్ని రచించింది. ఆ గ్రంథం ఈ క్రింది భావంతో నూనాస్త ముపు తుంది:

“..... శ్రీ కృష్ణుని కాలియ మర్తనంతో యమువానది పవిత్ర మయింది. నా భర్త, మా క్రమ వంతుడైన కంపరాయల ‘పాఠశిక’ వంశ రంతో దక్షిణాభిం పవిత్రమై సుప్రకాశమయింది. ‘మధుర విజయ’ పంథుల్లో దేవతలు పున్న వర్ణం కురిపించారు.”

—వి. ఘో.

రాజశేఖరి

గల్లపూడి రాజ్యలక్ష్మి

అకాశంలో పక్షిమధిక జేగురు రంగు పులుము కుంది. నలుదెసలా క్రమ్ముకొస్తున్న చీకట్లవి చూసి ఆందోళనగా త్వరితంగా తమ తమ వేపులకు సాగిపోతున్నాయే పక్షుల సమూహాలు.

వ్రయాణపు బడలికతో పగలంతా నిద్రవోయిన రాకు వ్రక్కలి ఎంతో అందంగానూ, అప్లృప్త కరంగానూ, కళాత్మకంగానూ గోచరించింది. నిర్మలాకాశంలో చూరాన వో వక్షత్రం తళుక్కుమంటూ మెరిసింది. చుటుక్కున రాజేశ్వరి గుర్తు కొచ్చింది చాకు.

“నీ కళ్ళల్లోని వెలుగంతా రాజేశ్వరిమై మంటి తెలుగులోంది అదిగో రాణీ!” అంటూ తనవేళతో— భావావేశంగా చూసిన ఆ రోజున—

కెంకిలా నవ్వింది రాజేశ్వరి.
“నా కళ్ళల్లోని వెలుగుకీ— అకాశంలోని ఆ లక్షత్రానికి ఎన్ని అక్షరాల— కోట్ల యోజనాల దూరమా అలోచించవో? ఏదైనా ఉపమానం ఇచ్చి విధాలా అలివేలా వుండగలి!”

“నా పృథ్వీగత భావావేశం మాత్రంలో స్థిరమేనని, ఒకరికి అర్థంకావది! నిన్ను కాస్తుంటే.....”

“కానీ వో సంగతి! ఎంత అర్థం కాకుండా వర్ధిస్తే అది అంత అద్భుతమైన కవిత్వం అన్నమాట! కనుక నీవూ ఒక నవకవివీ!

“నవకవి!
వో నవకవి!

వ్రాయవోయి కవిత్వం!
సాడవోయి ఒక భావగీతం!!”

మంద్ర మంద్ర స్వరంతో—నరిపోషపూర్ణంగా రాజేశ్వరి!—నవ్య ధైత్య్య ప్రసంగి!
అపూర్వమైన వ్యక్తిత్వంగం పరిపూర్ణ ప్రేయార్థి!!

వెళ్ళాలి! వెళ్ళాలి!— చూసి రావాలి! మనసు తొందర చేస్తుంటే—

“అమ్మా! అలా వెళ్ళివస్తానమ్మా!” అన్నాను కట్టిగా లోపలికి విసిరివేలా.

“చీకటి పడుతుంది రాధా! ఇప్పు డెక్కడికి? ఇంకా రీతిక పొర్రమికదూ! దీపాలు వెలిగిస్తాను చూడదూ?” అమ్మ లోపలినుంచి వస్తూ అడిగింది.

“ఇప్పుడే వస్తానమ్మా! అదిసరే— మరి నేరం టాళ్ళు పన్నారేమా?” సంతోషంతో ఆశ తళుక్కుమనగా అమ్మవైపు ఆత్రంగా చూసేను.

“వస్తే ఏంరా? నీకు తెలియని వాళ్ళు ఎవరున్నారని? శొంతమైతల య్య, కనకమ్మదిని, పంగిమ్మ అమ్మమ్మా.....”

మధ్యలో కలుగజేసుకుని—

“రాజేశ్వరి రాదామ్మా?” అన్నాను ధైర్యంచేసి.

“అది ఈరోజు ఉపవాసం వున్నదిట! దీపాలు వెలిగించుకోవాలనే.....వీలుపడితే వస్తానని కబురు చేసింది. నువ్వుగాని అక్కడికి వెళ్తున్నావా?”

పసిగట్టిన అమ్మవైపు చూసే ధైర్యంలేక....
“లే.....లేనమ్మా! మార్గం రమ్మని కబురు చేస్తే.....”

“పరే వాయనా! పెంద్రాలే రా! అసలే పల్లె

టారా— విడులు ఏకటిగా వుంటాయి. నీకు అలవాటు అప్పించాము.

మెల్లగా వీధిలోకి జారుకున్నాను.

“సెరట్లో తులసికోటముందు ముత్యల్లా ముగ్గులు తీర్చిదిద్ది—ప్రమిదలు వెలిగించి—శ్రావ్యంగా పాటపాడుతోంది రాజేశ్వరి.

ఆ దీపాల వెలుగులో పాలరాతి శిల్పాలమెరుస్తూ పవిత్రభావం కలిగించేలా— గోపీ సోనకట్టిన చీర— పెద్దకుంకుమబొట్టు, కాళ్ళకు వసుపు— పెద్ద ముత్యాయిదువలా తులసికి ప్రదక్షిణలు చేస్తుంది. నన్ను చూసి నవ్వింది.

“నమయానికే వచ్చావు వాయివం ఘచ్చుకో తాడమ్మా!”

అప్పటి చిలిపితనం ఇంకా చిందులాడుతూ వున్నది. కిలకనవ్వుల విర్రులత్వం ప్రస్ఫుటంగా వ్యక్తమవుతోంది.

అమ్మ వేసిన పీటమీద కూర్చుంటూ నేజూ వచ్చాను.

“అప్పటికే— ఇప్పటికీ నీతో మార్పులేదు రాణీ!”

“కాని రాధా నీవు మారిపోయావు నుమా! ఇంతంత పెద్ద పీటలు ఎవర్ని భయపెట్టటానికి?” తిరిగి వూపిరాడకుండా ఒకటే నవ్వు!

హాయిగా నేనూ నవ్వును—

కొద్దిసేపు నిశ్శబ్దంగా గడిచిపోయింది. రాజేశ్వరి పూజను శ్రద్ధతో గమనిస్తున్నాను. పూజ పూర్తిచేసుకుని నావైపు తిరిగి నవ్వుతూ—

“ఇంకా నిద్రమత్తు వదలేదా? అలా మా సంగా కూర్చున్నా వేమిటి? వోయ్! రాధాశ్వుల్ల దయలే తన సుప్రభాతం!”

“నీవూజాలోని ఏకాగ్రతను వీక్షిస్తున్నాను రాణీ! నీలో ఇంత నిశ్శబ్దత, కుదురు ఎలా వచ్చినయ్యా అని యోచిస్తూ!”

“తెల్లవారూ ఇలా యోచిస్తూనే కూర్చో ఇందా! ప్రసాదం తీసుకో!”

చేతులు చాపాను.

జానుపండు ముక్కలు, నడవన్ను, అరటిపండు ముక్కలు, కొబ్బరి కలిపిన ప్రసాదం దోసెలినిండా పెట్టింది.

“ఇదంతా తినటానికి?” అశ్రుర్యంగా అమెనైపు చూస్తుంటే పక్కన నవ్వు—

“ప్రసాద భిక్షులుంగారూ! నాదగ్గర నటించ కండి! తమరు చిన్నప్పుడు శివుడి గుళ్ళో ఎప్పుసార్లు ప్రసాదంకోసం ఎగబడేవారో నాకు గుర్తుంది.” అన్నది తనూ వో పీట నా కెదురుగా వేసుకుని.

“కాని వేసే మారిపోయావని నీవే అన్నావు కదూ?” తీశాను చెబ్బి!

“మనిషి మారింది. మనసు ఎదగలేదునుమా!”

“అదినరే! ఇంకా పాలించుంచి రాతేడాశివారు” కుటూహలంగా, నలుదెసలా కుయజాస్తూ అడిగాను.

“వస్తారు! అంత తొందరపడ్డావే? ఇంకా వుదయనా కాలేదు పెంమ!”

“కానీ ఏకటిపడింది—ఇంకా పాలమే?”

ఇంత అందమయిన భార్యకు దూరంగా—బయట గడుపుతూన్న ఆ వింత మనిషిని చూడనివించింది.

“పాలంకాకపోతే పుట్ర! నీ కీ అవకే ఎందుకో నాకు తెలుసు! నన్ను వరకై చేయానికి వచ్చావని? ఈరోజు?”

గంభీరంగా మారిపోయిన ఆమె ముఖ వైఖరి గమనించి—అశ్రుర్యబోయేను.

“నువ్వెందు కలా భావిస్తున్నావు? స్నేహపూర స్కరంగా చలుకరిద్దామనివచ్చాను!” నన్ను నేను నమర్చిస్తూ అన్నాను.

“రాధా! నువ్వెంత అమాయకుడివి! విడువర్చి చెప్పితేకాని అర్థం చేసుకోలేదా?”

“నువ్వేదేమిటి రాణీ?” మూటిగా అడిగాను తలెత్తి ధైర్యంగా చూస్తూ. అంతా నాకు వింతగా వున్నది. వే అడిగినదానిలో అనరాధమేమిటో తెలియటంతేదు.

“మా వానిని గురించి వివరేదా?” స్వరంతగ్గింది ఎటో చూస్తూ అడిగింది రాజేశ్వరి.

తెదన్నట్లు తం అడ్డంగా తిప్పేను. నిట్టూర్చింది. క్షణంలో ఆమె ముఖకవచం మీద తిరిగి నవ్వుల పువ్వులు విరికాయి.

“రేపు మధ్యాహ్నం సానకాశంగా రా రాధా! పరితయం చేస్తాను.”

“అంటే నవ్విప్పుడు వెళ్లమని అర్థమా?” దీనంగ తలపించి కాదన్నట్లు.

“నవ్వురం చేసుకో రాధా! నీ రాణి నీకు క్రొత్త విషయమా? అలా ఎన్నడయినా కాపించగలనా?”

“గలవు రాణీ! కాపించగలవు! తలుచుకుంటే శిక్షించగలవు కూడా!” అనుకున్న మనసులో.

“వేవే సొంబద్దామ. నువ్వు మారావు రాణీ! మనిషికాదు—మనమ!” అన్నా ఎత్తిపొడుస్తూ.

“ఘృకుంటాను. అప్పటి జీవితం వేరు. ఇప్పటి జీవనం వేరు. మధ్యకాలంలో ఎన్నో అనుభవాల మైలు రాళ్లు మనను ఎదగటానికి దోహదం చేసినయ్యే. ఏమైనా గతం నుభవదైమివది రాధా!”

“వర్తమానం గట్టుగా వున్నదా?” తోతుగా చూడటానికి ప్రయత్నించాను.

ఆ దీపాలకాంతిలో శుష్కహాసం వేసిన రాజేశ్వరి మూర్చిని జన్మలో మరిచిపోలేను.

“వ్యర్థమైన అనకితో మంతరి జీవితం లోకే తొగిమాడ ప్రయత్నించి నీ విలువపోగొట్టుకోకురాధా! వేవే ఒకరోజు నీతో ప్రస్తావిస్తాను! నీవంతట నువ్వు అడిగితే నా హృదయం మండిపోతుంది. ఈ ప్రపంచంలోని ఒక సామాన్యునిగా నిన్ను భావించుకోలేను.”

రాజేశ్వరి నాకు అర్థం కాలేదు! ఆమె మాటలూ అర్థంకాలేదు.

మొదటిసారి తోతుగా మాట్లాడే వ్యభావం! ఆమె అందించిన బాటం ఆకులో ప్రసాదం ఉద్రుపరచి లేచి నిలుచున్నాను — శువు తీసుకోటానికి చివ్వుగా.

“రేపు తప్పకుండా రా—రాధా!”

“అలాగే—అతనచ్చేవరకూ ఒక్కదానివే?”

నందేహస్తూ చూశా నామె నైపు.

“అప్పుడు భయం దేనికి? అయిదేళ్లుగా జరుగుతున్నదేగా!” తెలికగా నవ్వింది.

“అప్పట్లు నీవాయివం నా కిస్తానంటావా?”

“ఫారిన్ రిటర్న్స్ దొంగరికి మా వల్లెటూరి అలా రాలు మోటుగా వుండమా?”

“లేదు! ముచ్చటగా వుంటాయ్!”

“నరే అయితే—ఆ వంట ఇంట్లో నా మడి చీర వెంకిన వున్నది. కట్టుకుని ఎస్తారా రాడమ్మ గారూ?”

నుససారా నవ్వుకున్నాం.

అంతంతఇంట్లో ఒక్కటే—అతనచ్చే వరకూ గడుపుతూన్న రాజేశ్వరి నిజంగా అలంక సాహస వంతురాలు అవుచింది.

కోళ్లు తొడుక్కుని—

“వస్తే రాణీ!” అన్నా చివరిమాటగా.

అంతే!

‘ట్రాంజే ఎటామిక్ రీసెర్చి ఇన్ స్టిట్యూట్’లో ఉద్యోగానికి నన్నుపెంక్కు చేసినట్లు, వెంటనేవచ్చి జాయినమని తెలిగ్రాం వచ్చింది. ఉదయాన్నే మరుసటిరోజు వెళ్ళానుకున్న నాకు— మళ్ళీ ఆరు సంవత్సరాలవరకూ విలువదలేదు— రాజేశ్వరిని కలుసుకోవటం.

ఇక్కడ రాజేశ్వరిని గురించి కొంత మీకు తెస్తా లేమా!

బాల్యంనుంచీ ఇద్దరం అటలలో— పోట్లాటలలో జమాబట్టిల్లావుండేవళ్ళం. నాకంటే నలుగళ్ళు పెద్ద రాజేశ్వరి. నా చేతి మెట్టెడు నాపై అది కారెచ్చి తెలయించింది రాజేశ్వరి. మా ఇంట్లో ఎంతో చమవుగా తిరుగుతూండటం మూలాన అడ్డు అవూ లేకుండా వచ్చేడిపించేది. నా దగ్గర ఎంత అధికారాన్ని చూపేదో— ఇంటిదిగ్గరి అంటటి వివరంగానూ, భయపడతూ వెనెతిలిచేస్తు చేతల్లో వుండేది.

నన్ను తెలిపెట్టి నవ్వుదిల్లా— “మాపిన్నితో పెరుతానుండు!” బెదిరిస్తూ ఆవేషడి. “చెప్పుకో వోయ్! నాకెం భయం?” అనేది ధీమాగా. ఎనిమిదే ఏడు నిండకమునుపే ఒడుగుచేసి పిలక చేయించారు నాకు మా నాన్న.

ఎప్పుడూ నా పిలకని ఎగతాళి చేట్టిం చేది రాజేశ్వరి. పరధ్యాన్నంగా నుంచున్న నమయంట్ల నెనుకగావచ్చి పిలకవట్టి గట్టిగా గుంజేది. కళ్ళల్లో పీరునింది—బాధగా తల విమూరుకుంటూ—

“నువ్వు రాజేశ్వరివా? మహాకాళిని, బోలె రమ్యు, దయ్యాని, బ్రహ్మరాక్షసిని” అక్కసుగా, రోషంగా తిట్లువాడిన నేను. నేను తిట్లిన కదీ నవ్వేది.

“వయివెల్లవాడ నా పేరుతోనే అప్పి ఇమిడ వచ్చాయ్. వేవే అప్పి అవతారాలాను. నువ్వు ఎంత రిట్టివా—అది తెల్లవాడు భావాక్షరాల” అనేది పైగా.

ఎలా చేయలేని పరిస్థితుల్లో ఉడుక్కునీ చెప్పి వాడిన—చూస్తూ నాకంటే బాతెడు పొడుక్కు

అంతా పరువులో స్పృహలేదు—నాయం వంద్య
నివృత్తియై న్నది. వా చెప్పినట్లు మొదటిగా చేరి
మీరుంటే తాగింది. ఎన్నడూ లేనికొపం బున్న
మంది. కర్మలో చేరింది అని. గది గది రాజే
ంద్రుని ఇంటికి వచ్చి వాళ్ళున్నట్లు చేశాడు—

“మేము ముడిబట్టుకుని సంద్యారంభమంటారు
మొట్టమొదటిగా” ఫిర్యాదు చేసెను. అంతా రాజే
ంద్రుని తీవ్ర దెబ్బలు, తప్పు వా అవరాధాన్ని అనలో
పరుచు రకుండా చేసెను.

మరునాడు మొదటి—చేతులమీద వాతులేని
లేదంటే తనకు కచ్చందన సమయంలో ఎంతో
సీగడందరి రాజేంద్రుని కావించుకుని బాధపడుచు
నిచ్చెను.

“సిగ్గులేదా ఏడవటానికి? అడదానా?
అలాంటి మధ్యన ముగ్ధవదం దేవత. దెబ్బలుతిన్న
బాల్ని చేతు బాగానే ఉన్నాను” అన్నది చల్లగా
చివాట్లు చేస్తూ.

“నా మూలాన కదూ నీ సిగ్గు దెబ్బలు?”

“అదా నీ సిగ్గు అప్పుడప్పుడు నా కిలాదెబ్బలు
తీసుకుంటుంది. నా సిగ్గు వాతలు పెట్టడం అన్నమామూలే.
నీ మూలాన కావాలి— ఇంకో కారణంవల్ల
నైనా, నా కిలించలేదు” అన్నది తీగ్గు తీసేస్తూ.
“మరి నీకు ఏడవరదా?”

“ఎందుకు ఏడవు? ఆ కాసేపు పళ్ళు బిడబట్టి
పుటే పరి”

“నీకు పెద్దపొందదా?”

“పుంటుంది. అడదానా అమాత్రం
నాకు వుండాలి.”

తన ప్రతిభంగా అపవిత్రమొంద
టానానా. కొన్ని క్షణాల తర్వాత “మరి చేపు
మీ అయిన మాతా ఇలానే కాదా?”

అంత బడక పుచ్చుకుని “అక్కరి ఏళ్లకా”
అంటూ వెంటబడి తరిమింది.

వలసినవోకాను మా స్నేహితులకా వున్నది
మనం పూరితమైంది. పట్టుకుంటే పడితే బ్రాహ్మ
తనవున్న రాజేంద్రుని సంగత్యంతో క్షణాల్లా గదిపే
నాడికి మళ్ళీ కాలేజీ ప్రయాణమంటారు నాకంటా,
మీరుకంటా అచ్చించేది. అంతా...
“దాదాగట్టుమీది ఏకాదు కల్లా సిద్ధిరం.
రాజేంద్రుని సందర్భం—తరలం ముట్ట పరికిత,
గులాబిరం నాయిలవోలేకో అడిగితే పరివరం
మీకు ప్రకాశింపజేసింది. ఎందుకో రాజేంద్రుని
మళ్ళీ—మళ్ళీ చూడాలినిందింది.

అంతా ముట్ట గుంతులను పైకి తీసు
కుంటూ—“నీది. నా (కొత్తగా చూస్తున్నాను)”
అన్నది వచ్చుచూ.

“మేము గమనించలేదు. ఏమి కాదా అందిస్తే
అనిపించుచూ.”

“అలా. మేమే నీ ముద్దపడేకోసమే ఎదురు
చూస్తున్నాను” అన్నది మొకానా.

“మీకు ఏమే నోవ్వు?” పట్టుకున్నా—

“మీకు ఏమే? అలా చూడు. ఏళ్ళకంటే అం
తావునా కుటానా కలులుకావు అన్నాడు,
కంటే, లేదా ఏకవ్యసయినట్లు ప్రాంతి కలగే అ
కావాల అంటారు మీరు ముందుగా. తిరుగు అం

చేస్తారంటే తంపై కత్తి ఈ వివరాలవరం తం
కింపు! కనిపించి సందర్భం ఎన్నో విధాల నవ్వుక
ర్తమై కలు కుంటుంది. ఈ పుష్టి, ప్రకృతి
పుష్టి, ఉదయావ్వమయాల ఇవీ మనోజ్ఞమైన
సందర్భంగాంచి — క్యాతమైనవీమా. నీటన్నిటి
మందు నే నెంక? నా అందం ఎంత? ఇప్పుడు
చెప్పు?”

నీ చెప్పును? నా రాజేంద్రుని మనసు ఇంత కలా
తృప్తిపడినది, మనోహరమైనది నాకే తెలుసు?
కళ్ళు ఆరకుండా తరేంగా చూస్తుండిపోయాను.

“రాదా! నీన్న—నన్ను గురించి నలుగురూ
ఏమంటున్నారో తెలుసా?”

“ఏమనుకుంటున్నారా?”

“నువ్వు వినలేదా? కానాలే నన్ను ను
తున్నారా?”

కళ్ళక్రిందవన్న గడ్డివరకే పీకుతూ అన్నది.

“ఏజం రాజీ నాకే తెలియదు!”

“నాకు సిగ్గులేదు, కల్పంత మగాడినెంట్
మరిమీరి తిరుగుతున్నాను!” ముఖం ఎత్తి వా
నైపు చూసింది—మరగ కందిపోయివున్న అమె
ముఖం చూడగానే అమెమయ మూర్ఖుడు గుర్త
కోచ్చాడు.

“మాట్లాడవే? నీకేలా అపవిత్రమి?”

“అవ తనలా అన్నది? చెప్పు పళ్ళు లా
గిచ్చాను.” మళ్ళీ కిలలా నవ్వుంది.

“ఇప్పుడు పళ్ళు రాలిపోవడం నా సమస్యగా
మళ్ళీకట్టించుకుంటాడు.”

“పోవద్దా! అన్న వాళ్ళకు బుద్ధిలేదు!”

“అరిగేవాళ్ళకు వుండాలి?”

“రాజీ!” అక్కర్లేంతో అంతం పేమాట్లాడలేక
పోయాను.

“అప్పుడు రాదా అంతం నందన పట్టించుకో
కుండా అంతటానికి మనమేం కోకొత్తలుం
కాదుగా! మామూలు మానవులం! మనం ఎందరినీ
అక్షేపించడలేదు? అలాగే మనల్ని కూడా! కాని కలా
నాకు నలుగురి దృష్టిలో నడింక ఇష్టంఉండదు.

అలాంటి ఇదే అభిప్రాయా ఇలా మనం ఏకంతంగా
తరిపిరవడం!” అమె గొంతు దిశువీయంగా,
దళగా దీర్చించింది.

“నీళ్ళేదు! మేమే అప్పుకోమ! నువ్వు తేజావే
నాకు విప్పిపెట్టుతుంది. నువ్వు కవాల రాజీ నువ్వు
కవాల!” అదేకంగా అమె చేతుల్ని నా చేతుల్లోకి
తీసుకున్నాను.

“మనవాడిని విగ్రహం అవనం రాదా నే నేమి
పంటి పరివృత్తు—ఈ విషయం చెప్తున్నానో
అర్థం చేసుకో! ఎవరో అక్కర్లేదు. మా ప్రి
యము అంటుకుంటుంది. చాలా రాదా చాలా!
ఇంతంటే మించిన స్నేహం మనదొరికి త్వరం
కదేమా అవుతుంది. నలుగురి నోళ్ళలోబడి
అవధితం కనుండా చూసుకోవడం మన బాధ్యత!”

“నువ్వు తంపు రాజీ! అదే అనందింది! కని ఇలా
మాట్లాడు—మేమే ఇరించకను. అందరినీ ఎది
తిచ్చింది నీవుమనుకోలేను. పెళ్ళి చేసుకుంటా!”

మొందుకువరకే తమను దగ్గరికి తీసుకోనోయెను.
కళ్ళమొందు మెరుపు కొట్టినట్లయింది. తెంప
మరుక్కునని ముందులేంది. అక్కర్లేగా రాజే
ంద్రునిచే చూశాను.

కోవంతో బువలూ కొడుతేందామె.

“ఛీ! నీ మగబుద్ధి ఎక్కడికిపోతుంది? అంత
అవుడే నిజం చేకావు మూర్ఖుడా! నీకన్నా నేను
పెద్దదామి! సిగ్గులేదా?—అలా మాట్లాడ
టానికి?”

తెంపే ఎత్తుకున్నాను. బాధ అనిపించలేదు.
వాయిగా వున్నది.

“మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకు కొట్టావు రాజీ! నీవేలా
దెబ్బలు కూడా ఎంతో మరుగుగా పుంటుంటే.”

“అదే నాకు నీలో వచ్చని గుణం. నువ్వు నువ్వి
ఏమిటా? అభిమానం లేదా? పౌరుషం ఏమి
యింది?” ఫిర్యాదు చేసింది.

“అదేమిటా! ఇప్పుడేమయింది?” ప్రయత్న
పూర్వకంగా వచ్చాను.

“ఇంక నీం కవాలి? నా మనసు మండిపో
తోంది. ఇంతవరకూ నా దృష్టిలో—నువ్వు ఒక
అత్యుదాత్త, ఉన్నత వ్యక్తివి! ఇప్పటి వీ వర్యుల
వల్ల నీ స్థానం భంగమయింది.

నా మాట ప్రకటించి మిమ రాదా! మేమే కల్పన
రహితమయిన స్నేహితులు! అంరాభిమానాలను వీసాండి
అతేంచాను. ఇంతవరకూ అని పొందిగలిగినా కూడా,
కనీ—వీలా ఇలాంటి మరల భావాలు మనల్ని
పున్నాయనుకోలేదు. నీన్న పొందింది (వయోజనం
లేదు. నువ్వు పురుషుడేగా!

ప్రేమరసే వచ్చి స్నేహితి నో విధివనంగా
మన స్నేహం పరిల్లాలని ఆశించాను. కనీ నా ఆశ
ల్ని మయించి రాదా! భగ్గుమయింది. నువ్వు నీవన్న
కోరికతో—నన్ను ముట్టుకోవడమే దివికి సాక్ష్యం.
ఛీ! మేమే మోసపోయాను.” అమె కళ్ళు పల్ల
పెట్టెను. ఇంతటి ప్రకారం సమయంలో అత్య
యతగా, పట్టిపోతగా ఎన్నోకలుగ్లత, కలవే
మనవి పోవార్లు పై మనశో ఇదేమిటి? ఇలా అని
గింది?

రాజేంద్రుని ఏడవటమూ నడక తల్లి వాతలు
పెట్టినా ఏడవని రాజేంద్రుని
నా చెప్పుచే?

వజంగా వాం దురుద్దేశం వున్నదా
కళ్ళు ముక్కు తుడుచుకుంది. “వల్లారాదా!
నన్ను గుర్తుంచుకో!—ఒక స్నేహితురాలిగా, పాత
మీ మాత్రమే!” వెక్కిరి తిరిగి గదిగది అడుగు
లేస్తూ వెళ్ళిపోవు రాజేంద్రుని—

తెల్లలతా వెనుక!

ఎంతటి దురుద్దేశ కలమైన అందరి!

తదానిగా ఎప్పుడొక్క కలురు పంపినా రాతనని
భర్తీతంగా జవాబు పంపింది.

ఎంత ముష్టి వచ్చయిందో—అంత మొండి
త్వర్యం గలది.

ఎంతటి వనాశితో—అంతటి పట్టుదలగలది..

రాజేంద్రుని సాక్షాత్కారం కోసం మనసు కల కల
రాడేది. ఎన్నోసార్లు సుళ్ళో కనిపించి తిరుగున్న
వచ్చింది.

వెంటన్నులు

పోపుని ఆతిథ్యముగా తొలగించిన విధానమును

కనుగొన్నారు

మైక్రోఫైన్డ్
'ఆస్ప్రో'

ఇప్పుడు, మొదటిసారిగా భారతదేశంలో ప్రసారమయినది

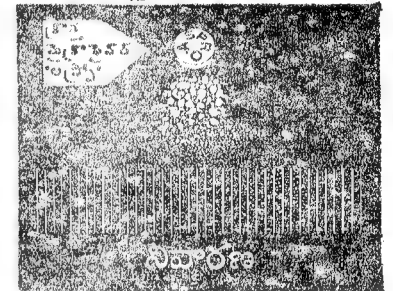
జాత మా పదునైన : "ఆస్ప్రో" యొక్క వేరియేషన్ వంటకం. భారత యొక్క పదునైన మీద పని చేస్తున్న వెంటన్నులు ఇప్పుడు, క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను కనుగొన్నారు - ఇది భారత అతి శీఘ్రంగా పోగొట్టిన సాధనము.

మైక్రోఫైన్డ్ అంటే ఏమిటి : మైక్రోఫైన్డ్ అంటే, ఆస్ప్రోలోని నొప్పిని పోగొట్టే పదార్థము ముప్పుని రెట్టు సన్నగా క్రొత్త ప్రత్యేకమైన పదార్థంతో చెయ్యబడినది. ప్రతి మాత్రంలోని ఇప్పుడు ఇందుమించు 15 కోట్ల అతి మాత్స్యమైన అణువులు వుంటాయి. అందువలన, కేంద్రీకరణ కన్నా ఎక్కువగా నొప్పిని పోగొట్టే శక్తి అతి శీఘ్రంగా పని చేసి, మూడు రెట్లు శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును. అతి శీఘ్రంగా పని చేస్తుంది-చాలా సేపు వుంటుంది : క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోలోని చురుకైన, పదార్థము మనామానంగా, అతి త్వరగా ఇమిడి కేరమందు 5 నుండి 7 గంటల చాలా వుంటుంది. ఇందువలన, మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగిస్తుంది, మరియు చాలా సేపు వుంటుంది. తీసుకోవడం చాలా సులభము : క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను మీకు ఇవ్వమేలు తీసుకోవచ్చును. అలాగే కాని, వీళ్ళలో కలిపి కాని, ఒక గ్లాసుకు వీళ్ళలో కాని, లేక నేటి సాచియముతో కాని తీసుకోవచ్చును. వీటికోసం క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో'ను వాడండి : నొప్పి, తల నొప్పి, ఒక నొప్పి, పంట పోటు, కీళ్ళ నొప్పి, జ్వరముతో కూడిన అలలు, ప్లూ, కీళ్ళ నొప్పులతో కూడిన జ్వరము, గొంతుగనాన్ని. మోతాదు : పెదవారికి : రెండు విళలు, అవసరమేలే చుకీ చేసుకోండి. నిల్వం : ఒక విల్లీ, లేక డార్జర్ వంటి ప్రకారము మేముకోవలసి.

క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో' ఈ విధంగా పనిచేస్తుంది

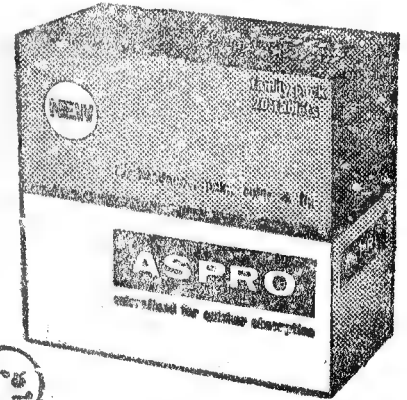

వికలించి అణువుల వంటి పెద్దదిగా వుంటే అంత నెమ్మదిగానే అది ఇమిడుతుంది - అందువల్ల మీరు వాస్తవికంగా చాలా సేపు ఆగండి.

ఇది మైక్రోఫైన్డ్ చేయబడిన వలన, ప్రతి క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో, వికలించి ఇందుమించు 15 కోట్ల అతి మాత్స్యమైన అణువులు వుంటాయి. అందువలన, ఇది అతి త్వరగా ఇమిడి, అతి శీఘ్రంగా విభారణ చెయ్యును.

క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో', నొప్పిని, నివారించుచును, ఇప్పుడు మీకు లభించే వాటిలో అతి అద్భుతమైన పాదనము.

మైక్రోఫైన్డ్

ఆస్ప్రో

అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును.

మీకు ఏ ఏమిటి.

అంతే. అంతేనా? నాని అభ్యుదయింది. ఎక్కడ
 జన్మతారాలతో, అతియోక్తులతో మనుషుగా
 సంపాదించుకుంటూ కంటి- వెంటి తిరిగివ వాకు
 ఈ నియోగం ఇరింపరానిదే అయింది.
 ఇంతం ఆ ఏడు పరీక్ష తప్పటం.
 అప్పుడు రాజేశ్వరి ప్రాసన పుత్తితం.
 "రాధా"

అఖండ తెలివితేటలుగల పిల్ల పరీక్ష తప్పటమా?
 ఐతే అవమానంగానూ, బాధగానూ వున్నది.
 ఇంతవరకూ సన్నోర్తనులో ఏ నెంబరు చూశాను.
 అప్పుడు ఏ కన్నులనూ లేక పోవడం కోవబయింది.
 ఎందుకంటే ఈసారియినా ప్రేమగా వదులు.
 మనసును ఏ అదుపుల వలనకే. పట్టుదలగా
 ఉన్నది. ఇంతకంటే 'సి రాజేశ్వరి' ఏమని ప్రయ
 త్నించి?

సమీక్షానం ప్రస్తావనామీద ఒప్పు.
 రాజేశ్వరి."

ఇంతే.
 కానీ - "సి రాజేశ్వరి" అన్న ముక్క వాచి
 పిల్లి అక్షాంశాలు వెలిగించింది!

ఆ తర్వాత యూనివర్సిటీ ఫస్టు పాస్ వంటం,
 ఫిరస్ట్ స్కాలర్ షిప్ లభించుట, పరీక్షాం కల్గి
 రావటం, మునుగా అందుకేళ్ళ రాజేశ్వరి దర్శనం
 లేదు. ఈసారి నాకు చెప్పకుండానే రాజేశ్వరి ఏదా
 పాటు చేసుకుంది.

అయినా రాజేశ్వరి నాది అన్న విశ్వాసం పడ
 లేదు. నా కంటే సంతోషంతో పెద్దదే కావచ్చును
 అయితే మాత్రం!

రాజేశ్వరి అప్పుడప్పుడైన వ్యక్తి!
 పిల్లి జులం పుచ్చుమా కలిగిన సంతకం అయ్యి!!
 అనూహిక సందర్భ దీక్షకల అయి...

రాజేశ్వరి వాటి! అవును, ముమ్మాటికీ వాటి!
 బాధ్యంగా దూరమయి వుండవచ్చును -
 అంతవరకే నూయిపిచ్చుకావడం విలసిల్లుతుంది.

రాజేశ్వరికి - సమీక్షానికి సామీప్యమున్నది.
 అయి సునామి ఎంతో అడుగు, గంభీరత గలది. రాజ
 శ్వరి నాకు పూర్తిగా అర్థం కలేదు. కాదు.....
 అర్థం చేసుకోలేదు మేమి..... అలాగే పోతూ
 తిరిగివ వాటి.

* * *
 అమ్మా, వాస్తవం పరిశీలించి పెట్టికే అయిందంటే
 నాకే అంటే అంతం తెలుసుకుంటే వచ్చింది.

సమీక్షాత్మానికి సమీక్షా వాటాను అంతాంటే
 అయ్యి ఈత పట్టి రమ్మని వాస్తవికత ఉత్తరం
 ప్రాశస్త్యం. వెంటే లేవు పెట్టి బయలుదేరను.

"పెట్టికాకుండా - మామయ్య బాటకు రేపటి.
 సోపానపు అంతం, చదువుకున్నది.

"పెట్టి అంటూ చేసుకోవలసినవన్నీ ఎవరైతే
 చేశారు?

సాయంత్రం అవుతూంటూ శ్రేయస్సుంది.
 చల్లగా మలయిపోతుంటే, వచ్చి, ఎక్కడ పరి
 శ్రేయ, ఆ బహుమతి మాత్ర భూమి"

నా రాజేశ్వరి పున్న వూరు వ్యవస్థాపనతో
 ఉరకలు చేస్తోంది వూరియం.

వాళ్ళు చదివిన గుంటలు పాతుకున్నాయి
 తిరిగి వచ్చి అమ్మమ్మకి తెచ్చి పెట్టాడు.

రాజేశ్వరి

వన్ను చూస్తూనే లీం తోవలకి పరిగెత్తింది--
 వార్త అందజేయటానికి! అమ్మ అందరితో మేళ
 పించిన అప్పుయతా, వాత్సల్యాలు, నాన్న
 సమతాపూర్వక- కుటుంబ ప్రభుత్వం, వెళ్లెలి ఆనంద
 దోర్తాపాల పరికరంపులూ--

హా! ఇంతకంటే స్వర్గం ఎక్కడుంది?
 ఇంతకంటే తృప్తి ఎక్కడుంది??

స్నానం, సంధ్య పూర్తయిన తరువాత లీలను
 దగ్గరికి పరిచాను- రాజేశ్వరి సమాచారం తెలు
 మ్నంది.

"ఏమిటన్నయ్యా?" అన్నది ఆ ప్రక్కనే
 మంచంమీద కూర్చుంటూ.

"ఈ వూరు నగలు లేమిటి?"

"ఏమున్నదో? కాలయం ప్రక్కనే శ్రీ వేంక
 టేశ్వరస్వామివారి ఆలయం వెలసింది, క్రొత్తగా
 పనిచూ పలు కట్టారు, లోకల్ రైల్వరీ పెట్టిన
 చేశారు."

"అవసరం లేదా! రాజేశ్వరికి ఏమిటి?"

"మొన్ననే ఒక ఆదర్శ పుట్టి పోయింది. పాపం
 రాజేశ్వరి చాలా చిక్కిపోయింది. వాళ్ళిద్దరు ఒకటే
 చావ బాధులూడు, మొన్న సంత్రంతి పండక్కి
 పెరంటం పలుస్తే రజతేయ! అదేమని అడిగితే
 పది తిరిగి తేలింట్టుంది. ఇద్దరేగా! అంతవరకే
 మిహి! అనందిగాను అన్నయ్యా! మొగుడక్కడికి
 వెళ్లినప్పుడు, అనుమానం ముట్టి....." మహాపాప
 పిల్లలూ వాగుతోంది లీం. నా కంటే తొలికి ఎక్కు
 లేదు. మనమలో గాఢంగా నాటుకుంది ఒక్క
 ముక్కే! "వాళ్ళిద్దరు ఒకటే చావబాధులూడు"
 (కోర్కావ్యవస్థతో ముఖం జేపురించింది. గుప్పెట్టు
 లిగినయే. వాడే కనుక నా ఏడుకుకుండా వుంటే
 వుంటే ఏంకేనేవాడో!

రాజేశ్వరి ఎలా ఇరిగిందో?

ఎందుకు తరించుట?

లేంకా ఏం చేస్తుంది??

నా దగ్గరకి వచ్చేస్తే?

"నాకు ఏదైతే వున్నానా?" అత్త గిరిదీపి
 అడిగి పగలబడి వచ్చింది.

"పున్నా! అంతగానూ వా ప్రయత్నం రాజ
 శ్వరికోసం పరిశీలించుకున్నా కూడా!"

"అవును మరి! రేపటి రాజేశ్వరి! చాలా
 జాగ్రత్త" ఎత్తిపొడిచింది.

"ఏమి! రాజేశ్వరిని తృణీకరించలేను. ఏడువ
 లేను. ఆమెకు నాకు మధ్య వంజంధూలు దూరం
 కవచ్చును. కానీ, ఆమె చాలోంది తొంగిపోలేదు.
 ఇద్దరం అవ్యవస్థంగా గడిపిన రోజులు స్మృతి
 పడలో నడివగా వున్నాయే" వమ్మకంగా అను
 కున్నాను.

"లీలా! ఏ గురించి అడుగుతుందో?" సంతో
 తిన్నా అడిగాను.

"చాలాపాల్ల! ఏ క్షేమం, చదువు, ఉద్యోగం,
 అన్నీ అడుగుతుంది. అన్నయ్యా! నువ్వు చాలా చిన్న
 పిల్లాడివట!" మా రథ బట్టి పనిచాడు- ఈ
 కలంతో అంత్యం వుంచుకుని నంద్యారాధనాశ్ర

వీరైనా త్యాగా? అంటూ వుంటుందా?

నా కంటే కళ్ళల్లో పిల్లి తిరిగివ వే.
 రాజేశ్వరి అభిమానం తెలుసుకుంటే కవచ్చును.

"రాణీ నువ్వెవరో? మిగిలినకి ఈ అనుబంధం
 ఏమిటి?" అదేమనగా, ఆర్థంగా ప్రశ్నించు
 కున్నాను.

పొంగివెళ్ళు పీకరనే నెంపివ రాజేశ్వరి ఇంటికి
 జయిచాడూను. తయారవ్వకాదు. సెకాన్లు నూటిగా
 చెప్పలేని బంధూరత మెదిలించుంటే వాటి వున్నది.
 ఆ బంధూరతను అర్థం చేసుకుని- నా వర్తనలో
 అంతా అంతా అంతా వుంటుంటూను.

ఇంతకంటే పీకర, పిళ్ళవల్లగా వున్నది. వంట
 ఇంట్లో వంటి వచ్చి మెరుగు పడింది. విస్తారం
 చంగా ముందుకు నడిచాను. కోడిగుడ్డు దీపపు
 వెలుతురుతో కుంటటి మీద వంట చేస్తూ చిన్న
 తడిబట్ట చుట్టుకుని రాజేశ్వరి కనిపించింది. నల్ల
 బడన తరంతో రాజేశ్వరి ఆహూతి పెట్టలేనంత
 ఈ ఆహారం అంది. వేంకటేశ్వరుల పూజామూర్తి
 పచ్చని రాజేశ్వరి చేతి - ముప్పించుకున్న చిక్కిన
 అందమే అన్నది. రాజేశ్వరి చిక్కిన పోయినా
 చేసిన సందర్భమంతో తలన కోడి గుట్టుపిండి
 నున్నది నానూత్ పీకర! శంకరాచారా మోక్షానూ
 దీగంగా కూర్చుని వుంటుందని నా వూహ.

మెక్కి తిరిగి చూడకపోయి ఉండిపోవడం వెంటనే
 సంప్రమాత్యంతో ఉక్కిరి, బిక్కిరియి "నువ్వు
 రాదా ఎప్పుడోవచ్చు? బాంబువా? ఏలావున్నది
 అవ్వకంటే? అప్పు నిన్ను చూడ ఆకేలేయిందని
 గదా? అన్నట్లు ప్రశ్ని పెట్టకపోయివు
 కంటేలు అంతే కోడి వానిని ఏమిచేసుకుని
 కూర్చో" అన్నది ముగిసినా. అమ్మ గిరిదీపి
 కోరికల్లో - "ఇల్లూ వాళ్ళ తలపి పిట్టి వంట
 ఇంట్లో వున్నట్లుగా మరలైనా వుంటుందో?"

మరలంగా వచ్చింది రాజేశ్వరి. ఒక్కసారి
 యాదో అనందపుష్పగా వచ్చిందిపించిన-ఆ
 నవ్వుతోనే పోయి మనల్ని మేమరచిస్తుంది.

అంటే ముగిస్తూ క్షే పున్నా దామోదరపురో?

"అశ్రుకరణి రాధా! మా ఇంటి సంగతి దొంగ
 అటా బాగా తెలుసు ఇంకా చాలావరకే చాలా"

చేతు మరి మూర్ఖాధికే పోయారు. వైపు
 బిచ్చంగా వంట చేస్తున్న రాజేశ్వరిని తెలిసిస్తూ!

చిన్న తడిబట్ట చుట్టుకుని పున్న రాజేశ్వరికి
 మరో అపారదశేషం. నల్లబడిన అమెతరంతోపి
 మునుపు దీపపు వెలుతురుతో మెరుగైంది.

"మాబాబూ! రథా! నగలులేమిన్నా!"

"ఏమున్నదో?" చిక్కినముగా అన్నది.

"నువ్వు వన్ను గుర్తు పెట్టుకుని, మన స్నేహానికి
 విలువనిచ్చి-రాదగ్గరికి ఇంత అవసరమో నాకు తోచున్న
 మనకోసం రాధా! కేలాంటి మిత్రుడు దొరికి
 వందుకు నర్హున్నాను."

"అయినా?" అన్నాను ఆమెనూ పెడదీరుచిం
 తే.

"మిత్రం-మామూలు చేసే ఈ సారి పిలు
 ఆరా భంగమే! పదిరోజులం పుష్పా మోక్షానికి
 పోతానా?"

"అదేమి! చుట్టుకున్నారే చువేయదా?
 ఇంత చస్తూ మాబాబూలు తిన్నా చేమిటి?"

“ఇదాకే కొత్తగాడుగా నవ్వండి. చంటమగి నీంది లేని ఒకానొక పెద రాధా లాంటిదాని నీంది తెన్ను.”

...వుంటా కిరవా ఎవరూను. కోప్పి ఎమిషా తప్పాలి వచ్చింది. పాదా వీరే కట్టుకుని తాం తిరుతో. “అన్నంతోకే ఏమిటి?” ఏదో ఒకట అడగాలి కనుక.

“కోల్పోరి పెచ్చడి, పెచ్చు పులుసు. ఏం ఆకలిగా వచ్చిందా?” తల చెక్కుతీసుకుంటూ తలుపు ప్రక్కగా వెళ్ళింది.

“పులపెచ్చావా?”

“నిజంగా నీరు ఆడల్లెలే అన్నంపెట్టలేంత కోస న్నంతో పుచ్చావాదా?”

“అదా అదీమీ అమీషా కడిగాను.”

“ఏమిటో ఇదివరకు సరదాలేని నీలో” నిట్టూర్చింది.

...యం చెక్కింది. “స్నేహం, పెచ్చిహితం అంటావు నీ పరిస్థితిని నాకేందుకు చెప్తావు?” నూటిగా అడిగాను.

“రాధా” అనిచిని పారాత్పరిగామానికే దెచ్చి తిన్నదానిలా పరిపంది స్వలం.

“అవును రాణీ! విజయేంద్ర స్నేహానికి అనుమతిలు వుంటు. స్నేహ-చరణేంద్ర పుండ్రు, నిమ్మల వ ద్దాడయాల చుక్కే స్నేహాలత పరిమళాలు వెద జగ్గేనీ. దీనికి నీవుతిన్నగా వ్యవహరిస్తున్నావు.” గంభీరంగా అన్నాను.

“ఫర్వాలేదు రాధా! ప్రయోజనంలేవయ్యాయి. అయితే నా సమాధానం మీది.

అంతర్లీనమై వున్న ఆవేషము లోలేగేదావు... మరలంక క్లిష్టంక పోనీ.

ప్రేత్ర అపోనాకి అర్థం ఏమిట?

తెలిపి అంటే నిర్బంధం ఏదావుందా?

...దకకవైన నల్లులతో, పరి అంగా ప్రవ హించే సెలయేటి లాంటి పంథానాంతోపువో పో జీవం పోయాలి. పృథవి గతిబాట్ల, అవేదనల్ని, నీకాట్ల బంబుల్లరవి ఎదుల వ్యక్త మనసును అంపాక్షా హరితమయేలా చేసే ఏమిటి ప్రయోజనం?”

“చాలు రాణీ! నావాటకు సమాధానం చెప్పు. మీ ఆయన నిమ్మ కొద్దాడని విన్నాను.”

“పొల్లి మొదటికే వస్తూవున్నా.”

“అవును ఈలోకా నెనది తలకుకొచ్చింది. మువ్వలకు తిరగబడువు.”

“ప్రయోజనం?”

“ఏమైనా కా... తయారేనా? మువ్వా ఎమిషి వేగ! గొడ్డలా దాదినా తరింపాలనాకుంటే!”

“...పుంకదా! ప్రేతకే సవానం ఎక్కువ”

“గర్భవతులవచ్చా? నాకే నీకూ జేదం ఏమి టో అతిమానం మంబ కలిసిన తర్వాత”..

“రాధా! నువ్వుంత పెద్దమాటలు ప్రయో గించింది. అమామరంగా వుండే రాధంటేనే బానిసకన్నేన ఇష్టం.”

“ఇన్నం ఏంలాభం? కడుపులో దాడుకుని ఇష్టం అంటే నా నీవు వెంటేతుందా?”

“అంటే ఏం చేయాలంటావు?”

“ఏమొనరింది ఎదిరించాలి నీ కానిస్తానీ కట్ట

పెట్టి. (బేరగా వుంటే మిగ నీకుమనీ లేక నీదారి నీది”

“రాధా ఇప్పుడంటే అవ్వావు మరెప్పుడూ జలాంటి పలపో లిప్పుకు” తిప్పింగా చూపింది.

“ఇలాంట ప్రేలను మార్చటం పదిమంది చలంకైన, పుట్టించిన బ్రహ కయం అనార్యమే

“ఓహో! అదానంగతి! అదాదెన్ను చలం సాహిత్యం బాగా బుర్రకెక్కించు కున్నవన్నమాట ఇందాకటి నుంచి ధోరణి అర్థం కక చచ్చినాన. కాని ఒక ఎడయం రాధా! వ్రాదాడెంత తలకగారు యుద్ధం”

“ఇతే వాదించేయి. వరే పిళ్ళాకు ఎవరు కర్తలు?”

“ఎవరూ కాకూడదనే నా తాపత్రయం. నా అన మానాల, అభిమానాలు, జాతం, గాథలు, కోపాలూ, తాపాలు” అన్నీ వాలోచే క్రుళ్లి కృశించి, నశించిపోయాయి.”

“నీలోని ఈమొండి పెట్టుదలే ఇప్పుడే నీకా ప్పినికి కారణం. నేరొజన పాలంగట్టన.... నమ్మ వివాహం చేసుకోవని.....” “రాధా” గర్జించింది.

వర్జితగా చూస్తున్నాను.

“నీలోని ఈ నీడవు కోరికే నా వరస్థితులను వెల్లడించ లేక పోవడానికి కారణం! ఇప్పుడు తెలిసందా? ఇనువెన్న నెళ్ళవచ్చా!” చుట్కున్న రేగినిల్లుని వెంటబట్టకెళ్లి పోయింది.

రాశ్వరి ముందు నేను ఇప్పుడూ ఓడిపోయాను. ప్రిణువులా, చంస రహిత ప్రతిమలా కూర్చుండి పోయాను. కన్నీళ్ళనాల తలకత తలకుని ఇంటి ముఖం చిట్టా మది.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

వెంకోటం పెచ్చురూడ నేనూ, రేపటి కాళికలో గడిపి- తిరిగివచ్చాము. ప్రైవేట్ రూంలో టపా చూస్తున్నాను. అరువుగావుండి ఎన్నో ముద్రలు పడివున్న కవచాక వాద్యునిన కట్టుకుంటే, అత్ర మంగా చింపాను.

చి. రాధా

ఇలాచ.వుగా తప్ప మరొకా నంబోధించలేను. మన్నించు. నీలోంట ఉత్తరం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వ్రాయవలసి వస్తుంది. అని నాకు తెలుసు కానీ ఇంతవరకు అనుకోలేదు.

అలాడు వాదాచలు, పరిస్థితులు నీరు వివరించ లేని అరిగివచ్చావు కాదు...నేనే గంటాను. ఇప్పుడు చెప్పన్నాను. మనసు దిట్టపరుచుకుని చదువు

కన్నులొస్తేమి ఎటువంటిదో ఎరుగను--నవతి తల్లి అంశు తప్ప! నా కోరికల్లో అమిత ఇష్టమైనది ముద్రవదమైనది పిసముక్తమే. విలపిత వివేక--అ రోజున అలాంటిమాట అనిపించింది.

నీం టి ఎయిసులో నలుగుళ్ళు పెద్దదాన్ని! అమాటంటే శ్రీరామచంద్రమూర్తి, జానకిలను అదాపారంగా చెప్పుచు. లోకై కనుంచుట అన మాన పరాక్రమవంతులు, భగవంతులు అయిన శ్రీరామచంద్రమూర్తిలో విశ్రావరిసోవు-- జాన కమ్మలో నేనూ సరితూగము.

అదిరా -

మనసంఘ వ్యవస్థ నేరు. మన అచారాలు చేరు. అదిగా వెళ్ళి పాడుకునివున్న నమ్మకాలనీ, విశ్వాస లనీ త్రోసరజులేము. సాహసించి పలితం జయ ప్రదంపం.. వీంట్టిటికీ మించింది విన్నవెప్పుడూ అలాంట దిష్టితో చూడలేదు. కలలోనైన అలాంటి భావాలకు లానివ్వలేను.

నిన్న నెచ్చెడివి! అధిమానివి! నమ్మకాడుచి- స్నేహాడుచి!!

అంతలావి ప్రయోచివి, నీరుడుచి కావు-- కాలేపు! కానివ్వండి!!

లోకం మనగురించి అలపోపి అల్లలకు చమనమ మండిపోయింది. ఒకప్రీ-పురుషుడు స్నేహం

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

తేమి సాహిత్యంలో పోనీ సాగిపోయింది నా జీవితం. క్షాంతిల విడల్లే మువ్వలదాని రాశ్వరి అలల్లరకామెలనేది. ఆదాడు త్తయేవరమా, తిరిష్కారంగా ప్రవర్తించి అన్నమాటలకు మనసు అవమా నంతో గ్రహిస్తుంది. ప్రయత్నంపొడ మనసును ఇతరవెన్న యాదామోడ మరలంచి గొచ్చుతూవు రోజాలు.

* * *

మనస్ పోతలో జాన పడ్డవరయ!

తెలుగులోని అక్షరాల అర్థం? నిజంలో అక్షరాల అవసరం లేదు. ఇది నమయంలో పిన్ని నాన్న తూపిన సంబంధం కాదనలేక పోయాను.

■ సర్పిలతను, పవిత్రతను, మంచితనాన్ని నింపుకోవాలంటే అదే శరణ్యం. అతను మృత్యుద్రాపి, అక్షరరూపి! అయితే చదువులేదు. అయిన అంగీకరించాను. పెళ్లయింది. అప్పుడునువ్వు విదేశాల్లో వున్నావు.

చచ్చావా? జీవితంలో— “వేసు ■ జీవితంలో నీవైనా మనిషిగా జీవించా?” “అని భావికాలంలో పునశ్చరణకు ఉపయోగంగా, ముఖంగా నిట్టూర్పు తూనికి భగవంతుడు ప్రసాదించిన రోజులు కావులానికి వెళ్లింది క్రొత్తదివాలు! క్రమక్రమంగా ముప్పైంత అద్ద ప్టినికెళ్ళి అంటూ ఏది పరిపాలించి క్రిందకు ఈడ్చింది.

‘రోగం రట్టు—, కాపురంగట్టు’ అన్నారు. నీ మంచి ■ జీవితం మరుగు పుంచటానికి మరోకారణం కూడా వున్నది. నన్ను అభిమానంతో, ప్రేమతో, గౌరవంతో దేవతలా ఆరాధిస్తున్నావు. నాకైతే పరిస్థితులు విప్పివేస్తే— నిర్గుప్తితో పలుచనై— సాధారణ స్త్రీలా దిగజారి చుట్టూ పోయింది ఇంట్లో అనుచితం ఏమీలేదనుకుంటాను.

కానిరా! నేనూ స్త్రీనే! నాలోనూ కాన్ని బల హీనతలున్నాయని అనుభవం మీద తెలుసుకున్నాను నాభర్త నన్ను అంక్షణం అనుమానించేస్తే! కోపం మనిషిలోని వివేచనను, మానవత్వం కూపుతూవుతుంది. పర్యవసాం ఎదుట స్వక్తిపై ■ ఎదుకోవడం! నా విషయంలో కూడా అదే జరిగింది.

దానికి వేల బాధలేదు.

ఎందుకంటే ఇటువంటి బాధలు— భావికాలంలో ఎదురవుతాయని ముందు చూపుతో— నాకున్న తర్ఫీదు నిచ్చింది.

శరీరం ఒకరోజునెప్పి, మరో రోజు బాధ. కాన్ని శివవర్తనలుగా అదే కార్యక్రమానికి గురి అవుతో

కాశ్యప

అందిబారిపోతుంది.

అందుకే నేను బాధపడలేదంటున్నాను! నాభర్తలోని మరో మగుణం— పరక్ష్ వాచా! ఎంతటి సౌందర్యవతి అయినా, మగుణవతి అయినా ‘భార్య’ అనగా అతనిదృష్టిలో “పనికిరాని వాణు,” రాకవనడి— దూరపుకోడలు నువ్వులా ఇతరులపై వ్యామోహపడే— దౌర్భాగ్యపు భర్తలు ఈడేశంలో కో—కొల్లులు. ఈ కోవకు చెందినవారు వాడర్త వటం వా అదివ్వం కాదంటావా?

అయినో ఈజారత్వం ఒకవిధంగా నాకు మన శ్కాంతి కలుగజేసింది.

నిరంతరం అనుమాన దృక్పథంతో— “అక్కడి నింతున్నవే? అటువచ్చావని?”— “నీరంటానికా? ఏం గారింతుకుని నలుగురూ చూడాలన?” అనేమాటలతో మనసులో విహ్వలం జనింపజేసిన అతనితో నేను సుఖించేదేమింది? తను అంశ్యంగా ఇంటికి రావటానికి కారణం ఇది!

‘ఇంత ఇంట్లో నీకు భయం చేయదా’ అని అడిగావు గుర్తుందా? ధయంకాదు. మనశ్కాంతిగా, హాయిగా వుంటుంది నా జీవితాంతం!

అయిన ఇంట్లో వున్నంతసేపూ— తోసుకోవన్న ఎలుకవరిప్పితే!

అన్నికళ్ళూ పరిపూర్ణంగావున్న అయినమాపి ధవంక్షి! భయపడి దూరమైంది.

అందుకే మా ఇంటిపక్కగిరి దొంగలకు కూడా బాగా తెలుసు అన్నాను నీకు జ్ఞానమేమే?

ఇన్ని అర్థమైతే— పిల్లలనే దురదృష్టం జోడించలేదు భగవంతుడు! ధన్యుడాలే! ఎందుకంటావా?

నాకడుపునపుట్టి— నాకంటే అద్భుతమంటులు అవుతారేమో అని దిగులుతేలుతూ వేళాడు.

నాలోనుండేదికీ, అనుభావాలలోకికీ కరుణించి

తె. తి. దేవతనమ్మ పరిపించింది. ఇకనేను నిషిద్ధమై నవస్తున్నాను. వంట చేయటానికి కూడా పనికిరాను. చేసేదేమీ వారులేని జాతితో పుట్టింటికి సాగనం పాప క్షివారు.

మానాన్న పరమపదించి ఏదాదవుతోంది. నీకు తెలియదనుకుంటాను. అయిన అయ్యన్నంగానే అడి రించింది పిన్ని.— మందురిప్పించకపోయినా! ఇప్పుడు అక్కడినుంచే నీకీ ఉత్తరం! ఇక్కడకాలం రోజులు క్షణాలలా దొర్లిపోతూ నన్ను మృత్యుముఖమునకు ముందుకు తోస్తోంది. వ్యాధి తీవ్రతరమయింది.— అయిన నా కెందుకో దిగులు అనిపించదు. నా అంత సుఖంగావుండే ప్రాణి మరొకటి లేదేమో! అన్నంత నిశ్చితంగా వుంటుంది మనసు.

రాధా! నీకీ ఉత్తరం వ్రాయడానికి అసలేన కారణం ఏమిటో తెలుసా?

నేను ఎక్కువకాలం జీవించనని నాకు తెలుసు. నిజం చెప్పాలంటే బ్రతకాలనేలేదు.— విరక్తికాదు. ఎందుకూ జీవించటం? ఎవరికోసం?? భూమిమీద నేను నిర్వర్తించవలసిన పనులన్నీ అయిపోయినయ్యే కానీ—

నాగురించి నిర్లోవున్న భావాలు నాకు తెలుసు! నీనుంచి ఏదో దాస్తున్నానని, పరాయివాడిగా భావిస్తున్నానని— ఏ ఆవేదన! ఆపోవా! నీటికి నివృత్త ఈ ఉత్తరం!

పోతూ—పోతూ నీనుననులోని సాక్షాన్ని తెలిపి నేనుకోతే నీరాజేత్యుర తన చృదయం ఏమింటు వుంచంది.

నాకేదో అన్యాయం జరిగిందనీ, ఎవేవో కష్టాల పరమయ్యాననీ దిగులుచెందకు! వేవ్వుడూ భవిష్యత్తును అందంగా, మధురంగా వూహించుకోలేదు. అవి కాలానీ, ఇవి లేవనీవాడవడలేదు. బహుశా ఈ కారణంవల్లనే కావచ్చును— నానసార మిథ్యలు నన్నంతగా బాధించలేదు. కుమిలి దుఃఖించలేదు. అన్ని యాంత్రికంగా జరిగిపోయినయ్యే.

ఇప్పుడు అనిపిస్తుంది రాధా! మనమెవరం? నిమిత్తం మాత్రులం! ఈభవభంధాలను తెంచుకుని ఎక్కడికి వెళ్తామో తెలియదు! మళ్ళీ జనాంతూ నిజంగావుంటే— మనంనుళ్ళీ ఇలానే జనింది— మన స్వేహా విరకాలంగా— పరిపాకభీతంగా— పరిల్లా అని కోరుతూ— దేవతకి ఆశీస్సులతో

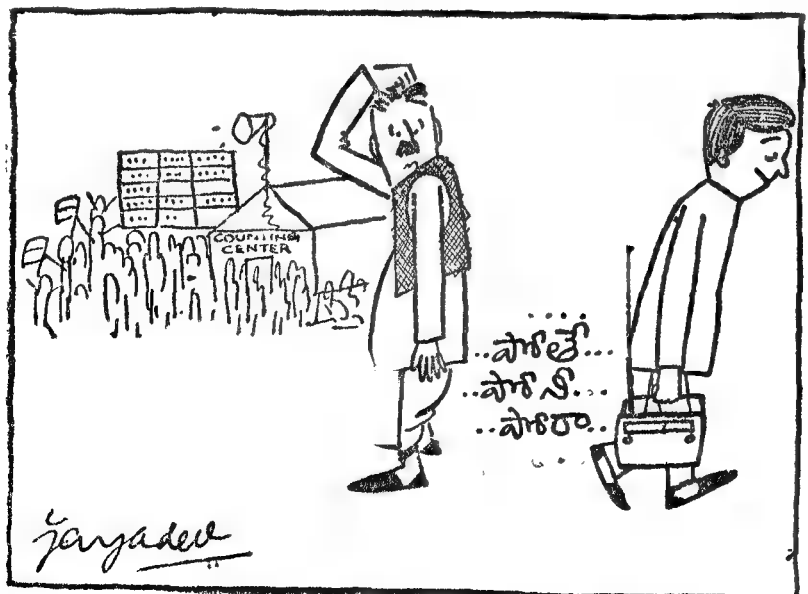
నీ రాజేశ్వరి.

కాగితాలు మడిచి టేబుల్ పై వదిలేశాను తెలు ర్పిన కళ్ళను జేబురుమాలో వల్చుకున్నాను.

“రాజేశ్వరి! నువ్వు అమృతమూర్తిని దేవతా స్వరూపిణిని! నీసహనశీలతముందు నేను అబ్బుణ్ణి! అవివేకిని! నన్నుక్షమించు! అపారం చేసుకున్నందుకూ.

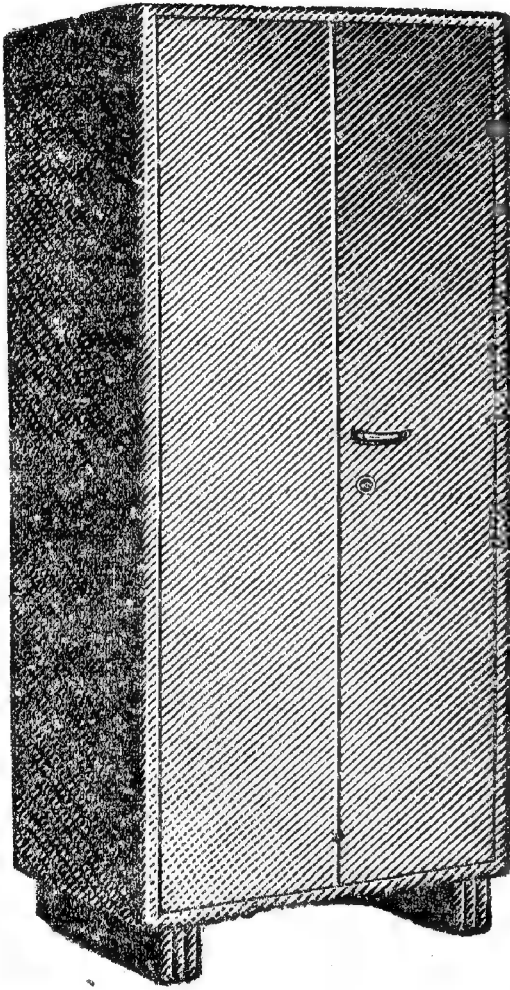
—నాకు తెలుసు! నువ్వు క్షమిస్తావమ్మా!” అను దోయిమండి జలజలా రలుతున్న ఆశ్రువులను తుడు మకుంటూ అనుకున్నాను.

అతభ్యత తెలిపింది రాజేశ్వరి చనిపోయింది. కనీ నాకు— “సెలయేటిగిరిగిరిలో పవిత్ర మూర్తి భవించిన క్రీమూర్తులలో, నిర్భూతాశంలో మరీసే కళ్ళలాలో, కర్తక శార్లమికి వెలిగించే దీపాలలో— నన్నుతూ పాశ్చాత్యునించి “నేను అమరజీవిని రాధా!” అన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది.

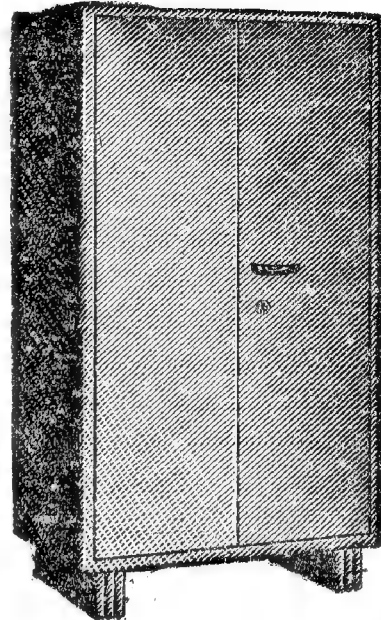

వస్తువులను పెట్టుటకు ఖీరా క్యాబినెట్లు !

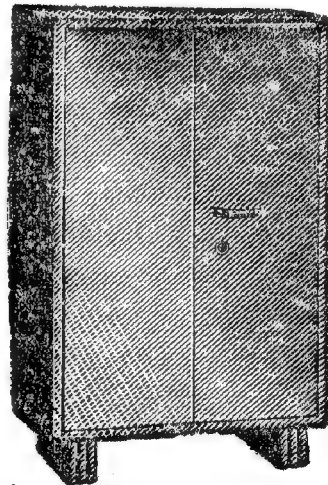
ఖీరా క్యాబినెట్లు ప్రస్తుతపు మరియ ముక్కలుగా ఉండని ఉక్కుతో ఎంతో అందమైన ఫినిష్ యివ్వబడి శయ్యారచేయబడ్డాయి. ఇవి ఎన్నో ఏళ్ల పాడవకుండా ముప్పుకాయి. మీ వలెనైన వస్తువులను భద్రముగా పెట్టుకొనుటకు ఖీరా స్టీల్ క్యాబినెట్లు ఎంతో అనువుగా ఉంటాయి. ప్రతి క్యాబినెట్ కు గట్టిగా కాకము వడే ఏర్పాటు ఉంది. మీకు కావలసిన వీటి పెయింట్ల మార్పు చెట్టవస్తువు మరియ అదనపు హంగులను పెట్టుకొవచ్చును. ఆఫీసులో లేక యింట్లో ఎక్కడైనావరే, మీ వస్తువులను భద్రముగా పెట్టుకొనుటకు ఖీరా క్యాబినెట్లనే కొనండి !

'యూటలిటీ' • 1971 మి.మీ. x 910 మి.మీ. x 481 మి.మీ. (78"x36"x19")

'పాపులర్' • 1841 మి.మీ. x 831 మి.మీ. x 481 మి.మీ. (65"x33"x19")

'మిడ్డెల్' • 1270 మి.మీ. x 760 మి.మీ. x 481 మి.మీ. (50"x30"x19")

ఖీరా స్టీల్ వర్క్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
హైదరాబాద్ రోడ్, సాంబాకుండ్, కొంజూరుపాళె

రాక్షసాస్తి

.వి.ఎస్.సుక్తాంకర్..

(జరిగిన కథ: పేష్కే మాధవరావు మరాఠా సామ్రాజ్యం ప్రధాన వ్యాయమూర్తి రావ్ శాస్త్రి నలవని అనుసరించి పరిపాలనలో కొన్ని సంస్కరణలు అమలు జరుపుతూ ఉంటాడు. అతని తర్వాత వారాయణరావు పేష్కే అవుతాడు కాని రఘోబా ఘర్షణ సహాయంతో అతనిని పాత్య చేయించి తనే పేష్కే అవుతాడు. రావ్ శాస్త్రి రఘోబా పాత్యకి కారకుడని క్యామా సహాయంతో రుజువుచేసి, హంతకుడు పేష్కే అయిన రాజ్యంలో తనకి స్థానం లేదని ఖచ్చితంగా వదులుకుని ఒక మారుమూల గ్రామంలో భార్య, కుమారులతో అజ్ఞాతంగా ఉంటూ ఉంటాడు. కాని, ఇంతలో వావాఫడ్డవీన్, నఖారావ్ బాపూ వంటి వాయకులు రఘోబాని బహిష్కరించి వారాయణరావు శిశువుని పేష్కేచేసి, రావ్ శాస్త్రి కోసం చెడుకుప్పంటూ వచ్చి తిరిగి ప్రధాన వ్యాయమూర్తిగా మరాఠా సామ్రాజ్యం పట్ల తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించును కోరుకుంటారు! భార్య సీతాబాయి ప్రోత్సాహంతో రావ్ శాస్త్రి అంగీకరిస్తాడు.)

14

“విలాయత్ (ఇంగ్లాండు)కి వెళ్లిన వకీళ్లు (రాయబారులు) ఇద్దరూ తిరిగి వచ్చేవారు. విలాయత్ కి వెళ్లిన వకీళ్లు ఇద్దరూ తిరిగి వచ్చేరు.”

అంటూ హడావుడిగా వెళ్లి చెప్పారు ఇద్దరు భటులు కార్పాంతో.

“కార్పాంతీగారూ! ఇద్దరు వకీళ్ళూ మన భవనం ద్వారం దగ్గరకి వచ్చేస్తున్నారు!” అన్నాడు ఒకడు. కార్పాంతీ సంప్రభుమాళ్ళ ర్యాలలో లేచి రాజభవన ద్వారం వైపు పరిగెత్తాడు. త్వరలో ఈ వార్త ఆ భవనం అంతా పాకిపోయింది. రఘోబాతోపాటు బొంబాయికి వచ్చి ఉంటున్న అతని అనుచరులందరూ చాలా సంతోషించారు. పేష్కే అయిన కొద్దిరోజులలోనే రఘోబా ఒక పెద్ద ఎత్తు వేశాడు. మరాఠా సామ్రా

జ్యానికి కంటకంగా ఉంటూ వచ్చిన వాయిదల్ అలీ మీరాదకి దండెత్తివెళ్లి అతన్ని వోడించి దిగ్విజయంబుగా తన రాజధానికి తిరిగి వస్తే తన కీర్తి అనితంగా పెరిగి తన బలం అధికం అవుతుందని అనుకున్నాడు. రావ్ శాస్త్రి అలోపణలవల్ల ఏర్పడిన చిక్కులు చాలావరకూ విడిపోతాయని రఘోబా అనుకున్నాడు. కాని వావాఫడ్డవీన్, నఖారావ్ బాపూ-వీరిద్దరూ కలిసి రఘోబాని పేష్కే పదవి నుంచి తొలగించారు. మరికొందరితో ఒక ‘మంత్ర మండలి’ ఏర్పరచి రాజ్యపరిపాలనా భారాన్ని తామే స్వీకరించారు.

బొంబాయి పారిపోయిన రఘోబా అక్కడ బ్రిటిష్ అధికారుల సహాయాన్ని అర్జించాడు. వారుకూడా ఇదొక సదన కాశం అనుకుని పూజా మీద దండెత్త పోయిన రఘోబాపేసతో తమ సైన్యాన్ని పంపించారు. కాని, హరిసంత్ ఫడ్కే వాయకత్వం వీరి మరాఠా సైన్యం రఘోబా దండుని తేలికగా వోడించింది. ఈ వార్త కలకత్తా దాకా పాకింది. అక్కడ బ్రిటిష్ గవర్నర్ జనరల్ బొంబాయి గవర్నర్ ని, ‘చెంబేనే మరాఠా సామ్రాజ్యంలో యుద్ధం విరమించవలసిన’దని అజ్ఞాపించాడు.

రఘోబా, బ్రిటిష్ గవర్నర్ జనరల్ తనకి ద్రోహం చేశాడనుకుని మండిపడ్డాడు. అంతటితో తన ప్రయత్నాలు విరమించకుండా ఇంగ్లాండ్ కి ఇద్దరు రాయబారులని పంపాడు. వీరిలో ఒకవ్యక్తి దోరాబ్జీ, పార్కి తెగకి చెందినవాడు, రెండు వ్యక్తి కేశోవంత్ బ్రాహ్మణ కులస్తుడు. ఇంగ్లాండ్ లో ‘ఎడ్మండ్ బర్క్’ని కలుసుకుని, అతనికి సచ్చెప్పే అతని పలుకుబడి ద్వారా భారత దేశంలోని ‘ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ’ అధికారులు తన వక్షం వహించేట్లు చేసే బాధ్యత వారికి వాపగించాడు రఘోబా.

రాజభవన పింహద్వారం వద్ద రాయబారులినర్తకి శుభమైన స్వాగతం లభించింది.

తీసుకువెళ్లాడు.

‘వకీళ్ళు’ ఇద్దరూ రఘోబాకి వినయంగా వంగి నలమొ చేశారు.

“రఘోబాజీ! ఇంగ్లాండ్ లో మా ప్రయత్నాలు ఫలించాయని మీకు తెలియజేయటానికి సంతోషంగా ఉంది! ఇదుగో మాకృష్టి ఫలితం!” అంటూ దోరాబ్జీ తన దుస్తుల్లో భద్రపరచిన అంగీకార పత్రాన్ని బయటికి తీశాడు.

“ఈ అంగీకార పత్రం సంపాదించటానికి ఎన్ని కష్టాలు పడ్డామో దేవుడి కరుణ! పాక్స్, పెరిడాన్, బర్క్ ప్రభుత్వాలనే కాక ఇంకా ఎందరినో కలిశాము.. వారందరూ మీ తరఫున కృషి చేస్తామని మాట ఇచ్చారు! వచ్చే ‘పార్లమెంట్ సెషన్’లో మీ వైపునే వాదిస్తారు చూడండి...” అన్నాడు రెండవ వకీల్ కేశోవంత్.

రఘోబా సంతోషానికి అంటులేదు. “కార్పాంతీ!” అని ఆ అధికారిని పిలిచాడు. ఈ పిలుపు కోసమే వేచి ఉన్న కార్పాంతీ బంగారు వాణాలలో నిండిన రెండు వెండి వళ్ళెలని తెచ్చి వకీళ్ళ ముందు ఉంచాడు.

“మీ కృషి ఫలితంగా ఈ బహుమతులని స్వీకరించగలుగుతున్నాము! మీ మేలు మరిచిపోలేము!” అన్నాడు రఘోబా. ఇంతలో కార్పాంతీ మళ్ళీ మరికొన్ని కానుకలు తీసుక వచ్చి వకీళ్ళకి ఇచ్చాడు.

“మీ తిద్దరూ మా విషయమై ఎంతో కష్టపడ్డారు! మాకు తోచినట్లు సత్కరించాము.. మరొకసారి వివరాలన్నీ చెబుదురుగాని, సావకాశంగా వింటాము.. అయితే మేము మీకు ఇచ్చిన మాట తప్పమని చేరే హామీ ఇవ్వనవసరం లేదనుకుంటాము!” అని రఘోబా వారిని సాగనంపాడు.

‘దోరాబ్జీకి ముఖ్యమంత్రి పదవీ, కేశోవంత్ కి ప్రధానవ్యాయమూర్తి పదవీ భాయమవుతూట’, అనుకున్నారు సభాసదులలో కొందరు అభిజ్ఞులు.

దోరాబ్జీ, కేశోవంత్ ల నిష్క్రమణం తర్వాత రఘోబా ముఖ వైఖరి పూర్తిగా మారిపోయింది. సవ్వు కాస్తా మాయమై కోపం కనిపించింది.

“కార్పాంతీ, వీరి వేగులవాళ్ళు! ఇంత అలస్య మేమిటి?” అని అరిచాడు.

“చిత్తం! ఇక్కడే ఉన్నారు...” అని తడబడుతూ పమాదానం ఇచ్చాడు కార్పాంతీ.

“ఉంటే ఇంత సేపే చేస్తున్నావు? తీసుకురా మా ముందుకి?”

గూఢచారు లద్దరూ వచ్చి రఘోబా, ముందు నిలబడ్డారు. వారి వాతకం చూస్తే తను సందేశాన్ని చెప్పటానికి భయపడు న్నట్టున్నారు.

“వు! మాట్లాడరే?” అని గర్జించాడు రఘోబా. వాళ్ళిద్దరూ అక్కడ కూర్చున్న వారిని కలయచూశారు.

— “అందరూ మనవాళ్లే! సందేహించకుండా చెప్పండి!” అన్నాడు రఘోబా చిరాకుగా.

“ప్రభువు వారి ఆజ్ఞ! పూవాలో సాన్ లూయీ అనే ఫ్రెంచి దుర్మార్గు దొక్కడు తమరికి ఎదురుగా ప్రచారం చేస్తున్నాడు! ఇవటిలే తన దేశం ప్రభుత్వం వద్ద నుంచి వావాఫడ్డవీన్ కి సహాయం ఇచ్చే హామీ తెచ్చాడని విన్నాము. ఇంగ్లీషువారు యుద్ధంలో దిగితే ఫ్రెంచి సేన తప్పకుండా వావాఫడ్డవీన్ కి సహాయం చేస్తుందిట..” అన్నాడు ఒక వేగివాడు.

“రెండువేల మంది సైనికులు ప్రస్తుతం నుంచి వచ్చారట ప్రభూ! అంతేకాక వావాఫడ్డవీన్ సేనని ఐరోపా పద్మతుల మీద తగ్గిరు చేస్తారుట.” అని చెప్పాడు రెండవ గూఢచారి.

అతలే చిరాకుగా ఉన్న రఘోబా రెచ్చి పోయాడు. ఫ్రెంచివారిని కసిదీరా తిట్టాడు. “ఆ వెధవ ఫ్రెంచివాడు మమ్మల్నేమి చేస్తాడో చూద్దాము! బ్రిటిష్ బలమంతా మన వైపేగా!” అని చివరికి నరిపుచు కున్నాడు.

“ప్రభువులు క్షమించాలి! ఇంకా చెప్పవలసింది ఉంది.—ఈ ఫ్రెంచి దుర్మార్గుడు మరొక నీచానికి దిగాడు.”

“ఏమిటది?” అని అడిచాడు రఘోబా అతని మాటలపూర్తి కాకుండానే. “ఏమిటానీచం?”

“ఆ దుర్మార్గుడు సాన్ లూయీ ప్రస్తుత దేశం చిత్రకారు దొక్కడి చేత ఒక పటం వేయించాడుట...దానిని పూవాలో అందరికీ చూపిస్తున్నాడుట! అది ఎందరిలోనో సంచలనం లేవదీసింది..”

“ఏమిటి వాగుడు! ఆ పటానికి మాకు సంబంధం ఏమిటి? బొమ్మలూ, పటాలూ చూపించి యుద్ధాలు గెలుస్తారా ఏమిటి?!”

“అదొక సామాన్య చిత్రపటం కాదు ప్రభూ! అది చాలా ఘోరంగా ఉంది...” గూఢచారి ఇక చెప్పటానికి సందేహించాడు. “ఘోరమా?”

“అవును! అతిఘోరం!” అని అతని దులో మనుష్యులంతా నిజమైన మనుష్యులంతా ఉన్నారు. అందులో.. అందులో.. అది ఒక హత్యాదృశ్యం! నిద్రపోయిన వారాయణ రావుని ఖరగ్ సింగ్ పొట్టలో పొడుస్తున్నాడు.— వెనక నుంచున్న సుమేర్ సింగ్ వారాయణరావు భుజంమీద వేటువేస్తున్నాడు! ఇంకా..! ఇంకా..!” అని ఇక చెప్పలేక పోయాడు గూఢచారి. ఈసారి రఘోబా కూడా మాట్లాడలేకపోయాడు! కుతూహలంతో, భయంతో గూఢచారి వైపు చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

ఆ చిత్రంలోనే ప్రభువువారు కూడా ఉన్నారు! వారి ముఖంలో సంతోషం, సంతృప్తి కనిపించేట్లు చిత్రించాడు చిత్రకారుడు! ప్రభువులు నన్ను కరుణించాలి. ఉన్నదున్నట్లుగా తమరికి చెప్తున్నాను. సాన్ లూయీస్ ఆ బొమ్మని తన గుడారంలో బహిరంగంగా ప్రదర్శిస్తున్నాడు. అనుదినమూ వేలాది వేల పటాన్ని చూపి పోవటానికి వస్తున్నారు! ఎందరో కన్నీటితో వెనక్కి వెళ్లిపోతున్నారు.. వారి వాళ్ళావాలు వింటే వళ్ళు జలదరిస్తుంది!”

“మమయ్యారూ? అదేమిటా రహస్యం? బాన్సురుతో.”

“అ మాటలని నేను ఉచ్చరించగలవా? బా వాలుక తగిపోయా?”

“హూ! ఇతడా ఈ బోసా దొర్నా గుట్టలు మనవి తమ తుపాకులతో బాధించారు! ఇప్పుడీ రకం బాధ కూడా ప్రారంభించారన్నమాట.. నానాపద్మవీన్ వక్షం వహించినా మా కింత కోపం రాదు! ఈ రిత్ర ప్రభుత్వని మేమెప్పుడూ క్షమించలేము! క్షమించము..” రహోబా ఉగ్రుడయి పోయాడు. “ఈ సీతమ్మైన బొర్సానికి వారిని ఈ దేశం నుంచే తరిమి వేస్తాను!.. పదే, తులాజీ సంగతేమిటి?”

తులాజీ రహోబాతో వచ్చి ఉండటానికి ఇంగ్లీషు అధికారులు అంగీకరించలేదు. సామాన్యులయిన వారకులకీ శరణు ఇవ్వలేమన్నారు. అందుచేత తులాజీ నైజామ్ రాజ్యంతోనూ, అతని అనుచరులు సుమేర్ సింగ్, ఖరగ్ సింగ్ లు పోర్చుగీసు వారి అధీనంలో ఉన్న గోవాలోనూ దాక్కున్నారు. బారుంటే ప్రతికల రహోబా ఎప్పటికప్పుడు వారి సమాచారం కనుక్కుంటూ ఉండేవాడు.

వారి వద్ద నుంచి వచ్చిన వేగుల వాళ్ళిద్దరూ సుందుకు వచ్చారు.

“హూ, చెప్పండి!” అని అడిగాడు రహోబా.

“ప్రభూ! తులాజీ హైదరాబాద్ లో లేడు!”

“ప్రభూ ఖరగ్ సింగ్, సుమేర్ సింగ్ లు

రామకావ్య

గోవాలో లేరు!”

“మమయ్యారూ?” రహోబా బొంతు కోపంతో చీరవోలుంది.

“నానాపద్మవీన్ నైజామ్ ని బదిలించి తులాజీని చేజిక్కించుకున్నాడు!”

“సుమేర్ సింగ్, ఖరగ్ సింగ్ లు విషయం మాత్రం అంత తేలికగా జరగలేదు ప్రభూ! ‘దాదా (ప్రాంతాన్ని పోర్చుగీసు వారికి ఇచ్చి వీరిని చేజిక్కించుకున్నాడు!’

“అ! ఆ నైజామ్, పోర్చుగీసు వారు కూడా పద్మవీన్ ఉపాయాలకీ లొంగిపోయా రన్నమాట.. ఎంత దారుణం! ముగ్గురినీ ఆ పద్మవీన్ సురందర్. కోటలో దాని ఉంటాడు..” అని రహోబా వాపోయాడు.

“లేదు ప్రభూ! వారు సురందర్ లో లేరు.. పూనాలో శిరచ్ఛేదం చేయించాడు నానాపద్మవీన్! అంతటితో ఆగక ఇప్పుడు శిరస్సులని ఈటెలకీ గుచ్చి వగరం అంతా పూరేగింప చేశాడు... చివరికి వాటిని చక్కలకీ, గడ్డలకీ వేయించాడు!”

“భగవంతుడా, ఏమిటిది! ముగ్గురూ నానాపద్మవీన్ కనికీ ఆహూతి అయ్యారా?!” రహోబాకి ఈ ముగ్గురూ అంటే నిజంగానే ఇష్టం. అన్వయభ్రంశం కళ్ళు తుడుచు కున్నాడు.

ఇంతలో ఒక దూత అవసర అవసరంగా అక్కడికి వచ్చి కార్పారి చెవిలో ఏదో చెప్పాడు.

“ప్రభూ! బయట ‘సందినీస్వర్’ ఒకడ

బేది ఉన్నాడు, రమ్మని సేవా?” అని రహోబాని ఉద్దేశించి అడిగాడు కార్పారి. (సందినీస్వర్ అంటే ఒంటెమీద సవారి చేసేవాడు.) అతనేడయినా మంచి వార్త తీసుకువచ్చి ఉండవచ్చుననే ఆశ కార్పారిలో మొలకెత్తింది. అశ అతని కంఠస్వరంలో ప్రతిధ్వనించింది. అది రహోబాకి ఒకవిధంగా ఉపశమనం కలిగించింది.

“లోపలికి తీసుకురండి!”

సందినీస్వర్ నేరుగా రహోబా వద్దకి వచ్చి అతని కాళ్ళ మీద పడ్డాడు.

“ప్రభువుల వారు ఈ దీనుడిని కనికరించాలి! దుర్వార్త తీసుకు వచ్చినందుకు మన్నించాలి!” అన్నాడు.

“ఏమిటి! మళ్ళీ దుర్వార్త!” అన్నారు కొందరు.

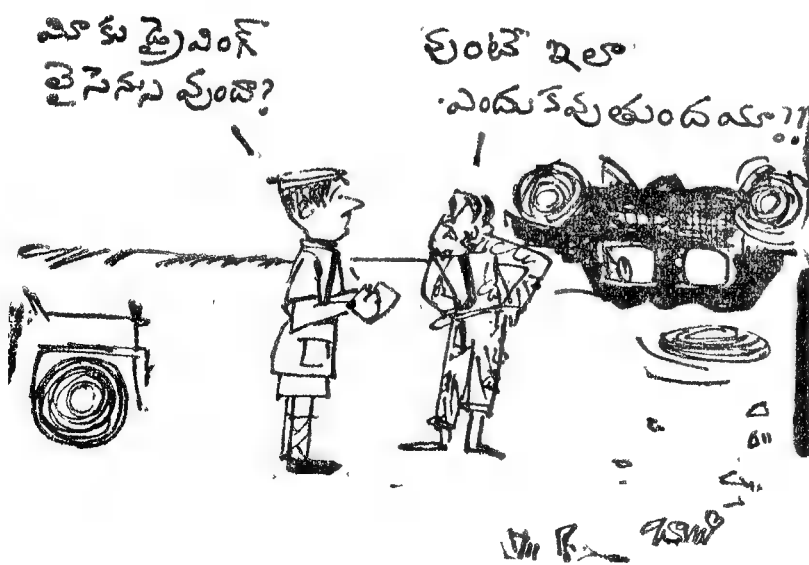
“ఈగోవా విస్తృత దుర్వార్తలు చాలవా?” రహోబా అనని తనే ప్రశ్నించుకున్నట్లు అన్నాడు. అప్పటికీ కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకొన్న వేగివాడు, “ప్రభూ రావోశాస్త్రి తిరిగి ప్రధానవ్యాయమూర్తి పదవి పుచ్చుకుంటున్నాడు! అతన్ని ఒక మారుమూల గ్రామం నుంచి వెలికి తీసుకు వచ్చింది నానాపద్మవీన్, సఖారామ్ బాపూలే! ఈసాటికీ ఆయన పదవీ స్వీకారం కూడా చేసి ఉండవచ్చు..”

“అ! ఆ రాక్షసుడు రావోశాస్త్రి తిరిగి వచ్చాడా? ఇక నేను సాధించేది మాత్రం ఏమి ఉంటుంది గనుక!”

“ప్రభూ, విచారించకండి.. మన వకీళ్ళు విలాయత్ కి వెళ్లి బర్క్ వెంటి పెద్ద మనుషుల అమోదం పొంది వచ్చారు కదా..” అని రహోబాని సమదాయించబోయాడు కార్పారి.

“..వైరివాడా! బర్క్ అమోదం రావో శాస్త్రి కీర్తికే మూత్రం పాటి! ఈ మరాఠా సామ్రాజ్యంలో రావోశాస్త్రి మాటుంటేనే ఎంత గౌరవం ఉందో నీకు తెలిసా? ఇక వాగి ఏమిటి?!” రహోబాపూర్తిగా నిస్సృవాకీ లోనయ్యాడు. పిచ్చివాడివలె జాట్లు పీక్కున్నాడు. వారాల తెంపుకుని విసిరి వేశాడు. చివరికి ఇక కట్టలేక ఒక పెద్ద ఆరుపు అరిచి వేల మీదకి కూలిపోయాడు.

(నరేంద్రం)

వీ జాతును ఆరోగ్యంగా నిగనిగలాడేలాగు వుంచుతుంది బ్రైల్ క్రీమ్

(హర్వోల్తమ హేర్-డెస్సింగ్)

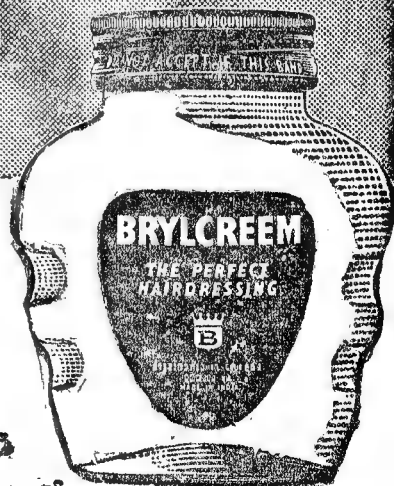

తేనెలం బ్రైల్ క్రీమ్ మాత్రమే

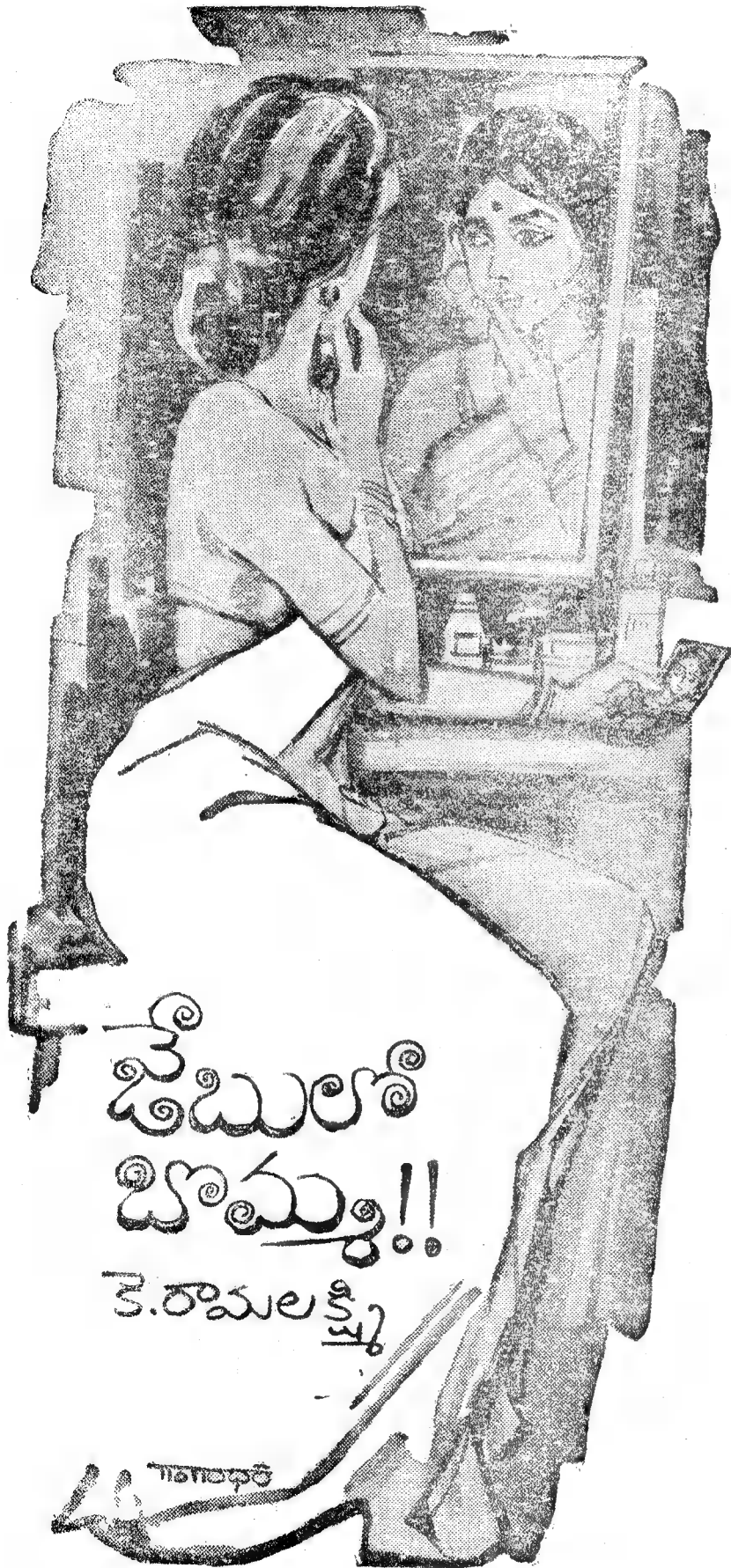
- చక్కగా జాత్తు చువ్వకొనడానికి పొయవడుతుంది. జాత్తు తీర్చు కాదు. చెడలి పోదు.
- చాలా పొదుపు అయినది. ఒక్కపాటి రాస్తే చాలు రోజంతా జాత్తు రేగదు.
- దీనితో చేర్చిన అద్వితీయమైన మిశ్రమము మాయను పోషించి, జాత్తును బాగా పెంచుతుంది.
- మీ జాత్తు యొక్క సహజ రంగును బయట పరచును.

మీరు కూడా బ్రైల్ క్రీమ్ ఉపయోగించడం మొదలు పెట్టండి

ప్రపంచమంతటా అక్షలాది మంది పొగసుకారులు ఉపయోగించేది.

REGISTERED TRADE MARK

జేబులో
బొమ్మ!!

కె.రామలక్ష్మి

గాథాంధరం

బ్రెజిల్ కుక్కకి ఎంత ఇచ్చినా భర్త జేబున
చెయ్య పెడితేనేగాని తప్పగా ఉండదు అది
వాళ్ళకి. "వా జేబులోంచి ఏమైనా
తీశావా?" అని అయనగారు అడగడం
"ఏంలా కావాలని తీశానుండి" అని నిజమైన
అబద్ధం ఒకటి ఈవిడగారు చెప్పడం
అదొక సరదా, అలవాటు! పోనీ ఒక జబ్బు!

ఈ జబ్బుకి అతడంగా లేదు పార్వతి
అరోగ్యం రోజులాగే ఉదయంవూట కృష్ణ
మూర్తి జబ్బా జేబులో చేయి పెట్టింది
పార్వతి. వర్షం పైకి తీసింది. తీసిన పనినీ
అలవాటుగా వర్షం తెరిచి మిదురుగా ఉండే
తన ఫోటోకేసి చూడబోయింది. చేష్ట
లుడిగి అలాగే బొమ్మలాగా ఉండిపోయింది.
అక్కడ తన ఫోటో లేదు. సరికదా, కనీసం
కృష్ణమూర్తి విజిటింగు కార్డు ఉన్నా
ఏమైపోయేదోగాని అందంగా నవ్వుతూ
ఉన్న ఒక అమ్మాయి బొమ్మ ఉంది. ఆశ్చ
ర్యం, ఏమీటం అందుకోన్న పార్వతి ముఖం
క్షణంలో వగులో రంగులు మారుస్తోంది.
అందంగా నవ్వుతూన్న అమ్మాయి ముఖం
తనకేసే మానున్నట్టుంది. "కృష్ణమూర్తి
వా ఫోటో ఏం చేశాడు? ఈ అమ్మాయి
బొమ్మ ఇక్కడేం చేస్తోంది?" (వర్షించు
కుంది పార్వతి..)

కల్సిన ఆశ్చర్యం పోగా తయారైంది
పార్వతికి. ఇన్ని సంవత్సరాల వివాహంలోనూ
అందమైన అమ్మాయిలు ఎదురైతే చూడ
కుండా కళ్లు మూసుకోలేదు కృష్ణమూర్తి.
కాని వ్యక్తిగతంగా వాడితో సంబంధబాంధ
వ్యాలు ఏర్పడలేదు అతనికి. అందాన్ని
చూడడం, వ్యాఖ్యానించడం అతని హబీ.
అందుకే అంతగా నట్టింతుకోలేదు పార్వతి,
దాదా వడలేదు. అడపాశడపా అతని ఉత్త్రే
క్షలు ఆమెలో అమాయకు రేకెత్తించక
పోలేదు. కాని అలా అందాన్ని మెచ్చుకొనడం
అన్నది అందమైన, అరోగ్యవంతమైన మగ
వాడు చేయవలసిన పనిగా తోచిందామెకి.
"కృష్ణమూర్తి లాంటి వాళ్లు గుడ్డిగా
వూరుకున్నా బాగుండు" అని పార్వతి
నమ్మింది.

కృష్ణమూర్తి తనని మోసం చేస్తాడని
గాని, తనని కాదని తప్పుదారి తోక్కుతాడని
గాని అమె ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. అయితే
మేం గాక! వదాయి స్త్రీ బొమ్మకి అతని
పర్యుతో స్థానం ఏర్పడింది. "వాడు తెలిసి
వాడు తప్ప ఇంకో స్త్రీకి అతని జీవితంలో"

నాటా తేదెనుకమ్మను" అని పోషించింది. అ అమ్మాయి బొమ్మ చూస్తూ.

"తొలిరోజుల వలపు వేడినోయి ఉండ వచ్చు, కాని దాని స్థితి ప్రేమా, నమ్మకం విశ్వాసం పెంపొందాయి కదా? లేక పెంపొందినాయి భ్రమవచ్చానా?" అనుకుంది. ఎటు నుంచి ఎటు అలోచించాలో అర్థంకాలేదు పార్వతికి.

గోడకున్న అద్దంలో తన ప్రతిబింబం చూసి అవరకొచ్చింది పార్వతిని. అలసిన కళ్లు, లేగిన అబ్బు, వెలిసిపోయిన చీర, అద్దంలో తన బొమ్మని పర్వతో అమ్మాయి బొమ్మని మార్చుకొని చూసింది పార్వతి. దుఃఖం, కోపం పెల్లబడి వచ్చాయి. నోవంతో పర్వతో ఉన్న బొమ్మను తీసి చిన్నచిన్న పుక్కిలగా చింపి పారేసింది. పోట ఆవుల లోంచి తనూ పిల్లలూ ఉన్న బొమ్మ ఒకటి తీసి పర్వతో పెట్టింది. 'అద్దం నన్ను చూసిన పోతన చేస్తోంది' అనుకుంది. "నేనేమిటి? మామూలు పెళ్లాన్ని! ఇల్లా తిని! బుర్రలో యంటి గోడలు తప్పించి వేరే తేనిదాన్ని, పిల్లల అవసరాలూ, భర్త అవసరాలూ తప్పించి మిగిలిన ప్రపంచం తిరియని దాన్ని! చాలి చాలని డబ్బు, ఎప్పుడూ చాలేలా చూడాలనే తాపత్రయం తోనే నా పొద్దు గడిపే దాన్ని!" అనుకుంది పార్వతి.

అప్పుడప్పుడు కృష్ణమూర్తి అంటూనే ఉంటాడు 'ఏమి ఇబ్బా పిల్లలూ తప్పించి నా గొడవే లేదని. 'లేవని చెప్తాను' అనుకుని వచ్చు యధాస్థానంలో పెట్టి ఇంటి వనిలో ప్రవేశించింది పార్వతి. ఏం చెప్తాను? ఏం చేయను? అన్న ప్రశ్నలు మేల్కొన్న ప్రతిఫలంనూ కనిపించి ప్రాణం విసిగొచ్చాయి. "అ ఫోటో ఎవరిది?" అని అడిగితే ఏమవుతుంది?

నంటంటో మోదా మీర కుక్కని ఆలోచనలో పడిన పార్వతికి వానిగాడా, బాదిగాడా కలిసి పక్కపాడి కోపం చేస్తున్న యుద్ధం వినిపించుకొనేలా కనిపించు పిండుకా తేలు! 'వెలమధ్యలో కృష్ణమూర్తి పర్వతోకి అంత డబ్బెలా వచ్చింది చెప్పా?" అన్న ఆలోచన వచ్చింది. పర్వతో డబ్బు తక్కువైతేను పార్వతి. కాని అది మామూలు కంటే ఎక్కువ బరువే ఉన్నట్టు త్వరితం వచ్చింది. "నాలో మాట వరులైనా ఆపకుండా అంత డబ్బు ఎప్పుడు తీసి ఉంటాడు కృష్ణమూర్తి?" అనుకుంది.

"చిన్నచిన్న కర్మకి నష్టం చెనుకొంటాను! అలాంటిది తన ఇల్లాల కింత డబ్బు తగలేస్తాడా?" అనుకుని లేచింది పార్వతి. మళ్ళీ పడకగదిలోకి వెళ్లింది. మంచం మీద కృష్ణమూర్తి అటును చి ఇటుతిరిగి వడుకున్నట్టుంది. వెనుక వక్కుగా వెళ్లి జబ్బా జేబులోంచి వర్చు తీసింది. తక్కువెట్టి ఐదు పదిరూపాయల కాగితాలు తీసుకుంది. వర్చు జేబులోనూ, డబ్బు చీరల మడతలలోనూ పెట్టేసి తిరిగి నంటంటోకి వచ్చింది పార్వతి.

హింగు వస్తువ్వాని పాలు. పిద్దింగా దగ్గరే నించుని హింగు చూస్తూంది పార్వతి. "ఇలాంటి భర్తలని ఉట్టివే వదిలేయకూడదు. నేనూ చూస్తాను. నా కింత అన్యాయం తలదెడతాడా?" చూస్తూ ఉండగానే పాలు పొంగిపోయాయి. 'అయ్యో' అనుకుని గబగబ గిన్నే కిందకి దింపింది.

కృష్ణమూర్తి తొమ్మిది చాటే వరకు లేవడు. లేచిన అరంగంటలో అఫీసుకి బయలుదేరి పోతాడు. ఈలోదానే తనను చేయూలో నిశ్చయించుకుంది పార్వతి. ముందుగదిలోనున్నఫోను దగ్గరకి వెళ్లింది. తల్లిగారింటిపై చాటా వాళ్ళకి ఫోనుంది. అక్కడికి సాధారణంగా ఫోను చేస్తుంది. పార్వతి. నెమ్మదిగా ఫోను చేసింది. ఏ రెండు నిమిషాలలోనే తల్లి గొంతు ఫోనులో వినిపించింది. ఒక వక్కు ప్రాణం లేచి వచ్చి ది, ఒకవక్కు దుఃఖం పొంగి వచ్చింది పార్వతికి.

"ఏమూ ఇంత పొద్దున్నే ఫోను చేశావు? పిల్లలకి టాట్లో బాగులేదా?" అత్తతో అడిగింది పార్వతి తల్లి.

"దాగానే ఉండమ్మా, ఈరోజు పొయింత్రం అతనూ నేనూ బయటికి వెడదామని. పిల్లలని నీ దగ్గర పొద్దున్నే దింపేస్తారు వరేనా? రాత్రి వచ్చేసరికి ఏడు అయిపోతుంది. పొద్దుటే వస్తాను." అంది పార్వతి.

"అలాగే దింపేయమను. అయినా శవాది వారాలేకదా రెండుపూలులుఉంటారు. రెండు బతుల బట్టలిచ్చి వంపు" అంది పార్వతి తల్లి.

"పెళ్లి చేసుకునేదాకానే, తరువాత ఆ వివాహం నవ్వంగా ఉండాలంటే అడదాని చేతిలోనే ఉంది. గాజు గుళికలాంటి కొవ్వరం చితికిపోయినా అడదానిదే తప్పు. ఎటు నుంచి ఎటువచ్చినా ఫలితాలు అనుభవించ వంపినదే అడదే" అన్న నీతి పెళ్లికి తొలి దోజే చెప్పింది పార్వతి తల్లి.

"కాంతలా కూర్చు నంగవాని చూడ ఈ డబ్బు భర్త చేయనిస్తావా?" అనుకుంది పార్వతి.

తొమ్మిదింటి కల్లా కాఫీ కప్పుతో కృష్ణమూర్తి వక్కు ప్రత్యక్షం అయింది పార్వతి. "పైము పది చాటుతొంది" అంటూ లేసింది.

కళ్లు తెరుస్తూనే భార్య అందమైన ముఖంచూసి కన్ను గిటాడు కృష్ణమూర్తి.

"ఎంత మోహకారి! ఎంత బాటకం బాటు తావ్వాడు!" అనుకుంది పార్వతి.

"పిల్లలు లేనారా?" ఇల్లు నిశ్శబ్దంగా ఉన్నట్టు తోచి అడిగాడు కాఫీకప్పు అందుకుంటూ.

'కోడి కూయడం మరిచిపోవచ్చుగాని నా కొడుకులు పైము తప్పరు' అంది పార్వతి.

"మరయితే గోల విసబడదేం?" అని గాడు.

"పొద్దుటే నుంచి వాళ్ళేం చేస్తున్నా పట్టించుకోలేదు. వాకు టాట్లో బాగుండలేదు." మంచం అంచున కూర్చుంటూ అంది.

"హానీ మీ అమ్మగారిని డబ్బునలేక పోయావా?" పార్వతి కేయి తన చేతిలోకి తీసుకుని వేళ్లు తక్కువెట్టడం ప్రారంభించాడు. అది అతని అలవాటు. భార్య నట్లు సానుభూతి చూపెట్టే వర్తతి. "అఫీసు వసంతా అ పైములోనే ఆలోచించుతుంటాడు." అంటాడు.

"పెళ్ళనే అక్కడ దింపమంది. శని అది వారాలు అక్కడే ఉంటారంది" నిజమైన నంగవారిలా అంది పార్వతి.

"గుడ్. మర నంగతి చెప్పమే? అఫీసు! వెడుతూ పిల్లలని దింపేసి వెడతామని. నువ్వేమో పొయింత్రం రహిగా ఉండు. ఎక్కడికేవా వెడదాం" భార్యని ఆనూంతుల కొగతించుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

"మాట పొల్లు పోనివ్వడు. ఎంత బాగ్రుత్తు మనిషి" అనుకుంది పార్వతి.

"నా నంటో బాగులేదని కదూ వాళ్ళని అమ్మమ్మ దగ్గరకి పంపించడం?" కలుపుగానే అంది.

"ఐనీ మరిచేపోయాను. పొలితే ఎవరినో సేస్తావని పిలుద్దాం. ఇంటోనే వరదానా కొలెక్టేషన్ చేయవచ్చు." అన్నాడు ఒక్క విరుచుకునే లేస్తూ.

"బాగుంది వరస. నేనా కాఫీ కప్పులన్నీ

“పానీ మనిషిలమే చెప్పుగా కూర్చుంటాం.” భార్య చెప్పేటట్లు ఓక్షణం తనవెంప అన్ని బాట్ రూములోకి దారి తీశాడు కృష్ణమూర్తి.

“ఏం మనిషి?” అనుకుంది పార్వతి. పిల్లలిద్దరికీ చిన్న బాగ్ లో రెండు ఇతల బట్టలు నర్తింది. వాళ్ళు అమ్మమ్మ దగ్గరికి వెళ్ళడానికి చూపుతున్న ఆటం చూసి, ఆశ్చర్యపడింది. కృష్ణమూర్తి అరగంటలో తెమిలి అసీనుకి సిద్ధం అయ్యాడు. పిల్లల్ని ఎక్కించుకుని బయలుదేరాడు. కారు స్టార్టు చేయబోతూ ‘నే త్వరగా వచ్చే ప్లాను’ అని హెచ్చరించాడు పార్వతిని.

భర్తా పిల్లలూ అటువెళ్ళగానే ఇంటి వనిరో మునిగింది పార్వతి. వని ముగించి ప్లాను చేసి శుభ్రమైన చీర కట్టుకుని బజారుకి బయలుదేరింది. ఏభయి రూపాయలూ పార్వతిని నిలువనీయడంలేదు. చక్కని జీరీ చీర కొనుక్కుంది. దానికి రంగు జాకెట్టు బట్ట కొంది. ఇంటికి తిరిగి వచ్చి భోజనం ముగించింది. చరవాత బోయిలర్ అంటించి ఓ అరగంట నిద్రపోయింది. మధ్యాహ్నం లేచి తలంటుకుంది. నూకాలుతో చెప్పి మర్నెపూలు తెప్పించుకుని చక్కని దండ కట్టుకుంది.. పాయం త్రానికి కృష్ణమూర్తి కిష్టమైన కాకర కాయ కూర కూడా వండింది!

రోజూ సాయంత్రం ఏడుగంటల ప్రాంతాల ఇంటికేనప్పే కృష్ణమూర్తి బదున్నర జిల్లా తలపు తట్టాడు ఎదురు చూడకుండా అభ్యం అయింది భార్యలో ఏకాంతం. ఆ అవకాశం అతనిలో కొత్త ఉత్సాహం రేకెత్తించింది. వీధి తలపు తెరచిన పార్వతిని చూసి వెన్నెలలా వికసించిందతని ముఖం. “ఓయ్! ఏమిటి సంగతి?” అన్నాడు కాయతో తలపు, మూస్తూ పార్వతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ.

“ఏంలేదే!” అహాయికంగా అంది పార్వతి. “ఎవరేనా వస్తున్నారా?” సాంప్రదించిన నలు వెదజల్లారాన్న పార్వతి జాట్టు బాసన చూస్తూ అడిగాడు.

“లేదే” అంది. “మరేమిటి దంతా, వా కోసమే!” నమ్మలేనట్లు అన్నాడు. ‘అనుకో’ అంటూ అతని చేతుల్లో నుంచి తప్పించుకుని కాఫీ కోసం రోపతికి నడిచింది పార్వతి

కాఫీ కప్పు అందిస్తూ ఉంటే చూశాడు కొత్తచీర! పార్వతి మీద నుంచి కళ్ళు చుల్లించుకోలేకుండా ఉన్నాడు. వెళ్ళిపోతున్న పార్వతిని ‘ఏయ్ యితాళా’ ముద్దుగా పిలిచాడు.

“నేనేం గేదెనా? అవునా?” అంది. “లేదు వా బానిసని ఇలారా” చెయ్యి పట్టుకున్నాడు. కొంటేగా ఆమె ముఖంలోకి చూస్తూ “పోనీ వద్దంటే చెప్పు నీ స్వేచ్ఛ కొనుక్కుంటావా?” అడిగాడు. “పోబ్బా! ఏమిటా మాటలు? నీ బానిసదా ఉండాలనేగా వా కోరిక?” అంది పార్వతి. ‘నరేగాని ఇలా వచ్చి కూచో’ మంచం మీద రస వక్ర స్థలం చూపించాడు కృష్ణమూర్తి.

ముద్దుగా కూర్చుంది పార్వతి. “చీర ఎప్పుడు కొన్నావు? నేను చూడనే లేదే?” పాము కుబుసలాగా ఉన్న చీర కొంగులో ముఖం దాచుకుంటూ అడిగాడు. ‘కొత్తదీ’ ముక్తపరిగా సమాధానం చెప్పింది పార్వతి. “డబ్బెక్కుడిదీ? ఇబ్బందిగా ఉంది అనుకున్నాం కదా?” అడిగాడు.

“ఇబ్బందిగా ఉందని నేను అనుకున్నాను. మవ్వేం అనుకున్నావు?” అతని కేసి సూటిగా చూస్తూ అడిగింది పార్వతి. “వా దగ్గర డబ్బు లేదని నీకు తెలియదా ఏం? అందుకేనా సాయంత్రం లేటయివా అప్పుడున్నాడు ఓవర్ టైము కూడా చేస్తున్నాను.”

‘ఎంత గట్టివాడు! పాత కళి ఎంత నమ్మేలా చెప్పున్నాడు! ఏం చేశాని నేను నమ్మకేం చేస్తానని కానీ’ అనుకుంది పార్వతి. “పోనీలే డబ్బుంటే ఏం, లేకుంటే ఏం. ఈ రోజు నువ్వు రుభ లాగా ఉన్నావు” మెల్లిగా జరిగి పార్వతి ఒడిలో తలపెట్టుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“పోనీలే. ఆ మాత్రమేనా అనగలిగావు” కోపాన్ని అణచుకుంటూ అంది పార్వతి. “ఈ రోజెందుకులా ఉన్నావు?” నడం మీద చేయి వేసి దగ్గరికి లాక్కుంటూ అడిగాడు. ‘కోపం కూడా వచ్చినట్లుంది. నువ్వెంత దాచుకున్నా నీ కోపం దాగదని తెలుపా పార్వతి’ ముండిజాతి ఈ నవ్వు ముఖం వెనకాల మోసాలు చేసే అసలు

మొఖం ముందుడకా బాధా ఎక్కువూ నమ్మరు. ఏమనుకుని ఏం లాభం, అనుకుంటే ఏమో అతని కాగిట ఒదిగింది పార్వతి. పార్వతి ముఖాన్ని దగ్గరికి తీసుకుని పెదవుల మీది నున్నవంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. ఆశ్చర్యం! పార్వతి తిరిగి ముద్దు పెట్టుకుంది. ఆవేశంగా ఆమెని గట్టిగా పొదివి పట్టుకున్నాడు. ‘పారా ఎన్నాళ్ళయింది నువ్వులా వా దగ్గరగా ఉండీ?’ అతని గొంతుకతో నున్నితమైన మొరటు స్వరం వ్రవేళించింది. కళ్ళు వింతగా వెల్గుతున్నాయి. ఆ సమయం అందించిన సత్వతి లాలని అందుకునే రోగానే హాల్లో ఫోను ప్రోగింది. పార్వతి లేచింది.

“నువ్వుండు. నే చెడతాలే.” అంటూ లేచాడు కృష్ణమూర్తి. మంచం మీద బొమ్మలా కూర్చుంది పార్వతి.

హాల్లోంచి కృష్ణమూర్తి చెప్పున్నవి కొంచెం కొంచెం వినిపిస్తున్నాయి. “..ఉం దోయ్.. కల్లబ్బులో నీ కుర్చీలో వడి ఉంది. ఈ రోజు అసీనుకి తెద్దామనుకుని మరచి పోయాను. రేపు ఉదయం తెస్తాలే.” అంటూ ఫోను పెట్టేసి వస్తున్న కృష్ణమూర్తిని కన్నార్పకుండా చూస్తూంది పార్వతి.

‘వెల్లిలో కూడా నువ్వలాగే చూశావు వాకేసి’ అంటూ వచ్చి మంచం మీద కూర్చున్నాడు “రాధాయి ఫోను. నిన్న కల్లబ్బులో కుర్చీలో వర్సు పారేసిపోయాడు. ఈరోజంతా దాని కోసం వెతికాడుట. చూడు. రేపు అసీనుకి వెళ్ళేముందు విన్నుటి జబ్బా జేబులో వర్సు జ్ఞాపకం చెయ్యి.. మంచి నుయంలో చేశాడు చెధన ఫోను.. రా పారా” దగ్గరికి తీసుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

వర్సు..డబ్బు..బొమ్మ.. ఇదే మాటలు తాలాల్లాగా పాడుస్తున్నాయి పార్వతిని. భయంతో భర్త ముఖంలోకి చూసింది, అవేదనగా ఉండిపోయిన పార్వతిని తనకేసి తిప్పుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి. ముఖం ఎత్తి అతని కేసి చూడలేక అతని గుండెల్లో దాచేసుకుంది. అంతనేనూ అంత గంధీరంగా ఉన్న పార్వతి ఇలా ఎందుకైందో అర్థం కాలేదు కృష్ణమూర్తికి.

“ఏమైంది పారా ఒంటల్లో నిజంగానే బాగులేదా?” ఆత్రంగా అడిగాడు. “లేదు లేదు. వంటల్లో బాగానే ఉంది

మనస్సులోనే బాగులేదు." అంది మనస్సు
మఃబాన్ని ఆపుకొంటూ.

"వాలో కూడా చెప్పకూడదా?"

"చెప్పవచ్చు. కాని రెన్నో ముఖాదము.
కోపం అనలు తెచ్చుకోకూడదు" అంది
పార్వతి.

"లేదు. కోపం రాదు. అనలు నవ్వును,
రచ్చు."

"పొద్దుటే పర్చు తీశాను. ఎవరెవో
పోటో పెట్టుకున్నావని చింపి పారేపి వా
పోటో పెట్టాను. నవ్వింతగా మోసం
చేస్తూన్నావని నీకో పాపం చెప్పింది ఈలోకా
పాపం నేకాను. అది ఇలా అయింది"
సిగ్గుతో పార్వతి చెంపలు కందిపోయాయి.
సన్నని నవ్వు కృష్ణమూర్తి పెదవుల
మీద వెల్లింది. అనేకం భార్యని కాగ
తించుకున్నాడు.

"సిచ్చి, నువ్వెందుకలా అనుకోవాలి?
వా మీద నీ కంటేలా ముక్కు ఉంటు!"

నవ్వుతూ అమె ముఖం పైకెత్తారు. బోసితే
నేను రాధాయికి వీదో నమాధానం చెప్పు
టంటా. కాని ఇలానే నీతో తెచ్చిన చూర్చు
అవగాహన. నీ వాడినని యింత హక్కు
కోసం పోరాడుతావే గాని వాడు మటుకు
ఉండడా నువ్వు వా రానినని! అదెందుకు
పరిచిపోతావు పార్వతి?"

"ఇక అలా ఎప్పుడూ జరగదు కృష్ణా
నువ్వు నేనూ ఒకరికం నాళ్ళమే. ఎన్ను
నేను మిడిపోను. పిల్లల్లో చేసి ప్రతి
వనిలో విచ్చే మూసుకుంటాను. అందుకే
అ పని అంత తృప్తిగా చేయకల్గు తున్నాను"
అంది భర్త మెది చుట్టూ చేతులు వేసి.
"అదెందుకు నువ్వు తెలుసుకోవు?" అడి
గింది.

"వైగాయి! ఏం అడవాల్సి!" అనుకుని
దిగ్గిరైం భార్య పెదవులు సున్నితంగా
అకాడు కృష్ణమూర్తి. దబ్బు పోతే
పోయింది. ప్రయారాలు లాంటి భార్య
దొరికింది. అంత చాలు కొంతకాలం పాటు.
అన్నాడు స్వగతంగా.

'మళ్ళీ ఇలాంటి పాడు ఆలోచనలు
రానివ్వను. ఈ సాతితో వాటికి వ్యస్త.
వా కొత్తదనంనూనే పోనివ్వను' అనుకుంటూ
పార్వతి భర్త కాగింది. ●

వుడ్ వార్డ్స్

మి శిశువును అర్థగ్యంగాను,
ఆనందంగాను వుంచండి

వుడ్ వార్డ్స్, తుటునాట్స్, ఫెల్లడనం, కడుపు ఉబ్బరం, పట్టి
దేయనపుడు కలిగే జబ్బులకు తక్షణ వివారణ కలిగించును.
వుడ్ వార్డ్స్ గ్రేప్ వాటర్ ను ప్రత్యేకమైనదిగా వుంచుకోండి!

తెలివైన తల్లిదండ్రులు
100 ఏళ్లకు పైగా
వాడుచున్నారు.

© 1938 Ayer & Co. Inc.

జీవీ కేసు.. అలాగే కానీయో! బా శాశ్వతి
మూడు ముళ్ళూ వేయ్.. నీకోరిక తీర్చుకో.
అరుంధతి నీ పెళ్లాచుని నలుగురికీ
చెప్పుకో!.. కాని, అది వా గొంతులో ప్రాణ
ముందగా జరిగే పని మాత్రం కాదని
గుర్తుంచుకో!.. ఎందుకు బావా లేనిపోని
ఆశలు పెట్టుకుంటావో?.. ఎవ్వో చదివావో..
కావాలైన దానికన్నా ఎక్కువే లోకజ్ఞానం
సాంది వుంటావో!.. కాని ఇష్టంలేని ఆడ
దాన్ని ఎవ్వళ్ళూ భార్యగా ఉంచుకోగలుగు
తావో?.. నీ జీవితాన్ని సరకు చేసుకోనటమే
గాకుండా మరొకరి జీవితాన్ని గూడా
ఎందుకు వాశనం చేస్తావో?

ఒక్కొక్కటి ప్రశాంతి అవరించింది.

“..నీ కంటే వాకు జాలి వున్నది...
నీ మీద వాకు అభిమానమున్నది... కాని
నిన్ను భర్తగా ఉహించుకునే విశాలహృద
యం మాత్రం వాకు లేదు బావా!.. నీవే
మనుకున్నావరే!.. అంతేకాదు.. నీకు చివరి
సారిగా చెబుతున్నాను.. అరుంధతి నీ భార్యగా
జీవితం గడుపుతుందని..”

“అరూ!...” పెద్దగా అరిచాడు రాజ
శేఖరం. “వా ముందు నుంచి వెళ్లిపో
అరుంధతి!.. వెళ్లిపో!”

అలా అరవనంటే అరిచాడుగని, అతడి
మాట మీద అతడే నిలబడలేకపోయాడు.
అర్థశ్రాంతి వస్తేందుకుంటున్నాడు - ప్రశాంత
తలో పడినరాలు ఉండచుట్టుకు పడు
కున్నప్పుడు - నిశ్శబ్దంగా అడుగులో అడుగు
వేసుకుంటూ, ఆ గృహం నుండి బయట
పడ్డాడు. నల్లటి దుప్పటిలాంటి చీకటిలో
కలిసిపోయాడు.

అతడు ఎంత చిన్నగా నడవటానికి
ప్రయత్నిస్తేనేం? - ఎడంకాలు స్థానంలో
వున్న కర్రకాలు గుండెలవిసేలా శబ్దం
వేయకే చేసింది!

* * *

రెండు సంవత్సరాల తరువాత ఓ వాడు -
పేపర్లో వడిన ఫోటో చూసి ఆశ్చర్య
పోయాడు రాజశేఖరం. దాని క్రింద వ్రాసి
వున్న మాటలు అతనిని మరింత విభ్రాంతి
పరిచినయ్యే - “బావా! నన్ను క్షమించి ఎక్క
డున్నా సరే ఒక్కసారి ఇంటికి రావూ? -
అరుంధతి..”

కొన్నిక్షణాల వరకు ఆలోచనారహిత
డయి - అరుంధతి పేరు క్రింద వున్న గుం
టూరు విసుగుచూ చూస్తూ వుండి
పోయాడు!

అరుంధతి గుంటూరులో ఎందుకున్నది?

అరుంధతి పుట్టగానే ‘నీకు పెళ్లాం
పుట్టిందీరా’ అన్నప్పుడే ఆ మూడుముళ్ళూ
వేయించి వున్నట్లయితే ఈవాడు ఎవరికీ -
ముఖ్యంగా రాజశేఖరానికి - ఇంత అత్తొక్కటి
వుండేదేకాదు!

* * *
సరిగ్గా పందొమ్మిది సంవత్సరాల తరు
వాత -

ఓ వానరోజు సాయంత్రం ఆరుగంటల
సమయంలో -

ఇంటి మొత్తంమీద రాజశేఖరం అరుం
ధతి - ఒంటరిగా వున్నప్పుడు -

“బావా! నీ ఉద్దేశ్యం వాకేమీ అర్థం
కావడంలేదు! ఈ అరుంధతే నీకు భార్యగా
కావాలనుకుంటే నేను అభ్యంతరం చేస్తే

తల్లగా? గృహిణి?

ఏమో..?

ఏమైనా—!

అతడి వింత ప్రవర్తనకు ఆశ్చర్యపోతున్నారని ఎందుకూ కూర్చున్న ఈ ఏ. మూడింటికి!

అందులో ఒకతనిని పిలిచి, రిస్కాఫీసుకు వెళ్లి, పెట్టెగల ఫస్టుకుంటూ ఈ విధంగా వ్రాసి ఇచ్చాడు— “స్టాండ్స్ ప్రెస్ ప్లాండ్రాబాద్—టూ స్టేట్స్—ఎక్స్ ప్రెస్—రాజశేఖరం.”

* * *

అలాగాన్ని దట్టంగా మబ్బులు అలుముకున్నాయి. నన్నని తులపర ఉదయం నుండి విడవకుండా వడుతూంది.

ఆ రెండోతరగతి రైలుపెట్టెలో, భారీగా వున్న ఓ సీటు మీద జారిగలబడి, అనుకొని కూర్చోని వున్నాడు రాజశేఖరం—చెక్క చాలును సీటు మీదకు జేర్చి రెండవ చాలును క్రిందకు జారబెట్టి!

అలా కూర్చుంటే ఏదో తృప్తి!

ఆ పెట్టెలో, అతడుగాక మరో కుటుంబం వున్నది. ఉద్యోగ రీత్యా మార్పు వచ్చిందేమో, ఆ పెట్టెలో సగమంతా వాళ్ళ సామానుతో నిండిపోయి వుంది! ఇద్దరు పెద్దవాళ్ళు.. నలుగురు పిల్లలు!

రాజశేఖరం కళ్ళు మూసుకున్నా కళ్ళ నుండు ఆ కుటుంబమే మెదిలసాగింది.

అయినకూ తన కుస్తుంత వయస్సే వున్నది—

—కాని, భార్య, నలుగురు పిల్లలు, ఇంత సామాను!

అనకో?—ఈ క్రూరాలు రప్ప ఈ ప్రపంచంలో మరేదీ లేదనిపించింది!

ఒకవాడు అన సర్వస్వం అనుకున్న అరుంధతిని గూడా—ఒకవిధంగా—ఈ క్రూరాతే తనకు దూరం చేసింది!

అవును! ఏలాంటి తను ఏలా అయ్యాడు?

గార్లు విజిల్ పూదాడు. ప్రయాణికుల్ని చిన్నగా ఒక పూపు పూపి రైలు ముందుకు కదిలింది.

—రాజశేఖరం మనస్సే కదిలిపోయింది. అతడి ఆలోచనలు పరుగెత్త సాగివయ్యే....

ఒకవాడు—తను, అమ్మ, పాపా, గుర్రబుండి దిగి గడవరో చాలు పెట్టెగానే అత్తయ్య తన బుగ్గ పట్టుకొని, “నీకు పెళ్లాం పుట్టిందిర!” అన్నది.

దూరంగా నిలబడి వున్న మామయ్య

పక్కన వచ్చాడు—

తరువాత కొద్దికక్షణాలలోనే, తను నన్నగా, ఒక్కగా, ఉయ్యాలలో కళ్ళు వగం మూసుకొని వడుకొని వున్న పసిపాపను చూచాడు. అక్షణంలోనే తొలిసారిగా ఆ పాప తన బీబిటంలో ప్రవేశించింది. ఆ మరువాడే ఆ పాపకు ‘అరుంధతి’ అని పేరు పెట్టారు!

అరుంధతి!—ఎంత చక్కని పేరు?

పేరేగాదు!—అరుంధతి మాత్రం?

—అనుకోని పరిస్థితులలో, మామయ్య గారి గృహంలో నడవడయ్యాడు తను. పదో సంవత్సరంలో తల్లిని తండ్రిని పోగొట్టుకొని, ఆ గృహంలో ప్రవేశించిన తనకు, రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఆ వనరోజు అర్ధరాత్రి వరకు—ఆ గృహంలోనే అరుంధతి కళ్ళ ఎదుట కాలం గడిపాడు—అరుంధతితో గూడిన తీయటి కలలో కలిసిపోతూ!

—కాని, తన కలలన్నీ, కలలనేనని తరువాత తరువాత తెలిసి వచ్చింది!

మామయ్య ఎంతగా పట్టుబడితేనేం అత్తయ్య ఎంతగా బ్రతిమలాడితేనేం?—అరుంధతి మనస్సు తనని భర్తగా అంగీకరించటానికి ఎదురు తిరిగింది!

■ గృహంలో, అరుంధతి మూలకంగా, తను పరాయివాడయిపోయాడు.

అంతేకాదు—

దానికి తోడు కారుప్రమాదంలో—అందు వా అజాగ్రత్తతో అరుంధతి కారు నడిపిన తరువాత—ఎంత జాగ్రత్త పడితేనేం—తన ఎడంకాలు స్టానంలో కొయ్యకాలు స్థిర నివాస మేర్పరుచుకున్నది!

దాంతోనే—తనను, అల్లుడిగా స్వీకరించేందుకు—వాళ్ళ సహకారాన్ని గూడా పోగొట్టుకున్నాడు!

—ఇంకా తనకక్కడ స్థానమేది?

—అందుకే ఆరాతి!...

నన్నని తులపర, మరింత బలాన్ని వుంజుకొని జల్లుగ్గా మారింది. రెండు చేతుల్నీ బలంగా ఉపయోగించి కిటికీకి అడ్డంగా అడ్డాన్ని పైకి లాగాడు.

అర్ధంలోకి కవ్వార్చుకుండా చూస్తుంటే రెండు సంవత్సరాల క్రితం తను చూచిన అరుంధతి కనబడుతుంది—అమె తనను తిరస్కరించటానికి తనలోని బీదరికమే కారణమని తనకు తెలుసు. అపైన పులి

మీద వుటలా కొయ్యకాలు:

నిజమే!—

అద్దదికాని ఆయన తన మామయ్య కూతురు—ఆ దాని భరిత తనలో ఏం చూసి భర్తగా ఎన్నుకుంటుంది?

కాని పిచ్చి ఆకతో, పిచ్చి పూహలతో ఆ గృహంలో కాలం గడిపాడు!—పలిత మనుభవించాడు!

అరుంధతి లోకసహజంగానే ప్రకర్తిం చింది! కాదని తలెలా అనగలం?

కాని, ఈవాడు?

ఏమో?—తనను ఎందుకు అరుంధతి అంటగా చూడాలని కోరుకుంటున్నది?.. విచిత్ర గావే వున్నది!

తను క్షమించవల్సిన అవసరం అరుంధతికి ఎందుకు కలిగింది?

—అవి రెండూ, తనకు అర్థంగాని ప్రశ్నలయి, రెండు నిప్పుకడలాల్లా రైలు వెంట తనని అనుసరిస్తూ పరుగెడు తున్నాయి!

తన కుంటేచాలును, తన బీదరికాన్ని చూచి పరిహసించేందుకా? తను ప్రస్తుతం ఏలాంటి స్థితిలో వున్నది చూచి ఈర్ష్య చెందమని పోలన చేయటానికా?

“ఏమో?”

ఇవన్నీ తనకు, అరుంధతిని చూచేటంత వరకు అర్థంగాని ప్రశ్నలే!

గుంటూరులో రైలు ఆగినప్పుడు, దడదడలాడే గుండెతో కాయక్రింద పెట్టాడు సంచీని చేత్తో పట్టుకొని!

చిన్నగా ఒక్కొక్క అడుగు ముందుకు వేయసాగాడు.

అలా వాలుగు అడుగులు ముందుకు వేశాడో లేదో, ఒకవ్యక్తి వచ్చి రాజశేఖరం చేతిలోని సంచీ అందుకుంటూ, “నన్ను అరుంధతమ్మగారు పంపారు బాబూ!” అన్నాడు.

వయస్సు ముదిరి నల్లబడ్డ ముఖాన్ని అప్పుడే బుజాన వున్న మూసిన తువ్వలు ముక్కు పెట్టి తడుచుకున్నట్లాన్నది. మని పిని రంతకు క్రితం ఎక్కడా చూచినట్లు గుర్తుకు రాకటంలేదు.

మనస్సే అనుసరించాడు రాజశేఖరం.

తన కుంటే పడడుగులు ముందు వేసిన అతడు ఒక గుర్రబుండి దగ్గర నిలబడి సంచీని లోపల పెట్టాడు.

రాజశేఖరం వెళ్ళా వెళ్ళి చిన్నగా

విక్రసాగాడు:

అందు దగ్గరగా వచ్చి, “వట్టుకోమంటా?” అడిగాడు.

“ఎవనరంలేదు!”

అతన్ని ఎన్నో అడగాలనిపించింది...కాని ఒక్కటి అడగలేదు. అడగలేకపోయాడు!

టకటక మ్రోత చేసుకుంటూ గుర్రపు బండి ముందుకు కదిలింది. తనని ఏదో నియంకర ప్రదేశానికి మేళలాళాలలో, కనుకావెళుతున్నట్లుగా వున్నది ఆ గుర్రపు బండి మ్రోత.. క్షణక్షణానికి మనిషిని నియం ఆవరించగా ఉరికంబానికి దగ్గర కడుతున్నట్లుగా ఫీలవ్వసాగాడు..వళ్లంతా విమటలు వట్టు సాగింది.

అరుంధతీ నాకలాంటి వరీక్ష పెట్టావ్? కొద్దిక్షణాలలో—నీవు నన్ను అనమాన రుచి చట్రంలో బిగించి గిరగిరా త్రిప్పి నాకాలంలోకి విసిరివేయవు గదా అరుంధతీ?

వేసు సీకేం హాని చేశాను?

వేసేం పాపం చేసుకున్నాను?

—శరీరమంతా అవిర్భూతం తేలిపోతుంది.

ఒక్కసారి ఆ పోతున్న గుర్రపుబండి లోపల కుండి బయటవడి, ఏ దూరతీరాలో— అరుంధతీని జీవితంలో మరి చూడకుండా కరిపోవాలనిపిస్తోంది—

ఆ అవేశాన్ని అవుకోలేకపోయాడు.

అవును అరుంధతీని చూడడు—చూడ గీడు—అమె చేతిలో ఎర్రభరం పొందలేదు “ఏయ్ బండి అవు” పెద్దగా అరుద్దా ఏన్నంత ఉద్దేశంతో ముందుకు వెళుకోయాడు

అప్పటికే ఆ గుర్రపుబండి రెండవస్తుల మీద ముందు అగి వున్నది బండతను కిగి వెనుకొచ్చి నిలబడ్డాడు

ఇక చేసేదే వున్నది?—చిన్నగా ముందుకు కింగి, ఎదురు వ్యూహంలో పెట్టుకొని, చెక్క మీట్టు మీద కాలపెట్టి క్రిందకు కిగాడు.

ఆ ఇంటి ముందు ఎడంప్రక్కగా గారు చేసుకున్న బాణీ చెట్టు పై భాగా న్నంతా కప్పి వేసింది. ఒక ప్రక్కగా వచ్చి గుచ్చని రెండు మొగ్గలలో వున్న గులాబీ కిట్టు అంత పెద్ద ఖాళీ స్థలంలో ఒంటరి నాన్నా ఫీలవుతున్నట్లుగా విచారంతో కంపించుకొని వున్నది.

చిన్ననా ఎడంబాలు టకటక మ్రోత వేయసాగింది.

అరుంధతీ కథ

బండిలో కూర్చోని వుండగా ఆవరించిన ఆవేశమంతా వీడిపోయి నట్లు నిపించింది.

ప్రశాంతంగా—ఏదో తెలియని— ఎవ్వరూ లేని—రొకంకోకి వెళ్లిపోతున్నట్లుగా లోపల అడుగులు వేయసాగాడు.

అరుంధతీ ఎక్కడున్నావ్?

ముందు గదిలోకి వెళ్లాడు.

“అరుంధతీ!” తెలియని మృదుత్వం కంతం నుండి జారింది. “అరూ!..”

అరుంధతీని చూచి ఎవ్వాళ్లయింది?

ఇంకా రెండడుగులు ముందుకు వేశాడో లేదో, ఎదురుగా వున్న కర్టన్ తొలగించు కొని—

—తొలగించుకొని....

అతడి కళ్లు తిరగసాగినయ్యే..

అమె అరుంధతీ

..అరుంధతీ! ఆమె?

..అరూ..పెద్దగా, పిచ్చిగా కేకవేశాడు

అమె ముఖాన బొట్టు ఏమైంది?

అమె నేటి గాడాలు ఎందుకు తీసివేశారు.

“భగవాన్”

* * *

“కూర్చో బావా”

దూరంగా, తలుపు ప్రక్కగా పీట వేసింది.

తలవంచుక కూర్చున్నాడు. ప్రపంచం సర్వనాశనమైపోతే, తను ఒంటరిగా మిగిలి పోయినవ్వడు—ఏం చేమాలో తోచక గిల గిలలాడే వ్యక్తిలా—కూర్చున్నాడు రాజ శేఖరం అరుంధతీకి ఎదురుగా.

అరుంధతీ చలించుకుని కూర తగుకు తుంది.

“అరూ...ఏమిటిది?.. ఎందుకీలా జరిగింది?.. అనలు ఎలా సంభవించింది అరుంధతీ?” కంటి వెంట నీరు పిర్లుకొచ్చేలా వున్నది.

“బావా ఎంత చేస్తే అంతే నునకు దక్కుట!.. దానికి ఈనాడు బాధపడటం దేనికి?.. వా జీవితం అనుకోని మలుపు తిరిగిన మాట వాస్తవమేగాని.. అది పరైన మలుపేనని మాత్రం వాకనిపిస్తోంది.. చేసిన పాపం ఊరికే ఎన్నడూ పోదు బావా.”

అరుంధతీ ఆ మాటలు ఏ ఉద్దేశ్యంతో అన్నదో గ్రహించలేనంత తెలివితక్కువ వాడు గాను రాజశేఖరం!

తనని ఒకనాడు తిరస్కరించింది—దాని

జీవితం ఇది అంటోంది!

కాని—అమె తనని తిరస్కరించినంత మాత్రాన అమెకు ఇలా జరగాలని తను కలలో కూడా అనుకోలేదు—తనకి అరుంధతీ మీద కోపం కలిగిన మాట వాస్తవమే.. ఆ కోపంలో ధ్వేషించిన మాటా వాస్తవమే. కాని...కాని..కాని..

ఇది మాత్రం తను భరించలేని సగ్గు సత్యం!

“లేదు... అరుంధతీ.. లేదు!.. నీవు ఇది భరించవలసినంత అప్పు చేశావా?”

“లేదంటావా?” తలెత్తి సూటిగా రాజ శేఖరం కళ్లలోకి చూడసాగింది.

అమె చూపులో చూపు కలవలేక పోయాడు రాజశేఖరం. అమె కుంకును లేని మొఖాన్ని చూడలేకపోయాడు. విచలించడం తలదించుకున్నాడు.

అప్పటివరకు గూడు కట్టుకొని వున్న నీరు కనురెప్పల క్రింద నుండి జారి ఒక్కన పడింది.

అరుంధతీ పేలవంగా నవ్వింది. “పిచ్చి బావా! ఎవ్వో చదివిన నీవు శ్మశ్రావణం అలా వుండిపోయావంటే.. నీ అమాయకత్వమే కారణం బావా!”

అర్థంకాలేదు రాజశేఖరానికి!

“స్నానం చేర్చువుగానిలే.. భోజనం చేసిన తరువాత తిరిగి కూర్చోని ఈ అరుంధతీని గురించి అలోచిద్దావుగాని!” అన్నది తిరిగి నవ్వులానికి ప్రయత్నిస్తూ.

“జబ్బు ఏమిటో చెప్పనే లేదు...!” అన్నాడు రాజశేఖరం. ఇంకా అరచి ఆ పిక్ నుండి కోలుకోలేదు.

“బావా!.. నునీ చచ్చిపోవటానికి జబ్బు కారణమైతే ఏ జబ్బైనా ఒకటే. ఇప్పుడన్నీ ఎంకుకు..లేలే! సూర్యుడు అప్పుడే నడిచెంతి కొస్తున్నాడు!” అన్నది కత్తిపీట పక్కన పడేసి.

లేచి, రాజశేఖరం ముందుగా నడిచి బయలుకు వస్తూ, “గోవన్నా!” అని పిలిచింది.

రాజశేఖరాన్ని తీసుకువచ్చిన బండి అతడు వచ్చాడు.

“బుద్ధాప్సం భోజనానికి ఇక్కడికి రా. ఏకా వండుతున్నాను!”

“సరేనమ్మా!..”

తిరిగి వెనుదిరిగి వస్తూ, “ఒక్కొక్క సారి అనిపిస్తుంటుంది. దేవుడున్నాడో లేడో వాకంటే తెలియదుగాని... మనం

దియనెస్ మి నెంబి ఉత్సాహంతుల ప్రతీకారాన్ని
 ప్రకటిస్తున్నాము. దియనెస్ అందము బై సైకిల్ సొంపైనట్టి
 పొందర్లము ఎంతో తేలికగా ఉండి అయినా బలమైనదిగా
 అవాయనంగా సైకిల్ తొందానికి ముగ్ధత వేగము
 కలిగి ఉంటుంది.

దియనెస్ తో విశేష విహారాలు చేయండి

దియనెస్ సైకిల్ ప్రసిద్ధిపొందిన ఉచ్చ ప్రమాణాన్ని
 అనుగుణ్యంగా ప్రపంచంలో విశిష్టమైన స్టోర్లను
 ఎన్నింటాలోనూ అక్కడ విక్రయించబడింది.

BSA
 దియనెస్ శ్రేష్ఠమైన బై సైకిల్

రిజిస్టర్డ్ ప్రొడ్యూక్స్ తో విశేషమైన స్టోర్ల కలెక్షన్లు ఉన్నాయి.
 ఇండియాలో కేవలం చేయవచ్చు : టెంట్ సైకిల్ తో ఇండియా అంతటా విక్రయించు.
 ప్రొడ్యూక్స్ : బ్యాంక్ ఇన్ వెస్ట్ మెంట్ తో ఇండియా తిరిగి, ముద్రాపకం.
 రిజిస్టర్డ్ ప్రొడ్యూక్స్ తో.

(మరలించండి)

గదాన ఈ జీవితం మూత్రం మన చెప్పు
చేతుల్లో లేదా అని! అన్నది మొదటి
పక్కకు తిప్పుకుంటూ.

“అరుంధతి!” అనేకంగా అలెల్లాడు
రాజశేఖరం.

“లేదు బావా! ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకులే,
లే...ఎద... స్నానం చేద్దావుగని..!” అన్నది
తీరే చెంగుతో కళ్ళో తుడుకుంటూ.

అమె అతడి కర్రకాలు వంక ఒక్క
క్కణం నిర్లక్ష్యంగా చూచి ముందుకు అడుగులు
వేసింది.

“గోపన్నా! అయ్యగారికి నీళ్లు తోడి
వెళ్లు!”

చిక్కుకున్న ఆనందా వలయం నుండి
బయట నడుతున్నట్లుగా చిన్నగా తలుపు
అనరాలో నిలబడి మధ్యగదిలోకి వచ్చాడు.

స్నానంచేసి ఉలికిన గుడ్డలు కట్టుకొని
తిరిగి అరుంధతి ఎదురుగా వీట మీద
కొచ్చి కూర్చున్నాడు.

తనవత అగంటకు అన్నం వడ్డిస్తూ
రాజశేఖరం వైపు చూడకుండానే, “వాకి
జీవితంలో మిగిలినవి మూడే బావా!” అన్నది
కంఠం జీరవోయింది.

నోట్స్ పెట్టుకోబోతున్న ముద్దను
అలాగే చేతిలోనే వుంచుకొని, కళ్లు పెద్దవి
చేసుకొని ఆశ్చర్యంతో, “ఏమిటి?” అన్నాడు.

“నీవు, అరుణ, ఈ యిళ్లు—కాదంటే
కాస్తా కూస్తా డబ్బు!” అమె కంటి వెంట
వీరు బోట బోట కారసాగింది. అందుకే
అమె తన మొఖాన్ని రాజశేఖరం తలవంచు
కునేటంతవరకు ముందుకు తిప్పలేదు.

బాధతో చేతిలో ముద్ద కంచంలో
వడ్డిస్తూ చేత్తో కెంకసాగాడు.

రెండు సంవత్సరాల క్రితం అరుంధతి
కంతానికి, ఈ కంఠానికి పోలికే లేదనిపిం
దింది.

“అరూ...!” బాధతో మూలిగేడు.

అరుణ ఎవరు అని అడుగుతాడేమోనని—
దీర్ఘంగా రాజశేఖరం మొఖంలోకి చూడ
సాగింది.

బాధను భరించలేనట్లుగానే కుటిలోని
వీటిని అప్పకోలేకపోతున్నాడు రాజశేఖరం.

అరుంధతి కళ్లు రెపరెపలాడింది.

“కానియే బావా! భోజనం చేశేయ్!” అన్నది.

ఒక్కక్షణం అరుంధతి మొఖంలోకి
తీర్చి చూచి గబగబా అన్నం కలుపుకు
తినసాగాడు.

అరుణోదయం

వరిగా వన్నెండు గంటలయింది.

గోడనున్న గదియారం కొట్టిన వన్నెండు
గంటలను. తనకుంటే ఎడంకాలు మీద
బిల్వ తీసేసిన మేర చేత్తు రుదుకుంటూ
లెక్కవేశాడు.

“నిజంగా అరుంధతి జీవితం— చెన్నై
వెలుగుతో గడిచిపోవాలన్న ఆమె నీవితం—
ఎలా అయిపోయింది?”

—తన జీవితం మూత్రం?

తలుపు మీద ఎవరో కొడుతున్నారు.

లేవబోయాడు. క్రింద వున్న చేతిర్రను
తీసుకునేటందుకుగానూ వంగి చేత్తో తడమ
సాగాడు.

అప్పటికే అరుంధతి వచ్చింది. “నీవు
వడుకో బావా! నేను తీస్తాను.. అరుణ
వచ్చింది!”

ఇండాక అరుంధతి మాటల్లో అరుణ
నేరు ఓసారి విని వున్నాడు. అందుకనే
అత్రంగా తెలియని ఉత్సుకతతో, తీసిన
తలుపు వంక చూడసాగాడు.

అరుణ లోపల కాలు పెట్టింది.

చామనచాయ రంగులో వున్న ఆమె
మొఖం ఎండకు కంది వింతగా మెరుస్తోంది.
చేతిలోని వున్నకాలు పట్టు తప్పు
తున్నట్లు బరువుగాజారుతున్నాయి. అసలే
కందిన మొఖం వరపురుమడిచి చూడటంతో
మరింత ఎరబడింది.

“వా అరుణ!” అంది అరుంధతి
రాజశేఖరం వంక చూస్తూ. ఎందుకో ఆమె
అలా అంటున్నప్పుడు కంఠంలో గర్వం తొడి
కినలాడింది.

అరుణ కళ్లు పగం ఎత్తి, స్పృహతో
తలవాలస్తూ “నమస్కారం!” అన్నది.

“నమస్కారమమ్మా!”

అరుణ పక్కగదిలోకి వెళ్లిపోయింది.

దారి తప్పినట్లు అరుంధతి అగది
లోనే ఇంకా తన్నట్లాడసాగింది.

“ఎవరి అమ్మాయి?” రాజశేఖరం

కంఠంలో ఉద్విగ్నత ఉబికింది.

“ఓ గులాబీ!” నూటగా రాజశేఖరం

మొఖంలోకి చూస్తూ అన్నది.

“పంచకుంటున్నావా?”

అరుంధతి కనబడింది. మొఖంలో
కలవరమూ సాడమూపింది. నిగ్రహించ
కుంటూ, “అవును.. అవును..” అన్నది
తీవ్రతరంగా.

“ఏం చేద్దామనుకుంటున్నావో?” అని
గతమైన ప్రశ్న అనిపించినా, ఒక్కక్షణం
తటవటాయించి అడిగేశాడు.

“వా దేవుడికి వదుర్చిద్దామనుకుంటు
న్నాను” తూలుతున్నట్లుగా అడుగులు
పక్కగదిలోకి వడివడిగా వేరుసాగింది

పక్కగదిలో గజల చప్పుడయింది

“నీ దేవుడు?” అమె పడుపున్నంత
వడిగానే అడిగేశాడు— కాని, అప్పటికే అమె
వెళ్లిపోయింది

అయితే, ఆమె మాటలు మూత్రం విక
వడ్డాయి.

“కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కోని గా
అరుణా అన్నం పెడదాను”

* * *
“నీవు కొడవటానికి వీల్లేదు బావా.
ఈ ప్రపంచంలో నన్ను లర్థం చేసుకున్న
వారెవరూలేరు. నీ మటుకు నీవు అర్థం
చేసుకున్నావో లేదోగని నాకు ఆత్రం
నమ్మకమున్నది నీవు నన్ను లర్థం చేసుకో
గలవని. ఇక నీ ఆచారనా లేకుండా
దూరంగా నిమ్మ పుంజునీయలేను నావా
నేను...”

“నీ మాట ఏలా కొదవాలో నాకు అర్థం
కావటం లేదు అరుంధతి.. కాని నా మీద
ఆశలు పెట్టుకున్న కొంతమంది నిర్దోషం
లను నిరుత్సాహపరచాలంటే బాగా
వున్నది.. వాళ్ళకు వాలుగొందు రోజుల్లో
పన్ననని వాగ్దానం చేసి వచ్చాను.” అన్నాడు
తల రుద్దుకుంటూ రాజశేఖరం.

అరుణ లోపల గదిలో గీటికి ప్రక్కగా
నేము కుర్చీలో కార్యోని రాజశేఖరం మాట
లను అనక్తిగా వింటున్నది.

“ఈ రోజే ఉత్తరం వ్రాసేయ్ బావా!..
దాలేకపోవటానికి ఏదైనా వ్యక్తపరమూ—
వాళ్ళకు నిరాశ కలిగిస్తున్నందుకు క్షమా
పణంతో!”

“అరుంధతి! పరీక్షల ముందు వాళ్ళను
దగా చేస్తే ఎంతగా నొచ్చుకుంటావో
పూహించుకో అరూ!”

అరుంధతి నిట్టూర్పు విడిచింది. తల
పక్కకు తిప్పుకుంటూ, ఒక్కసారి పెదమను
పంటి కొనతో కొరక్కొని, “నో బావా
ఇక చెయగలిగిందేవున్నది...వేరూ అలా
గూడా వస్తాం!.. ఈ దాత్రకే వెళ్లం
పద!.. వాళ్ళ పరీక్షలయిపోగానే తిరిగి
వచ్చేదాం!” అన్నది.

తరువాత పక్కగదిలోకి వడివడిగా వెళ్లిపోసింది.

తలుపు ప్రక్కగా వున్న అరుణ నలు క్లున్న తలవంచుకొని, కన్నలను చేతిలో తీసుకున్న వున్నకం మీది కేంద్రీకృతం చేసింది.

“అరూ...” అవేశంగా రాజశేఖరం. తనవోయాదా. “నీ యిష్టం అరుంధతి! నీ యిష్టం.. నీ యిష్టం వచ్చినట్లు (చాలు.. నంతకం పెట్టేస్తాను.. వెంటనే వ్రాసేయ్ అరుంధతి!” మొగంమీద రెండు చీకటా కప్పుకొని, తన పక్కకు తిప్పుకున్నాడు.

—అరుంధతి మాటలకు ఎదురు చెప్పలేని ఆశక్తి డెండుకప్పుచున్నాడో తనకే అనిపించా వున్నది!

మొఖాన్ని గోడ వైపుకు తిప్పుకొని నడుకున్నాడు. కళ్లు మూసుకున్నా నిద్ర పట్టుకుంటేరా. అరుంధతి కళ్లు మూసుకున్నప్పుడు పురుగు పురుగు.

అరుంధతికి తన మీద ఎందుకంత శాసీ ఏర్పడింది?

అరుంధతి తనది, తన ఆధ్వర్యంలోకి, తన బంధంలోకి ఎందుకు లొక్కుంటున్నది? అరుంధతి దీనికి సమాధానం చెప్పింది! తరువాత పాపుగంటకు గాబోలు—చిన్నగా దగ్గన వప్పుడంటే పెడ ఎత్తి చూపాడు.

అక్కడ నేల మీద అరుంధతి కూర్చోని వున్నది. ఆమెచేతిలో రైట్ ప్యాడ్, కలమూ వున్నాయి.

విరుసవ్వలో, “చెప్పు.. ఏం వ్రాయుకుంటావో?” అన్నది.

“ఏం చెప్పమంటావో?.. ఏవే ఏదో ఒకటి వ్రాసేయ్!” అప్పుడు కళ్లు ఎగువార్చి. వ్రాస్తూ, “సామాన్లు గూడా ప్యాక్ చేసి రైల్వే వడెయింటాను..” అన్నది అరుంధతి తలవెత్తి.

“సామాన్లంటూ ఏంవున్నాయి?.. పెట్టె, టెడ్డింగ్ కోన్ని వున్నాయి!”

అలాంటి సూక్ష్మంలోకి చూస్తున్నాడు!

* * *
“అరుణకు ట్యూషన్ మాన్యువల్లును కుంటున్నాను!” అన్నది అరుంధతి గడవమీద కూర్చుంటూ.

“మాన్యువల్?..” తలెత్తి నూటిగా ఆమె మొఖంలోకి చూస్తూ అన్నాడు.

కళ్లు టేగాలి ఉండుండి మీదగాపోతుంది. అరుణకుట సేము కుర్చీలో అరుంధతి

రాజశేఖరం కూర్చోని వున్నాడు. అరుణ గడవ మీద తలవంచుకు కూర్చుని పక్కన వేత్త సిద్ధి గీతలు గీస్తోంది.

మధ్యా రెప్పించాడు. “మాన్యువల్ ఏం చేద్దామనుకుంటున్నావో?”

అరుంధతి నవ్వింది.

“అరుణ ఏం వదుపుతున్నావో నీకు తెలుసు గదా?”

“వెంట్రో కదూ?”

“అవును!”

“ఓ. ఏ. చదివేవాళ్ళకు ట్యూషన్ చెప్పే సీపు అరుణా చెప్పలేదా?”

“అంతే వాడు చిద్యంగం దా ఏర్పరుస్తున్నావన్నమాట!” నవ్వి అన్నాడు రాజశేఖరం.

“అంతే లేదా లేదనుకో!” ఫక్కన నవ్వింది అరుంధతి.

“ప్రతివనికీ డబ్బు రెక్కబెట్టరు ఉద్యోగంలో... ఉద్యోగంలో అంటూ చేతనలేరువాత, అసీనరు ఎం చెప్పివా గొణక్కుండాచేసి తీరాలి!” మండింత పెద్దగా నవ్వుతూ అన్నాడు రాజశేఖరం.

అరుంధతి చటుక్కున తలెత్తింది.

ఆమెముఖం నల్లగా చూడిపోయింది.

పెడిమలు భయంతోను, వేదనతోనూ అల్లల్లాడినయ్యాయి.

కంకం గీరవోయింది.

వీరవైవ గొంతుతో, “వచ్చేదావా వచ్చే అరుణను అక్కడికి వెళ్లనియ్!” అన్నది.

మాటలు సంగి సంగిగా వున్నాయి.

ఎందుకో విచిత్రంగా అరుణమొఖంలోకి

మౌనం వేసింది. అనితరుణ అక్కడలేదు.

* * *
రాజశేఖరానికి అరాత్రి నిద్ర పట్టలేదు ఆలోచనలు ఏర్పడివిగా పోసిగినయ్యాయి. అరుంధతి తనను ఎందుకు సీలిపించింది? అరుణని గాకుండా ఏమొగపెల్లవాడివో తెచ్చుకొని పెంచుకొనివున్నట్లు. నీ—అమెకు విజంగా, ఎప్పటికైవా ఎంతో సహాయకారిగా వుండగలిగే వాడు!

రాజశేఖరం నిద్ర పట్టక అట్లా యిటూ కదలకుం చూసి అరుంధతి అడిగింది. “నిద్రపట్టకుం లేదాబావా?” తనమంచానికి వెళ్లివున్న దోచాతెరలో నుండి అరుంధతి తన మంచంమీదలేని కూర్చోవడం చూశాడు.

“ఉమా...” అన్నట్లుగా గొణిగాడు.

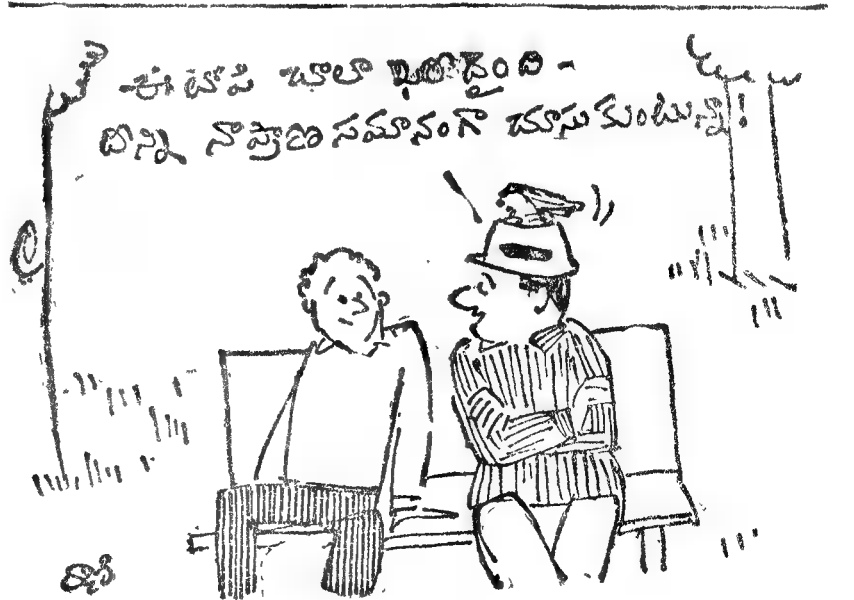
“ఏదో అలోపున్నట్లున్నావో?” అతి నెమ్మదిగా ప్రశ్నించింది.

“అలోచించటానికి ఏవున్నది?”

“అరుంధతి అనే వలయంలో చిక్కుకొని బాధపడుతున్నావా?” చిన్నగా నవ్వుతూచికి ప్రయత్నించింది.

“అదేదో భయంకర వలయం అనుకొని మనస్సును ఎందుకు వంచిచు కోనాలి? వాకెందుకో అనిపిస్తోంది— జేరవలసిన చాటుకే జేరవేమోనని!..... అరిగింది ఒక వీడకల అనుకుంటే, ఇకమించు లేని తులూ కొత్తదనం గాని, విచిత్రంగానీ ఏదీ కనబడదు!”

“ఏదాన్ని వీడకలగా ఎలా ఊహించు (62 వ పేజీ చూడండి)

పత్రికలూ - ప్రేమకథలు

ఈ ప్రశ్నకు ఒకవిధంగా సమాధానం చెప్పాలంటే “కొంత దూరంగానే ఉంది” అని చెప్పవచ్చు.

పుస్తకాలలో ప్రస్తున్నారూ అంటే సినిమాల అపీకాసి మమయ్యలోకి వచ్చిన అందమైన గ్రామీణ కథారూపంలో పెంతున్నారూ చాలామంది. విశానికి కథలో ప్రాసినట్టుగా నిజ జీవితంలో జరుగుతూవుంటే వానకేన దున్న సమస్యలు అనలులేరేమివును. అడుగుగునా మన దేశాన్ని, జాతిని, సంఘాన్ని సంఘభావం అనది లేకుండా బలహీన వరుస్తున్న కులతత్వాలు, ఆదోనిలగుం తుండ్రులను రంపపుకోరిపెట్టా కృంగిదిస్తున్న కుప్పికోవాలు మొదలైనవి తలెత్తకే దొవులు. విదేశాలలోలాగ, మన ఆదోనిలకూడ యాక్రమదాసు రాగానే తమకు చెప్పినవాడిని ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకుంటే ఇంకే లేదేమింది? ఎన్నో సమస్యలు వాటంతట అవే గుర్తొచ్చిందేమిట?

ఈరోజుల్లో ఏ కథ వదిలిన, ఏ వలలమానినా ఒక సినిమాకు వెళ్లినా ప్రేమతత్వం తప్పితే మరోటి ఏదీ కనిపించడంలేదు.

ఒక వయస్సు వచ్చేసరికి ప్రకృతి సహజంగా ప్రేమ పురుషులకు ఒకరిపై నోకరికి ఒకరకు కలుగుతుంది. యుక్తవయస్సు ఎప్పుడకి అది ఎవరూ నేర్చుకుండా వుట్టుకొస్తుంది. ఈ ఆకర్షణే ఒక వ్యక్తిపై ప్రత్యేకంగా నిలబడి, వారలో తమకల్పవచ్చిన, జను మెచ్చిన సుగుణాలు కనిపించి ప్రేమ వివాహానికి దారితీస్తాయి. ఈ ప్రేమ ప్రవాహానికి అనకట్టే వివాహం. ఈ వివాహంతో, ఆ దంపతులకు సంఘంలోగల బాంధవ్యాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. వివాహంలేని జంటను సంఘం ఆమోదించకుండా వెలివేసేనట్లుమాస్తుంది.

ఈ ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోవాలి అన్నాడే కాదు. అలాడూ ఉన్నాయి. ఇప్పటిమీద అన్నాడే పౌఖ్యదాయకంగా ఉన్నాయని కూడ చెప్పవచ్చు. అందుకు కారణం—అప్పటి పురుషులు తమను నమ్ముకుని మనసీల్చిన మగువలకు అన్యాయం చేయకపోవడమే. అలాడు బుక్కిటిలే, ఇష్టంలేని పెళ్లి చేసుకోకుండా, శ్రీ కృష్ణుడితో పారిపోయి వచ్చింది. కృష్ణుడమెను వివాహం చేసుకుని, సంఘంలో భార్యగా గౌరవం యిచ్చి నిలబెట్టాడేమి, మోజు తీరగానే తన దారి తను చూసుకుని, అమెనుసంఘ దూషణలకు ఎరడేసి అన్యాయం చేయలేదు.

మన వివాహాలలో ప్రతి సభ్యులముందు గౌరవ పూజ చేస్తుంది. నవ సభ్యుల ఆరగ్య దేవతయిన అగారీదేవికూడ శివుడిని ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నదే గదా. శకుంతల దుష్కర్తృత్వాని ప్రేమించి గాంధర్వ వివాహం చేసుకున్నట్లు మనం చదివాము. అలాగే దివయంతికూడ నలమచోరా మగుణాలను విని ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకుంది.

పూర్వకాలంలో పెద్దం నవ్వుకంటే స్వయం కళాం చేయి ప్రేమ వివాహం జరిగేది. శ్రీ

తనకు సచ్చినవాడిని ఎప్పుకుని, వరించి వివాహం చేసుకొనే. ఈ ఎన్నుకోవడంలో శ్రీకి పూర్తి స్వతంత్రతను పెద్దల సుముఖత్వంతో వివాహం అయ్యేవి గాబట్టి, యీ పెళ్లిళ్ళు పౌఖ్యదాయకం, గానీ ఉండేవి.

అర్హత నిష్ప మొప్పటివరకు సభావరుల యిష్టయిష్టాలతో సంబంధం లేకుండా పెద్దల నిర్ణయప్రకారం జరిగేవి. ఈ వివాహాల దైవాధీనం.

కాలం మారింది. బామ్మల పెళ్లిళ్లలాంటి బాల్య వివాహాలేవు. వయోవరులతో వివిత్తం లేకుండా పెద్దల పెళ్లిళ్ళు కుదిర్చే రోజులా పోయాయి. ఆదోనిలు వచ్చి వుంటున్నారు. స్వతంత్రాభిప్రాయాలు కల్గి ఉంటున్నారు. అవసరమైతే పురుషులతో సమంగా ఉద్యోగాలు కూడ చేస్తున్నారు. అసకాశం కనిపిస్తే ప్రేమించడాలు చేస్తున్నారు.

అధిక సంవలలు, సినిమాలు వీటి ప్రభావం చాలవం. వేసే యువతీ యువకులమీద పని చేస్తోంది. ప్రేమించడమే జీవిత వరమానది అన్నట్లుగా ప్రవర్తిస్తున్నారుకొందరు కథలుచదివి సినిమాలుచూసి, వాటిలో హీరోను అనుకరిస్తూ తాము మోడల్ అబ్బాయిలమనుకుంటూ, ఒక సుమూహార్యంచూసి, అందుబాటులోవున్న ఒక చూడచక్కని చిన్నదానికో ప్రేమలేఖవాసి వడేస్తాడు అబ్బాయి. అక్కడమంచి కథ మొదలవుతుంది.

వీతోటిదే లోకం, నీవులేని నేను వుద్దా అన్నంత యిదిగా ప్రేమించుకున్న ప్రేమికులూ—ఈ ప్రేమ వ్యవహారం పెద్దలకు తెలియ, రెండు వివాహాన్ని తమ కనువుగావున్న ఒక సంబంధంచూసి ముడిపెట్టేయడంతో—ఎవరికివారే యమునాతీరే అన్నట్లుగా అయిపోయి, చివరికి హాయిగా, ఎవరి జీవిత భాగస్వాములతో వాళ్ళు సంసారం చేసుకుంటారు. ప్రేమకథలా, కథలాంటి కలగా అనుకుని, అదే కొంచెం బుద్ధిమంతులైతే, తల్లిదండ్రుల నెదిరించి, ఏ మతాంతర వివాహమో, ఎల్లాంతర వివాహమో చేసుకో సాహస్తారు.

ఒక రకం మహామభావులుంటారు. వాళ్ళు “నిన్ను ప్రేమించాను. పెళ్లి చేసుకుంటాను” అంటూ కబుర్లతో లొంగిదీసుకుని, మోసంచేసి చివరకు వలాయనమంత్రం పలిస్తారు.

మరోరకం అదర్శ ప్రేమికుల న్నారూ అంటే వాళ్ళు తమ ప్రేమించినమా యికి మరేయవకుడితో వివాహమవుతూంటే, ఆమెను రక్షకీధృక, “నీవైనా సుఖపడుమా” అని పొడుకుంటూ తమ మజ్నూలానో, త్రాగుబోతు దేవదాసులానో అయిపోయి తేజ జీవితం గడుపుతూంటారు.

కాలేజీ చదువుతో ప్రారంభమయే కొన్ని ప్రేమలు, కుటుంబ ఆఖరయేసరికి అనే ఆఖరవుతాయి. అంటే తల్లిదండ్రులు కుదిర్చిన పెళ్లి

ళ్లతో, కాలేజీతోపాటు అక్కడ ప్రేమించుకున్న ప్రేమిలూ వదిలిపెట్టున్నారు. అది యువకుల యువకులు. అలా లోని చుట్టూ పూర్వకాలం ప్రేమిని చేస్తున్నారని నేను చెప్పడంలేదు. పేట ప్రేమల తీరు తెన్నులు చెప్పినంతకంటే అంతా అక్కడ చూసిన ఇదంతామీద అలాంటి వాటిని ప్రేమికులే కనిపిస్తున్నారాగా, అక్కడ ప్రేమ జీవితాలు వాళ్ళను చేరుకున్నాయా గానీ అరగలే చెప్పవచ్చు.

“వాళ్లిద్దరూ ఒకేచోట ఉద్దేశ్యంగా ప్రేమించారు. ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నారు” అనీ, “ఆ అబ్బాయి, అమ్మాయి ముడిలో కాలేజీలో ప్రేమించుకున్నారు. ఇద్దరూ పెళ్లి చేసుకున్నారు” అనీ వార్తలు చెంది అప్పుడప్పుడు మనవచ్చుగ్ని బడుతూంటాయి. నిజమే. శ్రీ పూర్వకాలం ప్రేమిచూసినా, మాట్లాడినా నేనుగా భావించేవాటిని గతించాయి. ఇటీవల పరువు వచ్చిన ప్రేమ పురుషులు ఒకేచోట కలిసి వుంటున్నారంటే, ఒకే లోని సురోగాని, నేరు వేరుగా గానీ మగవారితో సమంగా ప్రేమ కూడ ఉద్యోగాలు చేరడం సంభవిస్తోంది.

ఇంతకుపూర్వం శ్రీకి, పురుషునికి అనలు సంబంధమే ఉండేదికదా. కాని యిప్పుడు ప్రేమ చదువుకోవాలంటే బయటకు వెళ్ళాలి. అప్పుడే ప్రేమకు ప్రత్యేక విద్యనందిస్తుంటే దేవుడు ఒక్కసారి కోవడంకొన్న తప్పదు. అనంతరం అది ప్రేమ బయటకువచ్చి ఉద్యోగం చేసుకుని ఎస్తోంది.

బయటకువచ్చి బాన్సు (సంపదంలో మనబాటూండడంవల్ల మగవారితో మాట్లాడడం, అనే సరమైనప్పుడు ఒకరి కోరిక సంతోషం చేయడం తప్పదు. అందువలన ఒకరి గురించి ఒకరు జాగా తెలుసుకోవాల్సి. అవకాశం చాలా ఉన్నాయి. ఆయా సందర్భాలలో ఒకరికోరిక సంతోషం చేయడం, ఆపైన యిద్దరూ యిష్టపడితే ప్రేమించుకోవాల్సి నిర్దిష్టతడం జరుగుతోంది.

ఇట్టి సాకాంతల ప్రేమ వివాహంకు దారితీసి క్రమంగా బాధ్యత బద్ధిదండ్రులపైనుండి పీడత మిదపడుతోంది. కన్ను బుగము ప్రవర్తిస్తే ఈ మార్పు ఎంతో మంచిదే. కాని ఇంట్లో సరే పాలు మాత్రం వడ్డారా, అది జీవితాంతం పడి దిడుకోవడాన్ని వీల్లేకుండా పోయింది. అందువలన యిట్లాంటి విషయాల్లో జేతన, ఆలోచన ఎంతైనా అవసరం.

ప్రేమించేటప్పుడు జాతి, మతం, సంప్రదాయం అన్నీ చూసుకుని తీసుబడిగా ఎవరూ ప్రేమించరు గదా?—అందువల్ల యిలాంటి వివాహం జాతి సమైక్యతకు దారితీసి, కట్నాల నిర్మూలనను తావరకు తోడ్పడుతాయి కూడ.

మనం కథలో యువతీ యువకులు పార్కులో కలుసుకున్నట్లు, సినిమాలకు పిల్లార్లకు కలిసి పెళ్లిపట్టు, జంటగా పిచ్చిలకు తిరిగివచ్చి చేసుకు

తూంటూం. నిజం చెప్పిరి అంటే యిది వాస్తవికతకు కొంచెం దూరంగా ఉన్నాయనే చెప్పవచ్చు. మనదేశంలో పట్నాలకంటే పల్లెలు, విద్యాధిభులకంటే విద్యావిహీనులు ఎక్కువ. అవతలివాడి ప్రమేయం మనకెందుకన్న భృష్టికంటే, వాళ్లెక్కడకు వెళ్లారు, ఏం జేస్తున్నారు, ఎలా తిరుగుతున్నారు, ఎవరెవరితో మాట్లాడుతున్నారు అని ఎక్స్ట్రే కళ్ళు, గోడలకు చెవులు పెట్టుకునే మనుష్యులు అధికం. సంస్కారం, సహృదయం చాలా తక్కువ. వాగరికతలో కూడా మనవాళ్ళు అంత ముందుకు వెళ్లలేదు.

కనుక యువత, యువకులకు ప్రేమించుకునే అవకాశాలు మినగిస్తూ చాలా తక్కువ. చిన్న ప్రదేశాల అవదించలన వీరు నలుగురికల్లానేగాక, నలుగురికి నోళ్ళలోనూ పడే అవకాశముంది. ఈరకం యువత యువకులనుచూస్తే మన సంఘం కాకుండా పోయినట్లు పొడుస్తుంది.

ఇప్పటిని ఎదుర్కొని ప్రేమించిన వారి ప్రేమ వివాహంవరకూ రారు. కొందరు ప్రేమ మోహం అత్యంత ప్రేమకేవలం, వరుడు పలాయనం చిత్తగించి పోయిగా పెళ్లి చేసుకోవడం జరుగుతుంది. అత్యంత ప్రేమకేవలం ద్వైరంలేని ప్రేమ అయితే సంఘంలో వెలివేయబడి పతితగా జీవిస్తుంది.

ఒకవేళ తెగింది ఆ ప్రేమకులు పెళ్లిచేసుకున్నా ఎక్కడో కొన్ని జంటలుతప్ప మిగతావి ముఖపడడం అరుదు.

భార్య భర్తల్లో ఒకరు కొకాహారాలూ, మరొకరు మంసాహారాలూ అవుతారు. అప్పుడు ఒకరు పంటి తినడమైనా మానలి. లేక మరొకరు పంటి తినడమైనా అలనగ్గుకోవాలి. ఈ రెండూ జరగడం అసంభవమే. అంటూ ఒక జంట కట్టుకోలేనివారవుతారు. మరొకరు అలనగ్గుకోలేని వారవుతారు. అలాంటప్పుడు ఒకరి కొకరు యిబ్బంది పెట్టుకోకుండా నర్దుకుపోయేవారైనా ఉండాలి. అలా జరగనివ్వకంలోనే గోడవలు పోయే అవకాశముంది.

ఇంకొకటి మతం. మతాలవేరై ఒకరు విగ్రహాధికులు కావచ్చు. మరొకరు విగ్రహాలను పూజించని వారవచ్చు. అప్పుడు ఎవరి ఆచారాలనువారు పాటించుకుంటే బాధపడదు. కాని సామ్య అలా చేయనక్కర్లేదు. ఇలా చెయ్యాలి అని ఒక్కటే ఒకరిపై నొకరు విధించుకోవటంవల్ల, వారి ప్రేమవివాహాలు విచ్ఛిన్నమవడానికి దారితీస్తాయి.

మరొకటి ఆత్మీయతకేవలం తనవ. ఇద్దరూ కూడ అందరినీవదిలేసుకుని, వాఅన్నవాళ్ళకు దూరమై దూరంగా వెళ్లిపోయి వివాహం చేసుకుంటారు. కొన్నాళ్ళయ్యాక ఆ ప్రేమమైకం పదిలేసరికి, తమ తమ వారందరూ ఒక్కొక్కరూ జ్ఞానకం పన్నారు. అప్పుడు తీరికూర్చుని “ఏంబాటుకుండాపవన, అయిన నాల్గందరినీ ఒంటిలకని యింతిదూరం వచ్చాను. ఛీ, సాడుబ్రతుకు. నుఖంలేదు” అంటూ ఒకరినొకరు అడిపోసుకుని పొడించుకుంటూ కూర్చుంటే, వారికి నుఖశాంతి కరువై యిద్దరూ విడిపోవడానికి అస్సాదమవుతాయి.

జాతులు, కులాలు వేరై నప్పుడు అంబట్టు, అచార వ్యవహారాల తేడాలు కొంచెం వేరుగా ఉంటాయి.

పెళ్లిచేసుకునేముందు యిది వారికి కనిపించవుగాని కొందరి మియంలో, తర్వాత యిది వేరైపోవడానికి దారితీస్తాయి.

ఇలాంటి జంటలమీదే సమయం చూపి ఒకరాయి వివరదానిని చూస్తారు కాకుండా లోకులు. వాళ్ళ కనిపించినంతమేర వారి ప్రేమ వివాహంగురించి కట్టుకట్టలు అల్లి ప్రచారంచేయడం, గోడలమీద ప్రయోగం, వెల్తుంటే వెనకలలవడం, ప్రత్యక్షంగానూ పరోక్షంగానూ వారిగురించి హాసలు చేయడం చేస్తారు. బ్రతికున్నంతకాలం ఎక్కడకు వెళ్లినా, వారిని, వారి సంతానాన్ని పిచ్చికుక్కలను తరిమినట్లు తరుముతారు. అజంటసంఘం ధాటికి నిలబడి, మునగి వాళ్ళయి, మనవళ్లనెత్తి, వాళ్ళ కనిపించగానే వేరెట్టు చూపుతూ “వాళ్ళ ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకున్నారు నుమా” అంటూనే ఉంటారు.

అందుకే ఆధాటికి తట్టుకుని నిలబడలేక, ఒకరి కొకరు అడిపోసుకుంటూ, మనశ్శాంతిలేకుండా చేసుకుని, కొన్నాళ్ళకు పిచ్చెత్తి విడిపోతారు మొదట్లోనే. అప్పుడు అలాంటి అలాంటి జంటను ప్రేమించి చెప్తుంటారు—“ప్రేమించి, పెద్దల నెదిరించి పెళ్లిచేసుకుంటే కళ్ళే పరితం చివరికిదే నుమా” అంటూ.

అదే ఢిల్లీ, బొంబాయిలాంటి పెద్ద పట్నాలలో అయితే ఒకరిగురించి ఒకరు చెప్పుకోడానికి అవకాశాలుతక్కువ. ఎవరి గోడవల్లో వాళ్ళంటారు. ఒకవేళ అలాంటివారు కనిపించినా వింతగా విరగబడి చూసేటంత తక్కువ స్థాయిలో వాళ్ళలేరు. కనుక ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకున్నా, వాళ్ళ సుఖంగా సంసారం చేసుకునే అవకాశాలు ఎక్కువ ఉన్నాయి.

భార్యభర్తలిద్దరూ బాగాపెద్దచూపును చదువుకుని ఉద్యోగాలు చేస్తూ ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకున్న జంటలనుకొందరిని మననై పూజ ఎరుగుదును. ఉత్తరాదిహాసు చూశాను. కాని వీరు జీవిస్తున్నంత సుఖంతోషాలు, తృప్తి వారిలో వాసు కనిపించలేదు. అందుకు కారణం—మనమట్టు ఉన్న మనుష్యులు, సంఘం అనే అనుకుంటున్నాను. మనం వాగరికతలో

ఉత్తరాదిహారంత ముందుకు వెళ్లాలయ్యి. మనదేశంలో మామూలు పూళ్ళన్నీ తిరుగులు అయితే యిలా ఉన్నాయిగాని పెద్ద పెద్ద పట్నాలలో యింట్లో యువకులు కలుసుకోడానికి అవకాశాలు ఎక్కువ ఉన్నాయి. మూళ్ళకు, కాలేజీలకు వెళ్ళాలన్నా అసీసులకు వెళ్ళాలన్నా బస్సులమీద వెళ్ళాల్సివస్తుంది. బస్సుస్టాప్లలో ఒకరినొకరు కలుసుకుంటే వాండవచ్చు. దూరం ఎక్కువ గాబట్టి బస్సులో కనిపించడానికి చేయొచ్చు. పెద్దక్లాసులోకి వచ్చేక, ఒకోసారి పిరియడ్ కేవలం యెడేకే వర్తమానాలపై ముంటుంది. అప్పుడు పైములై బ్రెయిన్ గడపాల్సివస్తుంది. అక్కడ కలుస్తుందివచ్చు. బస్సులోకినం వెంటనే చేసేపై మూలలో తగ్గి దండ్రులకు తెల్లకుండావెళ్లి గడపే అవకాశాలున్నాయి. ముఖవచయన్ను లకి దూరంగా, వాళ్ళను అపించుకు తిరుగడానికి వీలుగా పిచ్చులు, రహస్యంగా కలుసుకుని కమర్సు చెప్పుకోడానికి అనువైన స్థలాలు ఉంటాయి.

ఉద్యోగాలు చేస్తున్నప్పుడు, మగవారు పరిశీలన, సాఫ్ట్ పేరుతో వారితో మాట్లాడాల్సి వస్తుంది. అలాంటప్పుడు కలిసేసావకాశం ఏర్పడుతుంది.

పెద్ద పెద్ద ఫీల్డలో తులవతలు తల్లిదండ్రుల ద్వారా క్లిబ్బులకువెళ్లడం, నభ్యుత, పంపిణీ, నగడి కలపేరుతో ఈత, పంగీతం, ఆటలు, డెన్సు వగైరా చేసుకోంటున్నారు. ఇలాంటి యువకులనుచే ఒకే దానికి పారవర్తకాడ యిష్టపడడంవల్ల, ప్రేమ వివాహాలకు దారితీస్తున్నాయి.

ఇలాంటి సంఘం నలు, పెద్దపట్నాల విషయంలో తీసుకుంటే, కొంతైనా వాస్తవికతకు దగ్గరగా ఉన్నట్లు నీసిస్తుందిగాని, మరికొన్ని కథలలో, పట్నంలో చదువుకొచ్చినవారయి, ఇంతజరిగితే అంత్రేకింది గుప్పుమనిపోయే పల్లెలవారిచ్చి, రోజూ చెరువుకు పిళ్ళకోచ్చే అమ్మాయిని చూడడం, దరిమిలొందడం ప్రేమతోపడి చెరువుదగ్గర కలుసుకోవడం, మామిడితోటల్లో ప్రేమకలాపాలు జరపడం, పొలానిచ్చే పిళ్ళకోచ్చడం లాంటి సంఘటనలు మూత్రం వాస్తవికతకు అంత దగ్గరగా ఉన్నట్లు నీపించవు.

మరికొద్ది సేపు ఓపకే పట్టండి -
పెయింటింగు పూర్తికావచ్చింది!

౧౫ (క) త్వరగా వ్రాయండి!

పెద్ద పెద్ద సంఖ్యలను అక్షరాలతో వ్రాయడం కన్న అంకెలతో వ్రాయడం సులభం అని చాలా మంది అనుకుంటూ ఉంటారు. మీ ఉద్దేశం కూడా అదే అయితే కాగితం, కలం తీసుకోండి. వేను చెప్పేటట్టే సంఖ్యలను అంకెలతో వ్రాయండి. గలగలా వ్రాయండి. వ్రాసినది కొట్టివేయ కూడదు. తడుముకో కూడదు. ఒప్పుకున్నారా? అయితే “వన్నెండులక్షల, వన్నెండు వేల, వన్నెండు వందల, వన్నెండు” అనే సంఖ్యలను అంకెలతో వ్రాయండి చూద్దాము.

(ఓ) ఎవరు ముందు!

ఒక దినంలో ఉన్న కైదులోనుంచి ముగ్గురు కైదీలు తప్పించుకొని, ఒక్కొక్క ఉన్న ఒక పదము తోనుకొని వెళ్లిపోతున్నారు. వాళ్ళు నముద్రంలో కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి ఈసంగతి గ్రహించిన పోలీసు వారి మీదికి తుపాకీ కాల్చాడు. పారిపోతున్న కైదీలలో ఒకడు తుపాకీ చప్పుడు విన్నాడు. తుపాకీ కాల్చిన పాగా చూశాడు మరొకడు. తుపాకీ గుండు తమ పదవ పక్కనినీళ్ళలో పడిన చప్పుడు విన్నాడు మూడవ వాడు. దీనినిబట్టి ఆముగ్గురిలో ఎవరు మొట్టమొదట, ఎవరు తరువాత, ఎవరు అఖరునతుపాకీ కాల్చిన సంగతి తెలుసుకున్నారో చెప్పగలరా?

(చ) పాతనాణెములు

బహు పురాతనకాలపు వస్తువులు, నాణెములు తగ్గెరా ఎక్కడున్నారో, ఎంత ఖరీదైనానరే, కొని జాగ్రత్త చేసే ఒకానొక భవిష్యుదేకీ ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో ఇలా వుంది.

“అయ్యా! నేను ఇటీవల మాపెరట్లో తప్పుతూ వుండగా రెండు పాతనాణెములు దొరికాయి. ఒకనాణెముమీద “మొదటి జార్జి” అని వ్రాసివుంది రెండవ నాణెముమీద “క్రీ.పూ 51 వ సంవత్సరము” అని వ్రాసివుంది. ఈరెండు నాణెములు బహు అరుదైనవన్న సంగతి తమకు తెలియనిదికాదు. వీటిని వేసు అమ్మడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను.....”

మామూలుగా పాతనాణెముల కోసం వందల కొద్దీ రూపాయలు ఖర్చు చేయడానికి సిద్ధపడే ఆధునికుడు ఆ ఉత్తరంపై చివీ ముక్కలు చేసి “అంతా అబద్ధం” అన్నాడు.

అధునికుడు అలా అనడానికి కారణం ఏమిటో భూపించ గలరా? ?

(త) పరీక్ష నంబరు:—

ఒక కగితం మీద 3025 అనే సంఖ్య వ్రాసివుంది. అది ఒకడి పరీక్షనెంబరు. అది వడిమికి చివిగిపోయింది. అలా చివిగి పోవడం చెడ్డ తునుం అని భయపడుతూన్న కుర్రవాడికి తెక్కల మీపైరు దైర్యం చేస్తేరు.

“మరేమిభయంలేదు. ఇదిచాలా అద్భుతమైన సంఖ్య. ఇట్లా మధ్యకి చిరిగిపోవడంకూడా అద్భుతమే. ఎలాగో చెప్పమంటావా? 30కి 25కలపు. 55 వస్తుంది. దీనిని వర్తించు.

$55 \times 55 = 3025$ వస్తుంది. అంటే అనలు సంఖ్యవచ్చేసింది చూశావుగా. ఇది చాలా లక్ష్మీ నెంబరు. కనుక నీకేమీ ఫలవాలేదు”

ఈమట్లు చూచిన పిల్లవాడీముఖం వికసించింది. క్లాసులోని మిగిలిన పిల్లలంతలా అనువరీక్ష నెంబరుకూడా ఇంత అద్భుతమైనదని అప్పవేమో అని నడిమికి చివీ చూచుకున్నారూ కాని ఎవరికీ అటు వంటి నెంబరు మరొకటి దొరకలేదు.

ఇటువంటి చిత్రమైన సంఖ్యలు మరోరెండు ఉన్నాయి. వేతికి పట్టుకోండి చూద్దాం!

జ వా ము లు

(క) 12121212 అని వ్రాశారు కదూ! అయితేతప్పు. వేను వ్రాయమన్నది ఒకటయితే మీరు ఫురొకటి వ్రాశారు. మీరు వ్రాసినదికీటి, ఇరవై ఒక్కలక్షల, ఇరవై ఒక్కవేల రెండువందల వన్నెండు. వేను వ్రాయమన్నది ఇదికాదుగా. తప్పుపక్కడో తెలిసిందా? అదే వెన్నె 12 13 212 అని వ్రాస్తాను. వన్నెండువందలలో ఒకవెయ్యి ఉందికదా, దానిని వన్నెండువేలకు జమచేసి వ్రాయాలి.

(ఓ) మొదటి జార్జి కాలంలో ముద్రించిన నాణెములమీద “మొదటి జార్జి” అని వ్రాసిన ఉండడం అసంభవం. అతనితరువాతవచ్చిన అదేపేరుగల రాజులను గురించడానికి మనం పెట్టుకున్న అంకెలు ఇవి. మొట్టమొదటి జార్జి కాలంలో —ఇటుపైన ఇంకా ఇదేపేరుగల రాజులు కొందరు రావోతున్నారనీ, చరిత్రకారుల సౌకర్యార్థం మొదటి జార్జి అని వ్రాయాలని వారు అనుకునే అవకాశములేదు. రెండు జార్జి, మూడవ జార్జి.... అని నాణెములమీద ముద్ర ఉండవచ్చుగాని, మొదటి జార్జి అని ముద్ర ఉండదు.

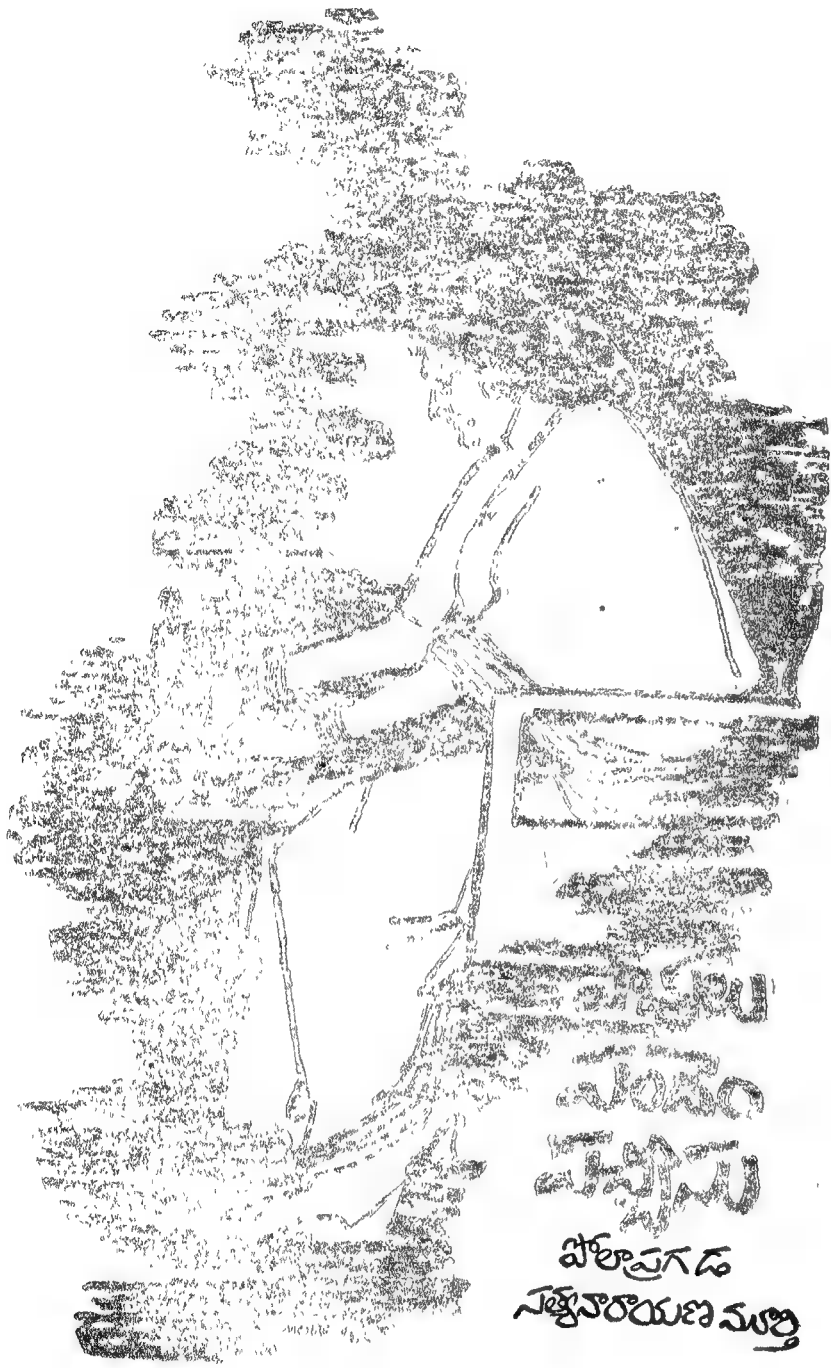
“క్రీస్తు పూర్వము 51వ సంవత్సరం” అని నాణెముమీద ముద్రించబడి ఉండడంకూడా అసంభవమే. ఏమంటే మరో 51 సంవత్సరముల తరువాత ఏసుక్రీస్తు పుట్టబోతున్నాడనివారికి తెలిసే అవకాశం లేదు. క్రీస్తు తరువాతవారు సౌలభ్యంకోసం పెట్టుకున్న గుర్తు ఇది.

కనుక “అంతా అబద్ధం” అని అతడు గ్రహించగలిగి గిడు.

(చ) పాగమించినవాడు అందరికన్నా ముందర, తుపాకిగుండునిళ్ళలో పడిన శబ్దం విన్నవాడు తరువాత, తుపాకీ పేల్చిన చప్పుడు విన్నవాడు అందరికన్నా అఖరు; అనంగతి తెలుసుకోగలరు. ఏమంటే మొదటి వాడు కాంతివేగంతోనూ (సెకనుకి 1,86,000 మైళ్ళవేగం), రెండవవాడు తుపాకిగుండు ప్రయాణం చేయగలవేగంతోనూ (సెకనుకి సుమారు 3, 4 వేల అడుగులవేగం), మూడవవాడు శబ్దవేగంతోనూ (సెకనుకి సుమారు 1087 అడుగులవేగం) తోనూ అనంగతిని తెలుసుకోగలరు.

ఈకారణంచేతనే వేటకాడుకాల్చిన తుపాకీచప్పుడు విని జంతువుకొరిపోయే అవకాశంలేదు. శబ్దం విన్నా గుండు వేగంగా ప్రయాణంచేస్తుంది. జంతువుకి దెబ్బతగిలిన తరువాతనే చప్పుడు వినబడుతుంది.

(త) $9801 = (98 + 01)^2 = 99^2$
 $2025 = (20 + 25)^2 = (45)^2$

జానకల
మంజరి
వాణిమ
పోలవగడ
సత్యనారాయణమూర్తి

ఇ గడచిన ఈ నలభై ఏళ్ల జీవితం లోని తన అనుభవాల పుటల్ని, జ్ఞానకాంక్షతో వెనక్కిలిప్పి పర్యావరణించుకుంటే, శారదాంకి ఎంతో ఆశ్చర్యం మరెంతో అసందం కలిగి, గర్వంతో కూడిన తృప్తితో బలవో అనే చిన్నగా నవ్వుకుంటుంది.

అవును. నిజమే! పచ్చిని ఆటలలోగా జీవితంలో కూడా ఓటమి అంటే ఏమిటో ఎరగదు తను. అనుటన్నట్టు పందెం వేసి, అతిరాకచక్రంతో పోరులునడిపి, అందరి కంటే ముందు పందే తనని చూపి శూన్యతో

ఎంతమంది మూతులు తిప్పేవారో! అలాగే ఆశించిన ప్రతిదీ ఆందుకుంటూ, కోరిన కోరికలన్నీ కొంగుముడితో భద్రపరుచు కుంటూ చిన్నప్పటి నుంచి ఇప్పటిదాకా జీవితంలో నెగ్గడమే తప్ప మరొకటి ఎరగని తనని చూపి ఎంతమంది 'అదృష్టవంతులాల!' అంటూ అమాయకదాతారో ఈ రోజుకీ కూడా.

వాళ్లు అమాయకడడం సహజమే మరి! ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు పదహారు పదిపాదెళ్ల ఎరుప్పులో ఉండగా "కేశవరావుని పెళ్లి

చేసుకోవాలి, అందమైనవాడు తబ్బువుతున్నా వాడు" అన్న తన ఆలోచనకి విఘాతం వచ్చింది తప్ప, ఆ తర్వాత తను కోరికకోరిక ఏది నెరవేరలేదు! వేసిన పందెం ఏది నెగ్గ లేదు!

పెళ్లిచూపులో సంగీతం రాదని తనని తృణీకరించిన కేశవరావు మీద పంతం బట్టి ఆ తర్వాత కచేరీ చేసేటంత స్థాయికి తను సంగీతం వేర్చుకోలేమా? చదువు కున్నవాడు కాకపోతేమానె, పుష్కలంగా ధబ్బున్న లక్షాధికారివేనా పెళ్లి చేసుకోవాలన్న తన కోరిక నెరవేరలేదా? అబ్బాయిని క్లబ్బూ, పేకాటూ, వాలకాలూ వీటి నుంచి ఇంక తప్పుంచలేం అని అత్తామావా నిరాశ చేసుకొన్నాక తన చాకచక్యం అంతా ఉపయోగించి ఆయన్ను దుర్వ్యసవాల్లోంచి తప్పించి, తన వాడిగా చేసుకోలేదా? ససేమిరా వీలేదా అన్న ఆయన చేత తన అభిరుచులకి అనుగుణంగా అందమైన, ఈ వేదని కట్టించలేదా? ఈ నలునుని తన కప్పగించి ఆయన శాశ్వతంగా కళ్లు మూశాక "అ!.. శారదాంబ ఇంత అస్థిని నిలబెట్టుకుంటే చూద్దాంలే" అన్న చుట్టాల చేత, అయిదేళ్లు తిరక్కుండా "పచ్చెనా శారదాంబ పుటికూడా" అంటూ ప్రశంసలు పొందలేదా? "అడదానిని, మగపిల్లవాడిని పాడై పోతుండా పెంచడం మాటలు కాదు." అన్న ముట్టుపక్కల వాళ్లు ఆశ్చర్యంతో ముక్కు మీద వేలేసు కువేలాగ పెంచలేదు తనూ రాంబాబుని ?

ఇలా జీవితంలో తను ఏది సాధించలేదు కనక? తన ఆలోచనలన్నీ నెరవేరి ఈ రోజున బుద్ధిమంత డివి ఇటు పూర్ణోన్మా, తెలివైనవాడు అని అటు కాలేజీలోనూ రాంబాబు పేరు తెచ్చుకుంటుంటే తన వృధయం సత్తన్నితో ఎంతగా నిండి పోయి అనందంతో కళ్లు ఎలా చెమరు స్తన్నాయి!.. ఏదో భగవంతుడి దయవల్ల అంతా సక్రమంగా జరిగిపోయింది ఇంక ఎటొచ్చి అందమూ, గుణమూ, తెలివి తేటలూ అన్నీ ఉన్న ఒక అమ్మాయిని తీసుకు వచ్చి వాడికి పెళ్లి చెయ్యాలి. ఈ ఒక్క విషయంలోనూ చూడా తన ఆలోచన నెరవేరి, తనకి నచ్చిన పిల్లని కనక వాడికి పెళ్లి చెయ్యగలిగితే, నెగ్గేసినట్లే. జీవితంలో తను కోరే కోరికలేం లేవు ఇంక. ఈ ఒక్క సందర్భంలో కూడా పందెం నెగ్గా పడేలా చేసి, శారదాంబ అనే ఈ పావుని జీవితపు పచ్చినితో

7-4-67

దీంతో నడిచే ఆ ఆమ్మాయి, సైకిలు మీద వచ్చే వీడితో విలాసంగా కలిసి వచ్చే అవకాశం పోయింది కదా. ఈ ఆలోచన తనకి బాగానే వచ్చింది అని సంతోషించింది శారదాంబ. రోడ్డు వెంబడి ఆ ఆమ్మాయి వెళుతూ ఎప్పుడో తన మొహం ఎత్తి చూస్తే ఆమె కళ్ళలోనికి కళ్ళు పెట్టి కొరకొర చూడడం ద్వారాను, మేడ మీంచి రాంబాబు గదిని పెరటి సావిడిలోకి మార్చడం ద్వారాను, శారదాంబ కొంచెంకూ తన కార్యక్రమానికి అవసరమైన జాగ్రత్తలు తీసుకొంది.

తన ప్రయత్నాలు ఎంతవరకు ఫల ప్రదాయకమో తెలుసుకోవడం కోసం బాలుగైదురోజులు పరిశీలుతున్న జాగ్రత్తగా పరిశీలించింది. ఫలవాలేదు. వాలా వరణంలో మార్పు వచ్చింది. రాంబాబు తిరిగిపూర్వం లాగ బుద్ధిగా కాలేజీకి వెళ్లి వస్తున్నాడు. కొత్తగా సైకిలు ఒకటి రావడం మూలాన కాలేజీకి అయిదు నిమిషాలు టైము ఉండనగా వెళ్ళడం కాలేజీ వదిలిన అయిదు నిమిషాల్లో రవడం చేస్తున్నాడు. ఇంటికి వచ్చాక ఇంక వాడిని తను ఇల్లు కదల నీయడం లేదేమో, ఇంక ఆ ఆమ్మాయి ప్రభావం తన కొడుకు మీద పడుతుందనే భయం శారదాంబకి పోయింది.

“అయితే తను ఎన్నాళ్ళని రాంబాబుని ఇలా జాగ్రత్తగా దాస్తుంది ఆ పిల్ల బారి పడకుండా. అసలా ఆమ్మాయిలోనే మార్పు తీసుకురావాలి. మన వేషాలే సాగవు అని ఆ మ్మాయి గ్రహించే లాగ చెయ్యాలి. “శారదాంబగారి రక్షణలో ఉన్న రాంబాబు వాకు అందని ఫలం అందుకు అగ్రులు చాడడం కూడా ప్రమాదకరం” అని ఆ పిల్లకి తెలిపిరావాలి. వస్తుంది. వచ్చేలాగ తను చేస్తుంది జీవితంలో ఎన్ని పాధిపడలేదు? ఇదొక లెక్కా? అనుకొంది.”

ఓరోజున ఇలా శారదాంబను అనుకుంటూ పంటింటో టిఫి కలుపుకుండగా, వీధి గుమ్మంలో ఏదో రిక్వా ఆగినట్టుయింది. వీధిలోకి తొంగి చూస్తే, ఆ ఆమ్మాయి రిక్వాలో కూచుని ఉంది, అప్పుడే రిక్వా వక్కుని సైకిలు దిగి రాంబాబు “ఇదే నూ యిల్లా” అని ఆ ఆమ్మాయికి చూపి మన్నాడు. ఆ ఆమ్మాయి ‘అహో. వెళ్తాస్తా’ అంది. రిక్వా కదిలింది.

శారదాంబ ఒక్కక్షణం ఆ మట్టున అలాగే ఉండిపోయింది. కాళ్ళ కింద ఖామి కదిలిపట్టుంది. ఇన్నాళ్ళూ ప్రాచుర్యం తన ఎంతో చాచకన్నా నిర్మించానని

గర్వపడుతున్న పరిరక్షణ కోట తన కళ్ళ ముందే కూలిపోతున్నట్లు అనిపించింది. తనంటే రాంబాబుకి ఉన్న భయాన్ని కూడా పోగొట్టేసి అటువైపుకి ఆకర్షించు కోగల ఆ ఆమ్మాయి సామాన్యరాలిలా అనిపించలేదు శారదాంబకి. పెద్దపెద్ద గడ్డల నమస్కర్మ సువాయాసంగా పరిష్కరించగలిగిన తనకి ఈ పిల్ల తెగని సమస్యగా తయారయింది. ఏమిటి? ఈ వ్యవహారం ఏదో గట్టిగా చూస్తే కాని వీలులేదు. ఈ ఆమ్మాయి అటు కట్టిందాటి.

ఏమిటో తను అనవసరంగా అందోళన పడుతోంది కాని ఇది ఒక పెద్దసమస్య రసకి? సరిగ్గా తలుచుకుంటే ఒక్కరోజులో అన్నీ చక్క చేయగలడు. అవును. ఒక్క రోజు చాలు.

ఇలా అనుకుని ఆ రోజునే రాంబాబుతో ఖచ్చితంగా చెప్పింది “ఆడపిల్లం తోటి స్నేహం ఏమిటి నీకు? నువ్వు మంచివాడివే కావచ్చు. నీది విష్కళంక ప్రవర్తనే కావచ్చు. అయినా ఆ పెద్దతని రోకం ఒప్పుకోదు. నేనూ ఒప్పుకోను. నీకిదే చెప్పడం. బుద్ధిగా కాలేజీకి వెళ్ళినాస్తా, రా. లేదా చదువు మానేసి ఇంటో కూవో. మళ్ళీ ఈ వేషాలు ఎప్పుడో వేశాడా ఆ రోజులో నీ చదువు ఆఖరు. జ్ఞాపకం ఉంచుకో.”

ఇలా చెప్పనట్లు చెప్పినా శారదాంబ ఉద్దేశం ఏదో రాంబాబుకి అర్థం అయింది. అందుకే నమోదానం ఏం చెప్పకుండా పూరు కున్నాడు. అమ్మ కోపం తెలుసు రాంబాబుకి. ఏదైనా అంది అంటే ఆ పని చేసేతీరు తుంది. అందుకే తన చదువు ఎక్కడ మానిపించేస్తుందో అని హడలిపోయాడు.

జాగ్రత్త కోసం కొడుకు నిలా హెచ్చరిక చేసి భయపెట్టినా, నిజానికి శారదాంబ కోపం అంతా ఆ ఆమ్మాయి మీదే ఉంది. గట్టిగా ఆ పిల్లనోమారు మందలించి తీవ్రంగా హెచ్చరించింది. తన హాయిలు చూసి రాంబాబుని వశం చేసుకుంటూంటే, చేతకాని దానిలాగ చేతులు ముడుచుకుని కూచునే వ్యక్తికాదు వాళ్ళమ్మ అని ఆ ఆమ్మాయికి తెలియజెప్పాలి.

మితి ఏమాట్లా పెడతే! ఉమా! అంత టీతో భయపడి తప్పుకొనే రకంలా లేదు.

పోనీ వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లి తల్లిరుండ్రులతో “ఇదిగోమీ ఆమ్మాయి పూర్తిగా ఉన్న మొగపిల్లం తల్లిరు కందరికీ ఒక సమస్య అయి కూర్చుంది. అదుపులో పెట్టుకోండి మీ ఆమ్మాయిని” అనిపాపు

అన్నా.. బాగానే ఉంది. ఎదురుతిరిగి “మీకు ప్రత్యేకం మోహమా? కల్గిందని ఇబ్బంది ఏమిటి చెప్పండి?” అంటే రజేం వెబుచుంది? తన కొడుకుతో ఆ ఆమ్మాయి పికార్లు కొట్టిందా? పిసీ మాల కెళ్ళిందా? పూరు వదిలిపోయిందా ఉన్నారా మొదలెట్టిందా? ఇదీ అని చెప్పడానికి ఋజువుకి వచ్చే నేరం ఆ ఆమ్మాయిది ఏం ఉంది? నిజానికి ఆ ఆమ్మాయి వర్తతి చూస్తే ఈ అన్నిటి కంటే ప్రమాం. కరంగానే కనిపిస్తోంది. కాని అదే నేర్పు అని మనం ఎంత గాఢంగా నమ్మివా ఇతరులి ఒప్పించలేం కదా! పైగా అనవసరపు ధయం పడుతున్నట్లు చూసి హేళన చేస్తే! అయితే ఇది లాభంలేదు.

వక్కింటి మంచినీళ్ళ బామ్మగారు తరుచు వాళ్ళ ఇంటికి వెళుతూ ఉంటుంది. అవిడ దగ్గర ఆ ఆమ్మాయి ప్రస్తావన తీసుకు వచ్చి చల్లగా చెప్పి చెప్పనట్లు అంటే సరి. అవిడ నోట్స్ నువ్వుగింజ వానదు. వాళ్ళకి అవిడ అందిస్తుంది. దాంతో వాళ్ళకి తర్లం అయి ఆమ్మాయిని అదుపులో ఉంచుతారు. ఆమ్మాయి అటు ఇంచక్కా కడుతుంది.

అనుకున్నట్లు చేసి, మర్నాడు ఆ ఆమ్మాయి ప్రవర్తనని పరిశీలిస్తే, ఒక్క పందెంతో ఆ ఆమ్మాయి పంటకాయిని చంపి నంత అనందించింది శారదాంబ. రోజూ లాగ ఆ ఆమ్మాయి నడకలో విలాసంలేదు. వినవిసా నడుస్తోంది. మధ్యలో తనకేమీ ఓమారు కోసగా కూడా చూసింది. ఇది చూసి శారదాంబ కళ్ళు విజయగర్వంతో విస్ఫురితా అయ్యాయి. ‘శారదాంబ అంటే మదేమిటి అనుకున్నావ్’ అన్నట్లు ఆ ఆమ్మాయికేమీ వోమారు చూసింది.

తర్వాత వారంపది రోజులు దాకా శారదాంబకి పంపిస్తే కరంగానే కనిపించాయి పరిస్థితులు. ఇటు రాంబాబు కాని అటు ఆ ఆమ్మాయి కాని ఒకరి ధ్యాస ఒకరు పట్టించుకుంటున్నట్లు లేదు. ఎవరి మార్గాన వాళ్ళ కాలేజీకి వెళుతున్నారు. వస్తున్నారు. ఇద్దరూ కలిసికొని ఒకరి వేసకాల ఒకరు కాని రావడంలేదు. రాంబాబు కూడా ఆ ఆమ్మాయి ప్రస్తావన మాట పరసకైనా ఎత్తడం మ నేరడు. ‘మూవాయ నకి వా మాట మీద గౌరవం ఉంది’ అనా కొంది శారదాంబ.

అసలు మోదటినుంచి రాంబాబు నిర్దోషే వేమో, తనే అనుభవంగా లేనిపోని అనుమా

సమా!.. ఏమైతేనే పరిస్థితులన్నీ చక్కబడి ఉన్నాడు. ఇంతా సవ్యంగా ఉండి..అ.. తన కంఠం కాని ఉండకేం జేస్తుంది? తన ప్రయత్నం ఎప్పుడు విఫలమైంది కనుక ?

ఏది గుమ్మం దగ్గర వడక కుర్చీలో కూర్చుని శారదాంబ నో రోజున తియ్యగా ఆలోచించుకుంటూ ఉంటే, కోపం వల్ల ఎర్రగా జేవురించిన ముఖంతో, కళ్ళు ఖలేంత చేసుకొని, చెట్లెక్కి తన దగ్గరికి తుఫాన్లా వచ్చింది ఆ అమ్మాయి. శారదాంబ ఆశ్చర్యం లోంచి, తేరుకొనేలోగానే “రాబాబు తల్లి మీరే అనుకుంటాను.. మీ అబ్బాయిని కొంచెం అదుపాళ్ళలో పెట్టుకోండి. ఈ మాట నుల్లీ రచనలా ప్రవర్తించాడంటే మర్యాద దక్కదు” అంది. ఆ అమ్మాయి ఆశాన్ని అదుపులో పెట్టుకోడానికి ప్రయత్నం చేస్తూ, శారదాంబకి ఏం అర్థంకాక ఒక్కక్షణం నిశ్శబ్దం లాంటి అలా నిలబడి ఉండిపోయింది. కాస్తే నటికే తేరుకొని లాపిగా “ఏం జరిగింది?” అంది.

“అది మీ సుపుత్రుడిని అడిగి తెలుసుకోండి”

“అలాగే అడుగుతా. నీ కింత పొరుషం కావడానికి వాడేం చేశాడని?”

“ఏం చేశాడా?.. మా ఇద్దరికీ ఇంత క్రితం ఏదో పరిచయం ఉన్నట్లు కులాసాగా ఉన్నారా అని నడివీధిలో పలకరిస్తాడా?”

“మీ ఇద్దరికీ అసలు పరిచయం లేదా?” అంది శారదాంబ రొక్కిస్తూ.

“ఏముంది? ఆమధ్య నాప్పుడో నేను రిక్వాలో నన్నంటే ఆ రిక్వా తిరగబడటోయింది. అప్పుడాయన అడుక్కొన్నారు. మధ్యాహ్నం కోసం ఆ రోజున థాంక్స్ చెబితే అది అలుసు తీసుకుని ఇవాళ అకారణంగా పలకరిస్తాడా?” అంది ఆ అమ్మాయి అసలే పెద్దవైన తన కళ్ళని మరింత పెద్దవి చేస్తూ.

“ఓస్ ఇంతే కదా?” అంది శారదాంబ దాన్ని తేలిగ్గా తీసేస్తూ.

“ఏమిటి అంటే!.. ఇలా పరిచయంలేని వ్యక్తుల్ని పలకరించడం మీ ఇంట్లో అంబలయితే అవచ్చు మా ఇళ్ళల్లో మాత్రం మేం భరించం. గౌరవం అయిన కుటుంబం మాది” అంటూ పెట దొడ్డులో దోపుకొని కోపంతో విసవిసా వెళ్లిపోయింది ఆ అమ్మాయి.

ఆ అమ్మాయి అన్న చివరి మాటకి మనస్సు చివుక్కుమన్నా శారదాంబ ఒకండు తన పంతోసింది. ఆ అమ్మాయికి

పాపాపాపం దంపచ్చిన

రాంబాయికి ఏం పరిచయంలేదు ఇంతురకు, అని ఒకటి తెలిసింది. - రిక్వాలో వచ్చిన రోజున వాళ్ళ మాటలు దుకోవడం తనూ చూసింది. వీళ్ళ పరిచయం అంతటిదే అన్నమాట! అయితే ఆ అమ్మాయి రాంబాబుని ఆకర్షించడానికి ప్రయత్నం చేస్తోందేమో అని తను భావించాడు. అందుకోసం తనవేసిన ఎత్తులు, చేసిన ప్రయత్నాలు, అన్నీ అనవసరం అన్నమాట. ఆ అమ్మాయే రాంబాబు కోసం పాకు లాడుతున్నట్లు శేడు ఆ మాటల వరన చూస్తే. ఇంకా వీడికే ఆ అమ్మాయి మీద దృష్టి ఉంది. ఇంక తను ఆ అమ్మాయి మీద కక్ష కట్టవలసిన అవసరం ఏం ఉంది? ఏంతేదూ..

అయితే అందరైన దాన్ని. తెలివైన దాన్ని చురుకైన దాన్ని అని ఓ గర్వం ఉంది ఆ అమ్మాయికి. పైగా వాళ్ళదే మధ్యాహ్నం కుటుంబం. ఇంతలా వాళ్ళది కానట్టు. కులాదా పలకరించాడు అని ఎంత పొరుషం వచ్చింది? పలకరిస్తే తప్పే ఏటి? తన మోదా ఏం ఎక్కువదా?..వాడి తాహత కంటే గొప్పదేమిటి తన తాహత. అసలు వాడి తాహత లాంటివాడు తనకు దొరకొద్దా! ఆ పిల్ల గర్వం తగ్గలంటే ఎవరినైతే తృణీకరించిందో వాడికే ఇచ్చి పెళ్లి చెయ్యాలి. దాంతో ఆ గర్వం కాస్తా చప్పగా అలుగుతుంది. చూస్తాను. దీని గర్వం ఏమిటో? రాంబాబుని గడ్డివరకలా తీసేసి అలా అనమానించడం ఏమిటో! పట్టుదల పట్టువా ఇలాంటి రత్నం లాంటి పిల్లని తను ఇంటికోడలిని చేసుకోవాలి. శారదాంబ జీవితపు ఆటలో పావులు పేర్చి నందేలు ప్రారంభించింది. ఈమాటూ తన ప్రత్యర్థి ఆ అమ్మాయే! కావయితే పావుల్ని నడిపే మార్గం మాత్రం మార్చింది.

మాట వరనకి అబ్బాయి దగ్గర ఆ అమ్మాయి ప్రస్తావన ఎత్తింది తాడి ఎత్తున చీర్రున లేస్తూ “ఆపిల్ల మాట వాదగ్గర ఎత్తకు” అన్నాడు రాంబాబు.

తనలో తను నవ్వుకుని ఏం ఎరగవట్టు “ఏం?” అంది

“తనే పెద్ద అందగత్తెనని ఒళ్ళంతా గర్వం.”

రాంబాబు సమాధానం శారదాంబకి అతని పూత్రయం శరణం అయింది. దిగుటే

శరణం అయితే శరణం గలం (నా) శిరింది. ఆ అమ్మాయి తల్లిలో పరిచయం చేసుకోవడం కోసం అమ్మాయి వాళ్ళ వాన్న ఇంట్లో ఉండని మధ్యాహ్నం సమయం చూసి మంచినీళ్ళ బామ్మగారిని సాయం తీసుకుని వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లింది. కాస్తే అని ఇవీ కబుర్లు చెప్పి వచ్చేస్తూండగా గోడని ఉన్న పెద్ద ఫోటో ఒకటి చూసి తెల్లబోయి నిలబడిపోయింది శారదాంబ. శారదాంబను చూసి “అదేమిటి అలా తెల్లబోతారు! ఆయనే బి. డి. వో. గారు. ఆమ్మాయి వాళ్ళగారు” అంది మంచినీళ్ళ బామ్మగారు తనలో జనించిన తల్తరపాట్లు పైకి కనిపించనియకుండా “అవో... ఎక్కడో చూసినట్టు ఉంటేనూ” అంటూ శారదాంబ వచ్చేసింది.

ఆ అమ్మాయి కేశవరావు కూతురు అని తెలిసిన తర్వాత రాంబాబుకి ఆ అమ్మాయిని ఎలాగో పెళ్లి చెయ్యాలనే పట్టుదల శారదాంబలో అధికం కాసాగింది. అంజన తనను చేసుకోడానికి బెట్టు చేసిన కేశరావు ఇవాళ తన కొడుకు కాళ్ళు కడిగి వెల్లిన జల్లుకుంటే తన కంఠ కంటే కావలసినది ఏమిటి? జీవితపు పందెంలో కేశవరావుతో కూడా తను నెగ్గినట్టే కదా?

అమ్మ చేస్తున్న ప్రయత్నం ఏమి రాంబాబు “ఆ పిల్లని నేను చేసుకోను” అన్నాడు. “పెంకిపిల్ల” అన్నాడు. “ఇది తప్ప ఇంకేం చెప్పిరా వింటాన”న్నాడు. “దూరం ఆలోచించ” మన్నాడు. “పెళ్లి ఏషయంలో ఇంత బలవంతం న్యాయం కాద”న్నాడు. “నా మెడలువంచి వచ్చిస్తావు కాని, ఆ అమ్మాయి, వాళ్ళ తల్లి తండ్రులూ ఒప్పుకోవద్దా?” అన్నాడు చివరికి.

“ఎందుకు ఒప్పుకోకురా? రక్షలు పెడితే మాత్రం వాళ్ళకి మనలాంటి సంతానం దొరకవద్దా? చూడు ఎంత చాక చక్కగా వ్యవహారం నడిపి వాళ్ళను ఒప్పిస్తానో?” అంది శారదాంబ.

అన్నట్టే చేసింది.

కేశవరావుగారి ఇంటికి తాను రోజుకో మాటేనా వెళ్లివస్తోంది కాని మాట వరన కేవా తనకు తానే పెళ్లి ప్రస్తావన ఎత్తడంలేదు. అలా గని పూరుకొందా? వాళ్ళ చేతా వీళ్ళ చేతా చెప్పించింది. మధ్యనర్తుల చేత పురి ఎక్కించింది. మూరాయగా తన అన్న ఏవరాలు అంది

లింది. "రాంబాబు రత్నంలాంటి కులా
డనే సంగతి చాళ్ళకి చేరేలాగ చేసింది.
వళ్ళూ కూలూ వగైరాలు తయారు
పెంపుతూ తన మంచికాన్ని రుజువుచూపిం
చింది. కబుర్ల ధోరణిలో "తమకి కట్టుం
అక లేదని పిల్ల అక్షణంగా ఉంటే చాంటి"
చెప్పింది. అమ్మాయి చెట్టు కేస్తోందని
తెలుసుకుని అమె స్నేహితుర్రా ద్వారా
చెప్పించి అప్పుడప్పుడు ఆ అమ్మాయికి
జడ వేస్తూ కబుర్లు చెప్పి పువ్వులూ
వళ్ళూ ఇస్తూ అమ్మాయి అడ్డు లేకుండా
చేసింది. ఇలా తన తెలివితేటలన్నీ ఉప
యోగించి కేకరారా భార్యవేతి అడిగించు
కుని చెట్టు చేసినట్టు మొదట నటించి
నివరికి ఒప్పుకుంది శారదాంబ, తన
కోడున్న ఆ అమ్మాయిని చేసుకోవడానికి..

ఇలా ఆన్లీ సవ్యంగా జరిగి రాంబాబు
ఆ అమ్మాయి మెడలో తాళి కడుతున్నప్పుడు
అక్కంకున్నీ తిప్పించి తన పంతం వెక్కిరి
తను అనుకున్న అమ్మాయిలో రాంబాబు
నివాసాన్ని జరిపించిన భగవంతుడికి సుపసార
క్రతుకత అర్పించుకొంది శారదాంబ.

కోడలు కాపులానికి వచ్చిన మొదటిరాత్రి
తన మహిమని గదిలోనే చాళ్ళకి మార్చిన
శారదాంబ ఏం తోచక పచ్చిను బిల్లు
ముందు కూచుని ఒక్కచే వందేలేస్తూ
ఆడుతోంది. ఎదురుగుండా కోడలు అడు
తోందని వూహిస్తూ అమె వందేలు కూడా
తనే వేసి పావులు కూడా తనే కదుపు
తోంది. ఇంతలో అనుకోకుండా కోడలికి
మంచి పంథెం పడి అమె పావు పండింది.

కలలో కూడా ఓటమి ఎరుగని
శారదాంబ తెల్లబోయి పంథిన పావుకేసి
చూస్తోంటే, ఆ పావు అవెకే: చూపి
నవ్వునట్లు అనిపించింది. ఆ నవ్వుతో గది
లోంచి వినిపిస్తూన్న కోడలి నవ్వు కూడా
క్రతు కలిపింది. ఆ నవ్వుతో తన ఓటమి
నిదో ధ్వనించినట్లయి "అబ్బాయి పెళ్లి
విషయంలో నేనే వెళ్ళాను. ఏమైతే సరే
చాళ్ళ పావులే ఓటమి" అని అరిచింది
శారదాంబ వీరసమ్మన కంఠంతో వివచాయు
దాడై. "ఈ పెళ్లి ఇష్టం లేనట్లు చాటకం
అదాద్రా?" అంటే, "మీరు మాక్రిం?"
అటా తమలపాకులు వేసుకుంటూ,
గదిలో కొంకూ కోడలూ కూడా, తను
తన గురించి చెరిగ్గ అదే జనుకుంటూ,
నవ్వుకుంటూన్నానని విన్న తెల్లను పాపం శార
దాంబకి!

మెక్లీన్స్

యొక్క జలదరించే రుచితో వా నోరును పరిశుభ్రపరుస్తుంది

మెక్లీన్స్ 3 విధాల పనిచేస్తుంది!

- 1 **శుభ్రపరుస్తుంది** వళ్లను శుభ్రలా చేసి ఆహార అణువులను తొలిగిస్తుంది.
- 2 **తెల్లగా చేస్తుంది** వళ్లమీద పనువుపచ్చ పొరను తీసివేసి వళ్లను మెరిసేలా చేస్తుంది.
- 3 **రక్షణ కలిగిస్తుంది.** మీ వళ్లను, పనుచిగుళ్లను ఆరోగ్యవం శ్రమగాను గట్టిగాను వుంది వాటికి రక్షణ కలిగిస్తుంది.

అతి తెల్లని పళ్లకు-మెక్లీన్స్

మండిక
డి.గి.సి.హి.దా.ర్య.ల.హి.

ప్రవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలరానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) బెలుజెడ
మదరాసు-17

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల పెట్టు రు. 5-50.

- (1) కొక్కకాశ్యం (2) సుహాగత్
(3) మంజన పద్మములు, (4) 84 అనన
ములు, (5) రహస్యసోల్ అల్పం. ఒక్కొక్క
పుస్తకం రు. 2/- సోస్టిజి, ప్యాకింగ్
అదనం. ఇంగ్లీషులో వ్రాసింది.

SULEKHA TRADERS,
WAT-7) Beat No. 13, Aligarh

ఉచిత బహుమతి : 3 నెలలు మాత్రమే

స్త్రీలకు సాగు సమకూర్చు
కాక్సీర్ ఆర్టుచీరలు, నూతన
దశిన్లు రంగులలో ఇప్పడే వచ్చి
ఉన్నవి. స్త్రీకు సరిమితము. పెద్ద
పైజాకో మాత్రమే దొరకును.
డిలక్స్ చీర 1 కి రు. 11/-లు.
2 కి రు. 20/-, 3 కి రు. 28/-,
4 కి రు. 36/- రెండుగవి అంతకు మించిగాని
ఆర్డర్లు వంపినచో కొంత గుడ్డ ఉచితం.
సన్న పార్కింగ్ వంటబడును.

ARVIND AGENCIES (APT-22).
P. O. Box 1408, Delhi-6.

రెండు రత్నాలు

Licenced under M. & T. P.
Act - Rule (83)

విస్తరంభనము-Tonic Pills & Oil.
ఓడుపులోకి పైకి మర్చనకు (1) కొల్పు 20
5 కె.జి.ల్యూ. 32 బి. - పైపేర్ రకం రూ. 47
పైకి M.O. వంపింది. - పి. లేదు.

డా. రత్నం సన్స్, (Estd 1904)

మలకపేట బిల్డింగ్స్,
New ఆంధ్రా మార్కెట్ వద్ద,
హైదరాబాద్-36 ఆం. ప్ర.

వారపలం

7-4-1967 శుక్రవారం మొదలు

13 4-1967 గురువారం వరకు.

మేషం వారం ప్రారంభంలో వృత్తి వ్యాపార
రల్లో చికాకులు ఏర్పడి తరువాత సర్దుకొంటాయి.
కొన్ని వ్యవహారల్లో అధికవ్యయం జరుగడం వలన
ఆర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది. సాటివ రిటోగ్రాఫం
బాగా ఉంటుంది. వజ్రన సాంగిత్యం లభిస్తుంది.
ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి.

స్త్రీలకు-కుటుంబ వ్యవహారల్లో కిర్యభారం
పెరుగుతుంది. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

వృషభం : వృత్తి వ్యాపారల్లో మీ కర్మక్రమాల
ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన
వ్యవహారాలు కూడా లాభించగలవు. వారం మధ్యలో
చికాకులు ఏర్పడతాయి. మీ తాలూకు వస్తువులు
పోవచ్చును. విద్య వైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి
రాణించగలదు.

స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. అలం
కర వస్తువులకొంటారు.

మిథునం : వ్యాపారంలో మీ ఆలోచనలకు తగిన
అవకాశాలు లభిస్తాయి. సమయానికి యేదో ఒక
విషయం డబ్బు చేతికి వస్తుంది. అధికారులవలన
జరగవలసిన వ్యవహారాల్లో మిత్రుల సహకారం లభించ
గలదు. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది.
స్థిరస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు-కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతుష్టి
కరంగా ఉంటాయి. వినోద కలక్షిసాల్లో సాల్గొం
టారు.

కర్కాటకం : ఇదివరకు మీకు అందోళన కలిగించిన
వ్యవహారాల్లో అనుకూలతలభిస్తుంది. వృత్తిలో నూతన
గావకాలు లభిస్తాయి. ప్రయాణం ద్వారా కార్య
సాధన చేయగలరు. సాహిత్య కళారంగాల్లో మీ కృషి
రాణించగలదు. జాతీయ వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహ
కరంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగా వేగవంతం. శుభ
కార్యాల విషయంలో అనుకూల వర్తలనుపొంటారు.

సింహం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు ఎంత మంచిగా
ప్రవర్తించినా, అది యితరులకు చెడుగానే కన్పి
స్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో జోక్యం
చేసికోవడం తగదు. ప్రయాణాలు మరంభ్యలో
ఫలిస్తాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు అనుకూలంగా
ఉంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు-కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కిర్యభారం
పెరుగుతుంది. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

కన్య : ఏ వ్యవహారంలోను ఆరంభంలో కుమిం
చిన అనుకూలత ఆఖరువరకు నిలవదు. వృత్తిలో
ప్రయోజనపరిష్కార వస్తులను కల్పకొంటారు. ఆర్థిక
వ్యవహారాలు వారం ప్రారంభంలో బాగా ఉంటాయి.
వారం మధ్యలో చాలా చికాకులకు గురికొంటారు. సాటి
వ రిటో గ్రాఫం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. విశేష
కలక్షిసాల్లో సాల్గొంటారు.

కుంభ వ్యాపారంలో కొత్తవారిలో సాటిని
ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. ఇతరులమీద మధారపడి
యే వ్యవహారాలు ప్రారంభించడం తగదు. అధి
క రుణవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు మలుపుగా వెర
వేయతాయి. ప్రయాణాలు శ్రమమీద ఫలిస్తాయి.
సాటివ రిటో మాట వట్టింపులు రావచ్చును.

స్త్రీలకు-కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధికవ్యయం
జరుగుతుంది. బంధుమిత్రులను కల్పకొంటారు.

పుష్యం : మీకు మునుందు లాభించగల వ్యవ
హారాల్లో అనుకూలతను సాధించగలరు. సాహస
ముతో కూడిన వ్యవహారాలు కింతవరకు లాభిస్తాయి.
ఆర్థిక వ్యయం జరగటంవలన ఆర్థికంగా ఒత్తిడి
వస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిపక్షాల సంచ
లనం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతాన
విక సౌఖ్య సంతోషాలు లాభిస్తాయి.

ధనుస్సు వృత్తి వ్యాపారాల్లో కొంచెం శ్రమ
కలిగినా, దానికి తగిన ప్రతిఫలం లభించగలదు.
కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీ మంచితనమే మీకు ఇబ్బందిని
కలిగిస్తుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. ఉద్యోగంలో
గౌరవం లభిస్తుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో మీ
కృషి రాణిస్తుంది.

స్త్రీలకు-కుటుంబ కర్మక్రమాలు శ్రమమీద
వెరవేయతాయి. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

మకరం : వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు
ఫలించగలవు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలకూడా
ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. వారం ఆఖరులో
సాహసమైన వ్యవహారాలకు కూడా విజయమైన
ప్రయత్నం చేయవలసివస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు
సామాన్యంగా ఉంటాయి. సాటివ రిటో గ్రాఫం
బాగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది
విలాస వస్తువులు కొంటారు.

కుంభం : బాగస్వాములతో కలసిచేసే వ్యాపారాలు
లాభిస్తాయి. రవలసిన డబ్బు సమయానికి అందు
తుంది. అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాల్లో
అనుకూలత లభిస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో
ప్రతిపక్షాలు బంహీసవడగలవు. మిత్రులకు సహాయం
చేస్తారు.

స్త్రీలకు-కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతుష్టి కరంగా
ఉంటాయి. సంతోషకరమైన వార్తలను పొంటారు.

మీనం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో ఇదివరకు యేర్పడిన
చికాకులు తొలగిపోతాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు
వారంమధ్యలో బాగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో అధి
క రుణ ఆధారభిమానాలను సొందగలరు. ప్రయాణం
ద్వారా కార్యసాధన చేయగలరు. వజ్రన సాంగిత్యం
లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. శుభ
కార్యాల విషయంలో అభిప్రదిని సాధించగలరు.

—మహేశ్

స్నేహానుబంధం కిసాన్ స్క్వాష్ తో

కెసాన్ స్క్వాష్ అడుగుతన జీవిత నిర్మాకం అపూర్వ కల్పన! అహ! ఏం రుచి! ఉల్లాసవంతమైన విచ్చెలులకు దీని ప్రత్యేకమైన రుచి ఉత్తేజాన్ని కలిగిస్తుంది సహజమైన విటమినులతో ఆరోగ్య దాయకంగా ఉంటుంది నారింజ నిమ్మ, మామిడి ఇంకా ఇతర రకాలనుండి మీకిష్టమైన దానిని వాడండి భారతదేశంలో విస్తారంగా అమ్ముడుపోయే కిసాన్ స్క్వాష్! ఎవో అనలు పళ్ళురుచివి ఆనుభవిస్తారు.

కిసాన్ ప్రోడక్ట్స్ లిమిటెడ్ తెలంగాణ

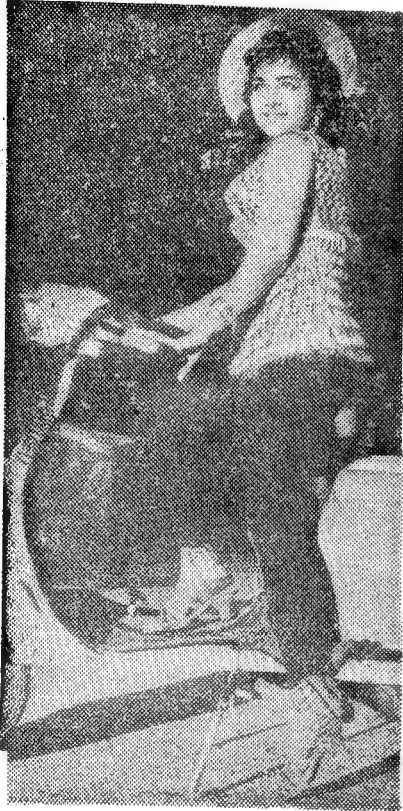
పు. 40128

కిసాన్ స్క్వాష్ తో తిండిని తాగి
స్వాస్థ్యం పొందండి. రుచి మనోహరం
విటమిన్లు ఉన్నాయి.

కొత్తనటి కుమారి

రాధ

క్యూటర్ సరదా

□ ఈ అమ్మాయి పేరు బి. వి. రాధ. తెలుగు సినిమా పరిశ్రమకు కొత్త అయినా తమిళ, కన్నడ రంగాలకు మరీ అంత కొత్త కాదు. నీతిక్కుసిన పాశ్చాత్య, వర్ణావళి, తాళంపూ, అమ్మా ఎంగే మొదలయిన తమిళ చిత్రాలలో వివిధ భూమికలు పోషించి రక్తి కట్టించిన కుమారి రాధ తెలుగువారి అమ్మాయి.

“అమె ఎవరు?” చిత్రం ద్వారా తెలుగు ప్రేక్షకులకు పరిచితురాలయినది రాధ. ఆ చిత్రంలో కథానాయకుడు శ్రీ జగ్గయ్య మొదటి భార్యగా నటించింది. అవకాశం పున్నంతసరకూ ఆ వేషానికి వ్యాయం చేకూర్చేందుకు ప్రయత్నించినదనే విషయం ఆ చిత్రం చూసిన వారికి బోధపడుతుంది.

కుమారి రాధ 1948 లో పశ్చిమ

గోదావరి జిల్లా రెవెన్యూ ఇన్స్పెక్టర్. పుట్టడం అయితే అక్కడగాని పెరుగుదల అంతా బెంగుళూర్లోనే జరిగింది. అమె తండ్రి వ్యాపార రీత్యా బెంగుళూర్లో స్థిరపడటం వల్ల యీ అమ్మాయి కూడ అక్కడే పుండిపోవలసి వచ్చింది. బెంగుళూర్లోనే పుండి చదువుకుంటూ నృత్యాలలో శిక్షణ తీసుకున్నది.

సినిమాలకు సంబంధించిన నృత్యాలను రాజకృమార్ వద్ద అభ్యసించింది. సినిమాలో నటించాలనే కుతూహలం యీ అమ్మాయిలో మొదట్నుంచి ఉన్నది. అందుకోసం ప్రయత్నాలు చేసింది. “తెలుగు చిత్రాల కోసం ప్రయత్నిస్తే రాలేదు. తమిళ చిత్రనిర్మాతలు ఆదరణ

కనకరాజులు ప్రాప్తించారు. వద్దన అవకాశాలను వినియోగించుకున్నాను నటించిన వాటిలో మంచి పేరే వాకు వచ్చింది. తమిళ చిత్రాలలో రాజీందాక అయినా తన చిత్రాలలో నటించే అవకాశాలు వస్తాయేమోననే ఆశ వాలో ఎప్పుడూ మెరుస్తూ ఉండేది. మెదులుతూ ఉండేది. వా ఆశ నిరాశ కాలేదు. ఇప్పుడిప్పుడే మన తెలుగు నిర్మాతలు కూడ వా పట్ల ఆదరణ కనపరచి మంచి వేషాలు యిస్తున్నారు.” అన్నది కుమారి రాధ.

బెంగుళూర్లో పెరిగినంత మాత్రాన యీ అమ్మాయికి తెలుగు రాదనుకుంటే అపహాసపడినట్లే అవుతుంది. తెలుగు, తమిళ, హిందీ, కన్నడ, ఆంగ్లభాషల్లో

ఆ లో ప న

బిచ్చని ప్రవేశమూ, వరిచయమూ ఉన్నది. 'గునా అవుర్ నజా' అనే హిందీ చిత్రంలో రాధ ఒక ముఖ్యభూమిక నిర్వహిస్తున్నది. ఈ చిత్రాన్ని నటుడు రంజన్ నిర్మిస్తున్నారు. ఆయనే నిర్మిస్తున్న తమిళ చిత్రం 'హన్ యార్ తెరియుమా' 'నేనె వరో తెలుసా?' లో కూడ కుమారి రాధ ముఖ్యపాత్ర పోషిస్తున్నది. ఇంతవరకు పది తమిళ చిత్రాలలోను, రెండు కన్నడ చిత్రాలలోను నటించిన రాధ "మందర మూర్తి నయనార్" భక్తిరస ప్రధాన చిత్రంలో కథానాయికగా నటిస్తున్నది.

కుమారి రాధలోని ప్రజ్ఞను శ్రీదేవీ ప్రొడక్షన్స్ అధినేత శ్రీ తట సుబ్బారావు గారు గుర్తించి—ఆయన నిర్మించనున్న కొత్త సాంఘిక చిత్రంలో కథానాయికగా టుక్ చేశారు. "భువన సందర్శి కథ" విడుదలైనంతరం యీ చిత్ర నిర్మాణం, అరంభమవుతుంది. పిటాడర్ స్టూడి యోస్ వారు నిర్మిస్తున్న "ప్రేమలో ప్రమాదం"లో రాధ హాస్యభూమికలో కనిపిస్తుంది.

నటనతో పాటు, పాటలలోను కుమారి రాధ ఎంతో అభివృద్ధిని సాధించింది. ఈమెకు డాన్స్ ట్రూప్ ఒకటి వున్నది.

శేలం, తిరుబ్బి, కుర్నాలం, కాయం బత్తూర్ మొదలయిన పట్టణాలలో నృత్య ప్రదర్శనలు యిచ్చి, అసంఖ్యాకుల మెప్పులు బడసి, అనేక బహుమతులు అందుకున్నది. ఇప్పుడూ వీలువుడల్లా నృత్యప్రదర్శనలు యిస్తూనే వున్నది.

తీరిక వేళల్లో ప్రిమ్మింగ్ కి వెళ్లడం, కొత్త నృత్యాలు ప్రాక్టీసు చేయడం, సంగీతం విడడం, స్నేహితులతో కబుర్లు చెప్పుకోవడం రాధకు యిష్టాలు. అనవసర ప్రసంగాల్లో బోక్సర్ కల్పించుకోవడం లలితయోగ్తులు పలుకడం, అడంబరాలకు పోవడం అయిష్టాలు. ఇంకా వీలుంటే స్కూటర్ మీద రలా షీకారు వెళ్లడమన్నా ఎంతో సరదా.

అందచందాలు, నటనలో ప్రజ్ఞ, పాట్య ములో ప్రతిభ ఉన్న కుమారి రాధకు మన యితర నిర్మాతలు కూడ మంచి వేషాలు యిచ్చి ప్రోత్సహిస్తే వాటి పోషణలో రాధ తన బాధ్యతను నిలుపుకుంటుందని చెప్పడం అత్యుక్తి కావేరదు.

—మోహన్ కుమార్ •

"చదరంగం"లో నమన.

చిత్రప్రపాది

త్రివిజయశ్రీ ప్రొడక్షన్స్ వారి "పాండవుల బాల్యకథ" అను గజగోరీ ప్రతం చిత్రం మార్చి 24వ తేదీ ఉదయం పదిన్నర గంటలకు సత్యా స్టూడియోలో ప్రారంభించారు. ప్రసేర్త్ నటుడు శ్రీ యన్. టి. రామారావు క్లాస్ కొట్టారు. శ్రీ జి. కామరాజు పూర్ణాపిక్చర్స్ అధినేత కెమెరా స్వీట్ ఆన్ చేశారు. లంజలీదేవి, జి. వరలక్ష్మి, కాంచన, కాంతారావు, ధూళిపాళ, బాలయ్య, ముక్కామల, పద్మశ్రీ వాగయ్య ముఖ్య భూమికలు పోషించే యీ చిత్రానికి కథ, సంభాషణలు, పాటలు సముద్రాల (జూనియర్) రాశారు. సంగీతం: టి. వి. రాజా కెమెరా: యు. రాజగోపాల్, కళ: వారి, ఫోటోగ్రాఫర్, నృత్యాలు: పీ. రాధా, కూర్పు ఎన్. ఎన్. ప్రకాశం, దర్శకుడు: పి. సుబ్రహ్మణ్యం, నిర్మాతలు: పి. యస్. సూర్యవారాయణరాజు, కె. హనుమంతరావు.

* * * విజయనర్దన్ మూవీస్ వారు తమ తొలి ప్రయత్నం గ ఒక సాంఘిక చిత్రాన్ని నిర్మించనున్నారు. కృష్ణ, రామకృష్ణ, రామ్మోహన్, జియనిర్మల, గీతాంజలి, గుమ్మడి, వాగదాషణం, రాజ్ బాబు, కె. వి. చలం ముఖ్యపాత్రధారులు. కథ: యస్. బాలచందర్.

'పాండవుల'లో వాగదాషణం, కృష్ణకుమారి.

"చదరంగం"లో రమ్యనభ.

సంభాషణలు: సముద్రాల జానియర్, గీతాలు: ఆరుద్ర, కొనరాజు, ఆత్రేయ సంగీతం: కె. వి. మహదేవన్, కెమెరా: ఎం. కె. రాజు, కళ: తోట, నిర్మాతలు: సి. వెంకట రెడ్డి, బి. రామిరెడ్డి, నృత్యాలు: కె. యన్. రెడ్డి, అసోసియేట్ డైరెక్టర్: కె.వి. రావు, కూర్పు, దర్శకత్వం: టి. కృష్ణ.

కూర్పు 22న యీ చిత్రానికి సంబంధించిన ఒకపాట "చిన్నారి పిన్నారి చిట్ట పాపా, ఇన్నాయి ఏమైనావు అట్టపాపా" అనేది ఆరుద్ర రాయగ శ్రమితి పి. సుశీల పాడగా విజయగార్డెన్స్ థియేటర్లో రికార్డ్ చేశారు. సుశీల కొంచెం వ్యరానికి మహదేవన్ మధుర బాణీ తోడయితే అపాట ఇంపును, సొగసును వేరుగా రాయాలా?

యన్. వి. యన్. ఫిరీన్స్ వారి "సముద్రాల సాంఘిక చిత్రానికి "నిండు మనసులు" అని నామకరణం చేశారు. యన్. టి. రామారావు, దేవిక, ఎల్. విజయలక్ష్మి, రాజవాల, ధూళిపాళ, రమణారెడ్డి, సత్యవారాయణ, అల్లురామలింగయ్య, చాయా దేవి, వాణీశ్రీ, రాజబాబు ముఖ్య తారాగణం. ఇంతవరకు మూడు రీళ్ల చిత్రం అయ్యాకయింది. మాటలు పినిసెట్ట, సంగీతం: టి. వి. రాజు, కళ: తోట, కెమెరా: యన్. యన్. లాల్, కూర్పు: బి. గోపాలరావు, దర్శకుడు: యన్. డి. లాల్, నిర్మాత: యం. జగన్నాథరావు.

ఇంగ్లీషు ప్రొడక్షన్స్ వారి "రతీమన్మథ" చిత్రం యంతవరకు ఆరు రీళ్ల పూర్తి చేసుకున్నది. కృష్ణ కుమారి, యన్. వి. రంగారావు, కాంతారావు, శారద, రఘు, సుమ్య, అదోని లక్ష్మి ముఖ్యపాత్రలు ధరిస్తున్న యీ చిత్రానికి సంగీతం ఘంటసాల సమకూర్చుతున్నారు. యిటీవల దాశరథి రాసిన ఒక పాటను రికార్డ్ చేశారు. దర్శకుడు వి. వాగ్దేవయ్య.

భరణి వారి "గృహలక్ష్మి" చిత్రం నిర్మాణం పూర్తి అయి రీ రికార్డింగ్ జరుపుకొంటున్నది. పోస్టరస్ ప్రధానమైన యీ చిత్రంలో పద్మశ్రీ భానుమతి, వాగేశ్వరరావు, యన్. వి. రంగారావు, పద్మనాభం, రాజబాబు, రావికొండలరావు, మార్యకాంతం మున్నగువారు నటించారు. సంభాషణలు డి. వి. నరసరాజు బి. ఎ., సంగీతం యన్. రాజేశ్వరరావు, కళ రాజేంద్రకుమార్, కెమెరా: పి. వాగేశ్వరరావు, నిర్మాత, దర్శకుడు రామకృష్ణ. నవయుగ ఫిలిమ్స్ వారి ద్వారా యీ చిత్రం ఆంధ్రలో ఏప్రిల్ మొదటివారంలో విడుదల కాగలదని తెలుస్తున్నది.

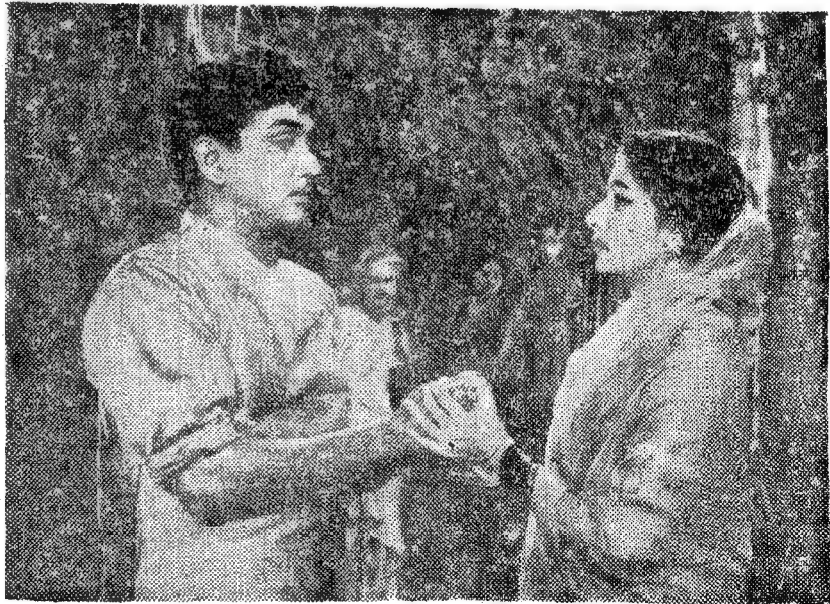
శ్రీ దేవి ప్రొడక్షన్స్ వారి "భువన సుందరి కథ" కూడ నిర్మాణం పూర్తి అయింది. ఏప్రిల్ 7వ తేదీన యీ చిత్రాన్ని ఆంధ్రలో విడుదల చేయనున్నట్లు నిర్మాత శ్రీ తోట సుబ్బారావు తెలియజేశారు. యన్. టి. రామారావు, కృష్ణ కుమారి,

మిక్కిలివేసి, ధూళిపాళ, ముక్కామల, ఉదయకుమార్, సత్యవారాయణ, వాణీశ్రీ, జయశ్రీ మున్నగువారు ముఖ్యభూమికలు, పోషించారు. కథ వి. జి., సంభాషణలు: బి. ఎల్. ఎన్. ఆచార్య, సంగీతం ఘంటసాల, కెమెరా పి. వాగేశ్వరరావు, కళ: వారి, దర్శకుడు. సి. పుల్లయ్య.

శ్రీ ప్రొడక్షన్స్ వారి యూనిట్ పూటే నెట్లారు. ఈ షెడ్యూల్లో కాంచన, చంద్రమోహన్ల మీద ఒక పాట, కృష్ణ, కాంచన, చంద్రమోహన్లతో కొన్ని దృశ్యాలు చిత్రీకరిస్తారు. దీనితో సగం చిత్రం తయారవుతుంది. ఇంకా నామకరణం చేయని యీ చిత్రానికి సంభాషణలు భవిష్యత్తులో రాధాకృష్ణ రాశారు. సంగీతం: టి. చలపతిరావు, కెమెరా: యన్. వెంకటరత్నం, దర్శకుడు: వి. రామచంద్రరావు, నిర్మాతలు: సుందర్ లాల్ నహతా, డూంట్.

డి. వి. యన్. ప్రొడక్షన్స్ వారు యీ సారి ఒక సాంఘిక చిత్రాన్ని నిర్మించ దలిచారు. రచన డి. వి. నరసరాజు, సంగీతం టి. వి. రాజు, దర్శకుడు: యోగానంద్. నిర్మాత: డి. వి. యన్. రాజు. ప్రస్తుతం స్క్రిప్టు వర్క్ జరుగుతున్నది. ఈచిత్రం కార్యకలాపాలు వచ్చేనెల చివరిభాగం నుంచి ఆరంభమవుతుంది.

—మోహన్ కుమార్

"పాపమిత్రులు"లో వాగేశ్వరరావు, కాంచన.

అఖిలాంధ్ర ప్రేక్షక మహాశయుల
ఆదరాభిమానాలను మారగొన్న
ఆపూర్వ చలన చిత్రం

విశ్వశాంతి
వారి

కలకలకం

నిర్మాత: U. విశ్వేశ్వరరావు B.Sc.

సర్వకర్త: C.S.రావు B.A.(P); సంగీతం: KV మహదేవన్

దీప్తిబ్యూటర్స్:

తొలి జోతీపిక్చర్స్ శ్రీజా వాణిపిలిండిస్ట్రీబ్యూటర్స్ నవీన్ జయలక్ష్మీపిక్చర్స్
మైసూరు సదరన్ మూవీస్ గుంటూరు జిల్లా విశ్వశాంతి డిస్ట్రీబ్యూటర్స్ విజయవాడ..
సిల్లూరు జిల్లా మాధవీపిక్చర్స్ సిల్లూరు. (జోతీ రిలీజ్)

JOY THE PUBLICITIES

రాకెట్ల శక్తి

భౌతిక శాస్త్రం

దౌర్భాగ్యం...

ఇంకొక్కటే తారాజ్వలం. తారాజ్వలం కింది కొనలకి నిప్పు ముట్టిస్తే మందు పొడుము కాన గాలులు బుచ్చుమని కిందికి వస్తాయి. దిగువ వైపు మంట గాలులు పోవడానికి దారి గాని లేకపోతే, జ్వలని వేడిగాలులు రోవలనుంచి బయటకి వచ్చుతాయి. జ్వల గొట్టపు గోడల్లో ఒత్తిడి అన్నిచోటూ వుండడముతో మొత్తంగా కడలిక విడి వుండదు. కిందివైపు వేడిగాలులు దూసుకు పుచ్చుకుంటుంటే పై వైపు వాక్యే వేడిగాలులు పూర్వపు ఒత్తిడికి సమానమైన ఒత్తిడి దిగువ వైపు లేక, జ్వలని పైకి తీసుకు పోతాయి. గాలులు కిందికి దూసుకు రావడము ప్రతిక్రియ. కనుకనే రాకెట్టు 'ప్రతిక్రియ' వల్ల దూసుకు పోతాయన్న వివరణ వచ్చింది.

చైన్యాలూ రష్యనులూ చిరకాలంగా ఇలా రాకెట్లను యుద్ధాలలో ఉపయోగించి ఉత్తమ సేనల స్థానంలాకు అగ్ని ముట్టించేవారట. ఏరోప్లేనులు నిర్మించ బడిన తర్వాత వాటి ఎగురుడుకి గాలి అవసరము కావడము దాటరాని గిరి అయిపోయి వైజ్ఞానికులకు గాలి అవసరము లేకుండా ఆకాశగమనం చేసే ఆయుధాన్ని నిర్మించే అవసరము ఏర్పడింది.

రష్యన్ వైజ్ఞానికుడు బియోర్ కోవెస్కి మూలం పాథముగా కాక ఆకాశయానము చేసే పాథంగా రాకెట్లను తీర్చుచున్నది రెక్కలు లేని చూపించాడు. రాకెట్లలో దీపావళి కూటాలలో లాగ-మందు పొడుము వాడితే అది చాలా బరువై పోతుంది. ఒక్కొక్క పెకనుకీ రాకెట్టునుండి బయటికి-కిందికి-దూసుకు పుచ్చే గాలుల బరువును ఆ గాలుల వేగంతో పావు చేస్తే, గాలుల గతి భారము (momentum) వస్తుంది. పైకి వెళ్ళే రాకెట్ గతిభారము కూడా సరిగ్గా ఇంతే అవుతుంది. రాకెట్ ని నిర్మించిన తర్వాత దాని గాలుల గతి భారము అంత అని స్థిరమై పోతుంది గదా? ఇంతే గతి

భారముతో వుండే రాకెట్ యొక్క వేగమును పెంచాలంటే, (గతిభారమున్నది దాని బరువు X వేగము కనక) రాకెట్ మొత్తపుబరువుని ఏర్పరచుకొని అగ్నించేయాలి. మరి, బరువు తగ్గించాలంటే రాకెట్ డోలక బరువును మాత్రము తగ్గించలేముకదా? పొడుము బరువుకి వెళ్లి పోతుంది.

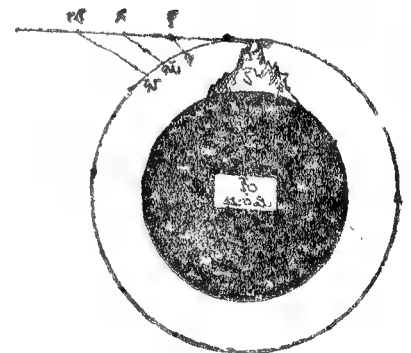
పెట్రోలూ ఆక్సిజను(ద్రవము) వాడి పెట్రోలును ఆక్సిజను చేత మండిస్తే రాకెట్ నుండి కిందికి దూసుకు పుచ్చే గాలుల వేగము బరువు కూడా-పొడుము వాడివచ్చుటకంటే-ఎక్కువ చేయవచ్చును. అయితే ఆక్సిజను ద్రవమును పొయ్యడానికి రాకెట్ లో డ్రాను స్టాన్డులు వంటి పీటలు వాడాలి. లేకపోతే ఆక్సిజను ద్రవము రాకెట్ బయటి గాలి వెచ్చదనానికి మరిగి పోయి తర్వాత ఏర్పడ్డ ఆక్సిజను వాయువు రాకెట్ ని వేగమిడే సేల్లేస్తుంది. ఇలాంటి చిక్కుల్ని తంటాలు పడి ఇంజనీర్లు దాటేటప్పటికి, ఎన్నియత్నాలు చేసినా రాకెట్ ని పెకనుకి 7 మైళ్ళ వేగముతో మాట లేమని తేలి పోయింది.

ఈ "పెకనుకి 7 మైళ్ళు అన్నదాని ప్రాముఖ్యము ఏమిటి? అని అడగుతారు చదువరులు. మనవి చేస్తే, కొంచెము శ్రద్ధ పెట్టి గ్రహించండి.

వేల బారుగా విసరిన రాయి, వేగిస్త తుపాకి గుండూ, ఫిరంగి గుండూ కొద్ది పెకనులతోనే వేగమిడ వడిపోతాయి. భూమిపైన నిరాధారంగా ఉన్న ప్రతివస్తువూ, మొదటి పెకనులో 16 అడుగులూ, రెండు పెకనులలో మొత్తం 64 అడుగులూ, అలాగ-కిందకి వడిపోతుంది. వేల బారుగా వేగిస్త ఫిరంగి గుండైనా, వేలబారుగ పెకనుకు ఎన్ని మైళ్ళు వెళ్ళినా, భూమిపైపు ఆ 16 అడుగులూ, 64 అడుగులూ వడి తీర వలసినదే. వలములోనిది భూమి. కొంత కొంత మోదనుంచి, ఫిరంగిని పోల్చుము. ఒక్క పెకనులో

పెకను-భూమిగాని దాన్ని ఆకర్షించుటలేదు. దిగురకూ రెండో పెకను నివరకు దిగురకూ మూడో పెకను చివరకు 'స' దిగురకూ ప్రయాణమైంది. ఫిరంగి ఉన్న ఎత్తున భూమిచుట్టూ-కొండ ఎత్తుతో సమానమైన దూరంలో చుక్కల గీత గీతము / అనుకోండి. దూసుక పోయే ఫిరంగి గుండు, భూమి ఆకర్షణ వల్ల తాను పోతున్నంత సేపూ భూమి కేంద్రము వైపు మొదటి పెకనుకి 16 అడుగులూ, రెండో పెకనులకు 64 అడుగులూ వదుతుంది కదా. ఇప్పుడు, 'క' అన్నదూరము 16 అడుగులై 'గ' అన్నది 64 అడుగులై 'జ' అన్నది 144 అడుగులై వది, అనుకుందాము. ఫిరంగిని వదలిన గుండు 'క' దిగురి ఉండ వలసినది, మొదటి పెకనులో 'క' అంతదూరము భూమి కేంద్రము వైపు వదుతుంది, రెండు పెకనులకు 'గ' అంత దూరము. వదుతుంది, మూడు పెకనులకు 'చ' అంత దూరము! మొత్తానికి వలములో చూపే నిల్బి మన ఎడమవైపుకి 'క' అన్నదిన్నది లేఖలో పోవలసిన గుండు 'భువ' దాటే బాణముఖము సూచించేట్లుగా భూమిచుట్టూ తిరుగుతుంది. ఇలాగ తిరగలంటే, గుండు ఫిరంగినుంచి పెకనుకు 7 మైళ్ళవేగంతో వెళు వదలి. !

రాకెట్లను కొండల మోదనుంచి వేలబారుగా

మీటరు. నిల్బాగా వెల్లెమీదకి వెల్లెటట్లుగా మారుతు. ఈరెండు దిశలకూ సదేమి దిశలో-కొంత కోణములో మారుతారు. రాకెట్టు పయనిస్తూన్నంత కాలమూ భూమి వైపు-పైన చెప్పిన సరబడిని పడుచూనే వుంటుంది. అలాగ వదుతు, దాని గమన దిశ భూమికి సమాంతరముగా దిగుతుంది. ఆకర్షణానికి గాని దాని "వేలబారు వేగము పెకనుకి 7 మైళ్ళు ఉన్నదంటే రాకెట్టు భూమిమీద వడికుండా భూ ప్రదక్షిణము చేస్తుంది. వేగముగాని పెకనుకు 7 మైళ్ళు దాటేతే అది వర్షులమార్గంలో కాక, దీర్ఘవృత్త మార్గములో తిరుగుతుంది. రష్యను మౌల్తు కుల్లు ఇలాగే తిరిగియి.

"రాకెట్టుకి ఆయెత్తున - గాలి రాపిడి తగిలెని ఎత్తున-వేలకు సమాంతరముగ పెకనుకు 7 మైళ్ళు దాటిన వేగము ఇప్పుడము పాథ్యమూ అన్న విమర్శకు ఉయ్యాలొక్కొక్క రెక్కలుగట్టి 'పాథ్యమే' అని నిరూపించి చెప్పాడు. రాకెట్టుని ఒకే అంచీలో కాక మూడు అంచీలో దాని కళ్ళకు వంసవచ్చు నవ్వాడు. అంటే మూడు రాకెట్టు ఒకదానికి ఒకటి గుచ్చి తయారూ చేదుడమూ. మొదట అడుగుది కాల్, అది ఎత్తు

కుది వెళ్ళ గురిగించి దాకా ఎత్తుకు వెళ్ళి, తాను
 తాపోతుంది. ఇప్పుడు రాత్రికి వేగము వుందీ,
 బయట తిన్నతుంది. రెండోరాత్రికి ఇప్పుడు
 వెలిగి ఇంకా ఎత్తుకీ, అలాగే మూడోరాత్రికి
 అగి విస్ఫోరి తిరగవలసిన క్షణకీ ఎత్తుకు వెళు
 తుంది అప్పుడు.

ఈవాటి రాత్రిలో అమాత్రమే పని చేస్తూంది.
 తానైతే మందే ఇంధనాలు మారేయూ, రాత్రికి వి
 ఇటూ అటూ పడవదానికి తంబాలు విరిగివారు.
 క్షణలో తిరిగే రాత్రికి, దాని గమన దిశ

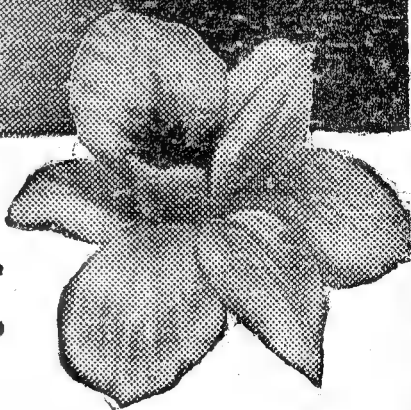
వైపు నిర్మాణ తీవ్ర సేతుల మల్ల మంది
 గామిగా చేసి, క్రమంగా, భూమికి దింపే
 నిర్మాణ విరిగివారు. రాత్రికి వేగమే,
 భూమియొక్క దివప్రభుల వేగమూ భూమికి
 మారుగడి మల్ల తిరిగే వేగమూ కలవాలంటే
 రోజులో ఒకటైముక్తి మీటాలనీ, రాత్రికి
 లోమమల్లలను పంపాలంటే వాళ్ళని ప్రయాణపు
 తొలిదశలలోనూ క్షణ చలన తర్వాతనూ
 భారాతిశయానికి భార తపిల్వానికి అలవాటు
 చెయ్యాలని గ్రహించారు.

అంట్రకి మల్ల తిరిగేయూ, తిరగేయూ
 పిదపమే అంటున్నారు కుక్కుడు పంట ఇతర
 గ్రహాలకు వెళ్ళడమూ పిదపమే. మార్గకుటూ
 బాద్రి దాటి పోవలెంటే ట్టి రాత్రికియితే
 పోతాయి గాని, రోసం మానపుగ్గిగాని తుంచితే
 వారివి తరివల్ల సునీధినింపి జేపి పంపిల్సీ,
 వారు ఏ భగోళ గ్రహావేన చేరేకాలానికి బారికి
 తెలివి తెప్పించాలి. ఇంకొక తాత్పర్యం గడిచే
 వరికి అప్రమత్తులు మిలదాలి! ●

కృష్ణమ.కోమలం

ఉమమం వంటి కోమలం, పూసల వంటి
 పొందర్కం. హిమాలయా ఐటీ ప్లీస్
 మీ దర్శన పొందర్కం అంత మనోహరం
 తానీ మృదులమీ మీ దర్శనాన్ని మనవలెకంటే
 అతి కోమలంగా పుండమంది...వల్ల వంటి
 కోమలం, పొందర్కం ఎంతో లక్ష్యంగా అంది
 యుండుతుంది కూడా. ఆ పరిమళమే హిమా
 కోమలం, పొందర్కం, చిక్కం.
 ఉమమం వంటి కోమలం, పూసల వంటి
 పొందర్కం....

హిమాలయా లిమిటెడ్ వారి
 శ్రేష్టమైన ఉత్పత్తి.

...అట్టి మనోహరమైన చర్మసౌందర్యం కోసం
హిమాలయా బుకే స్నో

రాత్రులందు చదవవలసిన

పుస్తకములు

5 పుస్తకములు రూ. 3-80 కే.

1. కొక్కోక శాస్త్రం రూ. 2-00
2. మహాగ్రాత్ రూ. 2-00
3. ప్రేమ శిక్షలు రూ. 2-00
4. గర్భనిరోధం రూ. 2-00
5. ఆంధ్రము రూ. 2-00

పోస్టేజీ అదనం. ఒక పోస్ట్ డబ్బెణం.

JAMUNA BOOK DEPOT
Krishnapuri, Aligarh-26 (U.P.)

కూతక (ఐహిమ్మ) కడుపు నొప్పి : నవతానము లేకుండుట !!

గర్భతిత్తిరో కండ రణమ, పురగులు కారణము
వలన నొత్తాననా లేకుండుట, తెల్లవడట
నమమునొప్పి బహిష్కరణ మగట రొమ్ము
అణచుట, కడుపు ఉబ్బినను మెదల్చిన నాటిని
నివారించి, దేహదారుధ్యము, దేహలావణ్యము
తేజస్సు విచ్ఛిన్నము నివరణముకు ౬౦ సె. ||
ప్లంప్తో వాయువలము.

ఒక నెలకై న జడధన ధర రూ 15/- పోస్టేజీ
రూ 3/- మెత్తించు 18/ M.O. సంపి
రిజిస్టర్డ్ ధ్వారా పిర్మగ్గి సొందండి.

ఎ ఎస్. ప్రధానకాల-సెం 13, స్టేషన్
ప్యా రోడ్, కొడంబాక్కం మద్రాసు-24.

తెల్లవెంట్రుకలగుర్చి పాథవద్దు!

మా నెక్కెళ్ళ ఆంధ్రైక బంధం కొండ
మూలికలతో అయ్యే రైంది. దానిని ఉపయోగ
గించి, వెంటనే తెల్ల వెంట్రుకలన పోగొట్టు
కొండి. పూర్తికోర్కె రూ. 12.

పొడుగు రే గౌరవం

పొడగ్గా, ఉత్సాహం మా కాస్త్రీయ
వర్ధిల్లింద్యూర తనూడకండి. లమెరిజన్
ప్లంప్తో సె థర్స్ రూ. 10-50. ఆర్డర్లు
ఇంగ్లీషులో వరచండి

M/S. TAJCO (S-P.H.)
P. Box No 1283, Delhi-6.

ఆధునిక బోల్ రూమ్ నృత్యం

ఆధునిక సంఘములో విక్రీతి అనవచ్చిన
కా క్షేప కార్యక్రమము. ట్యూటర్ లేకుండానే
యింటివద్ద నేర్చుకొండి ట్యూట్, రాక్-ఎన్-
రోల్, రామ్మ పాట, పెంగ్, చా-చా-చా
వగైరాలు యీ పుస్తకంతో ఒకే నెలలో
నేర్చుకోవచ్చు ధర రూ 10/- పోస్టేజీ
రూ. 2/- Gemini Books (SW-12)
Box. 1607, Delhi-6.

అరుణోదయం

(45వ పేజీ తయారు)

కోగలుగుతాం?

“నిజాన్ని నిజంగా క్షణ క్షణం గుర్తుకు
తెచ్చుకుంటూ ముందు జీవితంలో పాపుకు
లివేదేనీ లేదు గనుక!”

“అదేమంటే.....నీకు కాలు లేపోవటమే
ఒకపేద కల అనుకోని, ఇకముందంతా కాలు
వున్నట్లుగా నడవగలుగుతావా?”

“చేస్తున్నదదేగదా మరి!” నవ్వాడు
విజయం సాధించినట్లుగా.

“కాదు నీవప్పుడూ అనుకోవటంలేదు.
నిజమైన కాలు స్థానంలోచెక్కెకాలును
అసలాగా తీసుకున్నావ్..... దానితో జీవి
తాన్ని గడవటానికి తావత్రయ వడు
తొన్నావ్.....నిమగ్నతా రెండుకాళ్ళతోనూ
నడుస్తున్న మనుష్యులను చూసికోర్కె
నింపుకుంటున్నావ్!.....నీమీద నీవేజాలి
కురిపించుకుంటూ కృంగిపోతున్నావ్.....
అవునా? నిస్సృణివు వంచించుకుంటూ
నా ప్రశ్నకు సమాధానంగా అబద్ధం చెప్ప
వద్దు” గంభీరంగా అన్నది అరుంధతి.

అమె కంతానికి అచ్చెరువొందాడు.
తను-కాదు-అని ఎలా అనగలడ?
ఓడిపోయి మోవాన్ని ఆశ్రయించాడు.
“పిచ్చిబావా!” అమె తేలిక పడ్డట్లు
నవ్వంది.

మాటమారుస్తున్నట్లుగా, “అరణ
పోషణ భారం నీమీద ఎందుకు వేసుకు
న్నావ్ వాకు అర్థం కావటంలేదు!” అన్నాడు
చిన్నగి.

“పోనీయే పోషణ భారాన్ని వామీద ఎం
దుకు వేసుకున్నావ్ నీకు అర్థమయిందా?”
రాజశేఖరం గుండె దడ దడలాడింది.
అతడు సమాధానం చెప్పకపోవడంతో
అరుంధతే “నీకు రెండూ ఒకేసారి అర్థ
మవుతాయిగాని- మనస్సంతా ప్రి ప్రి
ఆలోచనలతో ఇరాబు చేసుకో బోకు.
దుప్పటి బిగిం పండుకోని నిద్రపో?”
అని ఫక్కున నవ్వి అరుంధతి తనవక్క
మీద పడుకన్నది.

“అరణ మీవాని తరుపు బంధువా?”
మొండిగా ఇంకా ముందుకు పోసాగాడు
తన శ్రేణులతో.

అరుంధతి మంచం మీద నగలేచి
చీకటిలో దోమతెర నడుమవున్న రాజశేఖ
రాన్ని చూడటానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లుగా
కళ్ళు చించుకు చూస్తూ.... “అవును,
ఆయనకు మరదలవుతుంది...చాలా వీద

కుటుంబం.... అంతేగాకుండా అమెను అలా
ధగా చేస్తూ, తల్లి దండ్రులు మరణించారు.
అందుకనే వాదగ్గరి జీర్ణుకాని, అమెకు
అక్కయ్యనయ్యాను!” అన్నది.

అలా అంటూనే, ఇక నీవీ మాట్లాడ
టం ఇష్టం లేదన్నట్లుగా, అటు తిరిగి
పడుకున్నది అరుంధతి!

“నీదగ్గర పేకవున్నదా అరుంధతీ!” అడి
గడు రాజశేఖరం.

సరిగ్గా వదకొండు గంటలయింది.
అప్పటికి గంట క్రితం అరణ
ట్యూషన్ కు వెళ్ళింది.

వెళ్ళుతున్న అమెను చూస్తూ అమె
కున్నాడు: “పాపం రోజూ అమెను అంత
దూరం ఎందుకు పంపిలి.....ఆ చెప్పే
దేదో తను చెప్ప గూడదా?..” అని ప్రశ్నించు
కున్నాడు సర్వ సాధారణంగా.

“ఓవునా! ఆనవరమే!” అనికూడా అని
పించింది.

అదే అరుంధతికి చెబుదామనుకున్నాడు.
అరోజు అరుంధతి అడిగినవాడు, తను
తొందరపడి అనుకోకుండా అలా అవేశాడు.
తనమాటలకు అరుంధతి మనస్సు గాయ
పడింది. అందుకేనే ఎన్నడూ ఆ విషయం
అమె ముందు ఎత్తలేదు.

అరుంధతి ఎదురుగా పెము కుర్చీ
తెచ్చుకు కూర్చొని, పేక సంచం మీద
వదేసింది.

రాజశేఖరం వక్కగా వున్న స్మృతును
మధ్యకు లాగాడు.

“నేను అరణకు చదువు చెబుదామను
కొంటున్నాను.” అన్నాడు ఉన్నట్లుండి
“పేకను కలిపే వాడల్లా ఆగి తలెత్తి
అరుంధతి నిశ్చయంగా రాజశేఖరం మొఖం
లోకి చూచింది.

“అది అంతగా వా కిష్టంలేదు!”

“ఎందుకని?” అన్నాడు ముందుకు
వంగి.

“ఎందుకని అంటే- ప్రతి ప్రశ్నకు
సమాధానాలు చెప్పటం కష్టం!- వాకిష్టం
లేదు అంతే!” అన్నది గంభీరంగా.

“నీకెందుకు ఇష్టంగా లేదో వాకు తెలుసు.
అరోజు నేనన్న మాటలు నీకు కష్టం కలి
గించినయే కదూ?.....అవునా?.....”

“అయితే ఈరోజున ఈ ప్రసంగమూ
వాకు కష్టం కలిగిస్తుంది..... నీవు
మానుకుంటావా మరి.”

దెబ్బతిన్నట్లుగా అమె ముఖంలోకి
చూచాడు.

"అంతేవాదు... వాకు యిష్టమయిన వసులు నిన్ను ఎన్నో చేయమంటాను...చేయ గలవా?"—ఏదో అవకాశాన్ని జాగ్రత్తగా కోవటం ఇష్టంలేదన్నట్లుగా తొందర పడుతూ అడిగింది.

"చేయగలిగితే—"

"సిప్పు ఆలోచించుకునే అస్సీరం లేదు. వేసు చేయ మన్నప్పుడు చేయాలి."

"అఫ్కోర్స్ పరుగెత్త మంటే పరుగెత్తలేక పోవచ్చు!" ఫక్కున నవ్వాడు.

అరుంధతి మోఖం వివర్ణమయింది.

జాలిగా కన్నార్పకుండా, అలాగే అతడి వంక చూడ సాగింది. కళ్ళను నీటిపీఠల క్రమ్మి వేసినయి. ఒక్క సారి బాధగా కన రెప్పలు వాలుటంలో అప్పుడప్పుడే గూడు కట్టు కట్టుకుంటున్న నీరు పట్టు తప్పి, చెంపల మీదగా గుండెలమీదకు జారి నయ్.

"బావా!"

"అరూ! ... బాధపడుతున్నావా ?.."
కంఠం గీరబోయింది.

"సిప్పు డాక్టర్‌లయి వుండవలసింది!"

"దేనికి?" వింతగా అడిగాడు.

"నీ చేత ఏదో వంక పెట్టి వాగుం డెప్పు కోయించుకుండేదాన్ని.. అప్పటికీ వాటిని తం లో శాంతి లభించి వుండేది!"

"అరూ!....."

"నీకు తెలియదు బావా, వాబాధ!..వేసు.. వేసు ఎవ్వరికీ చెప్పలేనది.... చెప్పలేను గూడా ఎవ్వరికీ! నిజం....నీకయివా.. నీకయివా చెప్పగలుగుతావో లేదో...చెప్ప గలిగితే..... వేసు నిజంగా ధన్యురాలివే!"

"నన్ను వరాయివాడిగా పూహించుకుంటున్నావా, అరుంధతీ!"

"వాకు ఈ ప్రపంచంలో నీకు మించిన అప్పు రెవరైనా వుంటేగా, అలా అనుకో వలూనికి!"

రాజశేఖరం వృధయం అమె మాటలకు ఆనందంతో తృప్తిపడింది.

కొద్ది కొద్దిగా అతడి ఆకలు బలం పుంజుకో సాగినయి. ఊహలు రూపాన్ని పొంద గానికి తాపత్రయ పడుతున్నాయి. కళ్ళముందు గేసుకుంటున్న పిచ్చిపిచ్చిగీతలు గుమిగూడి, అందమైన బొమ్మలై అందాల్ని పురుము కుంటున్నాయి.... అతడు అమె మాటలకు ఉత్తేజితుడయ్యాడు.

"అరూ!— అవేశంగా అన్నాడు.

గోపన్న వచ్చారు.

"ఏం గోపన్నా! జాడుగ ఏమీ లేదా?"

"లేదన్నా!"

"అయితే, గులాబీకి పాడు బాగుచెద్దామా" "అంటూనే లేచి నిలబడింది." ఎందుకవో అచెట్టున పువ్వులు నరిగి పూయటం లేదు.....మళ్ళి ఎరువెద్దై వా తెప్పించి వేయాలిబావా! అన్నది" అంటూనే గోపన్న వెనకాలే బయటకు వెళ్ళింది.

రాజశేఖరం మనస్సు మనస్సులో లేదు.

చేతిలోని పేకును ఊరికినే కలుపు తున్నాడు. దిక్కులు తోచనట్లు, అలో చనలకు అంతం లేదన్నట్లు ముక్కులను ఎప్పం వచ్చినట్లు పేరుస్తున్నాడు

ఉన్నట్లుండి ఒకమొక్కను బయటకు లాగాడు !

రాజా!

మరోమొక్క తీశాడు

రాణి!

కళ్ళు చించుకు అజామ్మ మోఖం లోకి చూడసాగాడు అజామ్మలో ఏదో అందం లోపి-విసట్లనిపించింది అమె ముఖాన్ని ఏదో బోపితనం కప్పి వేసివున్నట్లుని పించింది. తరచి, తరచి చూడాడు.

కళ్ళముందుకు లాక్కున్నాడు. కళ్ళు వెప్పులు పుట్టేలా కన్నార్పకుండా పరిశీ లించ సాగాడు.

లోపమేద కళ్ళకు కట్టిపట్టయింది. కళ్ళు ప్రశుల్ల మయినాయి.

వక్కగా కిటికీలో పెట్టివున్న కలాన్ని చేతికి తీసుకున్నాడు.

'రాణి' మడుటిమీద కలంతో చుక్క పెట్టాడు.

"అరుంధతీ!" గొణిగాడు.

* * *
రాజశేఖరం ఆలోచనలనూ, అవేశాన్ని అరికట్టుకోలేక పోయాడు.

భావ పరంపరులు అతడిని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేయగా, తనకు ఇన్నాళ్ళూ లేదను కున్న, తనది బాదూ అనుకున్న తన ప్రేయ మైనవస్తువు ఈక్షణంలో తనకతివమీసంగా వచ్చి నిలచినట్లు తనదే అవదోలున్నట్లు ఊహించుకొని ఉబ్బిళ్ళార్చ సాగాడు.

నిన్న అరుంధతి ఆమాట అనేటంత వరకూ తను వీటిలోనే వున్నాడు. వెలుగును, అరుంధతి మనస్సును చూడలేక పోయాడు. ఊహని తనే దూషించు కున్నాడు.

ఒకస్త్రీ—అందువా, పరిస్థితుల ప్రభా వంతో, నంపం కట్టు బాట్లలో ఇరుక్కో పోయి— గిరిగిరి లాడుతున్న అమె యింతకు మించి ఇంకెలా చెప్పగలదు?

ఈరోజు ఎలాగైనా ఈ విషయాన్ని

అరుంధతి ఎదుట తనకు తానుగా కదపేత్తి.

అమె వాడిపోతున్న చెంపలో కెంపులు చూడాలి.

కుంకుమ లేని కళానిహీనమైన అమె ముఖంలో తిరిగి కళాకాంతులు ప్రబ్బ లింప జేయాలి.

అమె జీవితాన్ని తిరిగి మారేళ్ళ పంట చేయాలి!

పిడికిలి బిగుసుకు పోయింది.

తన ఈ నిర్ణయాన్ని ఇంకెవ్వరూ అడ్డ గించలేదు.

* * *

పదకొండు గంటలయింది.

రాజశేఖరం భోజనం చేశాడు.

అరుంధతి భోజనం చేసింది.

అరుణ బ్యూడన్‌కు వెళ్ళింది.

ఇల్లంతా— ప్రశాంతంగా, ఏదో గంభీరత - అరుంధతి మనస్సులా— అవగంచినట్లుగా అనిపించింది రాజశేఖరానికి. మంచంమీద పడుకున్న తను క్షణక్షణానికి ఏదో తెలియని బాధతో కదిలే వాడిలా అయి యిటూ కదులుతున్నాడు.

అవేశంలో ఉండి ఉండి ఒక్కసారిగా లేవదోలున్నాడు.

అరుంధతి అప్పటికే పక్క గదిలో మంచం వేసుకొని విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నట్లుగా పడుకున్నది.

చివరకు, ఒక నిర్ణయానికి వచ్చిన రాజశేఖరం చిన్నగా లేచాడు.

చేతికర్ర తీసుకొని చంకకు తగిలించు కున్నాడు.

ఒక్కొక్క అడుగే అతి నెమ్మదిగా వేయ సాగాడు.

అవతల గదిలో వాలు పెట్టబోతుంటే, ఒక్క క్షణం నంశయం అవరించగా, వళ్ళంతా చెమటలు పట్టినట్లు ఫీలవ్వసాగాడు.

తాను పీఠవాటు పడుతున్నాడేమో? అరుంధతిని తను తన్నుగా పూహించు కోవటం లేదు గదా?

మరో అడుగు వేసే టప్పుటిక్కణ తన ఆ పూహలన్నీ పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలే అనిపించింది.

అమెకు అవిషయం మనస్సులోలేక పోయినట్లుతే ఎప్పుడో మర్చిపోయిన తనను, ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళిపోయిన తనను ఎందుకు అంత తాపత్రయవడి పిలి పించుకుంటుంది. వెళ్ళి పోతానన్నా అంత మొండికా ఎందుకు ఉండనుంది బలవం తంగా ఆపుతుంది?

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుగారి "మేల్ మాయల్ మందు"

వల్లరంగు, యెర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, గజ్జి,
మరియూ చెడ్డపీర్ వ్యాపించినందున ఏర్పడ: విముగు
పుట్టించే రణములు మొదలగు

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

వివరములు

సిద్ధ దాక్టర్ కే టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యురి & నన్ను

5/22, మేల్మాయల్, (P. O.) N. A. Dt.

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

ఏ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదన్నది నరియైన చోటను గురించి మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకున్న పుష్పము ఒక పుష్పము పెరున్నా, మీరు వ్రాయుతేదీ, వేశవివరములున్నా, మీనరియైన విరునానూ, వెంటనే వ్రాసినచోడీ. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుఱించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు

12 మాసములలోను మీ యొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితవార్తలము, విషయవార్తలములో మీకు జయముకలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, పరదేశగమము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, విధివైకలములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ప్రదమ్య లాభముమొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగా వ్రాసి 1.25 పై.లకు పోస్టము వి. పి. గా పంపగలము. వి. పి. చార్జీలు వ్రాల్సేకం. దుష్ప్రగ్రహములైన నాశనమొదల కాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తప్పిగా లేనియెడల పై కము వాపసుచేయబడును. ఒకసారిపరీక్షించండి. అడను శుంగ్లములో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI.

(A. W. P.) Post Box No. 86, JULLUNDUR CITY

వేసవికాలం వస్తుందని భయపడరా?

అవసరం లేదు - అశోకా కాండల్ పుడ్ పేన్ - టాల్కు & అల్పర్పన్ పొడర్లు ప్రతిమముగా వుపయోగించిన, వేసవి కాపమే తెలియదు. చెమట గుల్లలు, చర్మము మంటలు వగైరాలను నివారించి, శరీరమును చల గాను, మృదువుగాను వుంచును.

ఉదయం స్నానానంతరము అశోకా కాండల్ పుడ్ అల్పర్పన్ పొడల్ శరీరమునా చల్లుకొనినచో, దినమంతా చల గా, హాయిగా వుండి

పనులు చూసుకోవచ్చును. సాయం స్నానానంతరం చల్లుకొనిన రాత్రి హాయిగానిదవచ్చును. ఉపయోగించండి అశోకా కాండల్ పుడ్ పొడర్లు. వేసవికి మేలైనవి.

విజయ తెమికల్లు, మద్రాసు - 7.

అరుణోదయం

—మొఖమీద విరునపు తళుక్కున వెలిసింది!

దబదబా మరే ఆలోచనా లేకుండా అడుగులు ముందుకు వేశాడు— ఎడంకాలు స్థానంలో వున్న కర్ర చిన్నగా 'టక టక' మంటుండగా!

అరుంధతి కళ్ళ మూసుకొని వున్నది. ఆమె మంచానికి అతినమిపంగా వచ్చాడు మంచం పట్టిమీద ఒకచేయివేసి చంకకింద కర్రను తీసి పక్కన పెట్టాడు అవేశంగా ముందుకు వంగాడు.

నిద్రలో నవ్వుకుంటున్న అరుంధతి మొఖానికి దగ్గరిగా తనమొఖాన్ని చేరుస్తూ నెమ్మదిగా, తీయగా, "అరూ!" అన్నాడు. ఇంకొస్తముందుకు వంగాడు. తన చెంపను ఆమెచేంపకు ఆనిస్తూ, "అరూ!" అన్నాడు మరోసారి.

అరుంధతి ఉలిక్కి పడింది. తనమొఖంలో ముఖంపెట్టి పంగినవ్వుతూ చూస్తున్న రాజశేఖరాన్ని చూడటంతో కలవర పడిపోయింది. మొఖం పొలిపోగా పెరిమలు ఒణకసాగినయ్యే.

రాజశేఖరం మొఖాన్ని చుట్టుకున్నతనపేషి ఎగిరి పక్కన నిలబడింది.

"బావా.....!"

రాజశేఖరం మొఖం పిగులో వాలి పోయింది.

ఇద్దరూ నిర్విణ్ణులయి నోటవెంట మాటరాక నిలబడి పోయారు.

చుట్టుకున్న రాజశేఖరం, చంకకిందకు కర్రను లాక్కున్నాడు. వెనక్కు తిరిగాడు. తాగినవాడిలా తూలుకుంటూ ఇవలలిగదికి రాసాగాడు.

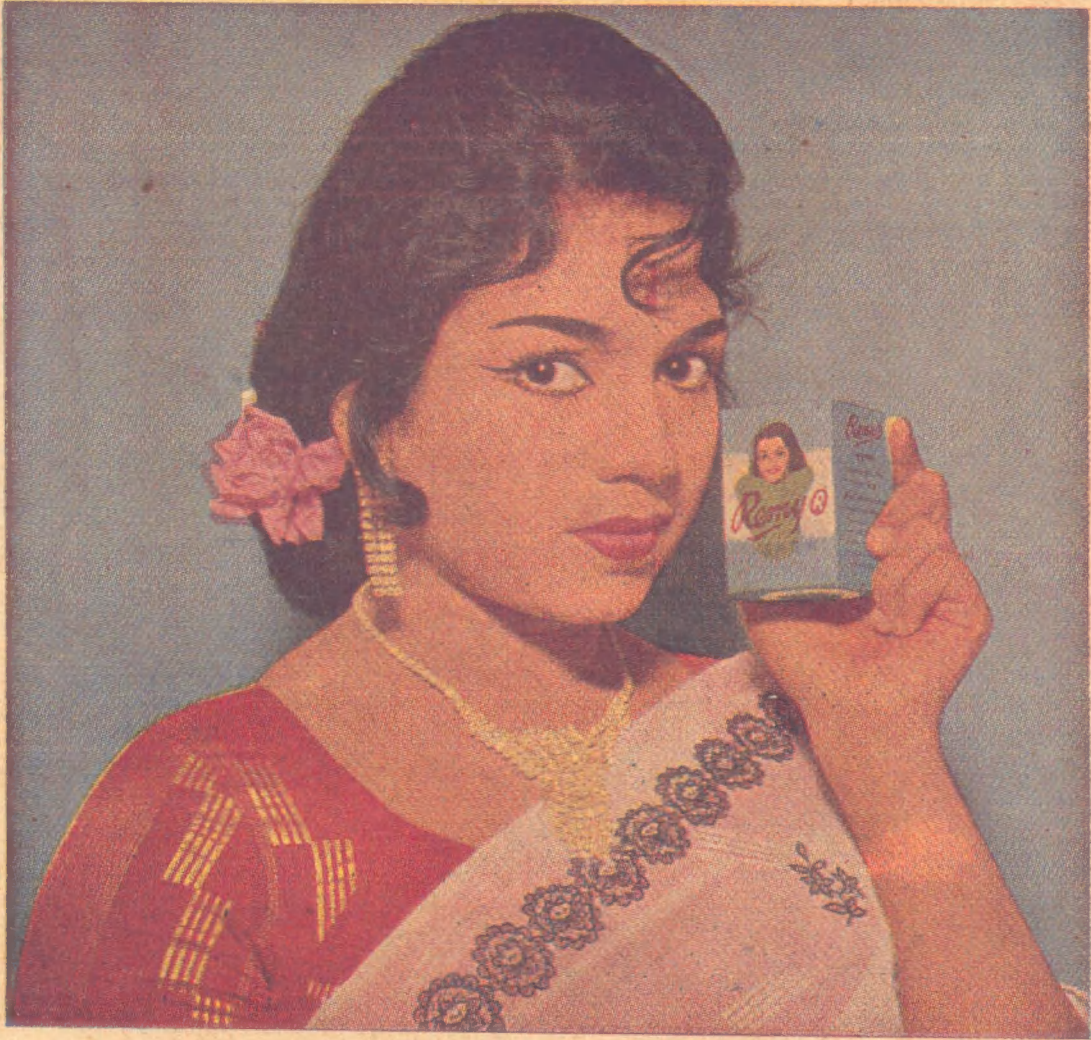
అరుంధతి గోణిగింది. "నెనెంత అదృష్ట వంతులాలిని.....అరుణ గనుక చూస్తే ఎంత అభానయివుండేది?"

రాజశేఖరం ఆ మాటలకు ఒక్కక్షణం కదలలేకపోయాడు!

అరుణ!...అరుణ గనుక లేకుండావున్నట్లయితే.....?!

మొట్టమొదటిసారిగా అతడిలో అరుణ మీద తెలియని అసూయా, ద్వేషం ఏర్పడినయి!

(ఇంకా వుంది)

వి. ఆర్. తిలకం

మృదుత్వమునకు. నునుపైన సున్నిత చర్మానికి

రెమి R VITAMIN DA
VITAMIN DA
VITA India
VSA X

స్క్వి

ఉపయోగించండి

Manufacturers: REMY PERFUMS PRIVATE LIMITED,
263, Thambu Chetty St., Madras-1